

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1996-1997

15 november 1996

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	255
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	256
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	269
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	293
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	298
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	322
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	327
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	333
Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid	360
 B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	361
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	366
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	385
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	392

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 77, 6)

Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	393
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	394
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	395

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN (Reglement artikel 77, 4)

Nihil

REGISTER	396
----------------	-----

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 23
van 3 oktober 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Voeren – Fête des francophones

Begin september vond in Voeren "la 20e fête des francophones" plaats. Deze jaarlijkse manifestatie waarop telkens het territorialiteitsbeginsel wordt aangevallen, werd onder meer bijgewoond door de federale minister Ylief, evenals door de heer Jean-Claude Van Cauwenberghe, minister in de Waalse regering.

Hoe heeft de Vlaamse regering gereageerd, meer in het bijzonder ten aanzien van de aanwezigheid van een federaal minister op dergelijke manifestatie in Voeren, maar ook van een minister van de Waalse gewestregering?

Strookt dit volgens de minister-president met het beginsel van de federale loyaliteit?

Antwoord

Een officiële reactie van de Vlaamse regering zoals voorgesteld door de Vlaamse volksvertegenwoordiger zou niet in verhouding staan tot het belang dat aan dit plaatselijk gebeuren, georganiseerd door VZW Action Fouronnaise, moet worden gehecht.

Overigens impliceert het bijwonen van een manifestatie niet dat de betrokkenen de verkondigde standpunten bijtreden.

**Vraag nr. 26
van 4 oktober 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlabinvest – Erfpachtprojecten Kraainem, Overijse en Tervuren

In het begin van het jaar liet de minister-president in antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 33 weten dat de GOM Vlaams-Brabant (Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij) concrete mogelijkheden onderzocht inzake een drietal erfpachtprojecten te Kraainem, Overijse en Tervuren (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 5 februari 1996, blz. 354 – red.*).

Wat Kraainem betreft, verneem ik dat de verkaveling binnenkort zou worden aangevat.

Kan de minister-president dit bevestigen en in dat geval enige toelichting verstrekken?

Hoever staat het met de projecten in Overijse en Tervuren?

Antwoord

Het operationeel plan dat op 10 november 1993 door de Vlaamse regering werd goedgekeurd, voorziet voor de eerste fase van Vlabinvest in proefprojecten voor sociaal grondbeleid via de formule van erfpacht.

Een eerste proefproject zal worden gerealiseerd in Kraainem. Het betrokken terrein, gelegen in een woongebied, is 31 are groot zodat het kan worden opgedeeld in 10 percelen, wat een ideale schaal-grootte is om een pilootproject toe te passen. Aangezien de eigenaar het terrein niet wenste te verkopen, werd de onteigeningsprocedure ingezet en werd de onteigeningsmachtiging aangevraagd.

Er wordt momenteel een verkavelingsplan voorbereid met het doel binnenkort een verkavelingsvergunning te kunnen aanvragen bij de gemachtigde ambtenaar.

Het begin 1996 aangekondigde project in Tervuren werd niet uitgevoerd omdat het betrokken terrein niet kon worden verworven.

Het aangekondigde erfpachtproject in Overijse past in een globaal bouwproject dat pas in 1997 zal worden uitgevoerd, aangezien voorafgaandelijk een bijzonder plan van aanleg moet worden goedgekeurd en tot onteigeningen moet worden overgegaan.

In het kader van verdere realisaties werd door de GOM bijkomend onderzoek verricht naar geschikte terreinen in het Vlabinvest-gebied. Hierbij werd een aantal voor verder onderzoek interessante gronden gevonden in Overijse, Tervuren, Wemmel en Wezembeek-Oppem. Met de betrokken eigenaars zal de komende weken worden onderhandeld over mogelijke eigendomsoverdracht, zodat in 1997 een aantal percelen hiervan kan worden aangeboden via de erfpachtformule.

Vraag nr. 34
van 8 oktober 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse gemeenschapscentra Brussel – Afwerking

Vorig jaar toonde de Vlaamse regering zich onstemd omdat de Vlaamse leden van de Brusselse regering geld dat was bestemd voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie, naar het Brussels Gewest hadden laten vloeien door het niet opnemen van trekkingsrechten.

Naast een oproep aan de Brusselse Vlamingen om in 1997 niet in herhaling te vallen, wenste de Vlaamse regering de formele belofte dat de drie gemeenschapscentra Op-Weule, Everna en Markten zouden worden afgewerkt.

Kan de minister mij meedelen of die belofte destijds werd gedaan en in hoeverre zij in dat geval werd verwezenlijkt ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 33
van 7 oktober 1996
van de heer CARL DECALUWE

Ambtenaren openbare instellingen – Vorming

De toenemende complexiteit en techniciteit van onze maatschappij maakt ook bijkomende inspanningen noodzakelijk inzake permanente vorming van de ambtenaren, zowel bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap als bij de Vlaamse openbare instellingen (VOI).

1. Kan de minister mij meedelen welke bedragen voor vorming (openbaar ambt, informatica,...) er uitgetrokken zijn voor 1996 bij de respectieve VOI's ?
2. Een gedeelte van de vorming van de ambtenaren bij de VOI's gebeurt door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, een ander gedeelte door de privé-sector. Kan de minister mij de namen geven van deze bedrijven en aangeven welke opleidingen zij verzorgen ?
3. Wanneer met privé-instellingen wordt gewerkt, welke procedures worden dan gebruikt voor de selectie van de opleidingen ?

Antwoord

Ingevolge de bepalingen van artikel 13, 5° van het besluit van de Vlaamse regering van 20 juni 1995 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering, dienen de gevraagde gegevens te worden geleverd door de voor de respectieve VOI's bevoegde ministers.

Vraag nr. 34
van 7 oktober 1996
van de heer FREDDY SARENS

ARGO – Onroerende goederen

De ARGO (Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs) bezit onroerende goederen.

1. Graag had ik een inventaris ontvangen van de op dit ogenblik
 - leegstaande gebouwen,
 - verhuurde gebouwen,
 - niet-aangewende onroerende goederen.
2. Tevens zou ik graag het overzicht ontvangen van de sedert 1 januari 1989
 - verkochte onroerende eigendommen (gronden, gebouwen, ...) met hun opbrengsten,
 - jaarlijkse opbrengst uit verhuring/verpachting van de onroerende goederen.
3. Heeft een lokale raad onroerende goederen of gronden in eigendom? Zo ja, welke sleutel wordt er gehanteerd voor de verdeling van de opbrengst uit verhuring/verkoop tussen de betrokken lokale raad en de centrale raad?

Antwoord

1. Inventaris

a) Inventaris van de leegstaande gebouwen

Aalst-Eremodegem	WS Terjoden
Beerse BS	Vestigingsplaats Merksplas
Berchem	Woning F. Williotstraat 5
Berchem KA	Woningen Willem Van Laarstraat
Blankenberge MS	Onderwijsstraat
Brugge Weylerkazerne	H. Losschaertstraat
Deinze	WS Canteclaer Hermeleinstraat
Ekeren KA	Domein Alfons Jeurissenstraat
Genk	Hoevezavel
Hasselt	WS Nieuwveld Alfons

Herent	Jeurissenstraat Wildenmansweg (paviljoen)
Herentals KTA	Domein Hofkwartier
Ieper BS	WS Capucienestraat
Kortrijk BS	Pottelberg
Lede-Oordegem	Dr. Prieelstraat
Merchtem	Mieregemstraat
Merksem	Woning Melgesdreef 155
Oudenaarde Ename	Beaucarnestraat
Oudenaarde Mater	Driesleutelstraat
Roeselare KA	Wallenstraat
Schoten BS	Domein Kopstraat
Tielt KA	Kasteelstraat
Tongeren KTA	Vermeulenstraat 5
Tongeren KTA	Maastrichterstraat 10
Tongeren KTA	Momberstraat 6
Turnhout KTA 2	Huizen Misonne
Waregem BS	WS Nieuwenhove Kerkhofstraat

b) Inventaris verhuurde gebouwen

Aalst PMSGO	Zonnestraat
Aarschot	Wissenstraat paviljoen
Aarschot	Paviljoen (VZW Aarschotse Hondenvrienden)
Arendonk	Terrein De Wamp
Arendonk	Haezegewoud woning
Arlon	Paviljoen Rue des Acacias 2
Balen	Boudewijnlaan 15
Berchem	Willem Van Laarstraat
Berchem	Willem Van Laarstraat – 1ste verd.
Bonheiden	Schoolstraat 6
Boom	Dirkputstraat 428
Borgloon	Conciergewoning
Boutersem	Stationsstr. 35
Brasschaat	Lage Kaart 548
Brasschaat	Lage Kaart 554
Brugge – St.-Andries	Leopold III-laan
Buggenhout BSGO	Vierhuizen
Burcht	Verbindingsstraat
Dendermonde	Begijnhoflaan

Diest	VZW centrum basiseducatie	Oostkamp BS	Fonteinstraat
Diest	Grauwzusterstraat 10	Oudergem	H. de Brouckerelaan
Etterbeek	Devroyestraat	St.-Pieters-Woluwe	Orbanlaan
Gaerveld	Paviljoen	St.-Pieters-Woluwe	Vogelzanglaan
Gentbrugge KA 1GO	Ooievaarsnest	St.-Truiden	grond
Hemiksem	Brouwerijstraat 131	St.-Truiden	St.-Pieter
Herent	St.-Jorisstraat	St.-Truiden	Erfpacht
Heverlee-Leuven	Van Monsstraat 2	St.-Truiden-Brustem	
Ieper KA	Minneplein (voetbalveld)	Stabroek	Dorp 126
Kapellen	Kapelstraat 37	Ternat	Keizerstraat
Kasterlee MPIS	Hulststraat/Boekweitlaan	Tielt-Winge	Gebouw voor kinderopvang
Knokke-Heist KTA		Tongeren	Sacramentstraat 70
Kortrijk BS	Proostdijstraat	Tongeren	WS Ambiorix
Laken	L. Withouckstraat	Tongeren	Sacramentstraat 70
Leuven	Parkstraat	Normaalschool	
Leuven	Parkstraat 126	Torhout	WS Oost
Leuven	Vaartstraat 32	Torhout BS	Revinzestraat
Leuven	Vital de Costerstraat 67	Tremelo	Veldonckstraat
Leuven	Vaartstraat	Turnhout	Hertoginstraat 120
Leuven	Paviljoen Minckelerstraat (VZW Jongerenadviescentrum)	Vlezenbeek	Kapellestraat
Leuven	Paviljoen Minckelerstraat – keuken	Vorst	E. Branlystraat
Leuven	Vaartstraat (deel gebouw – VZW De Kunstbank)	Wetteren BSGO	WS Overschelde Kalkensteinweg
Leuven	Vaartstraat (akteerstudio Juego)	Willebroek	Parklaan 86
Leuven	Paviljoen Minckelerstraat (VZW Langzaam Verkeer)	Wilrijk	Kerkelei Kasteel Ieperman
Leuven	Minckelerstraat (VZW Seniorama)	Zellik	Van Malderenstraat
Leuven	Redingenstraat	<i>c) Goederen zonder bestemming</i>	
Maaseik	NMKW paviljoen	Voor verkoop overgedragen	
Merchtem	Mieregemstraat	Dessel	WS Brasel
Mol	Gezellestraat 21 (Froebeblok)	Kasterlee MPIS	gronden internaat
Mol	Gezellestraat 21 (rechtvleugel schoolgebouw Guido)	St.-Job in 't Goor	WS Kloosterveld – achterliggende gronden
Neder-over-Heembeek	Kasteel Beyaerdstraat	Westerlo KTA	strookje grond
Oostende BS	Leffingestraat (grond)	Niet voor verkoop overgedragen	
		Dessel	Domein Koolvennen
		Mol	Galbergen

2. Overzicht sedert 1 januari 1989

a) Verkochte onroerende goederen

Ligging en aard	Ontvangen bedrag (fr.)	Datum ontvangst
Provincie Limburg		
Dilsen	180.918	oktober 1990
Genk PMS – grond	1.210.000	oktober 1995
Hasselt KA III Internaat	1.160.000	juni 1994
Hasselt WS Nieuwveld	960.000	augustus 1996
Heers BS	229.975	september 1996
Lommel Van Gurplaan	1.000.000	november 1995
Maaseik-Neeroeteren	1.500.000	november 1994
Opglabbeek WS Nieuwe Kempen	5.000.000	oktober 1996 ?
Overpelt PMS – grond	1.700.000	oktober 1993
Tessenderlo- Hulst	5.100.000	september 1994
Tongeren Maternuswal	3.850.000	mei 1996
Tongeren Sacramentstraat	200.000	december 1995
Zolder WS Lindeman	4.800.000	december 1995
Totaal :	26.890.893	
Provincie Brabant		
Asse KA Muurveld 34	6.500.000	
Brussel Errera Koningstraat 14	118.000.000	september 1994
Brussel Errera Koningstraat 15	112.000.000	februari 1996
Etterbeek Oudergemlaan 76	3.100.000	november 1994
Galmaarden	9.000.000	februari 1995
St.-Gillis MA Huis Moskoustraat 19	4.800.000	februari 1994
Ukkel BS Kriekenputstraat 6	6.153.832	juli 1993
Vilvoorde Horteco	360.000	januari 1995
Totaal :	259.913.832	

Ligging en aard	Ontvangen bedrag (fr.)	Datum ontvangst
Provincie Oost-Vlaanderen		
Aalst Affligemdreef 71	10.375.000	maart 1996
Aalst Boudewijnlaan	47.000	augustus 1991
Aalst Gijzegem	222.574	september 1995
Aalst Leuvestraat 37 Erembodegem	2.650.000	januari 1995
Aalst Oude Gentbaan 49	875.000	mei 1993
Aalst Rozendreef	5.601.000	mei 1996
Brakel Wielendaalstraat	762.000	maart 1991
Deinze Schutterijstraat	626.545	maart 1991
Denderleeuw Vrijheidstraat Huissegem	11.000.000	februari 1992
Dendermonde Begijnhoflaan	20.000	juni 1990
Dendermonde Zuidlaan/Begijnhoflaan	100.000	mei 1993
Gent Campus St.-Denijslaan	1	oktober 1995
Geraardsbergen Papelmoenstraat	780	augustus 1992
Hamme PMS Geemstraat	1.550.000	februari 1995
Hamme PMS Geemstraat	120.000	juli 1996
Herzele WS Houtemstraat	482.000	oktober 1995
Laarne Molenstraat 22	3.000.000	april 1991
Laarne Molenstraat 22	9.000.000	juli 1991
Lochristi BS K. Boudewijnlaan 1 (lot 2)	2 765.000	mei 1994
Lochristi BS K. Boudewijnlaan 1 (lot 3)	2.350.000	mei 1994
Merelbeke Bottelare	30.144.129	augustus 1995
Sleidinge Polenstraat 24	777.500	november 1995
St.-Gillis - Waas De Bron	140.000	januari 1995
St.-Niklaas Breedstraat 159	9.000.000	april 1994
St.-Niklaas K. Astridlaan BPA Hoogakkerwij	95.031.628	december 1992
St.-Niklaas Regentiestraat 56	217.500	augustus 1996
St.-Niklaas Vijfstraten 130B	237.660	juni 1995
Zele Kerkstraat 34	6.000.000	augustus 1991
Zottegem Blarenhoek 28 Velzeke	3.250.000	oktober 1992
Totaal :	196.345.317	

Ligging en aard	Ontvangen bedrag (fr.)	Datum ontvangst
Provincie West-Vlaanderen		
Ardooie BS	4.500.000	januari 1993
Blankenberge KA	6.850.000	november 1992
Bredene WS Maria Duyn	9.100.000	augustus 1994
Brugge Spinolarei 16/17	30.650.000	mei 1994
Brugge St.-Michiels KA	90.000	november 1992
Brugge Verversdijk	80.000.000	april 1996
Gistel MS	800.000	juni 1990
Harelbeke Arendstraat-Varkensstraat	562.500	april 1994
Harelbeke Gentstraat (lot 1)	11.514.000	januari 1995
Harelbeke M5	13.500	juni 1992
Ieper BS WS Capucienen	140.908	september 1996
Ingelmunster	479.000	oktober 1996
Koksijde MPIS	10.550	juni 1990
Kortrijk Beverkaai	12.900.000	juli 1995
Kortrijk MPI	977.000	januari 1994
Kuurne	25.000	februari 1995
Kuurne BS	197.760	december 1994
Mark MPIS	515.000	juni 1992
Marke SSBO	3.843.984	september 1996
Poperinge Vaux-Sous-Chevremont	6.286.977	februari 1991
Roeselare KTA Bassinstraat	7.068.706	januari 1996
Roeselare KTA Kattenstraat	8.250.000	september 1993
Tielt KA	150.000	oktober 1990
Tielt KA	14.500	september 1991
Tielt WS Europa	5.000.000	juni 1992
Veurne KA	46.800	februari 1994
Waregem MS	95.000	juni 1992
Waregem Villa	3.755.000	oktober 1991
Waregem Villapark	2.175.000	november 1991
Waregem Villapark	2.450.000	december 1991
Wevelgem BS	168.000	oktober 1996
Zeebrugge	12.000.000	augustus 1994
Zwevegem BS	80.000	maart 1993
Zwevegem BS Ter Kercken	7.033.754	februari 1994
Zwevezele Tramstraat	2.000.000	september 1991
Totaal :	219.742.939	

Ligging en aard	Ontvangen bedrag (fr.)	Datum ontvangst
Provincie Antwerpen		
Boom WS – WS Noeveren	960.660	juli 1993
Burcht MS Domein Kerkstraat	16.000.000	november 1992
Geel BS – WS Holven – grond	600.000	juli 1993
Geel BS WS Winkelomheide	6.098.400	juli 1995
Heist-op-den-Berg – twee stroken grond	203.912	
Hoogstraten – Domein Gravin Elisabeth	30.974.221	november 1993
Lier KA – Onteigening Aquafin	324.800	mei 1996
Merksplas BS – Strookje grond	300.000	oktober 1996
Mol – L.R. 71 – Pand Begonialaan	2.150.000	april 1993
Rijkevorsel BS Domein Prinsenpad	15.000.000	mei 1992
Schoten KA – grond	19.500	augustus 1992
St.-Job in 't Goor WS Kloosterveld	10.750.000	januari 1996
	2.050.000	januari 1996
	549.143	april 1996
Totaal :	86.220.636	

b) Jaarlijkse opbrengst uit verhuring/verpachting

1989	13.071.188 fr.
1990	17.502.830 fr.
1991	16.186.604 fr.
1992	23.533.687 fr.
1993	27.119.518 fr.
1994	32.992.683 fr.
1995	27.631.948 fr.

3. Onroerende goederen en gronden in eigendom van lokale raden

De lokale raden hebben geen goederen of gronden in eigendom. De centrale raad van de ARGO is eigenaar van de onroerende goederen van het gemeenschapsonderwijs. Zoals wordt gestipuleerd in artikel 36 van het bijzonder decreet betreffende de ARGO, kan de centrale raad "onroerende goederen verwerven en vervreemden, er zakelijke rechten op vestigen en tot onteigening ten algemenen nutte overgaan na machtiging door de Executieve".

Conform het bijzonder decreet is de centrale raad inzake materieel en financieel beheer en investeringen onder meer bevoegd voor :
art.35-4° : "het beheer van de gebouwen en de algemene bouwplanning" ;

art.35-5° : "het beheer van de onroerende goederen, onverminderd de aan de schoolraden en de raden van bestuur voorbehouden en gedelegeerde bevoegdheden".

De opbrengsten uit verhuring of verkoop van onroerende goederen komen dus in principe volledig toe aan de centrale raad en worden bij het geheel van de financiële middelen van de ARGO gevoegd.

Uit deze financiële middelen ontvangen de lokale raden op basis van objectieve criteria vastgestelde globale enveloppes voor "werking en uitrusting" en voor "investeringen".

De enige situatie waarin de opbrengst van de verhuring van onroerende goederen aan de lokale raden toekomt, is bij de zogenoemde naschoolse verhuringen.

Schoolinfrastructuur die tijdens de schooluren wordt gebruikt voor onderwijsactiviteiten mag na de schooluren door de lokale raad ter beschikking worden gesteld van allerlei instanties.

De lokale raad bepaalt autonoom de vergoedingen die voor dit gebruik worden aangerekend en kan ook volledig beschikken over de inkomsten die hiermee worden verworven.

Het kader voor deze "verhuringen" werd vastgelegd in de omzendbrief ARGO/730/N/92-11 van 14 juli 1992, die onder meer bepaalt :

- welke verenigingen en personen over de infrastructuur kunnen beschikken ;
- toegelaten en niet toegelaten activiteiten ;
- richtlijnen in verband met de aan te rekenen vergoeding ;
- praktische modaliteiten.

Vraag nr. 36
van 7 oktober 1996
van de heer CARL DECALUWE

Ambtenaren openbare instellingen – Opleiding evaluatoren

Momenteel worden de nodige voorbereidingen getroffen om de personeelsstatuten van de Vlaamse openbare instellingen in overeenstemming te brengen met de wijzigingen die het personeelsstatuut van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap heeft ondergaan sinds de goedkeuring van de personeelsstatuten van de Vlaamse openbare instellingen (VOI).

Na de evaluatie van de ambtenaar is de opleiding tot evaluator verplicht voor alle ambtenaren die met een functioneringsevaluatie belast zijn. Deze evaluatoren moeten een opleiding volgen georganiseerd door de administratie Personeelsontwikkeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, of een gelijkwaardige opleiding.

1. Kan de minister mij meedelen aan welke instantie de verschillende VOI's de opleiding van de evaluatoren hebben toegekend ?
2. Kan de minister mij de kostprijs hiervan meedelen, per VOI ?
3. Kan de minister mij ook de kostprijs meedelen per personeelslid dat wordt opgeleid tot evaluator, enerzijds wanneer dit gebeurt via het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en anderzijds wanneer dit gebeurt via een privé instantie ?
4. Omdat de afdeling Vorming van de Vlaamse administratie over onvoldoende mankracht beschikte, moesten verschillende instellingen uitwijken naar de privé-markt. Was het financieel niet interessanter om te werken met tijdelijken ? Hoeveel tijdelijken had men moeten aanwerven om, binnen een haalbare termijn, te kunnen voldoen aan de vraag van de VOI's ?

Antwoord

Ingevolge de bepalingen van artikel 13, 5° van het besluit van de Vlaamse regering van 20 juni 1995 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering, dienen de gevraagde gegevens geleverd te worden door de voor de respectieve VOI's bevoegde ministers.

Wat het derde lid van de vraag betreft, kan ik meedelen dat de kostprijs van de oorspronkelijke opleiding van de evaluatoren binnen het ministerie zelf wordt geraamd op ongeveer 22.000 frank per personeelslid-evaluator.

Hierin zijn begrepen : de ontwikkeling van de programma's en de opleiding zelf, in totaal zes dagen, gespreid over ruim twee jaar.

Momenteel wordt een meer compacte opleiding van vijf dagen georganiseerd voor nieuwe evaluatoren. De kostprijs hiervan wordt geraamd op ongeveer 12.600 frank per deelnemer ; dit omvat enkel de kostprijs voor het geven van de training.

In beide genoemde bedragen is geen rekening gehouden met de kostprijs van de prestaties geleverd door de interne deskundigen van het ministerie, noch met de kosten voor logistiek (lokalen, maaltijden, syllabi, ...).

Laatstgenoemde opleiding van vijf dagen kan ook worden aangeboden aan de VOI's. Indien geen enkele wijziging aan het opleidingsprogramma en aan de syllabi moet worden aangebracht, geldt dezelfde kostprijs van ongeveer 12.600 frank per deelnemer, op voorwaarde dat de interne deskundigen van het ministerie hierbij geen prestaties moeten leveren.

Alle genoemde bedragen per deelnemer zijn ramingen, aangezien de exacte kostprijs afhankelijk is van het aantal deelnemers per opleidingsgroep.

Vraag nr. 37
van 7 oktober 1996
van mevrouw SONJA VAN LINDT

Decreet onderwijs VII – Foutieve verwijzingen

In het Belgisch Staatsblad van 5 september 1996 verscheen het decreet van 8 juli 1996 betreffende het onderwijs VII. De hoofdstukken met betrekking tot de inwerkingtreding van artikelen verwijzen vaak naar verkeerde artikelen uit het decreet.

Graag vernam ik op welke wijze hier een rechtzetting zal gebeuren.

Antwoord

De foutieve verwijzingen met betrekking tot sommige artikelnummers zijn, naar ik verneem van de bevoegde diensten van het Vlaams Parlement, louter het gevolg van een materiële vergissing. De goedkeuring door het Vlaams Parlement van een in te voegen amendement op het ontwerpdecreet, waarvan de bepalingen eveneens werden goedgekeurd, had tot gevolg had dat sommige verwijzingen naar artikelnummers dienden te worden herschikt. Dit werd echter bij de technische finalisering van het goedgekeurde decreet over het hoofd gezien.

Vermits deze materiële vergissing op geen enkele wijze afbreuk doet aan het decreet zoals het door het Vlaams Parlement werd goedgekeurd, zullen de parlementaire diensten instaan voor de rechtzetting in het orgineel van het decreet, en zullen de kanselarijdiensten van de Vlaamse regering vervolgens zorg dragen voor de publicatie van een erratum in het Belgisch Staatsblad.

Vraag nr. 38 van 7 oktober 1996 van mevrouw SONJA VAN LINDT

Uitstapregeling hogeschoolpersoneel – Toepassing

Personeelsleden van de hogescholen kunnen vanaf de leeftijd van 55 jaar uitstappen met behoud van 75 procent van de laatste wedde.

Vastgesteld wordt dat, afhankelijk van het hogeschoolbestuur, niet alle aanvragen worden ingewilligd. Zodoende kunnen niet alle personeelsleden deze maatregel genieten.

Met inachtnaam van de autonomie van deze instellingen rijst toch de vraag of zulke discriminaties niet moeten worden weggewerkt vanuit het departement.

Heeft de minister terzake maatregelen getroffen ?

Antwoord

De versoepeling van de uitstapregeling werd in de vakantieperiode meegedeeld aan de hogeschoolbe-

sturen. Er werd, naast andere maatregelen, voorzien in een overgangsregime voor de voltijdse TBS 55+ (terbeschikkingstelling). Dit overgangsregime hield in dat personeelsleden van de hogescholen een voltijdse TBS 55+ met een hoger wachtgeld (nl. 75 % van de laatste bruto-activiteitswedde) konden genieten, mits aan verschillende voorwaarden was voldaan.

Deze voorwaarden waren :

1. de hogeschool mocht niet overgaan tot een vervanging via externe werving ;
2. alleen personeelsleden van een hogeschool met personeelskosten hoger dan 80 % kwamen in aanmerking.

Bovendien viel het wachtgeld van 75 % volledig ten laste van de enveloppe van de hogeschool.

Deze maatregel – die een gunst is en geen recht voor de personeelsleden – gold bovendien slechts als overgangsmaatregel. Hij kreeg dan ook een beperkte duur mee, namelijk tot 31 december 2001.

In de praktijk bleek deze maatregel echter een lege doos te zijn. De meeste hogeschoolbesturen bleken immers niet geneigd hun personeelsleden deze maatregel te laten genieten.

Ik heb dan ook de voorwaarden versoepeld. Dit werd meegedeeld bij omzendbrief van 2 oktober 1996.

De hoofdreden waarom de hogescholen hun personeelsleden de nieuwe maatregel ontzegden, bleek te liggen in de financiering van de nieuwe maatregel : het wachtgeld dat 75 % van de laatste bruto-activiteitswedde bedraagt, moest immers integraal worden gedragen door de enveloppe van de hogeschool.

Hiervan ben ik afgestapt. De financiering van het wachtgeld wordt opgesplitst zodat 62,5 %, namelijk het wachtgeld van het gewone voltijdse TBS 55+ systeem, in de centrale voorafname wordt opgenomen en het verschil van 12,5 % wordt gedragen door de enveloppe van de hogeschool.

In een aantal gevallen heeft het hogeschoolbestuur zich voor de weigering van deze TBS 55+ beroepen op het verbod te vervangen via externe werving. Personeelsleden met een specifieke, unieke deskundigheid zou hierdoor de mogelijkheid tot uitstappen via het nieuwe systeem worden ontzegd.

Dit verbod werd geschrapt. De hogeschool kan nu een jonger personeelslid aanwerven met lagere personeelskosten dan die van het personeelslid dat uitstapt.

Ook verviel de voorwaarde waaraan de hogeschool moest voldoen, namelijk personeelskosten hebben hoger dan 80 %. Het uitsluiten van de personeelsleden van de financieel gezonde hogescholen betekende immers een ongerechtvaardigde discriminatie van deze personeelsleden.

Ik heb mijn best gedaan om de remmen die in het nieuwe systeem waren ingebouwd weg te werken. De bal ligt nu in het kamp van het hogeschoolbestuur. Binnen het kader dat ik heb uitgebouwd, moet het hogeschoolbestuur zijn autonomie waar maken.

**Vraag nr. 39
van 7 oktober 1996
van de heer JACKY MAES**

Schoolinschrijvingsvoorwaarden – Getuigschrift goed zedelijk gedrag

Ik stel vast dat een aantal onderwijsinstellingen, zowel van het gemeenschaps- als van het vrij onderwijs, een getuigschrift van goed zedelijk gedrag eisen met het oog op de inschrijving. Ik heb een aantal bedenkingen over de opportuniteit en de wettelijkheid van dergelijke eis.

Vooreerst kan de wettelijkheid van het strafregister en van het afleveren van getuigschriften op basis van dit register in vraag worden gesteld. De regels in verband met het strafregister zijn immers enkel vastgelegd in ministeriële circulaire waarvan sommige tot 1888 teruggaan.

Anderzijds strookt het afleveren van een dergelijk getuigschrift niet met een beleid dat erop gericht is burgers die een veroordeling hebben opgelopen weer in de samenleving te reïntegreren. Doordat werkgevers, overheidsdiensten, ... in bepaalde gevallen een dergelijk getuigschrift eisen, wordt de betrokkene een tweede straf opgelegd, ditmaal van morele aard. Dit past mijns inziens alleen in achterhaalde criminologische opvattingen, terwijl de tijdgeest is geëvolueerd naar een beleid dat meer gericht is op preventie en reïntegratie.

1. Is de minister op de hoogte van deze gang van zaken ?
2. Is deze vraag van sommige scholen ingegeven door een circulaire van de bevoegde administratie ?
3. Kan een onderwijsinstelling op basis van dit getuigschrift een inschrijving weigeren ? En zo

ja, welke veroordelingen kunnen hiertoe aanleiding geven ?

4. Betekent dit, in voorkomend geval, dat een persoon die een bepaalde veroordeling heeft opgelopen het recht op onderwijs wordt ontzegd ?

Antwoord

1. Tot hiertoe heb ik geen signalen opgevangen dat scholen bij inschrijving van leerlingen de voorlegging van een getuigschrift van goed zedelijk gedrag eisen.
2. In de vigerende onderwijsreglementering en in de aansluitende omzendbrieven is de toelating van een regelmatig leerling slechts gekoppeld enerzijds aan het bewijs dat – in het kader van de toelatingsvoorwaarden – de nodige vooropleiding werd gevolgd, en anderzijds aan een identificatieplicht op grond van een officieel overtuigingsstuk (bv. voor leerlingen vanaf 12 jaar die de Belgische nationaliteit hebben : de identiteitskaart).
3. Met inachtnaam van het onder punt 2 gestelde, kunnen officiële onderwijsinstellingen als publiekrechtelijke instanties geen leerlingen weigeren. De inrichtende machten, respectievelijk de ARGO, de provinciale en de gemeentelijke overheden, zijn verantwoordelijk voor de strikte naleving van dit principe.

Vrije onderwijsinstellingen zouden een eventuele weigering kunnen staven aan de hand van de vrijheid van onderwijs, wat impliceert dat de toelating van een leerling om gemotiveerde redenen niet verenigbaar wordt geacht met het ideologisch en pedagogisch concept van de school. Het ontbreken van een attest van goed zedelijk gedrag kan echter onmogelijk een gefundeerde reden voor weigering zijn. In voorkomend geval moeten benadeelden zich wenden tot de rechterlijke autoriteiten.

4. In meer algemene zin benadruk ik dat het recht op onderwijs een grondwettelijk gewaarborgd sociaal recht is, dat niemand kan worden ontzegd.

**Vraag nr. 40
van 8 oktober 1996
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN**

Diensten voor gemeenten met speciale taalregeling – Organisatie

De gewone wet van 9 augustus 1980 bepaalt in zijn artikel 38 dat op de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Vlaamse regering, van de Franse gemeenschapsexecutieve en van de Waalse gewestexecutieve, waarvan de werkkring uitsluitend gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat, de taalregeling van toepassing is die door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten.

Krachtens artikel 39 zijn dezelfde diensten waarvan de werkkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling, als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat, onderworpen aan een gelijkaardig regime zoals bedoeld in artikel 38.

Artikel 25 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (waarvan melding wordt gemaakt in het bovenvermelde artikel 38) bepaalt dat de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, in hun betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal gebruiken voorzover die taal het Nederlands of het Frans is.

De voornoemde artikelen 38 en 39 bepalen daarenboven: "De diensten worden derwijze georganiseerd dat, zonder enige moeite, kan worden voldaan aan de bepalingen van het eerste lid".

Vele Franstaligen die in de faciliteitengemeenten wonen, hebben nochtans vaak de indruk dat die wettelijke bepalingen niet altijd worden toegepast.

Kan de minister mij volgende gegevens verstrekken met betrekking tot het Vlaams Gewest en de Vlaamse Gemeenschap.

1. Hoeveel ambtenaren zijn, bestuur per bestuur en dienst per dienst, voor de Franstaligen in gemeenten met een speciaal taalregime, belast met :
 - het onthaal in het Frans (bv. telefonisten, deurwaarders, ...),
 - de behandeling van hun dossier in het Frans ?
2. Welke procedure wordt gevolgd en welk type taalexamen moeten de ambtenaren afleggen om hun beheersing van de Franse taal te bewijzen ?

Kan de minister mij bovendien verzekeren dat hij erop toeziet dat de wettelijke bepalingen correct worden toegepast ?

Antwoord

Vooreerst wil ik opmerken dat ik in het raam van mijn bevoegdheid het antwoord verstrek voor het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Wat de gemeentelijke diensten en de Vlaamse openbare instellingen betreft, dient de Vlaamse volksvertegenwoordiger zijn vraag te richten naar de functioneel bevoegde ministers.

1. Aantal ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap met standplaats in een gemeente met een speciaal taalregime

- a) In de randgemeenten van de Brusselse agglomeratie behorend tot het Nederlands taalgebied, met faciliteiten voor Franstaligen

25 personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap hebben hun standplaats in een van deze zes randgemeenten, met name :

Wemmel	14
Linkebeek	4
Wezembeek-Oppem	3
Kraainem	2
Sint-Genesius-Rode	2
Drogenbos	0

17 van deze personeelsleden zijn tewerkgesteld in de culturele centra die ressorteren onder de afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken, administratie Sociaal-Cultureel Werk, departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur. De overige personeelsleden zijn tewerkgesteld als schoonmaakpersoneel (6x) (afdeling Logistieke Dienstverlening, departement Algemene Zaken en Financiën) of boswachter (2x) (afdeling Bos en Groen, departement Leefmilieu en Infrastructuur).

Geen van deze personeelsleden is belast met het onthaal in het Frans of de behandeling van dossiers in het Frans. De boswachters hebben uit hoofde van hun functie contact met Franstaligen, maar vermits ze tweetalig zijn, heeft dit totnogtoe nooit problemen opgeleverd.

- b) In de taalgrensgemeenten in het Nederlands taalgebied met faciliteiten voor Franstaligen

10 personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap hebben hun stand-

plaats in een van de taalgrensgemeenten, met name :

- Voeren 9
- Ronse 1

5 van de personeelsleden die hun standplaats hebben in Voeren zijn tewerkgesteld in het cultureel centrum Het Veltmanshuis in Sint-Martens-Voeren, dat ressorteert onder de afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken, administratie Sociaal-Cultureel Werk, departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur. De overige personeelsleden met standplaats in Voeren zijn tewerkgesteld als schoonmaakpersoneel (3x) (afdeling Logistieke Dienstverlening, departement Algemene Zaken en Financiën) of boswachter (1x) (afdeling Bos en Groen, departement Leefmilieu en Infrastructuur). De boswachter, die tweetalig is, heeft uit hoofde van zijn functie contact met Franstaligen.

Het personeelslid met standplaats in Ronse is tewerkgesteld als medewerker bij de provinciale afdeling Basis- en Secundair Onderwijs van het departement Onderwijs. Hij heeft als taak de boekhouding van Nederlandstalige scholen te controleren en heeft derhalve geen contact met Franstaligen.

2. Overeenkomstig de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken dienen de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Vlaamse regering in hun betrekkingen met een particulier de door betrokkene gebruikte taal te gebruiken voorzover die taal het Nederlands of het Frans is. Deze diensten dienen zo te worden georganiseerd dat, zonder enige moeite, aan deze verplichting kan worden voldaan.

De gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken verplichten de gemeenschappen en gewesten echter niet taalexamens te organiseren. Op dit ogenblik dienen de ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap dan ook geen taalexamen af te leggen om hun beheersing van de Franse taal te bewijzen, en werden er in dit verband ook geen taalexamens georganiseerd.

Zoals vermeld in het antwoord op de eerste vraag, is evenwel geen enkel personeelslid van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap dat zijn standplaats heeft in een van de taalgrensgemeenten of in een van de zes Brusselse

randgemeenten belast met het onthaal in het Frans of de behandeling van dossiers in het Frans.

Uit navraag bij de bevoegde diensten blijkt dan ook dat er zich in het verleden terzake geen problemen hebben voorgedaan.

Krachtens artikel 60 van de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken is de Vaste Commissie voor Taaltoezicht belast met het algemeen toezicht op het taalgebruik in bestuurszaken. Het is een adviserende instantie die onder meer tot taak heeft de bevoegde overheden te verzoeken de nietigheid vast te stellen van alle administratieve handelingen, verordeningen, bescheiden, benoemingen, bevorderingen en aanstellingen die zij strijdig acht met de taalwetgeving in bestuurszaken.

Vraag nr. 41
van 8 oktober 1996
van de heer MANDUS VERLINDEN

Stichting Vrij Historisch Onderzoek – Propaganda bij leerkrachten

Ongevraagd kreeg een groot aantal leerkrachten Geschiedenis van de VZW Stichting Vrij Historisch Onderzoek een brief met bijbehorend zogenoemde revisionistische literatuur omtrent de crematoria uit Wereldoorlog II.

Deze Stichting heeft een (Engelstalig) postbusadres in Berchem en voegt het woordje "Europese" toe aan haar naam in haar drietalig briefhoofd (Fondation Européenne pour le libre examen historique, European Foundation for free historical research, Europäische Stiftung zur Förderung freier historischer Forschung).

Wat vooral opvalt is dat deze organisatie de emblemen gebruikt van de Verenigde Naties en van de Europese Unie, wat bij de lezer het vermoeden zou kunnen doen rijzen dat deze organisatie onder de verantwoordelijkheid van deze beide instellingen werkt.

Is het gebruik van de symbolen van de Verenigde Naties en van de Europese Unie niet gebonden aan bepaalde reglementeringen en is er hier dan geen sprake van ongeoorloofd gebruik ?

Kan dit worden verhinderd om te beletten dat nogal dubieuze documentatie en informatie met verwijzing naar de Verenigde Naties of de Europese

se Unie zou doorsijpelen in het onderwijs, via goed- of lichtgelovige leerkrachten ?

Antwoord

Via mijn inspectie en via het Centrum voor Gelijke Kansen en Racismebestrijding werden mij de in de vraag vermelde activiteiten van de Stichting Vrij Historisch Onderzoek gesignaleerd.

Het is niet de eerste keer dat ik als minister van Onderwijs met deze stichting word geconfronteerd. Hierbij verwijs ik naar het antwoord dat ik formuleerde naar aanleiding van een interpellatie van de heer L. Hancke., waarvan kopie als **bijlage**. (Handelingen nr. 53 van 30 juni 1994, blz. 2252-2257).

De diensten in België van zowel de Verenigde Naties als de Europese Unie ontkennen elke band met deze stichting.

De diensten van de Verenigde Naties waren reeds op de hoogte van het feit dat bovenvermelde VZW hun embleem bij briefwisseling gebruikt.

De vraag naar de juridische draagwijdte en de eventuele sanctionering van dit "gebruik" is ter beantwoording doorgestuurd naar het hoofdkwartier in New York.

Uit telefonisch contact met het Bureau van de Europese Commissie in België bleek dat het nog niet formeel op de hoogte was van het gebruik van het embleem door bovenvermelde stichting. De op het departement Onderwijs beschikbare informatie hieromtrent zal het bureau dan ook eerstdaags worden bezorgd.

Er bestaat geen specifieke federale regelgeving omtrent het gebruik van de emblemen van de Europese Unie en de Verenigde Naties. Dergelijke regelgeving behoort tot de bevoegdheid van Justitie en Buitenlandse Zaken.

Het centrum voor Gelijke Kansen en Racismebestrijding deelde mij mee dat, op basis van de wet van 23 maart 1995 tot bestraffing van het ontkennen, onderschatten, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de Tweede Wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd, zowel in Antwerpen als in Brussel onderzoek is ingesteld om na te gaan of de activiteiten van bovenvermelde stichting niet vallen onder het toepassingsgebied van deze wet.

Scholen en individuele leerkrachten kunnen met klachten hierover terecht bij het bovenmeld centrum, of bij elke vereniging die zich op grond van

haar statuten ten doel stelt de morele belangen en de eer van het verzet of van de gedeporteerden te verdedigen.

In het Vlaams onderwijs worden sinds 1993 V-dagen georganiseerd. Tijdens deze dagen werkt men naar leerkrachten toe omtrent vredeseducatie en wordt de nadruk gelegd op beschrijvende informatie rond geschiedenis. Op deze manier poogt men aan het onderwijsveld een correcte weergave van de geschiedenis mee te geven door een maximum aan informatie te verstrekken.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 42 van 10 oktober 1996 van de heer LUDO SANNEN

Onderwijzend personeel – Geneeskundige controle

Voor de controle op het ziekteverlof is het statutair onderwijzend personeel onderworpen aan de controle van de firma Securex. Voor de geschiktheidsonderzoeken blijft de Administratieve Gezondheidsdienst (AGD) bevoegd.

1. Wie moet voor deze beide taken instaan wat de contractuele personeelsleden in dienst genomen door de lokale raden betreft (voor het gemeenschapsonderwijs) ?
2. Indien de AGD een bijzondere maatregel wenselijk acht voor een vastbenoemd personeelslid opdat het zijn/haar taak naar behoren zou kunnen uitoefenen, kan een directie dan dit vastbenoemd personeelslid door een andere geneeskundige dienst laten onderzoeken ?

Wat gebeurt er indien de bevindingen van deze dienst niet overeenstemmen met die van de AGD ?

Wie moet instaan voor de kosten van deze onderzoeken ?

Zijn er richtlijnen terzake ?

Antwoord

1. Het probleem van het geneeskundig toezicht op de contractuele personeelsleden is niet specifiek geregeld. Zolang dit niet is geregeld, kunnen de

lokale bestuursorganen evenwel de bepalingen van artikel 31 van de wet op de arbeidsovereenkomsten van 3 juli 1978 toepassen. Dit houdt in dat zij, als werkgever, een door hen betaald geneesheer kunnen machtigen de medische controle op afwezigheid wegens ziekte uit te oefenen. Dit kan door, op eigen kosten, een beroep te doen op een controleorganisme of rechtstreeks op een geneesheer van hun keuze.

2. Er moet op gewezen worden dat de AGD een niet-bindend advies uitbrengt. Indien de AGD zou vaststellen en meedelen dat een personeelslid ongeschikt is voor het ambt waarin hij/zij is benoemd, maar daarentegen wel geschikt is voor een ander bepaald ambt, houdt dit voor het betrokken personeelslid niet ambtshalve het recht in op tewerkstelling in het vermelde ambt. De onderwijsinstelling kan op het advies slechts ingaan indien dit mogelijk is binnen de organisatie van de onderwijsinstelling en voorzover de decretale en reglementaire bepalingen (decreet "rechtspositie", voorrangregeling, reffectatie, e.a.) dit toelaten.

Verder vestig ik de aandacht op artikel 28 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming (ARAB), luidens hetwelk de bepalingen van titel Ibis en II van dit reglement van toepassing zijn op alle sectoren, inzonderheid op de industriële sector, op de landbouw-, tuinbouw- en bosbouwsector, op de handelssector en op de administratieve, dienstverlenende, educatieve en culturele sector.

Ze zijn ook van toepassing op de staat, de gewesten, de gemeenschappen, de provincies, de verenigingen van provincies, de gemeenten, de verenigingen van gemeenten, de agglomeraties en federaties van gemeenten, de openbare instellingen en de instellingen van openbaar nut, op al wie met een openbare dienst is belast, alsmede op het door hen tewerkgestelde personeel.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 11
van 1 oktober 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

VDAB-opleiding Logistieke Hulp – Stand van zaken

1. Waar wordt/werd de opleiding Logistieke Hulp door de VDAB georganiseerd ?
2. Aan welke diplomaverenisten moet men voldoen om deze opleiding te kunnen volgen ?
3. Hoeveel personen hebben deze opleiding reeds met goed gevolg beëindigd in 1994 en in 1995 ?
4. Hoeveel personen haakten af tijdens de opleiding ?
5. Hoe is de stage georganiseerd :
 - in welk soort instellingen,
 - hoeveel uren, verdeeld over hoeveel stageplaatsen,
 - door wie worden de stagiairs op de stageplaatsen begeleid ?
6. Hoeveel personen hebben werk gevonden dat aansluit bij deze opleiding ?

Antwoord

1. In 1994 organiseerde de dienst Beroepsopleiding van de VDAB in samenwerking met derden 11 opleidingen Logistieke Hulp, namelijk in de subregionale diensten Ieper, Roeselare, Oostende, Kortrijk, Antwerpen, Boom, Mechelen, Turnhout, Tongeren, Sint-Niklaas, Dendermonde.

In 1995 organiseerde de dienst Beroepsopleiding van de VDAB 9 opleidingen Logistieke Hulp, namelijk in de subregionale diensten Brugge, Kortrijk, Antwerpen, Mechelen, Turnhout, Halle-Vilvoorde, Aalst, Sint-Niklaas, Dendermonde.

Tevens organiseerde Fetoc (Federatie Tewerkstellingsbevorderende Opleidingscentra) als gespecialiseerd opleidingscentrum van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap 10 opleidingssessies Logistieke Hulp in 1994-1995 ; per opleidingssessie waren er 5 deelnemers (Werkgaard, Gent : 3 sessies ; De Ploeg, Brasschaat : 2 sessies ; De Link, Zaventem : 1 sessie ; Cebob, Lovenjoel : 1 sessie ; De Kiem, Aarschot : 1 sessie ; Molendries, Gits : 1 sessie ; UCBO, Gent : 1 sessie).

Het Sociaal Fonds voor de privé-ziekenhuizen financierde voor 1994-1995 de opleidingssessies

van Fetoc, de VDAB vergoedde de sociale prestaties van de cursisten.

2. De opleiding Logistieke Hulp richt zich tot laaggeschoolde werkzoekenden (lager onderwijs, lager secundair onderwijs). Er worden geen diplomaveristen als toelatingsvoorwaarde voor de opleiding gesteld.
3. In 1994 beëindigden 146 cursisten van de 168 gestarte cursisten met goed gevolg de VDAB-opleidingen Logistieke Hulp (87 %). In 1995 beëindigden 117 cursisten van de 136 gestarte cursisten met goed gevolg de VDAB-opleidingen Logistieke Hulp (86 %).
4. In 1994 haakten 19 van de 168 gestarte cursisten tijdens de opleiding af (11 %).

In 1995 haakten 20 cursisten van de 136 gestarte cursisten tijdens de opleiding af (14 %).

5. De stage van de opleiding vindt plaats in een ziekenhuis en/of in een rusthuis voor bejaarden (eventueel rust- en verzorgingstehuis).

In overleg met de sector (ziekenhuizen, rusthuizen voor bejaarden) heeft de dienst Beroepsopleiding van de VDAB een beroeps- en opleidingsprofiel opgesteld. De opleiding is alternerend : het theoretische gedeelte bedraagt 250 opleidingsuren ; het stagegedeelte bedraagt 250 stage-uren. De stage vindt plaats in 2 instellingen (ziekenhuis en/of rusthuis) of in 2 afdelingen van 1 instelling.

De cursisten worden tijdens de stage begeleid door een verantwoordelijke van de organiserende opleidingsderde en door een verantwoordelijke van de stage-instelling (hoofdverpleegkundige van de ziekenhuis- of rusthuisafdeling).

6. Van de 304 cursisten die in 1994 en 1995 de opleiding Logistieke Hulp met goed gevolg beëindigden, werden 53 cursisten tewerkgesteld als logistieke hulp.

De gemiddelde tewerkstelling bedroeg 58 %. Het feit dat de functie niet was erkend door het RIZIV (Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering) vormde een knelpunt bij de tewerkstelling van de cursisten die een opleiding Logistieke Hulp volgden.

Het recente tewerkstellingsproject van de minister van Volksgezondheid en Pensioenen, waardoor over een periode van 3 jaar minimaal

2.100 logistieke assistenten in ziekenhuizen en psychiatrische verzorgingsinstellingen zullen worden aangeworven, biedt nieuwe tewerkstellingsperspectieven voor de opleiding Logistieke Hulp.

**Vraag nr. 17
van 2 oktober 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Tweetalige OVAM-brochures in faciliteitengemeenten – Kosten

In de faciliteitengemeenten, waar volgens de wet mededelingen aan de bevolking in de twee landstalen moeten worden gesteld, verspreidt de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) een brochure over composteren zowel in het Nederlands als in het Frans.

In feite valt de rekening hiervoor ten laste van de Vlaamse Gemeenschap, en dit terwijl bij de verdeling van het Gemeentefonds een regeling is uitgewerkt die de faciliteitengemeenten verhoudingsgewijs een groter aandeel verzekert, juist wegens de verplichting die hun wordt opgelegd om hun inwoners formulieren te bezorgen in beide landstalen.

Wanneer een instelling zoals OVAM, die onder de voogdij staat van de Vlaamse Gemeenschap, zich richt tot de inwoners van faciliteitengemeenten, vallen de kosten voor het drukken en verspreiden van documenten dan ten laste van de gemeenten, of moeten die kosten worden gedragen door de instelling of intercommunale die met de bevolking contact opneemt ?

Antwoord

De kosten voor het drukken van de brochure "Composteren : doe ik het zelf of laat ik het doen ? Een Wegwijzer", zowel in de Nederlandse als in de Franse versie, worden in eerste instantie gedragen door de OVAM.

Het verspreiden van de brochure onder de bevolking gebeurt evenwel in hoofdzaak door de gemeenten of de intercommunales.

Alle faciliteitengemeenten en intercommunales die deze gemeenten bedienen kunnen de, hetzij Nederlandstalige, hetzij Franstalige, brochures tegen 5 frank per exemplaar bestellen bij de OVAM, die de verschuldigde bedragen vervolgens dan ook factu-

reert aan de betrokken gemeente of intercommunale.

De druk-, leverings- en verspreidingskosten worden bijgevolg gedeeld tussen enerzijds de OVAM en anderzijds de gemeenten en/of intercommunales, volgens het aantal bestelde exemplaren.

**Vraag nr. 18
van 2 oktober 1996
van de heer CARL DECALUWE**

Neerbeek, Heulebeek en Gaverbeek – Vervuiling

De Neerbeek (Bissegem), de Heulebeek (Heule-Kuurne) en de Gaverbeek (Waregem) verspreiden in warme maanden dikwijls een onaangename geur en het gebeurt vaak dat men een duidelijk verschil in kleur kan vaststellen tussen het Leiewater en het water van deze beken. Langs deze beken is industrie gelegen en er monden ook rioleringen van huishoudelijk afvalwater (al dan niet gezuiverd) in uit.

Uit antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 203 blijkt dat in de Leie de drinkwaternorm voor verschillende stoffen wordt overschreden (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 24 juni 1996, blz. 875 – red.*).

1. Welke chemische stoffen worden in de hoogste concentratie aangetroffen in de vermelde beken ?
2. Welke maatregelen heeft de minister reeds genomen om de vervuiling ongedaan te maken of te minimaliseren ?
3. In welke mate zijn de betrokken gemeentebesturen op de hoogte van de aard van vervuiling van deze beken ?
4. Wat is de geraamde kostprijs van het gifvrij maken van Heulebeek, Gaverbeek en Neerbeek ?
5. Werden er reeds contacten gelegd met de provincie en de betrokken gemeentebesturen voor een gezamenlijke aanpak ?

Antwoord

1. Hoogste concentraties chemische stoffen

Voor de Neerbeek, Heulebeek en Gaverbeek gelden de basiskwaliteitsnormen ; voor de Leie gelden de normen voor viswater. De genoemde zijbekken van de Leie zijn echter fysico-chemisch en biologisch zwaar verontreinigd. De

totale vuilvracht is zeer hoog, wat onder meer blijkt uit de parameters "chemische zuurstofvraag" en "fosfaat". Ten gevolge van de zware verontreiniging treedt er tijdens de zomerperiode langdurig zuurstofgebrek op, gepaard gaande met hoge ammoniumconcentraties.

In het oppervlaktewatermeetnet van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) wordt de waterkwaliteit van de Neervelp (in Bissegem), de Heulebeek (in Kuurne en in Heule) en de Gaverbeek (in Waregem) gemeten. De resultaten van deze metingen worden door de VMM gerapporteerd door middel van de jaarverslagen.

In 1994 werd onderzoek verricht naar het voorkomen van pesticiden in de Gaverbeek in Waregem. In vergelijking met andere meetplaatsen in Vlaanderen werden hoge gehalten a-endosulfan (max. 395 ng/l), b-endosulfan (max. 125 ng/l), endosulfansulfaat (max. 79 ng/l) en Lindaan (max. 79 ng/l) aangetroffen (mediaannorm = 10 ng/l) (*ng = nanogram = 10⁻⁹ gram – red.*).

2. Maatregelen voor het tegengaan van de verontreiniging

Huishoudelijk afvalwater

- a) Heulebeek

(Aantal inwoners stroomgebied Heulebeek : 24.200)

Momenteel wordt het afvalwater van Kuurne en van een gedeelte van Heule afgevoerd naar de RWZI (rioolwaterzuiveringsinstallatie) Harelbeke. De komende jaren staan in dit stroombekken heel wat projecten op het rollend investeringsprogramma (IP) 1998-2002.

– RWZI Moorslede en collector RWZI Moorslede-Passendale : IP 1999 ; 67 miljoen frank (aantal aangesloten inwoners : 4.314 ; na uitvoering Totaal Rioleringsplan : 5.626).

– RWZI Gullegem (1ste fase), collector Heulebeek (Gullegem-Moorsele) en riool Schutterhoflaan (Gullegem) zijn goedgekeurde projecten op het IP '98 (174 mln. fr., aantal onmiddellijk aangesloten inwoners : 10.300).

Op het IP '99 staat de collector Heulebeek fase 2 : Moorsele – Ledegem – Dadizele (3.813 onmiddellijk aansluitbare inwoners ; 36,4 mln. fr.). Op het IP 2000-

2002 staan verder nog een aantal projecten in dit zuiveringsgebied (ten bedrage van 120 mln. fr.).

Door de projecten in dit zuiveringsgebied wordt onmiddellijk het afvalwater van 16.600 inwoners gezuiverd op de RWZI Gullegem. Na uitvoering van het Totaal Rioleringsplan zal dit aantal komen op 19.600 IE (inwonersequivalent).

- RWZI Harelbeke (bestaande RWZI) : op het IP '99 is de riolering Kortrijksestraat (Heule) geprogrammeerd (343 inwoners : 13,8 mln. fr.).
- De aansluiting Sint-Eloois-Winkel op de RWZI Bavikhove (IP '98) staat geprogrammeerd op het IP 2000-2002 (35 mln. fr. ; 3.000 onmiddellijk aansluitbare inwoners).

b) Neerbeek

Bissegem zal worden aangesloten op de RWZI Harelbeke door het project collector Leie-Noord (Marke – Bissegem) dat werd goedgekeurd als project op het IP '94 (113 mln. fr. ; 13.000 aansluitbare inwoners). De uitvoering van dit project is afhankelijk van de start van de aanpassingswerken doortocht Leie in Kortrijk.

Op het IP '98 werden 2 projecten opgenomen ter sanering van de Neerbeek (Wevelgem, namelijk de collector Roeselarestraat (12,5 mln. fr.), de collector Gullegemstraat-Roterijstraat (12,3 mln. fr.). In totaal zullen ca. 3.400 inwoners worden aangesloten op de RWZI Menen (IP '97).

Verder worden volgende projecten door de VMM nog op het investeringsprogramma geplaatst : de collector Leie-Tolbeek-Neerbeek (IP 2000-2002) ; 28,8 mln. fr. ; 1.129 inwoners na uitvoering Totaal Rioleringsplan) en de collector Leie-Moraviestraat-Vliegpleinstraat (IP 2000-2002 ; 23,7 mln. fr. ; 700 aansluitbare inwoners).

c) Gaverbeek

In het verleden werden reeds belangrijke collectorwerken uitgevoerd in Waregem, waar in de loop van 1997 het zuiveringsinstallatie in gebruik zal worden genomen. Vichte (deelgemeente Anzegem) is momenteel reeds aangesloten op het huidige centrale lozingspunt.

Volgende projecten staan op het investeringsprogramma of werden reeds goedgekeurd.

- Collector Deerlijk-Zwevegem (RWZI Harelbeke) : 44,5 mln. fr. ; na uitvoering Totaal Rioleringsplan worden 7.600 inwoners aangesloten (IP 2000-2002).
- Collector Pontstraat-Wafelstraat (RWZI Harelbeke ; goedgekeurd op IP 1996 ; 60 mln. fr.).
- Collector Vichtsesteenweg-Industrielaan en riool Vichtestraat en Desselgemstraat (RWZI Harelbeke ; goedgekeurd op IP 1998 ; 29 mln. fr. ; 1.740 inwoners).
- Collector Waregem-Ingooigem-Anzegem (of plaatselijke zuivering) (IP 2000-2002 ; 60,2 mln. fr. ; 3.500 inwoners aansluitbaar).
- Collector Hooibeek Waregem (3 mln. fr. ; 1.300 inwoners aansluitbaar).
- Collector Wortegem (IP 2000-2002 ; 30,9 mln. fr.).

Industrie

Ten gevolge van strengere vergunningsvoorwaarden en het heffingenbeleid, daalde de door de belangrijkste bedrijven (vermeld in het AWP II-Leie tot afleidingskanaal, 1991) geloosde vuilvrachten in het bekken van de Heule- en Gaverbeek als volgt (per dag) :

	1991	1995
Chemische zuurstofvraag (CZV)	11.808 kg/d	9.977 kg/d
Biologische zuurstofvraag (BZV)	3.171 kg/d	3.510 kg/d
Zwevende stof (ZS)	1.362 kg/d	1.159 kg/d
Stikstof (N)	557 kg/d	433 kg/d
Fosfor (P)	104 kg/d	90 kg/d

Landbouw

In het door het Vlaams Parlement goedgekeurde Mestactieplan werden een aantal maatregelen uitgewerkt ter reductie van de vervuiling van voornamelijk stikstof en fosfor, onder andere door strengere bemestingsnormen.

De nutriëntenverliezen werden door het Instituut voor Scheikundig Onderzoek voor 1992 in heel het Leiebekken geschat op 7.686 kg N/dag en 359 kg P/dag. De nutriëntenverliezen volgens de normen voor evenwichtsbemesting (bemestingsnormen 2002) worden geschat op 4.681 kg N/dag en 269 kg P/dag. Dit betekent respectievelijk een reductie van 39 % en 25 %.

3. Betrokkenheid van en kennisgeving aan de gemeenten

Tijdens de milieu-educatieve milieuboottochten in 1995 werd de milieuverontreiniging in het Leiebekken aan het brede publiek van de Leie-regio kenbaar gemaakt. Hierbij werden ook de verschillende gemeentebesturen betrokken.

Het Jaarverslag Immissie Oppervlaktewater (VMM) wordt jaarlijks aan alle gemeentebesturen bezorgd. Tevens zijn alle meetresultaten via de milieudatabank ter beschikking van alle geïnteresseerden.

4. Kostprijs sanering Heulebeek, Gaverbeek en Neerbeek

De kostprijs voor de overheid inzake sanering betreft enerzijds de kostprijs m.b.t. het stopzetten van lozingen in oppervlaktewater (waterzuiveringsinfrastructuur) en anderzijds de kostprijs inzake de ruiming van de waterbodem.

De kostprijs van de waterzuiveringsinfrastructuur omvat enerzijds de bovengemeentelijke (RWZI's, collectoren), anderzijds de gemeentelijke (rioleringen) investeringsprogramma's. De totale kostprijs voor de uitbouw van de bovengemeentelijke infrastructuur bedraagt 864 miljoen frank.

5. Samenwerking provincie en gemeentebesturen

Voor het opstellen van het 5-jaren rollend investeringsprogramma worden naast de betrokken administraties ook de provincies geconsulteerd. Bij de voorbereiding van de subsidiëringsprogramma's 1996 en 1997 voor gemeentelijke rioleringen werd door de Vlaamse Milieumaatschappij een oproep gedaan aan alle gemeentebesturen.

Vraag nr. 19
van 2 oktober 1996
van de heer CARL DECALUWE

Gewasbesproeiing – Waterkwaliteit

De maand juli werd gekenmerkt door een droogteperiode, waardoor het niet verwonderlijk was dat het landbouwareaal op vele plaatsen moest worden besproeid. Geregeld werd vastgesteld dat voor de besproeiing van diverse gewassen en groenten water werd gepompt uit de waterlopen.

De kwaliteit van onze waterlopen is verre van optimaal. In een aantal gevallen blijken zelfs giftige stoffen aanwezig te zijn. Uit cijfers die de minister mij verstrekke in het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 203 van 21 juni 1996, blijkt een hoge concentratie endosulfaan aanwezig te zijn (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 24 juni 1996, blz. 875 – red.*).

Uit een artikel in het vakblad Science blijkt nu dat bij een gecombineerd toedienen van endosulfaan en dieldrin, twee pesticiden die veel gebruikt werden, deze stoffen respectievelijk 160 en liefst 1600 maal krachtiger effecten hebben dan elk afzonderlijk.

De grootste verrassing volgens het artikel in Science kwam van de insectenverdelger chlordaan. Die heeft als dusdanig geen enkel oestrogeen nabootsend effect, maar toch bleek zijn aanwezigheid de oestrogeniciteit van dieldrin enorm te versterken.

Door de gewassen worden stoffen uit sproeiwater opgenomen en op die manier komen ze in de voedselketen terecht.

1. In welke mate worden stoffen als dieldrin, endosulfaan en chlordaan in de Vlaamse waterlopen opgespoord ?
2. In welke rivieren werd een combinatie van dieldrin, chlordaan en endosulfaan aangetroffen en in welke hoeveelheden ?
3. Welke maatregelen kunnen worden genomen om het pompen uit oppervlaktewater voor het besproeien van gewassen te verbieden, teneinde de volksgezondheid niet in gevaar te brengen ?

Antwoord

1. Door de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) werd in 1994 onderzoek verricht naar de aanwezigheid van enkele pesticiden op 18 plaatsen in Vlaanderen. Naast een aantal organostikstofpesticiden (atrazine – simazine – propazine) en het organofosforpesticide dichlorvos, werden ook een aantal organochloorpesticiden onderzocht (a en b endosulfan, endosulfansulfaat en gamma HCH). De frequentie van monsterneming bedroeg 4x/jaar.

In 1992, 1994, 1995 en in 1996 werd op een tiental grenspunten met het Waals Gewest tweemaandelijks onderzoek verricht naar een uitgebreid pakket micro-verontreinigingen, waaronder pesticiden. Hierbij werden ook endosulfan en dieldrin bepaald.

Eind 1994 en in 1995 werden door de VMM een twintigtal meetpunten onderzocht (4 campagnes) naar de aanwezigheid van microverontreinigingen gehecht aan de zwevende-stoffractie aanwezig in de waterkolom. Ook tijdens dit onderzoek werden endosulfan en dieldrin bepaald.

In 1996 werd eveneens een uitgebreider pesticidenprogramma opgestart. Er werden reeds 3 campagnes uitgevoerd op 30 plaatsen in Vlaanderen, waarbij onder meer organochloorpesticiden en PCB's (polychloorbifenyyl) werden bepaald.

Door de VMM werd tot op heden niet gericht gezocht naar het insecticide chlordan. Dit wordt evenwel ondervangen in toekomstige programma's.

2. Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger zowel de meest recente resultaten van het grenspuntenonderzoek met Wallonië, als de reeds uitgevoerde campagnes in 1996 voor endosulfan en dieldrin. De metaboliet endosulfansulfaat werd eveneens bepaald, daar dit kan wijzen op het omzettingsgebeuren binnen de endosulfangroep.

Zo werd in de Kleine Gete in Landen op 29 mei 1996 een grote hoeveelheid endosulfansulfaat

gedetecteerd, terwijl het a en b endosulfan in lage concentraties voorkomt. Ook op andere plaatsen werden hoge concentraties endosulfansulfaat gemeten, echter niet in combinatie met hoge dieldrinconcentraties.

Het samen voorkomen van grote hoeveelheden van dieldrin en endosulfan werd in de Gaverbeek in Waregem en de Willebroekse Vaart in Vilvoorde gedetecteerd.

Daarnaast werden in de volgende waterlopen dieldrin en/of endosulfan gedetecteerd : de Schelde in Helkijn, de Handzamevaart in Diksmuide, de Dijle in Mechelen en de Grote Laak in Laakdal.

Tijdens het pesticidenonderzoek van 1994 werden op 7 juli 1994 in de Gaverbeek in Waregem en in de Mandel in Wielsbeke eveneens hoge concentraties endosulfan gedetecteerd (respectievelijk tot 520 en 17 ng/l).

3. Het oppompen van water uit kanalen en bevaarbare waterlopen is vergunningsplichtig. Voor de onbevaarbare waterlopen van categorie 2 en 3 dient een vergunning afgeleverd te worden voor de constructie gebruikt bij het oppompen uit oppervlaktewater (wet van 28 oktober 1967). Voor de polderwaterlopen is dit eveneens zo, op basis het koninklijk besluit van 30 januari 1958 houdende het algemeen politiereglement van de polders en de wateringen. Deze maatregelen moeten volstaan om het oppompen van water uit oppervlaktewater te controleren en eventueel te verbieden. De mate waarin sproeiwater een schadelijk effect kan hebben op de volksgezondheid moet worden beoordeeld door de gezondheidsinspectie.

Resultaten pesticidenonderzoek 1996 – concentraties in ng/l*

(* ng = nanogram = 10⁻⁹ gram)

		Dieldrin 960131	a Endosulfan 960131	b Endosulfan 960131	Endosulfansulfaat 960131
Kleine Gete	Landen	interferentie	2	< 2	< 2
Grote Gete	Hoegaarden	< 2	< 2	< 2	< 2
Dijle	Sint-Joris-Weert	< 2	< 2	< 2	< 2
Zenne	Vilvoorde	< 8	< 8	geen resultaat	geen resultaat
Zenne	Halle	geen resultaat	geen resultaat	geen resultaat	geen resultaat
Willebroekse Vaart	Vilvoorde	geen resultaat	geen resultaat	geen resultaat	geen resultaat
Dender	Geraardsbergen	< 2	2	interferentie	< 2
Schelde	Helkijn	< 20	< 20	< 20	< 20
Zwarte Spierebeek	Leers-Nord	< 2	< 2	< 2	< 2
Leie	Wervik	< 2	< 2	< 4	< 2

		Dieldrin 960327	a Endosulfan 960327	b Endosulfan 960327	Endosulfansulfaat 960327
Kleine Gete	Landen	< 2	< 2	< 2	< 2
Grote Gete	Hoegaarden	< 2	< 2	< 2	< 2
Dijle	Sint-Joris-Weert	interferentie	< 2	< 2	< 2
Zenne	Vilvoorde	< 20	< 20	< 20	< 20
Zenne	Halle	< 2	< 2	< 2	< 2
Willebroekse Vaart	Vilvoorde	< 4	< 4	< 4	< 4
Dender	Geraardsbergen	< 2	< 2	< 2	< 2
Schelde	Helkijn	interferentie	< 4	< 4	13
Zwarte Spierebeek	Leers-Nord	< 2	< 2	< 2	< 2
Leie	Wervik	interferentie	< 4	< 4	< 4

		Dieldrin 960529	a Endosulfan 960529	b Endosulfan 960529	Endosulfansulfaat 960529
Kleine Gete	Landen	< 2	5	3	194
Grote Gete	Hoegaarden	interferentie	4	3	48
Dijle	Sint-Joris-Weert	< 2	< 2	< 2	19
Zenne	Vilvoorde	< 4	< 4	< 4	19
Zenne	Halle	interferentie	< 2	< 2	15
Willebroekse Vaart	Vilvoorde	< 4	< 4	< 4	< 4
Dender	Geraardsbergen	2	< 2	< 2	18
Schelde	Helkijn	< 4	< 4	< 4	< 4
Zwarte Spierebeek	Leers-Nord	< 4	< 4	< 4	< 4
Leie	Wervik	< 8	< 8	< 8	< 8

		Dieldrin 960729	a Endosulfan 960729	b Endosulfan 960729	Endosulfansulfaat 960729
Kleine Gete	Landen	< 4	5	< 4	< 4
Grote Gete	Hoegaarden	< 4	< 4	< 4	< 4
Dijle	Sint-Joris-Weert	< 4	< 4	< 4	< 4
Zenne	Vilvoorde	< 10	< 10	< 10	< 10
Zenne	Halle	< 4	< 4	< 4	< 4
Willebroekse Vaart	Vilvoorde	< 100	< 100	197	< 100
Dender	Geraardsbergen	< 10	< 10	< 10	< 10
Schelde	Helkijn	< 40	< 40	< 40	< 40
Zwarte Spierebeek	Leers-Nord	< 4	6	< 4	< 4
Leie	Wervik	< 4	< 4	< 4	< 4

		Dieldrin 960327	a Endosulfan 960327	b Endosulfan 960327	Endosulfansulfaat 960327
Grote Beverdijk	Nieuwpoort	< 2	< 2	< 2	< 2
IJzer	Nieuwpoort	< 2	< 2	< 2	29
Handzamevaart	Diksmuide	3	5	5	39
IJzer	Diksmuide	3	3	< 2	20
IJzer	Poperinge	< 2	16	6	13
Leie	Wervik	< 5	< 5	< 5	< 5
Gaverbeek	Waregem	< 20	< 20	< 20	< 20
Mandel	Dentergem	interferentie	21	13	4
Leie	Dentergem	< 10	< 10	< 10	< 10
K. Gent-Terneuzen	Zelzate	< 2	< 2	< 2	13
Burggravenstroom	Evergem	< 2	< 2	< 2	< 2
Schelde	Berlare	3	< 2	< 2	4
Schelde	Oudenaarde	< 4	< 4	< 4	< 4
Rupel	Niel	< 2	< 2	< 2	< 2
Dijle	Mechelen	< 5	< 5	< 5	< 5
Demer	Werchter	2	3	2	< 2
Demer	Halen	< 2	3	4	< 2
Velp	Halen	< 2	< 2	< 2	16
Gete	Halen	2	< 2	3	9
Herk	Halen	< 2	9	5	24
Mark	Nieuw Ginniken	< 2	4	3	15
Schelde	Antwerpen	< 2	< 2	< 2	< 2
Beneden-Nete	Mechelen	< 2	< 2	interferentie	14
Kleine Nete	Lier	< 2	< 2	< 2	< 2
Grote Nete	Lier	< 2	< 2	< 2	interferentie
Maas	Kinrooi	< 2	< 2	< 2	interferentie
Dommel	Neerpelt	< 2	< 2	< 2	< 2
Grote Laak	Laakdal	< 5	< 5	< 5	< 5
Molse Nete	Geel	< 5	< 5	< 5	< 5
AA	Vorselaar	< 5	< 5	< 5	< 5

		Dieldrin 960530	a Endosulfan 960530	b Endosulfan 960530	Endosulfansulfaat 960530
Grote Beverdijk	Nieuwpoort	< 2	< 2	< 2	< 2
IJzer	Nieuwpoort	4	45	20	74
Handzamevaart	Diksmuide	6	220	108	69
IJzer	Diksmuide	< 4	5	5	51
IJzer	Poperinge	< 5	9	7	90
Leie	Wervik	< 8	< 8	< 8	< 8
Gaverbeek	Waregem	< 150	< 150	< 150	< 150
Mandel	Dentergem	< 20	60	61	< 20
Leie	Dentergem	< 10	< 10	< 10	< 10
K. Gent-Terneuzen	Zelzate	< 4	< 4	< 4	< 4

		Dieldrin 960530	a Endosulfan 960530	b Endosulfan 960530	Endosulfansulfaat 960530
Burggravenstroom	Evergem	< 2	< 2	< 2	< 2
Schelde	Berlare	3	< 2	< 2	5
Schelde	Oudenaarde	< 4	< 4	< 4	< 4
Rupel	Niel	< 4	< 4	< 4	< 4
Dijle	Mechelen	< 40	< 40	< 40	< 40
Demer	Werchter	< 5	9	6	< 5
Demer	Halen	< 10	< 10	< 10	< 10
Velp	Halen	interferentie	16	14	72
Gete	Halen	interferentie	19	12	89
Herk	Halen	interferentie	38	4	< 4
Mark	Nieuw Ginniken	2	4	< 2	13
Schelde	Antwerpen	< 5	< 5	< 5	< 5
Beneden-Nete	Mechelen	< 5	< 5	< 5	< 5
Kleine Nete	Lier	< 5	< 5	< 5	< 5
Grote Nete	Lier	< 5	< 5	< 5	< 5
Maas	Kinrooi	< 2	< 2	< 2	< 2
Dommel	Neerpelt	< 2	< 2	< 2	< 2
Grote Laak	Laakdal	< 10	< 10	< 10	< 10
Molse Nete	Geel	< 5	< 5	< 5	< 5
AA	Vorselaar	< 5	< 5	< 5	< 5

		Dieldrin 960729	a Endosulfan 960729	b Endosulfan 960729	Endosulfansulfaat 960729
Grote Beverdijk	Nieuwpoort	< 2	< 2	< 2	< 2
IJzer	Nieuwpoort	< 4	< 4	< 4	14
Handzamevaart	Diksmuide	< 4	< 4	< 4	10
IJzer	Diksmuide	< 4	< 4	< 4	10
IJzer	Poperinge	< 4	< 4	< 4	17
Leie	Wervik	< 4	< 4	< 4	< 4
Gaverbeek	Waregem	< 10	< 10	23	< 10
Mandel	Dentergem	< 8	75	48	76
Leie	Dentergem	< 8	22	16	< 8
K. Gent-Terneuzen	Zelzate	< 2	< 2	< 2	< 2
Burggravenstroom	Evergem	< 2	< 2	< 2	< 2
Schelde	Berlare	< 2	< 2	< 2	< 2
Schelde	Oudenaarde	< 4	< 4	< 4	9
Rupel	Niel	< 4	< 4	4	< 4
Dijle	Mechelen	< 4	< 4	6	< 4
Demer	Werchter	< 4	< 4	< 4	< 4
Demer	Halen	< 4	< 4	< 4	< 4
Velp	Halen	< 4	< 4	< 4	24
Gete	Halen	< 4	< 4	interferentie	15
Herk	Halen	< 4	10	7	15

		Dieldrin 960729	a Endosulfan 960729	b Endosulfan 960729	Endosulfansulfaat 960729
Mark	Nieuw Ginniken	< 2	< 2	< 2	< 2
Schelde	Antwerpen	< 4	< 4	< 4	< 4
Beneden-Nete	Mechelen	< 4	< 4	< 4	< 4
Kleine Nete	Lier	< 4	< 4	< 4	< 4
Grote Nete	Lier	< 4	< 4	< 4	24
Maas	Kinrooi	< 2	< 2	< 2	< 2
Dommel	Neerpelt	< 2	< 2	< 2	< 2
Grote Laak	Laakdal	< 80	< 80	< 80	< 80
Molse Nete	Geel	interferentie	< 4	< 4	< 4
AA	Vorselaar	< 3	< 3	< 3	< 3

Vraag nr. 20
van 2 oktober 1996
van de heer CARL DECALUWE

Spierebeek – Vervuiling

De Spierebeek wordt sterk vervuild vanuit Noord-Frankrijk, en zij vervuilt de Schelde op Belgische bodem. Graag had ik hieromtrent een aantal concrete vragen gesteld aan de minister.

1. Van welke vervuilende (chemische ?) stoffen meet men de hoogste concentraties in de Spierebeek ?
2. Is men in staat na metingen aan te tonen wat het aandeel is van de vervuiling die in Frankrijk gebeurt ?
3. Zijn er binnen afzienbare tijd investeringen gepland voor het zuiveren van de Spierebeek, zo ja, welke investeringen zijn dit ?
4. Wat is de geraamde kostprijs voor het gifvrij maken van de Spierebeek ?

Antwoord

Vooreerst wil ik stellen dat de vervuiling van de Spierebeken een complex en grensoverschrijdend probleem is. De beïnvloeding van de Scheldewaterkwaliteit gebeurt via de Grote Spierebeek (hoofdzakelijk Waalse verontreinigingsbronnen), de Zwarte Spierebeek (hoofdzakelijk Franse verontreinigingsbronnen) en het Spierekanaal (verontreinigd vanuit Frankrijk en Wallonië, maar gezien het geringe debiet met een kleinere impact).

Uit de vraagstelling maak ik op dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger met "Spierebeek" de Zwarte Spierebeek bedoelt

1. De vervuiling van de Zwarte Spierebeek is van huishoudelijke en industriële oorsprong. Er wordt dus een heel gamma aan pollutanten aangetroffen in het water van de Spierebeek. Het afvalwater is afkomstig van een gedeelte van de Communauté Urbaine de Lille (de agglomeratie Lille-Roubaix-Tourcoing). Een klein deel van de stad Moeskroen watert eveneens af naar Frankrijk .

Uit kwaliteitsmetingen van afgelopen zomer (VMM-meetnet) blijkt dat het chemisch zuurstofverbruik varieerde van 365 tot 514 mg/l, (norm max. 30 mg/l), de concentratie aan ammoniakale stikstof van 32 tot 310 mg N/l (norm max. 5 mg/l), het gehalte aan totale fosfor van 6,9 tot 9,5 mg/l (norm max. 1 mg/l), de concentratie aan zink (totaal) tot 640 µg/l (norm max. 200 µg/l) en chroom (totaal) tot max. 420 µg/l (norm max. 50 µg/l). Dit bij wellicht continue zuurstofloosheid.

2. De Vlaamse Milieumaatschappij beschikt alleen over meetgegevens inzake de Zwarte Spierebeek ter hoogte van de gewestgrens met Wallonië. Aangezien het Franse aandeel veel groter is dan het Waalse, kan men veralgemenend stellen dat de kwaliteitsmetingen de impact van de Franse verontreinigingsbronnen reflecteren.
3. Aangezien de Zwarte Spierebeek slechts over een zeer beperkte afstand over Vlaams grondgebied loopt en er geen verontreiniging vanaf Vlaams grondgebied is, zijn er binnen het Vlaamse Gewest geen investeringen gepland voor de sanering van de Zwarte Spierebeek.

Aan Franse zijde is de afgelopen jaren reeds heel wat gerealiseerd. Enkele vervuulende bedrijven werden gesaneerd en andere hebben hun activiteiten stopgezet. Tevens werd de eerste fase van een zuiveringsinstallatie in Grimont gerealiseerd (vlakbij de Frans-Belgische grens). De verdere uitbouw van deze installatie is gepland.

4. De totale kostprijs voor de sanering van de Zwarte Spierebeek is ons niet bekend, aangezien het hier om een exclusief Franse bevoegdheid gaat. Een gedeelte van de industriële saneringen wordt medegefinancierd door de Europese Unie (Interreg-programma).

**Vraag nr. 21
van 2 oktober 1996
van de heer MARC OLIVIER**

Presti-programma OVAM – Projecten

Het Presti-programma wil de Vlaamse KMO's verantwoorde informatie geven over afvalpreventie en milieuzorg in het algemeen. Tien sectoren met samen circa 40.000 KMO's zijn bij het programma betrokken : chemie, voeding, textiel, hout, papier, bouw, autoherstelling, drukkerijen, transport en verzorging. In de loop van 1995 konden de tien bedrijfstakorganisaties bij OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) een duidelijk en gemotiveerd projectvoorstel indienen.

1. Hoeveel projecten werden uiteindelijk goedgekeurd ?
2. Op welke sectoren hebben zij betrekking en welke maatregelen voor afvalpreventie en milieuzorg worden daarin voorgesteld ?
3. Werden deze projecten reeds geëvalueerd en zo ja, wat is het resultaat van deze evaluatie ?
4. Zullen de bestaande projecten worden verlengd en wordt de mogelijkheid geboden om nieuwe projecten in te dienen ?

Antwoord

1. Er werden in het totaal 33 projecten goedgekeurd.
2. In onderstaand overzicht zijn de goedgekeurde projecten gerangschikt per sector. De projecten

hebben betrekking op de voedingssector, de houtverwerkende nijverheid, de chemische sector, de slachthuizensector, de grafische sector, de papiersector, de industriële metaalverwerkende nijverheid, de ambachtelijke metaalverwerkende sector, de textielsector, de bouwsector, de constructie en reparatie van voertuigen, de recuperatiesector, de goederenbehandeling en de verzorgingssector.

In de lijst worden telkens de federaties vermeld die het project hebben aangevraagd, met eventueel een specificatie m.b.t. de sector waarvoor het project wordt uitgevoerd.

Voedingssector

- Nationale Federatie der Fabrikanten van vleeswaren en vleesconserven (Fenavian)
- Vlaamse Federatie van Verenigingen van Brood- en Banketbakkers, IJsbereiders en Chocoladebewerkers (Vebic)
- Confederatie der Belgische Brouwerijen (CBB) - Unie der Belgische Brouwerijen (UBB)
- Landsbond der Beenhouwers en Spekslagers van België
- Verbond van Groenteverwerkende Bedrijven
- Nationale Groepering van Aardappelhandelaars van België (Belgapom)

Houtverwerkende nijverheid

- Belgische Federatie der Ondernemingen van de Houtverwerking (Febelhout) : meubelbedrijven
- Belgische Federatie der Ondernemingen van de Houtverwerking (Febelhout) : verpakings- en verduurzamingsbedrijven en producenten van constructie-elementen
- Belgische Federatie der Ondernemingen van de Houtverwerking (Febelhout) : plaatmateriaalbedrijven
- Federatie van de Algemene Aannemers van Schrijnwerk en Aanverwante Beroepen van het Vlaams Gewest van België (FVSB), in samenwerking met het Nationaal Verbond

der Houtverwerkende Ambachten (deel van NACEBO)

Chemische sector

- Industrie van verven, vernissen, stopverven, drukinkten en verven voor de schone kunst (IVP)
- Vereniging van de Kunststofverwerkers (Fechiplast)
- Belgische Vereniging voor de Rubberindustrie (BVR)

Slachthuizensector

- Nationaal Verbond van Slachthuizen en Vleesuitsnijderijen (NVS) - Nationaal Verbond van Pluimveeslachthuizen (NVP)

Grafische sector

- Federatie van de Belgische Grafische Industrie (Febelgra), in samenwerking met de Federatie der Papier- en Kartonverwerkende Bedrijven (Fetra) : drukprocédés offset en typo

Papiersector

- Federatie der Papier- en Kartonverwerkende Bedrijven (Fetra) : drukprocédés flexo, helio en zeefdruk

Industriële metaalverwerkende nijverheid

- Fabrimetal : smelten en gieten
- Fabrimetal : machinebouw - metaalbewerking
- Fabrimetal : elektrotechniek - elektronica - kunststofverwerking
- VOM, in samenwerking met Fabrimetal : oppervlaktebehandeling van metalen

Ambachtelijke metaalverwerkende sector

- Nationaal Verbond der Metaalverwerkende Ambachten (Navemetaal)

Textielsector

- Federatie van de Belgische Textielnijverheid (Febeltex)

Bouwsector

- Vlaamse Confederatie Bouw (VCB), in samenwerking met de Federatie van de Algemene Bouwaannemers (FABA)
- Nationaal Verbond der Vrije Meester-Schilders & Woninginrichters, in samenwerking met Vlaamse Confederatie Bouw, meer bepaald de Kamer van het Bouwbedrijf van het arrondissement Turnhout : schilders
- Belgische Federatie van Aannemers van Wegenwerken (BFAW)
- Belgische Bond der Verenigingen van Meester-Steenhouwers, in samenwerking met de Koninklijke Federatie van Meester-Marmerebewerkers van België, in samenwerking met Vlaamse Confederatie Bouw (VCB)

Constructie en reparatie voertuigen

- Federauto, in samenwerking met Vecar : garagesector
- Federauto : sector metaalhandel : lifttrucks, machines voor burgerlijke bouwkunde en bouw, tractoren en landbouwmachines
- Federauto : carrosserieherstellingen

Recuperatiesector

- Federatie van Auto-onderdelenrecyclagebedrijven (Fevar)

Goederenbehandeling

- Algemene Beroepsvereniging voor het Antwerpse Stouwerij- en Havenbedrijf (ABAS), met medewerking van de Beroepsvereniging van Behandelaars van Goederen van Brugge-Zeebrugge en de Centrale van de Werkgevers aan de Haven van Gent

Verzorgingssector

- Verbond der Vlaamse Tandartsen (VVT)
- Verbond der Verzorgingsinstellingen (VVI), in samenwerking met de Vereniging van Openbare Verzorgingsinstellingen (VOV) : ziekenhuizen

Het doel van de projecten is binnen een sector de kennis over preventie en preventieve milieu-

zorg te verzamelen en vervolgens te verspreiden naar de bedrijven, met specifieke aandacht voor de KMO's. Het hoofddoel dient te liggen op afvalpreventie, dit is het voorkomen en het beperken van het ontstaan van afval en emissies aan de bron, en het verminderen van de milieuschadelijkheid ervan. Afvalpreventie impliceert volgende maatregelen :

- productverandering,
- grond- en hulpstoffenverandering,
- technologische verandering,
- good-housekeeping,
- intern hergebruik.

Preventie vereist echter een integrale aanpak. Vandaar dat naast het behandelen van de afvalproblematiek en preventieve oplossingen, tevens over preventie op het gebied van waterverontreiniging, luchtverontreiniging en de geluidshinder de nodige kennis mag worden verzameld en verspreid. De maatregelen die de federaties uitwerken, zijn dan ook voor het grootste deel gericht op afvalpreventie. Voor het overige bestaan de voorstellen vooral uit energiebesparende maatregelen en maatregelen ter bestrijding van de waterverontreiniging. In de sectoren met specifieke problemen rond luchtverontreiniging, geur- en geluidshinder, worden ook deze thema's behandeld.

In vrijwel elk project wordt ook aandacht besteed aan milieuzorgsystemen en de manier waarop zoiets in de KMO kan worden gerealiseerd.

3. De projecten worden afzonderlijk continu begeleid door de medewerkers van het Presti-secretariaat binnen de OVAM (de beheerder van het programma).

Hierdoor ontstaat een continue evaluatie van de uitvoering en wordt tijdig bijgestuurd indien nodig. De federaties moeten om de zes maanden een rapport indienen, dat wordt beoordeeld door de Beoordelingscommissie (een commissie samengesteld uit afgevaardigden van de OVAM, Aminal, het IWT, de MINA-raad en de diensten van de Economische Expansiesteunreglementering (ecologiecriterium) binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap).

Momenteel hebben 5 projecten de fase van onderzoek achter de rug en de fase van de verspreiding aangevat. Eén project heeft de uitvoering stopgezet. De overige 27 projecten bevinden zich nog in de fase van onderzoek.

Zowel in het kader van de continue begeleiding als bij de zesmaandelijke beoordeling blijkt het nodig dat opmerkingen worden gegeven opdat de projecten maximaal de doelstellingen van het Presti-programma zouden halen.

Alle projecten en het hele programma worden globaal geëvalueerd op het einde van de uitvoering van alle projecten (medio 1997).

4. In het kader van het huidige Presti-programma is het niet mogelijk de bestaande projecten te verlengen. Er kunnen ook geen nieuwe projectaanvragen worden ingediend.

Er worden momenteel ideeën uitgewerkt met betrekking tot vervoliprogramma's, Presti-2 en Presti-3 genoemd. Deze hebben opnieuw tot doel de preventie te stimuleren via projecten, zij het dat de projecten een andere inhoud hebben dan in het lopende Presti-programma. Op het moment dat de Vlaamse regering de besluiten daartoe neemt, kunnen federaties en bedrijven in het kader van Presti-2 of Presti-3 projecten indienen.

Vraag nr. 34
van 3 oktober 1996
van mevrouw NELLY MAES

Ruilverkaveling – Resultaat

De ruilverkaveling had vooral tot doel de structuur van het landbouwgebied te verbeteren en de toekomst van de landbouw te vrijwaren. Natuurbescherming werd eveneens in de bekommernissen opgenomen. Derhalve ben ik benieuwd naar de resultaten.

1. Hoe evolueerde de gemiddelde grootte van de percelen in die landbouwgebieden waar een ruilverkaveling werd doorgevoerd (vóór de ruilverkaveling en tot op vandaag) ?
2. Hoe evolueerde het aantal landbouwbedrijven in diezelfde gebieden ?
3. Hoe evolueerde de natuurwaarde van de gebieden die in het kader van de ruilverkaveling als waardevol werden beschermd ?
4. Hoeveel groenvoorziening (in hectare of km) werd er vernietigd en hoeveel nieuw groen aangeplant ?

Antwoord

1. De *perceelsgrootte* beïnvloedt sterk de arbeidsbehoefte voor de uitvoering van de veldwerkzaamheden op het landbouwbedrijf. Het vergroten van de percelen heeft een aanzienlijke kostenbesparing tot gevolg. De optimale perceelsoppervlakte verschilt voor de diverse teelten en ligt in de grootte-orde van 3 ha.

Binnen de ruilverkaveling wordt deze optimale oppervlakte nagestreefd in die gebieden waar dit streven ook haalbaar blijkt. Dit betekent dat in functie van de perceelsvergroting, de referentiesituatie en de verschillende randvoorwaarden geformuleerd vanuit ecologische en landschappelijke hoek belangrijk zijn.

Wat de referentiesituatie betreft, wordt de autonome evolutie van de perceelsoppervlakte aangenomen.

Sinds 1962 neemt de perceelsoppervlakte autonoom toe van 0,5 ha tot meer dan 2 ha in 1993. Het betreft hier de grootte van de gebruikspcelen ; de eigendomspercelen zijn beduidend kleiner.

Als gevolg van de de ruilverkaveling werden in het begin van de jaren zestig percelen gevormd met een gemiddelde oppervlakte van meer dan 1 ha. De perceelsoppervlakte van de recent afgewerkte ruilverkavelingen bedraagt gemiddeld ongeveer 3 ha. In de periode 1970-1985 werden pieken gerealiseerd tot 4 ha. Deze pieken werden echter gerealiseerd bij een uitgangssituatie van grote percelen van meer dan 2 ha.

Het relatieve verschil tussen de perceelsoppervlakte vóór en na ruilverkaveling is thans duidelijk kleiner dan in het verleden. Dit is enerzijds het gevolg van de nieuwe aanpak in de ruilverkaveling (multifunctionele inrichting), anderzijds het gevolg van een andere landbouwkundige visie, waarbij wordt geopteerd voor veeleer optimale in plaats van maximale landbouwstructuren.

2. Om de *evolutie van het aantal bedrijven* toe te lichten, werden de gemeenten opgedeeld in vier categorieën : gemeenten waar ruilverkaveling werd aangevraagd, waar een onderzoek betreffende de ruilverkaveling lopende is, waar ruilverkaveling in uitvoering is en waar ruilverkaveling reeds werd afgewerkt. Het aantal bedrijven, alsook de evolutie tijdens de laatste jaren voor die vier categorieën van gemeenten, werd vergeleken met gemiddeldegegevens van

de overige gemeenten (waar nooit ruilverkaveling werd aangevraagd).

In absolute cijfers wordt het grootste aantal bedrijven geteld binnen de gemeenten met ruilverkaveling in uitvoering of met afgewerkte ruilverkaveling, namelijk gemiddeld 198 bedrijven per gemeente in 1995. De gemeenten met ruilverkaveling in onderzoek komen wat het aantal bedrijven betreft op de tweede plaats. De 188 gemeenten waar nog geen sprake was van ruilverkaveling vertonen het laagste aantal bedrijven, namelijk gemiddeld 123 bedrijven per gemeente in 1995.

Bovendien blijkt het aantal bedrijven in die gemeenten tussen 1992 en 1995 met meer dan 3 % per jaar te zijn afgenomen. In de in uitvoering zijnde ruilverkavelingen en de afgewerkte ruilverkavelingen bedraagt het jaarlijks afvloeiingspercentage ongeveer 2,25 %.

3. Ruilverkaveling is een instrument voor inrichting van in hoofdzaak agrarische gebieden. Een juridische bescherming van gebieden via de ruilverkavelingswet is niet mogelijk.

Natuur- en landschapszorg gebeurt in belangrijke mate op het daartoe verbreed openbaar domein van wegen (inclusief de taluds van holle wegen) en waterlopen. Ook kan via ruilverkaveling aan natuur- en landschapszorg in onderling overleg worden gedaan op privaat domein van particulieren.

In 1978 werd, met de wet tot aanvulling van de wet van 22 juli 1970, de mogelijkheid gecreëerd gronden te bestemmen voor maatregelen van landinrichting (natuurbehoud en -ontwikkeling, landschapszorg, passieve recreatie). Deze gronden worden, eventueel na inrichting door de ruilverkaveling, overgedragen aan het Vlaams Gewest of aan één of verschillende openbare besturen of openbare instellingen, die instaan voor het latere beheer.

De eerste kredietvastlegging voor maatregelen van landinrichting gebeurde in 1985 (494.209 frank). Tot en met 1995 werd in totaal 137.995.353 frank vastgelegd voor maatregelen van landinrichting, waarvan het overgrote deel gedurende de voorbije vijf jaar.

Deze periode is nog te kort om een betekenisvolle evolutie van natuurwaarden te kunnen waarnemen.

Wel is het zo dat door opname van bestaande waardevolle gebieden of potentieel waardevolle gebieden in het openbaar domein of in het pri-

vaat domein van openbare besturen, het behoud van de aanwezige natuur- en landschapswaarden kan worden verzekerd. Het opvolgen van de evolutie van de natuurwaarden is een opdracht van de betrokken openbare besturen.

4. Het al dan niet verwijderen of behouden van bestaande *beplanting* en het aanplanten van nieuw groen moet binnen de ruilverkaveling in een breder perspectief worden gezien.

Tijdens de planvorming van een ruilverkaveling gebeurt een grondige inventarisatie, interpretatie en evaluatie van de bestaande toestand. Wat landschapszorg en -ontwikkeling betreft, wordt in een landschapsstructuurplan, als onderdeel van het integraal ruilverkavelingsplan, een visie geformuleerd van hoe het landschap, zowel ecologisch, ruimtelijk-visueel, als esthetisch, dient te ontwikkelen. Het rooien of behouden van bestaande beplanting en het aanplanten van nieuw groen moet dus binnen dit kader worden bekeken.

Het geven van naakte cijfers omtrent rooiingen en aanplantingen biedt daarin weinig inzicht. Bovendien wordt dan ook voorbijgegaan aan de specifieke eigenschappen van verschillende landschappen, zoals die in de ruilverkavelingsgebieden voorkwamen of -komen.

Een aantal trends kan globaal toch worden afgeleid. In de ruilverkaveling met verruimde doelstellingen wordt minder groen geroid. De rooiingen die nog gebeuren betreffen het verwijderen van bestaande beplanting die niet past binnen de ontwikkelingsvisie voor het landschap, of rooiing voor een betere kavelinrichting op die plaatsen waar geen ecologische randvoorwaarden aanwezig zijn. Daarnaast stijgt de hoeveelheid nieuw aangeplant groen ten opzichte van de periode vóór 1990 op basis van een te realiseren duurzame landschapsstructuur.

De eindbalans is positief, zowel op kwantitatief als op kwalitatief vlak.

**Vraag nr. 35
van 3 oktober 1996
van mevrouw VERA DUA**

Vloethemveld Zedelgem – Natuurbeheersplan

Uit het antwoord op de schriftelijke vraag nr. 119 van volksvertegenwoordiger Frans Lozie aan de federale minister van Landsverdediging (*Kamer van Volksvertegenwoordigers, Vragen en Antwoor-*

den nr. 40 van 1 juli 1996, blz. 5309 – red.), blijkt dat het departement Landsverdediging bereid is om, in de mate van het mogelijke, mee te werken aan het natuurbeheer in het oude munitiedepot. Tevens blijkt dat Landsverdediging de intentie heeft de dienst Waters en Bossen uit te nodigen tot het opstellen van een beheersplan terzake.

1. Het militaire domein heeft geen enkel strategisch belang meer. Moeten de aanwezige natuur- en cultuurwaarden niet prioritair worden gesteld door een natuurbeheers- en natuurherstelplan uit te werken voor een toch wel uniek gebied in de Vlaamse Zandstreek ?
2. Heeft het departement Landsverdediging reeds contact genomen met de diensten van de minister omtrent de beheerswerken ? Wat zijn de concrete resultaten van dit contact ?

Antwoord

1. Het is inderdaad omwille van de bijzondere natuurwaarden die in het gebied aanwezig zijn, dat de Vlaamse regering in een aangepaste gebiedsbestemming heeft voorzien voor het domein Vloethemveld te Zedelgem en dat door de voormalige minister van Leefmilieu een ont-eigeningsbesluit voor het volledige gebied werd uitgevaardigd, na afspraken over de desaffectatie van de militaire domeinen in een gemengde (gewest – federaal) interkabinettenwerkgroep.

Met de lokale militaire overheid werd overeengekomen om, in afwachting van de definitieve overdracht, een soort noodbeheer – minimaal beheer ter behoud van de bestaande natuurwaarden – te voeren. De buitendienst van de afdeling Bos en Groen heeft hierbij reeds geweten op de noodzaak om de huidige beheersvisie uit te werken tot een gedetailleerd structuurplan, in overleg met diverse deskundigen. Hiervoor werd totnogtoe de definitieve overdracht van het domein afgewacht.

Tot op heden bereikte ons geen enkel officieel bericht over een al dan niet gehele of gedeeltelijke overdracht van het domein.

2. Behoudens de vroegere afspraken met betrekking tot het noodbeheer dat in het domein wordt uitgevoerd door de afdeling Bos en Groen van Aministratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer), zijn er tot op heden geen andere contacten geweest met het departement Landsverdediging m.b.t. het beheer van het domein.

Vraag nr. 43
van 4 oktober 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Bossen – Gezondheidstoestand

Het aantal beschadigde bomen in de Vlaamse bossen steeg in 1995 met 11 procent. Daarmee staat het schadeniveau van de Vlaamse bossen op zijn hoogste peil sinds de aanvang van de inventarisatie in 1987.

1. Welke factoren veroorzaken die verminderde bosgezondheidstoestand ?
2. Welke maatregelen zijn er reeds getroffen om deze bosverzwakking tegen te gaan ?

Antwoord

1. Uit bosgezondheidsinventarissen 1987-1995 en ander onderzoek (bosbodemeetnet) blijkt dat de schade aan de bossen niet door één enkele factor kan worden verklaard. Traditionele schadefactoren als ongunstige weersomstandigheden, insectenaantastingen en schimmelinfecties liggen mee aan de basis van de verminderde bosvitaliteit :
 - weersomstandigheden : opeenvolgende droogteperiodes al dan niet in combinatie met hoge temperaturen, late vorst in het voorjaar tijdens de voorbije jaren, hagelschade ;
 - insecten : in 1996 onder andere sterke blad-
vraat bij eik door Kleine en Grote winter-
vlinder ;
 - schimmels : bv. Sphaeropsis bij Pinus spec.

Luchtverontreiniging wordt als "niet-traditionele factor" tot het oorzakencomplex gerekend. In dit verband wordt vooral gedacht aan zwavel- en stikstofdeposities, recentelijk ook aan hoge ozonconcentraties. Rechtstreekse schade door luchtvervuiling wordt in Vlaanderen zeer zelden vastgesteld. Schade treedt waarschijnlijk onrechtstreeks op via beïnvloeding van de bodemprocessen. Luchtverontreiniging wordt beschouwd als een stressfactor, die de bomen gevoeliger maakt voor andere schadefactoren. Verdroging draagt mogelijk bij tot de toegenomen schade, maar momenteel ontbreken voldoende gegevens om dit te staven.

2. a) In het Vlaams Gewest wordt intensief onderzoek verricht naar de oorzaken van bosverzwakking via de bosgezondheidsinventarisaties en het bosbodemeetnet (intensieve en doorlopende bewaking van het bosecosysteem). Beide projecten maken deel uit van internationale onderzoeksprogramma's in Europa (Europese Unie en ICP Forests van de Verenigde Naties).

Het meetnet-bosgezondheidsinventarisatie omvat 72 proefvlakken, en via het bodemeetnet worden depositie (pollutie), bodem, bosgezondheidstoestand, groei en voedingstoestand van de bomen, evolutie van de vegetatie en meteorologische parameters gevolgd in de tijd.

b) Daarnaast worden verschillende andere onderzoeksprojecten uitgevoerd rond aanverwante thema's. Het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer coördineert de meeste van deze projecten. Het betreft onder andere :

- bodenverbeteringswerken – bekalking als curatieve mogelijke maatregel tegen verzuuring (UG – Labo Bosbouw) ;
- invloed van hoge ozonconcentraties op bosbomen (UIA / Instituut voor Scheikundig Onderzoek) ;
- Sphaeropsis-schade bij dennen (UG) ;
- eikensterfte (KUL, UG, Koninklijk Museum Midden Afrika).

c) Volgende bosbouwkundige maatregelen worden aangewend om de draagkracht van het bosecosysteem te vergroten, waardoor het bestand is tegen externe verstoringen :

- aangepaste boomsoortenkeuze : belang van secundaire boomsoorten en soorten met bodemverbeterend vermogen (goed verteerbaar strooisel) ;
- beperking van de kaalkap (potentieel gevaar voor verhoogde uitspoeling van nitraat) ;
- omvorming van de homogene naaldboombestanden tot gemengde bestanden (= risicospreiding).

d) Reductie van de luchtverontreiniging is noodzakelijk als "brongerichte" maatregel. Diverse voorstellen terzake werden onderzocht en voorbereid in het kader van de milieuplaning. Na goedkeuring van het Milieubeleidsplan

door de Vlaamse regering, zullen de geselecteerde acties worden uitgevoerd.

Vraag nr. 44
van 4 oktober 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Privé-gebruik militaire pijpleidingen – Controles

De sector "tankvaart" bestempelt het privé-gebruik van militaire pijpleidingen tegen economisch onverantwoorde prijzen als oneerlijke concurrentie. Tevens zouden de 40 jaar oude leidingen lekken vertonen en zorgen voor niet-gecontroleerde vervuiling van de ondergrond.

1. Kan de minister mij zeggen welke privé-bedrijven er in Vlaanderen gebruik maken van militaire pijpleidingen ?
2. Welke pijpleidingen worden er gebruikt door privé-bedrijven en welke financiële vergoeding betalen zij hiervoor ?
3. Op welke wijze voert het Vlaams Gewest controles uit op lekken in deze pijpleidingen ?

Antwoord

1. en 2. Deze vragen behandelen aangelegenheden die behoren tot de bevoegdheid van de federale regering (minister van Landsverdediging)
3. De afdeling Milieu-inspectie van Aminal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) oefent geen controles uit op deze pijpleidingen, aangezien het hier om een militaire aangelegenheid gaat.

Vraag nr. 45
van 4 oktober 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Spierekanaal – Vervuiling

Deze zomer werd opnieuw zware vervuiling vastgesteld in het Spierekanaal, net als in het kanaal Bossuit-Kortrijk. Ook uit het laatste rapport van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) blijkt dat de waterkwaliteit in bijvoorbeeld het Spierekanaal ondermaats blijft. Dit alles tot grote bezorgdheid van bewoners en gemeentebesturen in Vlaanderen (o.m. Spiere-Helkijn), Wallonië en Noord-Frankrijk.

Twee jaar geleden werd nochtans een charter ondertekend in verband met de noodzakelijke zuivering van het Spierekanaal.

Kan de minister medelen welke initiatieven genomen zijn of in voorbereiding zijn om dit probleem op te lossen ?

Welke concrete toezeggingen zijn er vanuit Noord-Frankrijk, Wallonië, de Europese Unie ?

In welke mate wordt ook een oplossing gezocht voor de hoge aanvoer van pesticiden in de Schelde en de Spierebeek ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Antwoord

Vooreerst wil ik stellen dat de vervuiling van de Schelde ter hoogte van Spiere-Helkijn een complex en grensoverschrijdend probleem is. De beïnvloeding van de Scheldewaterkwaliteit gebeurt via de Grote Spierebeek (hoofdzakelijk Waalse verontreinigingsbronnen), de Zwarte Spierebeek (hoofdzakelijk Franse verontreinigingsbronnen) en het Spierekanaal (verontreinigd vanuit Frankrijk en Wallonië, maar gezien het geringe debiet met een kleinere impact).

Een uitzonderlijke zware vervuiling van het Spierekanaal gedurende de voorbije zomer is niet bekend bij de Vlaamse Milieumaatschappij. Wel werd een uitzonderlijke situatie op de Zwarte Spierebeek gemeld (witte kleur).

Aan Franse zijde is de afgelopen jaren reeds heel wat gerealiseerd ter verbetering van de kwaliteit van de Zwarte Spierebeek en het Spierekanaal. Enkele vervuilende bedrijven werden gesaneerd en andere hebben hun activiteiten stopgezet. Tevens werd de eerste fase van een zuiveringsinstallatie in Grimonpont gerealiseerd (vlakbij de Frans-Belgische grens). De verdere uitbouw van deze installatie is gepland.

Uit de resultaten van het VMM-meetnet blijkt een zeer duidelijke verbetering van de kwaliteit van de Zwarte Spierebeek. Zo verbeterde de index die maatgevend is voor de zuurstofhuishouding van 36 in 1990 naar 21 in 1994. De situatie is echter verre

van bevredigend, wat tot uiting komt in de biologische kwaliteit die nog steeds wijst op een zeer zware verontreiniging (biotische index = 2 in 1996) Het Spierekanaal heeft een aanzienlijk betere kwaliteit. De biologische waterkwaliteit was in 1996 "verontreinigd" (BBI = 5) terwijl zij in 1989 nog "zeer zwaar verontreinigd" was (biotische index = 1).

Het charter dat twee jaar geleden zou ondertekend zijn i.v.m. de sanering van het Spierekanaal is mij niet bekend. In ieder geval werd namens het Vlaams Gewest geen dergelijk document ondertekend. Ik beschik niet over de totale kostprijs van de aan Franse zijde gedane investeringen door overheid en bedrijfsleven. Een gedeelte van de industriële saneringen wordt medegefinancierd door de Europese Unie door middel van het Interreg-programma.

De lozingen die de kwaliteit van het Spierekanaal en de Spierebeken beïnvloeden, worden besproken in de schoot van de bevoegde werkgroep van de Internationale Commissie voor de Bescherming van de Schelde. Dit vormt de basis voor het opstellen van gezamenlijke actieprogramma's.

Vraag nr. 48
van 7 oktober 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS

PWA's – Beleid – Bevoegdheden

Onlangs verklaarde de minister in een interview dat de PWA's (plaatselijke werkgelegenheidsagentenschappen) volwaardige dienstencentra moeten worden. Ze moeten worden omgevormd tot werkgevers die werknemers uitzenden naar klanten om daar opdrachten uit te voeren.

1. Is het de bedoeling van de minister om de PWA's om te vormen tot een soort uitzendkantoren?
2. In hoeverre is het Vlaams Gewest bevoegd met betrekking tot de plaatselijke werkgelegenheidsagentenschappen?

Antwoord

1. In het Vlaams Werkgelegenheidsakkoord van 14 december 1995 hebben de Vlaamse regering en de Vlaamse sociale partners afgesproken bij de verdere uitbouw van lokale dienstenwerkgelegenheid in Vlaanderen de vrijwilligheid van

deelname te waarborgen, evenals een behoorlijk sociaal statuut. Bovendien zal een aanvullende opleiding en/of begeleiding worden aangeboden.

In uitvoering van dit akkoord wordt momenteel de inventaris van de initiatieven in het kader van lokale dienstverlening gefinaliseerd. Zo werd het huidige aanbod van lokale diensten binnen de Vlaamse tewerkstellingsprogramma's in kaart gebracht en wordt een onderzoek in het kader van Viona (Vlaams Interuniversitair Onderzoeksnetwerk Arbeidsrapportering) afgewerkt. Ook in het onderzoeksprogramma 1997 blijft dit een prioriteit.

Via de diensten van gemeenten en OCMW's alleen al worden momenteel meer dan 4.000 gesubsidieerde contractuelen ingezet voor activiteiten als poetsen, bedeling van warme maaltijden en gezins- en bejaardenhulp. Ze bereiken meer dan 40.000 hulpaanvragers, voor het overgrote deel bejaarden. Op de Vlaamse begroting vertegenwoordigt dit een bedrag van meer dan 1 miljard. Daarnaast zijn er nog eens meer dan 3.000 personen actief in lokale diensten via DAC-projecten (derde arbeidscircuit), IBF-projecten (Interdepartementaal Begrotingsfonds) en gesco-projecten (gesubsidieerde contractuelen) bij VZW's, goed voor om en bij de 30.000 klanten en een budget van bijna 1 miljard.

Op basis van het onderzoek en in overleg met de federale overheid zullen diverse denkpistes verder worden onderzocht. Eén mogelijkheid is dat het accent komt te liggen op volwaardige dienstencentra, die net als vele andere grote of kleine bedrijven, als werkgevers hun werknemers uitzenden naar hun klanten om daar opdrachten uit te voeren. Ook de inschakeling van private uitzendkantoren wordt niet bij voorbaat uitgesloten.

2. Inzake de bevoegdheidsdiscussies sprak het Arbitragehof zich al eerder uit en stelde dat de PWA-bepalingen moeten worden gezien als een regeling van de werkloosheid, die een onderdeel is van de sociale zekerheid en tot de exclusieve bevoegdheid van de federale wetgever behoort.

Vraag nr. 51
van 7 oktober 1996
van de heer CARL DECALUWE

Mogelijk verontreinigde sites West-Vlaanderen – Inventarisatie

De Vlaamse regering gaf op 13 december 1995 de goedkeuring aan het ontwerp van overeenkomst tussen OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest), het provinciebestuur van West-Vlaanderen en Witab (West-Vlaamse Intercommunale voor Technisch Advies en Bijstand) inzake het onderzoeksproject "Inventarisatie van oude stortplaatsen en verlaten industrieterreinen in de provincie West-Vlaanderen".

In een eerste fase werden reeds een tweehonderdtal sites geïnventariseerd in de periode 1 september 1993 – 1 november 1994. Daarna moesten nog 262 sites worden geïnventariseerd, waarbij de eerste fase in het onderzoek na negen maanden afgerond zou worden.

1. Kan de minister mij een overzicht geven per gerechtelijk arrondissement van de verontreinigde sites die tot op heden werden geïnventariseerd ?
2. Kan de minister mij meedelen welke instanties eigenaar zijn (privé en publiek) en kan hij van

de publieke eigendommen nadere specificatie geven ?

3. Kan de minister mij meedelen of er reeds saneringswerken werden uitgevoerd of gepland en welke bedragen hiermee gemoeid zijn ?

Antwoord

1. Tot nu toe zijn er 200 sites geïnventariseerd en geregistreerd in fase 1 van het project. In de huidige fase 2 van het project zijn reeds 315 sites opgenomen voor een versnelde inventarisatie (dit wil zeggen dat een aantal rubrieken van het registratieformulier prioritair worden ingevuld), waarvan er vermoedelijk 262 zullen worden afgewerkt volgens het contract.

Het verschil betreft sites die vermoedelijk niet in het project thuishoren.

De verdeling per arrondissement voor de provincie West-Vlaanderen ziet eruit als volgt.

Arrondissement	B01	B02	B03	B04	B05	B06	B00	Totaal
Brugge	82	6	6	1		2	1	98
Diksmuide	32	1				2		35
Ieper	58	3			1			62
Kortrijk	85	9	2		1	4		101
Oostende	44	1			1	5	1	52
Roeselare	52		2		2	6	1	63
Tielt	59	2	2		2			65
Veurne	33	2				4		39
Totaal	445	24	12	1	7	23	3	515

B01 : oude stortplaats

B02 : verlaten industrieterrein

B03 : stortplaats in exploitatie

B04 : industrieterrein in exploitatie

B05 : verontreinigde bodem

B06 : (illegale) opslag

B00 : sites uit archief die nog niet zijn ondergebracht onder de vorige categorieën

2. De volgende indeling wordt gehanteerd voor eigenaars :

- privé-persoon,
- bedrijf,
- overheid,
- andere.

De verdeling is de volgende :

– privé-persoon (p)	410
– bedrijf (b)	104
– overheid (o)	103
– andere (a)	15

Het is duidelijk dat voor sommige sites ook een combinatie voorkomt van verschillende hoedanigheden van eigenaars : 53 p + b, 40 p + o, 8 p + a, 15 b + o, 2 b + a, 3 o + a, 6 p + b + o, 1 p + b + a, 1 p + o + a, 1 b + o + a.

Een combinatie van p + b + o + a komt bij geen enkele site voor.

Verdere specificatie is niet mogelijk aangezien de beschikbare gegevens dit niet toelaten.

3. In het verleden zijn nog geen grote ambtshalve saneringen uitgevoerd in de provincie West-Vlaanderen .

In het verplichte stelsel zijn er momenteel slechts een beperkt aantal dossiers van nieuwe verontreiniging in behandeling, daar de lijst ingevolge artikel 30 van het bodemsaneringsdecreet nog in voorbereiding is. In het merendeel van de gevallen betreft het hier calamiteiten (tank- en pijpleidingbreuken).

Alle andere gevallen zijn vrijwillige saneringen, eventueel onder toezicht van de OVAM. Momenteel zijn er in het Vlaams Gewest een tweehonderdtal vrijwillige saneringen onder toezicht van de OVAM in uitvoering. Meestal betreft het hier saneringen van benzinestations.

Voor 1997 is er op de ontwerpbegroting een bedrag van 1.215.600.000 frank ingeschreven voor het ambtshalve optreden van de OVAM, te

verdelen onder ambtshalve saneringen en ambtshalve verwijderingen van afvalstoffen. De lijst van de ambtshalve door de OVAM uit te voeren bodemsaneringen voor 1997 moet nog door de Vlaamse regering worden goedgekeurd. Dit kan echter slechts op het ogenblik dat de begroting door het Vlaams Parlement is goedgekeurd.

Vraag nr. 52

van 7 oktober 1996

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

OVAM-advertenties – Partijpolitieke publicaties

In antwoord op mijn vraag nr. 228 verstrekke de minister een overzicht van advertenties die door OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) in partijpolitieke publicaties werden geplaatst (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 18 van 20 september 1996, blz. 1023 – red.*).

Het valt op dat over de periode 1993 tot 1996 alleen het weekblad Wij en Keerpunt OVAM-advertenties mochten opnemen, ter waarde van 92.560 en 220.438 frank.

Graag vernam ik welke criteria OVAM hanteert bij de bestelling van advertentieruimte.

Zijn er bijvoorbeeld geen andere publicaties die een groter doelpubliek bereiken dan beide geciteerde publicaties ?

Meent de minister niet dat het weinig kies is om de indruk te wekken dat via dergelijke advertenties sommige partijen extra-subsidies krijgen ?

Antwoord

De OVAM is zeer kritisch met betrekking tot het plaatsen van advertenties in partijpolitieke publicaties. De OVAM doet dit trouwens nooit op eigen

initiatief, maar slechts op vraag van de bevoegde redacties.

Anderzijds is de doelgroep goed gekozen. De lezers zijn immers meestal sterk persoonlijk geëngageerd of hebben beleidsverantwoordelijkheid op provinciaal en gemeentelijk niveau.

Daardoor kunnen inhoudelijk goede advertenties een multiplicatoreffect hebben inzake voorstellen voor het te voeren afvalbeleid.

Tijdens de periode 1991-1996 werden advertenties geplaatst in respectievelijk "Vrij", "Doen", "Keerpunt" en "Wij", en dit altijd op vraag van de redacties. Bovendien werd telkens een vraag positief beantwoord.

Het is duidelijk dat publicaties in dag-, week- en vakbladen een veel groter publiek kunnen bereiken. Dit gebeurt dan ook veelvuldig, doch is terzelfder tijd duur.

Ook is het plaatsen van advertenties geen doel op zich; het vormt een onderdeel van de sensibilisering om doelgroepen te overtuigen het vooropgestelde beleid te ondersteunen. Ook radio- en TV-spots met een duidelijke boodschap werden reeds veelvuldig ingezet.

Ten slotte meld ik dat tijdens de periode 1991-1996 de kostprijs van advertenties in partijpolitieke publicaties minder dan 3 % bedraagt van de in dezelfde periode gevoerde sensibiliseringsactiviteiten.

Vraag nr. 55
van 8 oktober 1996
van de heer CARL DECALUWE

Heulebeek – Wateroverlast

In de voorbije jaren gebeurde het verschillende keren dat de Heulebeek (Zuid-West-Vlaanderen, 1ste categorie) voor ernstige wateroverlast zorgde bij de omwonenden. Er is een plan voor het verbreden van de beekbasis en voor de aanleg van twee grote wachtbekkens met rietvelden. Tot op heden is van deze plannen echter nog niets uitgevoerd.

1. Wanneer zijn de bestaande plannen voor de wachtbekkens en baggerwerken getekend?

2. Voor wanneer zijn de geplande opruimings- en verbeteringswerken gepland? Hoe lang zullen deze werken duren?
3. Wat is de geraamde kostprijs van deze werken?
4. Zijn de betrokken gemeenten reeds officieel op de hoogte van deze werken en van de vermoedelijke uitvoeringsdatum?

Antwoord

1. Het voorontwerp van de wachtbekkens dateert van september 1992. De laatste plannen van het wachtbekken van Moorseele met natuurtechnische inrichting dateren van juni 1994. Op dit ogenblik loopt de MER-studie (milieueffectrapport).
De baggerwerken werden reeds gedeeltelijk uitgevoerd en zullen in 1997 worden voltooid.
2. Na de voltooiing van de MER-studie (gepland eind 1996) kunnen de definitieve uitvoeringsplannen van het wachtbekken in Moorseele worden getekend, waarna men de bouwvergunningen kan aanvragen, de gronden onteigenen en de werken aanbesteden. De start van de werken is gepland in 1998. De uitvoeringstermijn zal circa 200 werkdagen bedragen.

Ondertussen zal een hydrologische studie van de Heulebeek worden uitgevoerd om de opvatting van de andere wachtbekkens te toetsen aan de gewijzigde inzichten van integraal waterbeheer.
3. De kostprijs van het wachtbekken in Moorseele wordt op 180.000.000 frank geraamd, onteigeningen, erelonen en BTW inbegrepen. De werkelijke kostprijs zal afhangen van de bestemming van de uitgegraven grond.
4. De provincie en gemeenten werden nauw betrokken bij het waterbeheersingsproject. Zij kennen de resultaten van het overleg en zijn op de hoogte van de lange weg die het dossier heeft afgelegd.

Vraag nr. 56
van 8 oktober 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Verbrandingsoven Drogenbos – Stand van zaken

De problematiek rond de verbrandingsoven heeft in Vlaams-Brabant al heel wat stof doen opwaaien.

1. Hoe ver staat het met het milieueffectrapport terzake ? Wat zijn de resultaten ?
2. Waar komt de verbrandingsoven ?
3. Is er reeds overgegaan tot de onteigening van gronden voor deze oven ?
4. Is er reeds een bouwvergunning aangevraagd voor de bouw van de verbrandingsoven ?

Antwoord

1. Het milieueffectrapport voor de verbrandingsoven in Drogenbos werd opgesteld in opdracht van de CV Vlabraver en is conform verklaard op 4 oktober 1996. Het conform verklaarde milieueffectrapport moet worden gevoegd bij de milieuvergunningaanvraag voor dit project.
2. Het terrein dat voor de bouw van de verbrandingsoven werd onderzocht, ligt tussen het kanaal van Charleroi naar Brussel, de ring rond Brussel en de Humaniteitslaan, aan weerszijden van de Drie Fonteinestraat.
3. Tot op heden werden nog geen gronden onteigend.
4. Ik ben niet op de hoogte van aangevraagde of afgeleverde bouwvergunningen.
Dit behoort echter niet tot mijn bevoegdheid. Het milieueffectrapport vermeldt enkel dat er een bouwvergunning vereist is, niet dat er al een is aangevraagd. Overigens wordt krachtens artikel 56 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning een mogelijk verleende bouwvergunning geschorst zolang de milieuvergunning niet definitief is verleend.

Vraag nr. 61 van 14 oktober 1996 van de heer FREDDY FEYTONS

Watering De Herk – Huishoudelijk reglement

Door het bestuur van de watering De Herk werd via de algemene vergadering een wijziging van het huishoudelijk reglement goedgekeurd op 24 november 1992. De provincie Limburg maakte haar advies terzake over aan de minister op 13 januari 1993. Ook de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) zou reeds haar

advies hebben uitgebracht. Nochtans werd deze wijziging nog steeds niet aan de minister ter goedkeuring voorgelegd.

Aangezien de minimumbelasting door de bevoegde minister in een omzendbrief werd vastgelegd op maximaal 50 % van de aanslag per hectare met een maximum van 200 frank, werd het reglement daaraan aangepast. Aangezien de kosten van de wateringen stijgen volgens de index, lijkt het evenwel niet logisch dat de inkomsten niet mogen stijgen volgens dezelfde index.

1. Heeft de minister ondertussen reeds een beslissing genomen inzake de wijziging van het huishoudelijk reglement van de watering De Herk ? Zo neen, wanneer neemt hij deze beslissing ?
2. Is het mogelijk om indexering toe te passen op de minimumbelasting ?

Antwoord

1. De door de watering De Herk voorgestelde wijziging van het huishoudelijk reglement kan niet worden aanvaard, daar de wet betreffende de wateringen een belasting op de gebouwen als dusdanig niet toelaat. Een differentiatie van belasting naar bebouwde of onbebouwde percelen is echter wel mogelijk. De bebouwde gronden moeten echter worden belast volgens het oppervlaktecriterium en de differentiatie moet afdoende gemotiveerd zijn.

Het voorstel van de watering De Herk dat eenvoudig een toeslag op bebouwde percelen tracht in te voeren, is niet volledig in overeenstemming met de boven uiteengezette regels..

Daarnaast wens ik te verwijzen naar een ander criterium dat betrekking heeft op de aanwending van het hemelwater afkomstig van bebouwde percelen.

Indien er namelijk voor bepaalde bebouwde percelen in voldoende mate regenwateropvang voorhanden is en indien dit water in het kader van rationeel watergebruik ook wordt aangewend, dan lijkt het mij niet wenselijk voor deze bebouwde percelen een toeslag op de wateringbelasting in te voeren. Op deze wijze kunnen de polders en wateringen inspelen op de acties uit het ontwerp-MINA 2-plan waar, in het kader van de maatregelen tegen verdroging, actie 58 (de wetgeving op de kwantitatieve waterhuishouding vernieuwen) deze vrijstelling bij waterrecuperatie voorstelt.

2. Het principe van een minimumbelasting, die in geen geval het maximaal toelaatbare bedrag dat overeenstemt met 50 % van de gewone belastingvoet per hectare mag overschrijden, werd ingevoerd op 28 januari 1988.

Vermits een bedrag van 200 frank de polders en wateringen een redelijk inkomen garandeert, werd aangedrongen op het hanteren van dat bedrag als absoluut maximum.

Ik stel vast dat verschillende polders en wateringen de hierboven genoemde maximumgrenzen niet eens benutten, zodat een mogelijke indexering daar zelfs niet ter sprake komt.

Bovendien zal voor de andere polders en wateringen een indexering van het maximum van 200 frank enerzijds slechts geringe bijkomende inkomsten opleveren en anderzijds bijkomend administratief werk veroorzaken, zodat de wenselijkheid hiervan sterk in vraag kan worden gesteld.

Vraag nr. 65
van 14 oktober 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Selectieve huisvuilophaling – In gebreke blijvende gemeenten

Op dit ogenblik zouden nog zeventien gemeenten in Vlaanderen niet de minste vorm van selectieve inzameling van huisvuil hebben.

Over welke gemeenten gaat het hier ?

Antwoord

Sedert medio 1996 wordt in alle 308 gemeenten van het Vlaams Gewest minstens 1 fractie van het huishoudelijk afval selectief ingezameld.

Naast de ophaling van het terminaal te verwijderen huisvuil en grofvuil, wordt in alle gemeenten papier, karton en glas selectief ingezameld.

Vraag nr. 66
van 14 oktober 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Asbest Blaasveld Broek (Willebroek) – Saneringsresultaat

In de lente van dit jaar werd het Broek in Blaasveld (Willebroek) na werken om het aanwezige asbest te isoleren, voorlopig opgeleverd.

1. Werden er sedertdien metingen verricht naar de aanwezigheid van asbestvezels in de lucht ?

Waren de resultaten daarvan gunstig ?

2. Bij het afdekken van het asbest werd geotextiel gebruikt ; de oevers van de waterpartijen werden met kokosmatten bedekt.

Heeft men enig idee van de levensduur van deze materialen ?

Antwoord

1. Sinds de vorige oplevering van de ambtshalve saneringswerken in het Blaasveld Broek te Willebroek en Mechelen werd één meetcampagne naar de concentratie aan asbestvezels in de lucht uitgevoerd.

Tijdens de periode 17 juni 1996 – 7 juli 1996 werden 5 meetposten en een meteostation opgesteld. De metingen werden, zoals voorgeschreven in het ARAB (Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming), uitgevoerd conform de NBN-T96 102 met optische microscopie uitgerust met fasecontrast. Deze norm laat evenwel niet toe een onderscheid te maken tussen asbestvezels en niet-asbestvezels. De hoogste gevonden waarde in de periode van 3 weken bedroeg 0,0057 vezels/cm³.

Volgende limietwaarden en actieniveaus worden in het KB van 22 juli 1992 aangehaald :

limietwaarden	
serpentijnasbest (chrysotiel)	0,50 vezels/cm ³
amfiboolasbest (amosiet en crocidoliet)	0,15 vezels/cm ³

actieniveaus	
serpentijnasbest (chrysotiel)	0,15 vezels/cm ³
amfiboolasbest (amosiet en crocidoliet)	0,05 vezels/cm ³

Geen van deze limietwaarden of actieniveaus werden overschreden.

Steekproefsgewijs werd via rasterelektronenmicroscopie de aard van de gevonden vezels geïdentificeerd. In deze steekproeven werd geen enkele asbestvezel teruggevonden.

De resultaten van de metingen zijn gunstig.

Op 14 oktober 1996 startte een tweede meet-campagne met een duur van 3 weken.

2. Het afdekken van het asbest gebeurde niet alleen met geotextiel en met kokosmatten.

Op de wandelpaden werd boven een 5 cm dikke laag aanvulgrond een geocomposiet aangebracht bestaande uit een niet-geweven geotextiel en uit een geweven geotextiel met inox-draden. Daarboven werd een 10 cm dikke zandlaag, een 15 cm dikke steenslaglaag en een 5 cm dikke laag groefgrind aangebracht als wegverharding. De levensduur van de geocomposiet bedraagt vele tientallen jaren.

Aan de vijverranden werden volgende lagen aangebracht : vooreerst een laag van ten minste 10 cm steenslag, daarna het hierboven beschreven geocomposiet gehecht aan de open steenasfaltmat van 8 cm dikte ; nadien werd een laag teelaarde van 25 cm opgebracht. Deze kunstmatige oevers werden voorzien van diverse waterplanten. De kokosmat dient enkel ter bevestiging van de waterplanten en zal binnen een vijftal jaar biologisch afgebroken zijn.

De levensduur van de isolatie ter hoogte van de waterpartijen bedraagt eveneens vele tientallen jaren.

Vraag nr. 68
van 15 oktober 1996
van de heer GEORGES CARDOEN

Heffing oppervlaktewater – Gemeentelijke waterpartijen

Gemeenten worden verondersteld zorg te dragen voor hun patrimonium en het als een goede huisvader in stand te houden.

Heel wat gemeentebesturen sparen dan ook kosten noch moeite en renoveren gebouwen en pleinen.

Om ze aantrekkelijker te maken, wordt er dikwijls een fontein of een waterpartij aangelegd.

De betrokken gemeentebesturen kregen onlangs, tot hun grote verrassing, een heffingsbiljet van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) in de bus met daarop dikwijls aanzienlijke sommen te betalen ingevolge artikel 35terdecies 7 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij het decreet van 24 december 1994.

Wordt een gemeente die een waterpartij aanlegt ter verfraaiing van haar patrimonium en dus als dienst aan de bevolking op die wijze niet bestraft voor haar inspanningen ?

Waarom worden gemeentebesturen niet vrijgesteld van bedoelde heffing of wordt hun geen lager tarief aangerekend ?

Antwoord

De wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging bepaalt het belastbaar feit van de heffing en de heffingsverplichtingen.

Het belastbaar feit is het verbruiken en/of lozen van water, ongeacht de herkomst van het water.

Gemeentebesturen die een waterpartij aanleggen ter verfraaiing van hun patrimonium en daarvoor water verbruiken, zijn bijgevolg heffingsplichtig.

Aangezien de huidig geldende wetgeving geen vrijstelling of vermindering voorziet voor een dergelijk verbruik van water, zijn de gemeentebesturen de heffing verschuldigd.

Vraag nr. 70
van 15 oktober 1996
van de heer GEORGES CARDOEN

Vlaamse Instelling voor Rationeel Energiegebruik – Doel en werking

In de verklaring van de Vlaamse regering betreffende de algemeen maatschappelijke situatie en betreffende de krachtlijnen van de begroting 1997 kondigde de minister-president de oprichting aan van een Vlaamse Instelling voor het Rationeel Energiegebruik (Vireg). Deze instelling zal "een sturende rol vervullen bij het tot uitvoering brengen van de REG-acties die gericht zijn op het vraagaspect" (REG : rationeel energiegebruik).

1. Hoe ziet de minister de concrete invulling en werking van deze nieuwe Vlaamse instelling ?
2. Waar wordt deze instelling gevestigd ?
3. Is het de bedoeling dat in deze Vireg ook aan wetenschappelijk onderzoek wordt gedaan ?
4. In welke mate levert dit project extra werkgelegenheid op ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, en aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

Antwoord

Ik moet de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat het Vireg niet tot mijn bevoegdheid behoort.

Vraag nr. 72 van 15 oktober 1996 van de heer MANDUS VERLINDEN

Klemmen en strikken – Reglementering

Inzake het gebruik van vallen en klemmen voor het vangen en/of doden van al dan niet "schadelijke" dieren lijkt er nogal wat onduidelijkheid te bestaan.

Zo signaleert men mij dat men in de handel, naast de bekende muizen- en rattenvallen, ook vallen of klemmen kan kopen die worden gebruikt voor het vangen van roofvogels en kleinere roofdieren. De verkoop hiervan zou vrij zijn, het gebruik verboden. Zoals men een vislijn mag hebben maar niet gebruiken, tenzij met een visverlof en de toelating van de eventuele houder van het visrecht ...

Ik beseft dat de menselijke vindingrijkheid heeft geleid tot een veelheid van soorten vallen, klemmen, strikken, fuiken, enzovoort, die vaak ook kunnen worden vervaardigd met eenvoudige materialen als ijzerdraad en kippengaas ...

Welke reglementering geldt terzake ?

Bestaat er eventueel een lijst van wat men op het vlak van klemmen en strikken mag verkopen, bezitten of gebruiken ?

Antwoord

Het gebruik van vallen en klemmen en meer algemeen van alle andere middelen die kunnen worden gebruikt voor de vangst van wilde dieren, wordt geregeld door diverse reglementeringen.

Op grond van het besluit van de Vlaamse regering van 16 juni 1993 betreffende de jacht voor de periode van 1 juli 1993 tot 30 juni 1998, is het gebruik van strikken voor konijnenbestrijding en kastvallen voor de bestrijding van vossen en verwilderde katten toegestaan.

Het gebruik van de wildklem wordt door dit besluit verboden ; hiermee is uitvoering gegeven aan verordening (EEG) nr. 3254/91 van 4 november 1991 dat het gebruik van de wildklem met ingang van 1 januari 1995 verbiedt.

Het besluit van de Vlaamse regering van 20 mei 1992 tot uitvoering van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij staat het gebruik van fuiken onder bepaalde voorwaarden toe, maar alleen voor het vangen van palingen. Voor het wettig gebruik van deze fuik dient men in het bezit te zijn van twee visverloven van 1.850 frank.

Het koninklijk besluit van 9 september 1981 betreffende de bescherming van vogels in het Vlaams Gewest verbiedt onder meer het bezit en de verhandeling van vogelklemmen, vogelvangstnetten en mistnetten en verbiedt het gebruik van andere netten, vallen of strikken. Er bestaat geen lijst van wat men op het vlak van klemmen en strikken mag verkopen, bezitten of gebruiken.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 86 van 18 september 1996 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

PMS en MST – Vaccinatiebeleid

De PMS-centra (voor het gemeenschapsonderwijs) en het MST (voor het gesubsidieerd onderwijs) zijn onder meer verantwoordelijk voor het vaccinatiebeleid voor schoolgaande jongeren.

1. Voor welke vaccinaties en op welke leeftijd staan de psycho-medisch-sociale centra (PMS) en het medisch schooltoezicht (MST) in ?
2. Hoeveel leerlingen worden effectief bereikt door PMS en MST in elke provincie ? Zijn er gedragswijzigingen naargelang geslacht, leeftijd,

soort vaccinatie en studierichting van de jongeren ?

3. Wat zijn de redenen voor het eventueel niet bereiken van bepaalde leerlingen ?
4. Welke acties worden er respectievelijk door PMS en MST ondernomen naar de groepen die niet worden bereikt ? Worden er acties voorbereid ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Aanvullend antwoord

(Vorig antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 18 oktober 1996, blz. 103 – red.)

1. De basisvaccinaties worden door Kind en Gezin verricht bij de leeftijdscategorie 0-3 jaar. Nadien staan de kleuters onder toezicht van het MST. De equipes MST hebben als opdracht toezicht te houden op de vaccinatiestatus bij alle leerlingen (art. 13 van het besluit van de regering van 30 juli 1985 inzake medisch schooltoezicht). Leerlingen die niet gevaccineerd zijn, kunnen hiervoor naar de huisarts worden verwezen. De equipes kunnen ook zelf vaccineren, indien zij hiervoor de toestemming van de ouders hebben.

Het gaat om :

polio (booster)	5-6 jaar
difterie-tetanus (booster)	5-6 jaar
mazelen-bof-rubella (booster)	11-12 jaar
tetanus-difterie (booster)	15-16 jaar
(vooral in TSO en BSO)	
Hepatitis-b	paramedisch onderwijs

Er dient wel op gewezen te worden dat, met uitzondering van polio, vaccineren geen verplichting is.

2. Aantal leerlingen onder toezicht van het MST

Provincie Antwerpen	247.203
Provincie Brabant	109.127
Provincie Brussel	34.194
Provincie West-Vlaanderen	187.214
Provincie Oost-Vlaanderen	203.892
Provincie Limburg	134.408

Aantal leerlingen onder toezicht van de PMS-centra van het gemeenschapsonderwijs

Provincie Antwerpen	46.122
Provincie Brabant	35.192
Provincie West-Vlaanderen	33.697
Provincie Oost-Vlaanderen	54.053
Provincie Limburg	24.582

Alle leerlingen binnen het MST worden effectief opgevolgd. In het kleuter- en het lager onderwijs wordt de vaccinatiestatus van alle leerlingen nagegaan. Dit betekent niet dat de coverage 100 % zou bedragen. Ouders kunnen weigeren hun kind te laten vaccineren. Deze groep vormt een beperkt percentage. Een belangrijker percentage vormt de groep waarover onvoldoende informatie bestaat om met zekerheid te zeggen dat de vaccinatiestatus OK is. Het gaat om leerlingen die verwezen zijn naar de arts en waarvan (nog) geen attest van vaccinatie werd bezorgd aan de schoolarts.

Er zijn geen gedragswijzigingen binnen het MST naargelang geslacht, leeftijd en soort vaccinatie.

Op basis van de huidige gegevens binnen het MST kan wel worden geschat dat de huidige coverage onvoldoende is volgens de WGO-doelstelling van 95 % (Dr. F. Capet Team, Gezondheidsindicatoren). De huidige coverage van polio en dite op 5 à 6 jarige leeftijd bedraagt geen 90 % (zie **bijlage** statistieken).

De gegevens betreffende de vaccinatietoestand van de leerlingen die onder het medisch toezicht van de gemeenschaps-PMS staan, zijn nog niet geïnformatiseerd. Jaarlijks worden evenwel manueel statistieken over de werking van het MST in het gemeenschaps-PMS bijgehouden. Cijfergegevens over de vaccinatietoestand staan hierin vermeld. Deze gegevens werden in de loop van het schooljaar 1995-1996 overgemaakt aan de administratie Gezondheidszorg. Tot nu toe werd hiervan nog geen globale verwerking verricht.

3. In het secundair onderwijs worden de leerlingen uit het deeltijds onderwijs moeilijk bereikt. Het medisch schooltoezicht is voor hen immers niet verplicht. De leerlingen die een middenstandsopleiding volgen, worden niet begeleid door het MST.
4. Na de hervorming PMS/MST zullen ook leerlingen die een middenstandsopleiding volgen, wor-

den begeleid door de nieuwe centra voor leerlingbegeleiding.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen. Antwoord Luc Van den Bossche : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 4 oktober 1996, blz. 12 – red.)

Vraag nr. 10
van 2 oktober 1996
van de heer MARC OLIVIER

Zwemwaterkwaliteit – Bewaking

Op 8 maart 1995 keurde de Vlaamse regering een samenwerkingsakkoord goed tussen de administratie Gezondheidszorg en de Vlaamse Milieumaatschappij. Het akkoord regelt de bewaking van de zwemwaterkwaliteit in Vlaanderen. De betrokken diensten werken samen om de bevolking en de overheid precieze en betrouwbare informatie te geven over de kwaliteit van het zwemwater.

1. Hoeveel monsters werden door de Vlaamse Milieumaatschappij genomen sinds het begin van het badseizoen ?
2. Op welke plaatsen en met welke regelmaat werden deze monsters genomen ?
3. Hoeveel maal moest de administratie Gezondheidszorg bij het onderzoek van de monsters een problematische zwemwaterkwaliteit vaststellen ? Op welke data en plaatsen werd dit vastgesteld en werden de bevolking en de bevoegde overheid onmiddellijk op de hoogte gesteld ?
4. Wat zijn de oorzaken van deze problematische zwemwaterkwaliteit ?
5. Is er in vergelijking met vorige jaren een verbetering van de zwemwaterkwaliteit ?

Antwoord

1. Het badseizoen loop aan de kust van 1 april tot 30 september. Voor de binnenwateren is deze waterrecreatieperiode ietwat korter. Ze start tussen 15 mei en 1 juli en loopt af midden september. Sinds het begin van het waterrecreatie-seizoen nam de Vlaamse Milieumaatschappij

1.772 watermonsters, waarvan 891 uit vijvers en waterlopen.

2. Tijdens het badseizoen 1995 heeft de overheid op 42 plaatsen aan de kust, waarvan 39 officiële badzones, en op 44 plaatsen in het binnenland de waterkwaliteit opgevolgd uit oogpunt van de doelstelling "waterrecreatie".

Dit jaar is de lijst met monsteropnamepunten in het binnenland aanzienlijk uitgebreid, met name tot 107 plaatsen. De overgrote meerderheid van deze plaatsen zijn zones waar waterrecreatie gebeurt. Een beperkt aantal plaatsen wordt niet effectief voor recreatie gebruikt maar wordt bemonsterd omdat het water de functietoekenning "oppervlaktewater met bestemming zwemwater" heeft.

Als **bijlage 2** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de volledige lijst met monsternamenpunten.

De strandwaterbemonstering gebeurt van april tot half mei wekelijks, vervolgens tot half september tweemaal per week, en ten slotte tot eind september opnieuw wekelijks. Van de plaatsen in het binnenland worden iedere veertien dagen stalen geanalyseerd in juni, juli en augustus. Voor en na deze periode gebeurt de bemonstering maandelijks.

3. Tijdens het zwemseizoen '96 diende de gezondheidsinspectie voor een vijftiental effectieve waterrecreatieplaatsen een zwemverbod te adviseren aan een burgemeester.

De informatie aangaande een slechte waterkwaliteit gebeurde zowel globaal, wekelijks via de media, als ter plaatse. Voor dit laatste werden na een slechte beoordeling borden met een zwemverbod afgeleverd aan het gemeentebestuur.

Tussen monsternamen en informatie aan de gemeenten en de bevolking verloopt er noodgedwongen een zekere tijd. Tijd die nodig is voor monsternames, analyses, beoordeling en advisering aan de burgemeesters en eigenlijke berichtgeving ter plaatse.

Als **bijlage 1** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een gedetailleerd overzicht van de geadviseerde zwem- en waterrecreatieverboden.

4. Een slechte zwemwaterkwaliteit kan zijn oorzaak vinden in een slechte basiswaterkwaliteit,

bijvoorbeeld door een continue lozing. Veelal geeft dan een eerste analyseresultaat reeds aanleiding tot een aan de burgemeester geadviseerd zwem- of waterrecreatieverbod dat heel het seizoen gehandhaafd blijft. Een dergelijke situatie deed zich voor in een aantal rivieren en kanalen.

In andere gevallen gaat het veeleer om incidenten. Het zijn sporadische pieken van een slechte waterkwaliteit, geënt op een goede basiskwaliteit. Deze situaties zijn van voorbijgaande aard en kunnen, zeker wanneer de oorzaak kan worden achterhaald, snel worden verholpen.

De oorzaken zijn evenwel niet steeds duidelijk en kunnen zeer divers zijn : een meteorologische oorzaak waarbij regenval oppervlakkige bodemcontaminatie in het water doet belanden ; een eenmalige lozing ; een watervogelpopulatie nabij een recreatieplek, enzovoort.

5. Gedurende het voorbije zomerseizoen was de gemiddelde kwaliteit van het strandwater aan de Belgische kust zeer bevredigend. Van de 39 officiële badzones hadden er veertien een goede en 25 een zeer goede gemiddelde waterkwaliteit. In vergelijking met 1995 verbetert de kwaliteit in 7 badplaatsen en wordt er slechts op één plaats een achteruitgang vastgesteld. Het betreft Wenduine, badplaats Harendijke. Globaal scoort de oostkust beter dan de westkust.

Wat de bemonsterde binnenwateren betreft, is de analyse van de gegevens nog niet afgerond. Rekening houdend met de grote toename van het aantal bemonsteringsplaatsen, zal het bepalen van een evolutie in de waterkwaliteit tussen 1995 en 1996 slechts mogelijk zijn voor een beperkt aantal plaatsen, met name de tijdens beide jaren bemonsterde zones.

(Bovenvermelde bijlage 2 ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen - red.)

Bijlage 1

Problematische zwemwaterkwaliteit op plaatsen die voor waterrecreatie kunnen worden gebruikt tijdens het badseizoen 1996

Datum vaststelling	Plaats	Vermoedelijke oorzaak slechte kwaliteit	Datum informatie gemeente	Zwemverbod tot
Provincie Antwerpen				
11/06	Albertkanaal (Zandhoven, Massenhoven)	onbekend	19/06/96	25/06/96
Provincie Limburg				
01/07-02/08	Herenlaak (Maaseik)	onbekend	05/07/96	
Provincie Oost-Vlaanderen				
20/06	Overmere-Donk t.h.v. schiereiland (Berlare)	waarschijnlijk watervogels	26/06/96	03/07/96
20/06	Zwalm (Zwalm)	slechte basiswaterkwaliteit	28/06/96	volledig seizoen
20/06	Moervaart (St.-Niklaas)	" "	28/06/96	" "
20/06	Schelde-arm (Merelbeke)	" "	28/06/96	" "
20/06	Schelde (Gent)	" "	28/06/96	" "

Datum vaststelling	Plaats	Vermoedelijke oorzaak slechte kwaliteit	Datum informatie gemeente	Zwemverbod tot
20/06	Schelde (Wichelen)	" "	28/06/96	" "
20/06	Schelde (Zelee)	" "	28/06/96	" "
20/06	Schelde (Zwalm)	" "	28/06/96	" "
03/07	Schelde (Hamme)	" "	05/07/96	rest seizoen
03/07	Kanaal Gent-Oostende	" "	05/07/96	" "

Provincie Vlaams-Brabant

geen problemen vastgesteld

Provincie West-Vlaanderen

20/06	Schelde (Avelgem)	slechte basiswaterkwaliteit	28/06/96	volledig seizoen
25/06	De Gavers (Harelbeke)	uitwerpselen van eenden op en nabij de steiger	28/06/96	02/07

Vraag nr. 25 van 17 oktober 1996 van de heer WILFRIED AERS

Aids-preventie – Afrikaanse gemeenschap

Federaal minister Marcel Colla deelde onlangs mee dat, volgens het laatste verslag van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie, driekwart van de 3.341 niet-Belgische patiënten die door aids zijn aangetast en waarvan de nationaliteit bekend is, van Afrikaanse oorsprong zijn. Een aantal van deze mensen woont in Vlaanderen.

Zijn er speciale preventieve maatregelen genomen om de epidemie in deze gemeenschap te bestrijden en zo ja, welke ?

Antwoord

De Vlaamse Gemeenschap erkent, volgens de huidige werkwijze, een aantal projecten van voorzieningen inzake aids-preventie.

- Met betrekking tot de gestelde vraag is het meest relevante project dat van het Instituut voor Tropische Geneeskunde (ITG) in Antwerpen,

namelijk "De HIV/aids-epidemie bij niet-Belgen", dat gericht is op het verstrekken van informatie en aanmaken van informatiemateriaal inzake aids-preventie voor niet-Belgen, een moeilijk bereikbare groep.

- Op basis van de opgedane ervaring met het voornoemde project, heeft het ITG een implementatieproject ingediend met als doelgroepen Zairezen en Turken en actief in vier steden. Ik neem over dit project eerstdaags een beslissing.

Verder zijn andere projecten erkend.

- De VZW Pasop met het project "Mobiële equipe voor aids-preventie bij prostituees" brengt permanente gezondheidsvoorlichting en opvoeding op gepaste wijze bij de doelgroep. Deze doelgroep omvat ook prostituees van Afrikaanse afkomst (werkzaam in de streek rond Gent).
- De VZW Payoke met het project "Aids-preventie voor prostituees" doet aan aids-preventie naar de doelgroep prostituees in Antwerpen en omgeving. Een deel van de doelgroep in dit project zijn de Afrikaanse vrouwen in het prostitutiemilieu in Antwerpen.

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER
VAN OPENBARE WERKEN, VERVOER EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 18
van 1 oktober 1996
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Openbare instellingen – Beheersinstanties

Graag kreeg ik over elke Vlaamse openbare instelling die onder de bevoegdheid van de Vlaamse regering ressorteert de volgende inlichtingen.

1. Hoeveel personen zetelen, naast de voorzitter, in de verschillende beheersinstanties ?
2. Wat is het geslacht van de voorzitter, de ondervoorzitter(s) en hoeveel mannelijke en vrouwelijke leden zijn er ?
3. Wat is de leeftijd van de voorzitter, de ondervoorzitter(s) en hoeveel leden zijn er ouder dan 65 jaar ?
4. Hoeveel van de leden zijn tevens lid van de wetgevende kamers (Senaat, Kamer van Volksvertegenwoordigers of Vlaams Parlement) ?
5. Hoe dikwijls zijn in het jaar 1995 en in de eerste helft van 1996 de beheersinstanties samengekomen ?
6. Worden aan de voorzitter van de raad van bestuur de forfaitaire jaarlijkse toelage en presentiegeld toegekend zoals respectievelijk bepaald is in artikel 6 en 9 van het besluit van de Vlaamse regering van 27 januari 1988 of wordt er een afwijking toegepast zoals bepaald in artikel 16 van hetzelfde besluit ? In bevestigend geval zou ik het juiste bedrag van de toelage willen kennen en de motivering.
7. Hoe dikwijls werd in 1995 en in de eerste helft van 1996, bij toepassing van artikel 8 van het hiervoor genoemd besluit, aan de ondervoorzitter of een lid een dubbel presentiegeld toegekend ?
8. Krijgen de voorzitter of de leden naast de vergoedingen die in het besluit zijn opgenomen andere voordelen ? Beschikken zij bijvoorbeeld over een wagen van de instelling, een chauffeur, een secretaresse, ... ? Zo ja, zijn die personeelsleden vastbenoemde personeelsleden van de

instelling ? Zo neen, onder welk statuut ressorteren zij ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 22
van 2 oktober 1996
van de heer GEORGES CARDOEN

Veilige schoolomgeving – "Extra inspanning"

In de Septemберverklaring van de Vlaamse regering kondigde de minister-president aan dat de regering van plan is in 1997 een extra inspanning te leveren om de schoolomgevingen veiliger te maken voor de zwakke weggebruikers. Een versnelde uitbouw van een betere fietsinfrastructuur zou hierop worden afgestemd.

1. Zullen deze extra inspanningen beperkt zijn tot het veiliger maken van uitsluitend de gewestwegen ? Komen het gemeentelijk wegen- en fietspadennet ook in aanmerking voor deze extra inspanning ?
2. Heeft de minister dit voorstel reeds concreet uitgewerkt en zo ja, hoe ? Zal aan de gemeentelijke overheden worden gevraagd terzake voorstellen te doen ? Komen alle gemeenten in aanmerking ? Worden de plaatselijke besturen hierover ingelicht, zodat de gemeentebesturen hiermee terdege rekening kunnen houden in hun respectieve begrotingen ?
3. Welke grootte-orde wordt bedoeld met "extra" ?

Antwoord

1. Indien de Vlaamse volksvertegenwoordiger deze vraag stelt vanuit het oogpunt van een mogelijk financiering van de gemeentelijke wegen- en fietspadeninfrastructuur door het Vlaams Gewest, moet ik hem meedelen dat het nog steeds de regel is dat elke wegbeheerder instaat voor de aanleg en het onderhoud van de

wegen- en fietspadeninfrastructuur op het openbaar domein onder zijn beheer.

In zeer specifieke en beperkte gevallen (bijvoorbeeld : de aanleg van een fietspad langs een gewestweg is onmogelijk wegens het dwarsprofiel van weg) is de aanleg van een alternatief fietspad langs een gemeente- of provincieweg mogelijk.

Hiervoor bestaat er een specifieke bijakte aan het mobiliteitsconvenant dat werd goedgekeurd door de Vlaamse regering. De steden en gemeenten zijn op de hoogte gesteld van de inhoud van het mobiliteitsconvenant en de verschillende bijakten.

2. Een betere fietspadeninfrastructuur is inderdaad een van mijn beleidsprioriteiten. De bepaling van de prioriteit van de aanleg van een welbepaald fietspad langs een gewestweg gebeurt op basis van objectieve parameters. In het afwegingskader staat het potentieel gebruik van een fietspad door de schoolgaande jeugd centraal. Op deze wijze levert de Vlaamse regering een belangrijke bijdrage aan de verhoging van de verkeersveiligheid van de schoolgaande jeugd.

Ook ter hoogte van de schooluitgangen gelegen langs een gewestweg worden er specifieke veiligheidsmaatregelen getroffen, zoals het plaatsen van biflash-installaties en punctuele verlichting.

Enkel en alleen indien de aanleg van een welbepaald fietspad prioritair bevonden wordt op basis van objectieve criteria, zal de administratie Wegen en Verkeer het fietspad opnemen in haar meerjarenprogramma en te gepasten tijde contact opnemen met de lokale overheid om een mobiliteitsconvenant en de bijhorende bijakten af te sluiten.

Indien het Vlaams Gewest en de lokale overheid in onderling akkoord ertoe komen om een mobiliteitsconvenant en de bijhorende bijakte(n) af te sluiten, zal het fietspad ook effectief worden aangelegd. In het kader van het mobiliteitsconvenant dient de lokale overheid een mobiliteitsplan op te stellen.

In dit plan wordt er onder meer nagegaan of de aanleg van gemeentelijke fietspaden die aansluiten op het gewestelijk fietspad, aan dit fietspad geen meerwaarde kunnen geven. Via het mobiliteitsplan is er dus wel degelijk sprake van

een globale, multimodale benadering door de verschillende partijen-wegbeheerders.

Na de goedkeuring van het mobiliteitsplan kunnen de specifieke bijakten worden ondertekend en kan de aanbestedingsprocedure worden opgestart. Gezien het voorgaande is er een zekere tijdspanne tussen de eerste contactname en de eigenlijke start der werken, zodat de lokale overheid ruimschoots op voorhand op de hoogte zal zijn van de geplande werken.

3. De bijkomende dimensie wordt in eerste instantie geleverd door in het kader van de prioriteitsstelling vooral aandacht te besteden aan de doelgroep die wordt gevormd door de schoolgaande jeugd. De geïntegreerde multimodale aanpak van de mobiliteitsproblematiek, waarin ook en vooral plaats is voor de zwakke weggebruiker, levert eveneens een belangrijke toegevoegde waarde.

Vraag nr. 26
van 2 oktober 1996
van mevrouw VERA DUA

Afrit A17 Torhout – Afwerking – Voetgangers en fietsers

De geplande afrit A17 te Torhout is nog steeds niet gerealiseerd. Nochtans moet de afrit Ruddervoorde dringend worden ontlast.

Oorspronkelijk was de overbrugging van de Keibergstraat en van de spoorweg gepland. De overbrugging van de spoorweg is intussen gerealiseerd. De overbrugging van de Keibergstraat zou om budgettaire redenen niet meer doorgaan. Een plaatselijke organisatie pleitte daarom voor een rotonde ter hoogte van de A17-afrit en de Keibergstraat.

Men stelde tevens voor om voor de fietsers een afzonderlijke tunnel onder de A17 te construeren.

1. Wordt er in de volgende begroting een budget uitgetrokken voor de afwerking van deze afrit ? Voor welk bedrag worden deze werken begroot ? Waaruit bestaan deze werken ? Welke werken zijn er gepland voor de kruising met de Keibergstraat en voor welk bedrag ? Wat zijn de begin- en einddatum van deze werken ?
2. Op welke wijze zullen zowel voetgangers als fietsers op een vlotte en veilige manier deze afrit van de A17 ter hoogte van de Keibergstraat kunnen kruisen ?

3. Sluiten deze werken aan op het gemeentelijk fietscirculatieplan ? Zo ja, op welke wijze ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

1. Voor de derde fase van de afwerking van de afrit A17-Torhout is een bedrag ingeschreven van 150 miljoen frank op het programma 1998. Deze werken bestaan uit de nodige grond-, afwaterings- en wegenwerken tussen de R34 en de reeds aangelegde op- en afrit, alsook de werken op de kruispunten met de Keibergstraat en de R34.

Mijn administratie deelt mij mee dat er nooit sprake is geweest van een overbrugging van de Keibergstraat. Een schrapping wegens budgettaire redenen is volgens mij dan ook niet aan de orde.

Naar aanleiding van een vergadering op 17 oktober 1996 tussen het stadsbestuur Torhout en de afdeling Wegen West-Vlaanderen, werd de aanleg van een rotonde voorgesteld ter hoogte van de Keibergstraat. De afzonderlijke kostprijs en de begin- en einddata van de aanleg van de rotonde liggen nog niet vast.

2. De voorgestelde rotonde voorziet in vrijliggende fietspaden zodat zowel fietsers als voetgangers de oprit op een veilige manier zouden kunnen kruisen.
3. Op de vergadering van 17 oktober 1996 met de stad Torhout werden alle kruispunten, en het kruispunt met de Keibergstraat in het bijzonder, besproken en werd er terdege rekening gehouden met de gemeentelijke standpunten m.b.t. de fietscirculatie aldaar.
4. Niettegenstaande uit het voorgaande blijkt dat mijn administratie en de lokale overheid zich gezamenlijk hebben ingezet om de veiligheid van de zwakke weggebruiker te garanderen, zal ik mijn administratie opdracht geven om een overbrugging van de Keibergstraat in het verlengde van het spoorwegviaduct te laten onderzoeken. Indien deze overbrugging een meerwaarde oplevert op het vlak van de verkeersveiligheid, zal ik de nodige kredieten reserveren om een ongelijkvloerse kruising aan te leggen.

Vraag nr. 27 van 3 oktober 1996 van mevrouw NELLY MAES

Openbare werken – Uitvoeringstermijnen

De traagheid waarmee sommige openbare werken door aannemersbedrijven worden uitgevoerd in opdracht van openbare besturen verwekt ergernis, ongemak en schade voor omwonenden en weggebruikers. Middenstandszaken hebben er soms zwaar onder te lijden. Vooral indien slechts met mondjesmaat wordt voortgewerkt (terwijl het gros van manschappen en materieel elders meer dringende taken verricht ?) rijst de vraag of de toegekende arbeidsdagen niet te ruim werden berekend. Het blijkt dan dat de kostprijs van de werken de toegestane duur bepaalt.

1. Sinds wanneer bestaat deze regeling ?
2. Op welke wijze werd de regeling vastgelegd ?
3. Op welke wijze werd de regeling aangepast aan de evolutie inzake kostprijs en inzake technologische mogelijkheden ?
4. Kan een openbaar bestuur in deze omstandigheden de hinder voor de bevolking beperken door kortere termijnen op te leggen ?
5. Moet hier geen initiatief worden genomen teneinde tot een meer realistische regeling te komen voor de duur van wegenwerken ?

Antwoord

1. De regeling bestaat sinds 1978, onder omzendbrief OB 582-12 van 26 september 1978.
2. De regeling werd vastgelegd met omzendbrief die aan alle diensten werd verspreid binnen het toenmalige ministerie van Openbare Werken.
3. De regeling werd aangepast in 1990 (met dienstorder A/220-90/1106, dat heden nog van toepassing is).
4. Blijkbaar is het niet eenvoudig hierin uniforme initiatieven te nemen, gelet op de gediversifieerde aard van de werken.

Het vastleggen van toegestane uitvoeringstermijnen aan meer cijfermatig te begroten parameters lijkt een moeilijk haalbare zaak op korte termijn. Wel kan worden gezegd dat de in dienstorder A/220-90/1106 opgenomen termijnen moeten worden beschouwd als "maximum" termijnen, en kan worden aangedrongen om de geplande uitvoeringstermijn méér te motiveren. Aldus kunnen ook "kortere" gemotiveerde uitvoeringstermijnen dan deze maximale worden gehanteerd in sommige gevallen.

5. De administratie Wegen en Verkeer zal mij eerlang een ontwerp van dienstorder in die zin voorleggen.

Vraag nr. 32
van 3 oktober 1996
van de heer JOHAN SAUWENS

Verkeerstellingen – Provincie Antwerpen

In het kader van een afspraak met de Sociaal-Economische Raad van de Verenigde Naties moeten de lidstaten om de vijf jaar verkeerstellingen organiseren op de autosnelwegen.

Het Vlaams Gewest komt deze verplichting reeds lang na, ook op het gewone wegennet. Momenteel doet de administratie Wegen en Verkeer het hele jaar door automatische tellingen met lusdetectoren (permanente posten) en/of met slangdetectoren (mobiele telposten).

1. Op welke wegen in de provincie Antwerpen werden er recentelijk verkeerstellingen georganiseerd ?
2. Wat is de samenstelling van de verkeersstroom opgedeeld naar de verschillende vervoerscategorieën ?
3. Wat is de evolutie van de procentuele uurverdeling in de provincie Antwerpen ?

Antwoord

1. **Bijlage 1** geeft de locaties waar de verkeerstellingen in de provincie Antwerpen worden gehouden :

1a op autosnelwegen met lusdetectoren,

1b op gewestwegen met lusdetectoren,

1c op gewestwegen met slangdetectoren,

1d op de ring rond Antwerpen (R1).

Opmerking : lusdetectoren noteren het aantal voertuigen, slangdetectoren noteren het aantal assen gedeeld door 2.

2. Om de samenstelling van de verkeersstroom te kunnen bepalen, worden er vijfjaarlijks visuele tellingen georganiseerd. Bedoeling hiervan is op min of meer representatieve dagen tellingen uit te voeren. De visuele, beperkte tellingen, worden gekoppeld aan een continue automatische telling. Op basis hiervan kan men ongeveer een jaargemiddelde per post opstellen. Verdere verwerking van gegevens is nog in behandeling met de federale overheid. Hieruit kan dan een globaal cijfer per provincie worden gehaald. Dit is op dit ogenblik nog niet mogelijk.

Als **bijlage 2** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een verdeling in categorieën per telpost.

Als **bijlage 3** vindt hij de verschillende categorieën.

Als **bijlage 4** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger 2 tabellen die een absolute en procentuele verdeling geven van de gemiddelde uurintensiteiten op werkdagen, zaterdag, zondagen en gemiddelde weekdag.

Deze tabellen zijn afzonderlijk opgesteld voor gewestwegen (4a) en autosnelwegen (4b) en vergelijken de maanden januari en juni 1996 met die van 1995. Vergelijkingen met vroegere perioden zijn op deze basis niet mogelijk, aangezien de gegevens niet beschikbaar zijn voor het softwareprogramma dat deze gegevens berekent.

Opmerking : de afdeling Verkeerskunde publiceert elk jaar een brochure met daarin de belangrijkste resultaten van alle telposten. Een exemplaar van deze brochure wordt hierbij gevoegd.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen - red.)

Vraag nr. 33
van 3 oktober 1996
van de heer JOHAN SAUWENS

Verkeerstellingen – Provincie Limburg

In het kader van een afspraak met de Sociaal-Economische Raad van de Verenigde Naties moeten de lidstaten om de vijf jaar verkeerstellingen organiseren op de autosnelwegen.

Het Vlaams Gewest komt deze verplichting reeds lang na, ook op het gewone wegennet. Momenteel doet de administratie Wegen en Verkeer het hele jaar door automatische tellingen met lusdetectoren (permanente posten) en/of met slangdetectoren (mobiele telposten).

1. Op welke wegen in Limburg werden er recentelijk verkeerstellingen georganiseerd ?
2. Wat is de samenstelling van de verkeersstroom opgedeeld naar de verschillende vervoerscategorieën ?
3. Wat is de evolutie van de procentuele uurverdeling in de provincie Limburg ?

Antwoord

1. **Bijlage 1** geeft de locaties waar de verkeerstellingen in de provincie Limburg worden gehouden :

1a op autosnelwegen met lusdetectoren,

1b op gewestwegen met lusdetectoren,

1c op gewestwegen met slangdetectoren.

Opmerking : lusdetectoren noteren het aantal voertuigen, slangdetectoren noteren het aantal assen gedeeld door 2.

2. Om de samenstelling van de verkeersstroom te kunnen bepalen, worden er vijfjaarlijks visuele tellingen georganiseerd. Bedoeling hiervan is op min of meer representatieve dagen tellingen uit te voeren. De visuele, beperkte tellingen, worden gekoppeld aan een continue automatische telling. Op basis hiervan kan men ongeveer een jaargemiddelde per post opstellen. Verdere verwerking van gegevens is nog in behandeling met de federale overheid. Hieruit kan dan een globaal cijfer per provincie worden gehaald. Dit is op dit ogenblik nog niet mogelijk.

Als **bijlage 2** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een verdeling in categorieën per telpost.

Als **bijlage 3** vindt hij de verschillende categorieën.

Als **bijlage 4** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger 2 tabellen die een absolute en procentuele verdeling geven van de gemiddelde uurintensiteiten op werkdagen, zaterdag en gemiddelde weekdag.

Deze tabellen zijn afzonderlijk opgesteld voor gewestwegen (4a) en autosnelwegen (4b) en vergelijken de maanden januari en juni 1996 met die van 1995. Vergelijkingen met vroegere perioden zijn op deze basis niet mogelijk, aangezien de gegevens niet beschikbaar zijn voor het softwareprogramma dat deze gegevens berekent.

Opmerking : de afdeling Verkeerskunde publiceert elk jaar een brochure met daarin de belangrijkste resultaten van alle telposten. Een exemplaar van deze brochure wordt hierbij gevoegd.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen - red.)

Vraag nr. 35
van 3 oktober 1996
van de heer JAAK GABRIELS

Studieopdrachten – Overzicht

Er worden in opdracht van de Vlaamse regering jaarlijks talrijke studieopdrachten uitgevoerd.

In het kader hiervan had ik graag een volledig antwoord op mijn volgende vragen.

1. Welke bedragen werden er in het departement van de minister (per bevoegdheid) begroot in de jaren 1992, 1993, 1994, 1995 en 1996 voor het laten uitvoeren van studieopdrachten ?
2. Wat was het voorwerp en wat was de inhoud van deze verschillende opdrachten ?
3. Studieopdrachten zijn dienstencontracten en dus zijn ze onderworpen aan de reglementering op de overheidsopdrachten. Welke procedure werd er gevolgd bij de toewijzing van de respec-

tievelijke opdrachten (onderhands, offerteaanvraag, aanbesteding) ?

4. Aan welke firma, instelling en/of studiebureau werden deze opdrachten toegewezen ?
5. Op welke basisallocatie van de begroting werden de uitgaven aangerekend ? Onder welk vastleggingsnummer werd elk van deze studieopdrachten door de controleur van de vastleggingen vastgelegd ?
6. Gebeurden de betalingen via het voorafgaand visum van het Rekenhof ? Hoeveel werd besteed aan het vastgelegde bedrag voor elke opdracht ?
7. Waren de suggesties en besluiten van de opgestelde rapporten dienstig voor het beleid ? Op welke manier werd er – door de minister – rekening mee gehouden ?
8. Konden de studies niet door de administratie zelf worden verricht ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 42 van 4 oktober 1996 van de heer CARL DECALUWE

Binnenvaart – Kaaimuren

Op 1 januari 2000 treedt de liberalisering van de binnenvaartmarkt in werking. Door de minister werden reeds verschillende initiatieven aangekondigd om de binnenvaart te ondersteunen, onder meer door de bouw van bijkomende kaaimuren.

1. Welke criteria worden gehanteerd voor het bepalen van de plaats waar kaaimuren worden gebouwd door het Vlaams Gewest ?
2. Kan de minister mij een overzicht geven van de door het Vlaams Gewest en de NV Zeekanaal gebouwde kaaimuren in de voorbije vijf jaar ? Welke bedragen zijn hiermee gemoeid en hoe-

veel meter kaaimuur werd hierdoor gerealiseerd ?

3. Kan de minister mij meedelen welke nieuwe kaaimuren gepland zijn op de Leie en wat de geraamde kosten hiervan zijn ?
4. Kan de minister mij meedelen welke middelen zijn of waren uitgetrokken in de begroting van 1995 en 1996 voor de bouw en het onderhoud van kaaimuren ?

Antwoord

1. In het plan voor begeleiding van de binnenscheepvaart naar de vrije markt, die ingaat op 1 januari 2000, zijn eveneens maatregelen opgenomen die het binnenscheepvaartverkeer moeten doen toenemen.

In het Vlaams Gewest worden in dit kader in de komende jaren belangrijke middelen ter beschikking gesteld voor de bouw van kaaimuren. Het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993, in het bijzonder afdeling 4 van hoofdstuk V, zal daartoe in uitvoeringsbesluiten worden omgezet waarin de criteria voor subsidieverlening zullen worden bepaald.

Hierin is duidelijk dat deze criteria niet los zullen kunnen worden gezien van de algemene beleidsoptie om het gebruik van de waterweg als alternatieve transportmodus te stimuleren.

2. In de voorbije vijf jaar werd door de NV Zeekanaal één kaaimuur gebouwd, namelijk in Willebroek op de rechteroever. De investering van de overheid bedroeg 43 miljoen ; 120 m werd hierdoor gerealiseerd. Verder werden door het bestuur der Waterwegen de volgende kaaimuren gebouwd :
 - Bovenschelde - Containerterminal in Avelgem
Uitvoeren aanpassingswerken aan aanlegkade (1993)
25,3 miljoen fr.
 - Leie - Bouwen kaaimuur ter hoogte van de NV Repro in Deinze (1994)
16 miljoen fr.
 - Albertkanaal - Bouwen containerterminal in Meerhout (1994)
69,7 miljoen fr.

- Kanaal Roeselare-Leie - Bouwen kaaimuur afwaarts de "Zwaantjesbrug" in Wielsbeke (1995)
11 miljoen fr.
- Kanaal Roeselare-Leie - Renovatie kaaimuur op rechteroever in Roeselare (1996)
15,1 miljoen fr.

Ten slotte werden in het kader van het Sigma-plan dijkverhogingen en versterkingen uitgevoerd en plaatselijk kaaimuren gebouwd in vervanging van de oude zeekering langs de Zeeschelde en haar bijrivieren :

- Zeeschelde, Dredging International, Zwijndrecht : 220 m ; (1997) 103 mln. fr.
- Zeeschelde, Roegiers, Burcht : vaste steiger ; (1994) 45 mln. fr.
- Zeeschelde, Ytong, Burcht : vaste steiger ; (1996) 45 mln. fr. ;
- Zeeschelde, Gralex, Burcht : 235 m ; (1997) 175 mln. fr. ;
- Zeeschelde, Nieuwe Scheldewerven, Rupelmonde : 87 m ; (1994) 75 mln. fr. ;
- Rupel, Coeck, Niel : 168 m ; (1993) 64 mln. fr.
- Rupel, Lauwers, Boom : 120 m ; (1997) 75 mln. fr. ;
- Rupel, Van Cauwenberghe, Rumst : 200 m ; (1995) 121 mln. fr.

3. Op de Leie is, volgens de huidige inzichten, slechts een beperkt aantal nieuwe kaaimuren gepland.

- Kaaimuur te Sint-Baafs-Vijve (Wielsbeke), bestemd voor privaat gebruik door bedrijven Interlin en Douterloigne (BPA D'Hooie) ; lengte circa 200 m, kostprijs ongeveer 30 miljoen frank.
- Er wordt nog een nieuwe locatie gezocht voor vervanging van de bestaande kaaimuur Havenkaai in Kortrijk, die moet verdwijnen voor de aanleg van de westelijke stadsring (bedrijf Despriet) ; lengte circa 120 m, kostprijs ongeveer 18 miljoen frank.
- Idem voor nieuwe trafiek voor aanvoer staalproducten (bedrijf Demotra) ; lengte

circa 120 m, kostprijs ongeveer 18 miljoen frank.

Vraag nr. 43
van 4 oktober 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

NMBS-lijn 52 Boom-Puurs – Vlaamse voorbereidende werken

Als alles volgens planning verloopt zou de indienststelling van het baanvak Boom-Puurs van de lijn 52 en van de lijn 52/2 Boom-Willebroek in mei 1997 plaatsvinden. Vorig jaar stelde de NMBS nog dat de elektrificatiewerken zo'n drie maanden in beslag zouden nemen en eind 1996 zouden aanvatten, dit alles uiteraard in de veronderstelling dat de werken die Vlaanderen op zich moest nemen, zoals de afwerking van de brug over het Rupelkanaal, zouden voleind zijn.

Kan de minister bevestigen dat dit het geval is, onder meer voor het elektromechanische gedeelte van de brug dat onder het toezicht van het Bestuur voor Elektriciteit en Elektromechanica moest worden uitgevoerd ?

Antwoord

De actuele planning der werken gaat ervan uit dat de elektromechanische installaties voltooid zijn in januari 1997.

Sedert augustus 1995 zijn brugbewegingen mogelijk en kan de brug in horizontale stand worden gebracht. Het uitvoeren van de elektrificatiewerken is mogelijk vanaf deze datum.

Vraag nr. 44
van 4 oktober 1996
van de heer JOHAN DE ROO

Mobiliteitsplan – Stand van zaken

1. In welke gemeenten werden reeds mobiliteitsplannen opgesteld ?
2. Welke impact zullen deze mobiliteitsplannen hebben op het huidige verkeersbeleid ?
3. Hoeveel kruispunten met verkeerslichten werden in 1995-1996 vervangen door rotondes ?

4. Hoeveel van deze rotondes bevinden zich in het Meetjesland ?
5. Worden reeds snelheidsmetingen met rubber-slangen uitgevoerd ? Zo ja, leveren deze metingen betrouwbaardere gegevens op ? Wat is het voordeel van deze snelheidsmetingen ?
6. Hoe komt het dat de wegverhardingen van de autostrades in het buitenland beter zijn dan die van onze autostrades ? Wordt bij ons bespaard op kwaliteitsvolle asfaltmengsels ? Welke factoren zorgen bij ons voor een vlugge aantasting van het wegdek, dit in tegenstelling tot andere landen ?
7. Worden in 1996-1997 gewestplanwijzigingen voorgesteld in het Meetjesland ? Zo ja, waar ?
4. In het Meetjesland is er momenteel 1 rotonde in uitvoering.
5. Er worden inderdaad reeds snelheidsmetingen met rubber-slangen uitgevoerd. De resultaten zijn zeer bevredigend (controle met snelheidsmeter Gatso levert ongeveer hetzelfde resultaat op).
- Het voordeel van deze snelheidsmetingen is dat ze verplaatsbaar zijn en dat er gedurende langere periodes kan worden geteld. Het nadeel daarentegen is dat slechts 1 wegvak en 1 richting tegelijk kan worden geteld. Bij defect aan de slangen (scheuren, water, ...) gebeurt er geen telling en bij lage snelheden (files, minder dan 30 km/u, ...) is een meting onmogelijk.
6. Indien de wegverhardingen in het buitenland kwalitatief beter zijn, dan kan dit wellicht worden verklaard door de volgende factoren.

Antwoord

1. Er werden nog geen mobiliteitsplannen opgesteld in uitvoering van de bijakte 1 - ondersteuning van strategische planningsactiviteiten – van het mobiliteitsconvenant, vermits de eerste convenanten slechts na de zomer 1996 werden ondertekend.

Anderzijds beschikken reeds tal van steden en gemeenten over eigen verkeersplannen (onder verschillende benamingen) voor het geheel of een gedeelte van hun grondgebied, die zonder twijfel een waardevol instrument kunnen zijn in het kader van het mobiliteitsconvenant. Deze verkeersplannen zullen te gepasten tijde worden beoordeeld op hun uitgangspunten en voorstellen inzake de verkeersveiligheid, de verkeersleefbaarheid, de multimodale bereikbaarheid en de beheersing van de mobiliteitsbehoeften. Eventueel kan dan worden voorgesteld om aanvullend studiewerk uit te voeren.

2. Van deze mobiliteitsplannen en de daarin uitgewerkte voorstellen wordt verwacht dat zij bijdragen tot een duurzaam mobiliteitsbeleid, vooral met betrekking tot woonomgeving. Dit houdt een wezenlijke vooruitgang in op het vlak van verkeersveiligheid, de leefbaarheid en de aandacht voor de verschillende verplaatsingswijzen en voor de verkeersscheppende effecten van vestigingsbeslissingen.
3. Op de Vlaamse gewestwegen werden er in 1995 – 1996 17 kruispunten met verkeerslichten vervangen door rotondes.

– Ouderdom

In België werd een belangrijk deel van de autosnelwegen aangelegd tussen 1970 en 1980. Voor bitumineuze verhardingen wordt bij het ontwerp van de weg gewoonlijk een levensduur vooropgesteld van 20 jaar. Grote delen van ons patrimonium van autosnelwegen is sterk aan het verouderen. In het buitenland werden vele autosnelwegen in een later decennium aangelegd.

– Onderhoud

De beperkingen in de onderhoudskredieten in het recente verleden hebben ertoe geleid dat er een achterstand werd opgebouwd ten opzichte van wat in een optimaal beheer zou moeten geschieden.

– Vrachtvervoer

Het vrachtvervoer is in hoofdzaak verantwoordelijk voor de structurele degradaties en voor de spoorvorming. In België worden assen van 13 ton toegelaten. Deze hoge aslasten zijn enkel toegelaten in België, Frankrijk en Spanje.

– Tolwegen

De tolwegen in Frankrijk genereren inkomsten die deels worden aangewend voor het onderhoud. Door de tolheffing is tevens de bezettingsgraad op deze wegen lager.

Wat kwaliteitsvolle asfaltmengsels betreft, worden bij ons dezelfde types van mengsels gebruikt als in de omliggende landen. Op de autosnelwegen worden de laatste jaren vooral SMA (spiltemastiekasfalt) en ZOAB (zeer open asfaltbeton) aangelegd. Deze mengseltypen worden ook gebruikt in de omliggende landen. Het effect van deze veranderde aanpak is echter niet onmiddellijk zichtbaar.

Factoren die bij ons zorgen voor een vlotte aantasting van het wegdek, in tegenstelling tot andere landen, zijn de volgende.

- België is een van de landen waar assen van 13 ton toegelaten zijn.
 - De hoge bezettingsgraad op onze wegen met traag en stilstaand verkeer, is zeer nadelig.
 - Onze klimatologische omstandigheden kunnen ook nadeliger zijn dan in sommige landen. De laatste zomers waren uitgesproken warm, wat zeer nadelig is voor de spoorvorming. Anderzijds hebben wij een lange periode gedurende de winter met luchttemperaturen rond het vriespunt, wat door het grote aantal vorst/dooi-cycli sterk verouderend werkt.
7. Het is mijn bedoeling om op lange termijn alle gewestplannen in Vlaanderen systematisch te toetsen aan de voorzieningen van het ontwerp Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) en gelijktijdig een onderzoek te doen naar noodzakelijke wijzigingen als gevolg van veranderingen in visies en opties, evenwel steeds getoetst aan het ontwerp RSV.
- Een eerste gewestplan dat conform deze handelwijze eerlang zal worden voorgelegd voor gedeeltelijke wijziging is het gewestplan Gentse en Kanaalzone.

Vraag nr. 46
van 4 oktober 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Carpooling – Initiatieven

Begin september 1996 kondigde de minister aan dat de Vlaamse regering het carpoolen gaat stimuleren.

Zo zou er een affichecampagne komen en zouden er carpoolparkings worden aangelegd.

1. Heeft de minister in dit verband nog andere initiatieven genomen ?
2. Welk bedrag wordt er voor dit carpool-initiatief vrijgemaakt ?
3. Hoeveel mensen maken er momenteel gebruik van het carpoolsysteem ?
 Beschikt de minister over gegevens terzake ?

Antwoord

Gezien de aard van de vraag is het niet mogelijk binnen de gestelde termijn een antwoord te verstrekken.

Zodra de gegevens beschikbaar zijn, zal ik ze via de diensten van het Vlaams Parlement bezorgen.

Vraag nr. 48
van 4 oktober 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Klaverbladzone E17-ring Kortrijk – Bestemming

Het gemeentebestuur van Kortrijk koestert plannen om "Het Ei", dit is het grondgebied binnen de verkeerswisselaar tussen de E17 en de R8 (de ring rond Kortrijk) in te palmen voor de aanleg van parkings en de bouw van een evenementenhal. Daartoe zou deze zone, die nu als bosgebied is ingekleurd, op het gewestplan een andere bestemming moeten krijgen, waardoor een kostbaar biotoop dat zich in de laatste dertig jaar kon ontwikkelen, zou verloren gaan. In een omzendbrief van 10 november 1993 wordt aangedrongen op compensaties voor een dergelijke omschakeling.

De administratie Wegen en Verkeer anticipeert blijkbaar reeds op een dergelijke ontwikkeling. Zo worden nu reeds wagens gedumpt die langs de autoweg worden achtergelaten, waardoor een klein autokerkhof ontstaat temidden van een bosgebied. Bovendien blijken in deze zone reeds werken aan de gang te zijn : er wordt een hoge berg aarde aangevoerd, blijkbaar met het oog op de bouw van een brug die deze zone in de toekomst moet gaan verbinden met de Hallen.

Kan de minister mij medelen of het normaal is dat – blijkbaar met medeweten van de bevoegde diensten – op deze sluipende wijze wordt afgeweken van de vigerende bestemming en een aanloop wordt genomen naar een bestemmingswijziging ?

Moet de omzendbrief van 10 november 1993 worden geïnterpreteerd als een wil van de minister om effectief dit bosgebied prijs te geven en als een instemming van de minister met de uitbreidingspolitiek van het Kortrijks gemeentebestuur? Heeft de minister of hebben zijn diensten reeds aanvaardbare voorstellen in verband met mogelijke compensaties ontvangen?

Hoe kan de minister een dergelijke uitbreiding rijmen met het moratorium op de uitbouw van shoppingcentra en evenementencomplexen naar het model van het Limburgse Fenix, dat door het Vlaams Parlement werd goedgekeurd?

Antwoord

Het voorstel van het stadsbestuur van Kortrijk om voor de gronden gelegen binnen "Het Ei" een bestemmingswijziging door te voeren zodat daar een evenementenhal en parkings kunnen worden opgericht, is mij bekend.

Aangezien het hier gaat om voorzieningen van bovengemeentelijk niveau, zal ik hieromtrent pas een standpunt bepalen na globale evaluatie ervan binnen het kader van een voorstel tot wijziging van het gewestplan Kortrijk. Rekening houdend met het tekort aan bossen in het betrokken gewest, ben ik van mening dat er geen enkel thans als bosgebied bestemd terrein voor een andere bestemming in aanmerking komt, als niet tegelijkertijd elders in een bosgebied wordt voorzien dat veel groter is en meer mogelijkheden heeft om op termijn tot een volwaardig bos uit te groeien.

Een eventuele bestemmingswijziging voor "Het Ei" dient hoe dan ook het voorwerp uit te maken van een gewestplanwijziging, zodat de geciteerde omzendbrief betreffende bijzondere plannen van aanleg in afwijking van het gewestplan, alhoewel hij onverkort van kracht blijft, hier niet terzake dienstig is.

Omtrent de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde werken en handelingen die door de administratie Wegen en Verkeer op het betrokken terrein zouden worden uitgevoerd, heb ik een onderzoek laten instellen. Daaruit is gebleken dat een gedeelte van "Het Ei" reeds sedert een vijftiental jaar wordt gebruikt als stapelplaats van de regio Kortrijk van de administratie Wegen en Verkeer (allerhande bouwmaterialen, aarde, achtergelaten auto's, ...).

Momenteel wordt door de administratie Wegen en Verkeer een grondige "opkuis" doorgevoerd en zullen bijvoorbeeld alle autowrakken worden verwijderd. Er werden evenwel nog geen voorbereidende werken uitgevoerd met het oog op latere eventuele infrastructuurwerken.

Ten slotte wens ik mee te delen dat, gelet op de grote verschillen qua schaal en inhoud, een vergelijking met het Limburgse Fenix-project niet opgaat.

Vraag nr. 49 van 4 oktober 1996 van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Alternatieve fietsroutes – Beleid

Gaat de minister er in zijn beleid van uit dat bij iedere gewestweg een fietspad hoort, hetzij aansluitend bij het tracé, hetzij in de onmiddellijke omgeving ervan? In dit laatste geval kan het om alternatieve fietsroutes gaan, die nuttig zijn als het onmogelijk blijkt om naast een gewestweg een veilig en afgeschermd fietspad aan te leggen.

1. Heel wat ruilverkavelingswegen – dikwijls ideale alternatieven - worden door gemeentelijke politiereglementen alleen voor landbouwvoertuigen opengesteld en daardoor niet als alternatieve fietsroutes gebruikt. Ziet de minister er, via zijn collega van Binnenlandse Aangelegenheden, op toe dat die ruilverkavelingswegen voor deze functie bewaard blijven?
2. Worden de onkosten voor bewegwijzering en beveiliging (vooral door het aanbrengen van openbare verlichting) voor alternatieve fietsroutes die ruimtelijk deel uitmaken van een gewestweg, door het gewest gedragen? Op deze manier zou alleszins de snelle toename van fietswegen, waar iedereen op aandringt, gemakkelijker te realiseren zijn.

Antwoord

1. De aanleg van een fietspad loopt gemakkelijk op tot 20 miljoen per km indien er moet worden onteigend. De aanleg van een fietspad langs elke gewestweg is dan ook alleen op lange termijn haalbaar. Aangezien de schoolgaande jeugd een belangrijke doelgroep vormt, wordt er prioriteit gegeven aan de aanleg van fietspaden langs gewestwegen van en naar scholencentra (radiaal model).

2. De reglementering van het verkeer op ruilverkavelingswegen, zijnde gemeentewegen, valt niet onder mijn bevoegdheid. Over het al dan niet integreren van deze wegen in een alternatieve fietsroute zal derhalve alleen de lokale overheid moeten oordelen.
3. De aanleg van (alternatieve) fietspaden langs gewest- en gemeente- of provinciewegen wordt geregeld via het mobiliteitsconvenant en de specifieke bijakte waarin de verplichtingen (onder meer met betrekking tot de openbare verlichting) van het gewest en de lokale overheid nauwkeurig worden omschreven.
4. Enkel in zeer specifieke en beperkte gevallen (bijvoorbeeld de aanleg van een fietspad langs een gewestweg is onmogelijk wegens het dwarsprofiel van de weg) is de aanleg van een alternatief fietspad langs een gemeente- of provincieweg mogelijk.

In het algemeen kan worden gesteld dat de lokale overheid wel verantwoordelijk is voor de veiligheid en de hygiëne op haar grondgebied. Dit betekent onder meer dat de lokale overheid wettelijk gezien verantwoordelijk is voor de verlichting van alle wegen op haar grondgebied, met inbegrip van de gewestwegen. In de praktijk worden sommige gewestwegen dan ook verlicht door de gemeentelijke verlichtingsinstallaties. Het plaatsen van openbare verlichting door het gewest is, gezien het voorgaande, een gunstmaatregel die in het verleden werd verleend wanneer er sprake was van druk verkeer.

Op dit ogenblik worden de inspanningen met betrekking tot de openbare verlichting van de gewestwegen geconcentreerd in de doortochten in de vorm van een financiële bijdrage van het gewest. De verlichtingsinstallaties worden echter door de lokale overheid geplaatst en onderhouden.

Vraag nr. 51
van 7 oktober 1996
van de heer JAAK GABRIELS

Bouwaanvragen – Openbaar onderzoek

Een openbaar onderzoek voor een bouwvergunning is vooral in dichtbebouwde gebieden een omslachtige procedure, zowel voor de administratie als voor de aanvrager.

Bij de toepassing van artikel 3, 2 van het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen, rijzen verschillende problemen in verband met de interpretatie.

1. Is dit artikel ook geldig voor ondergrondse constructies zoals parkeergarages die bedekt worden met bijvoorbeeld 50 cm teelaarde ?
2. Moet de bepaling "... de bouwdiepte ten minste 15 m bedraagt en ten minste 3 m verder reikt dan de aangrenzende gebouwen ..." zo worden geïnterpreteerd dat beide voorwaarden aanwezig moeten zijn opdat een openbaar onderzoek nodig zou zijn ?
3. Wat is de betekenis van "de aangrenzende gebouwen" ? Betekent dit dat een openbaar onderzoek alleen noodzakelijk is bij bouwprojecten met een gemene muur of ook bij open bebouwing ?

Bestaan daar concrete richtlijnen over ? Zo ja, welke ? Zo nee, is dat gezien de bovenvermelde interpretatieproblemen in hoofde van degenen die instaan voor de toepassing niet noodzakelijk ?

Antwoord

Artikel 3, 2° van het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen bepaalt dat een openbaar onderzoek noodzakelijk is voor :

" bouwen of herbouwen van gebouwen waarvan de bouwdiepte ten minste 15 m bedraagt en ten minste 3 m verder reikt dan de aangrenzende gebouwen ; verbouwen van gebouwen waardoor deze in dezelfde toestand worden gebracht " .

1. In arrest nr. 26.382 van 7 februari 1991 van de Raad van State wordt gesteld dat onder bouwdiepte van een gebouw begrepen dient te worden de afstand tussen de voorgevel en de achtergevel van een gebouw. Bij een constructie opgetrokken onder het oorspronkelijke grondpeil en volledig bedekt met teelaarde kan niet van een achtergevel worden gesproken. Bijgevolg dienen deze ondergrondse constructies niet te worden meegerekend.
2. Uit arrest nr. 34.995 van 17 mei 1990 van de Raad van State blijkt dat de bepaling inzake de 15 meter en inzake de 3 meter ten opzichte van

de aangrenzende gebouwen cumulatief dienen te worden opgevat. Aan beide voorwaarden dient dus tegelijkertijd te zijn voldaan, wil een openbaar onderzoek noodzakelijk zijn.

3. Uit arrest nr. 37.998 van 30 oktober 1991 van de Raad van State blijkt dat het niet voldoende is dat de percelen aan elkaar grenzen. De gebouwen dienen aan elkaar te grenzen. Gebouwen in open bebouwing vallen dus niet onder de toepassing van artikel 3, 2°.

Een omzendbrief over deze problematiek bestaat niet. Ik ben het met de Vlaamse volksvertegenwoordiger eens dat artikel 3, 2° ingewikkeld is en tot interpretatieproblemen kan leiden. Helaas kan hetzelfde worden gezegd van verschillende andere punten in dit artikel 2. Daarom heb ik (reeds vóór deze schriftelijke vraag) met mijn administratie afspraken gemaakt om dit koninklijk besluit fundamenteel te herwerken. Ik hoop dat dit proces begin 1997 zal voltooid zijn.

Vraag nr. 52
van 7 oktober 1996
van de heer MANDUS VERLINDEN

De Laak Aarschot – Sanering

De Laak en omgeving in Aarschot zijn dringend aan sanering toe. Het gaat daarbij niet alleen om waterzuivering op zich, maar ook om de volksgezondheid.

Ook is er de oude sluis, een vanuit historisch oogpunt belangrijk monument, waarvan de fundering nog volledig uit ijzerzandsteen bestaat.

Soms wordt als oplossing voorgesteld de rivier in buizen te laten lopen en erbovenop een parkeerterrein aan te leggen. Daar zijn de omwonenden evenwel niet voor te vinden. Zij wensen deze waterloop open en zuiver.

Overigens zou een inbuizing wel eens wateroverlast kunnen veroorzaken. Een open verbinding met de Demer zou volgens sommigen het debiet kunnen vergroten en aldus een zuiverend effect hebben.

Wat is het beleid van de minister in dit dossier ?

Zijn er concrete saneringsplannen uitgewerkt en zo ja, wat is de vooropgestelde timing ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister

van Leefmilieu en Tewerkstelling en aan mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 53
van 7 oktober 1996
van de heer MANDUS VERLINDEN

Beschermde gebouw Ezeldijkmolen (Diest) – Verkoop

Door de Regie der Gebouwen werd het beschermde gebouw "Ezeldijkmolen", gelegen in de Schaffenstraat in Diest, verkocht.

1. Wie is de huidige eigenaar ?
2. Hoeveel bedroeg de verkoopprijs ?
3. Werd dit gebouw openbaar verkocht ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van mevrouw Wivina Demeester - De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Vraag nr. 54
van 7 oktober 1996
van de heer CARL DECALUWE

Gewestwegen – Overdracht naar gemeenten

1. Kan de minister mij meedelen welke criteria er worden gehanteerd om gewestwegen over te laten aan de gemeentebesturen ?
2. Worden hierbij (vaak) financiële transacties tussen Vlaams Gewest en gemeente afgesloten ?
3. Kan de minister mij een overzicht geven van overdrachten van het Vlaams Gewest naar gemeentebesturen in de provincie West-Vlaanderen gedurende de voorbije 5 jaar ?

4. Kan de minister mij ook meedelen welke de totale lengte is van de wegen die op deze manier werden overgeheveld naar de gemeentebesturen ?
5. Wat is de invloed hiervan op de verdeelsleutels van het gemeentefonds ?

goede staat bevindt. Indien de overdracht rijkswegen (gewestwegen) betreft die door de steden en door de aaneengebouwde gedeelten van de plattelandsgemeenten lopen, is niet alleen "de goede staat van onderhoud van de weg" maar tevens het akkoord van de gemeente vereist ingevolge artikel 274 van de Nieuwe Gemeentewet.

Antwoord

1. Volgens artikel 8 van de wet van 9 augustus 1948 houdende wijziging van de wetgeving inzake wegen wordt, wanneer de staat (thans gewest) een rijksweg (gewestweg) geheel of gedeeltelijk rechtstreekt, omleidt of verlaat, deze weg of het niet meer gebruikte gedeelte ervan ambtsweg kosteloos bij de gemeentewegen ingelijfd, op voorwaarde dat dit wegvak zich in

Dit zijn de criteria die worden gehanteerd om gewestwegen of gedeelten ervan over te dragen aan gemeenten en in te delen bij de gemeentewegen.

2. Bij de overdracht van gewestwegen aan de gemeenten worden geen financiële transacties afgesloten. Dergelijke overdrachten passen tevens in de procedure van het mobiliteitsconvenant.

3. Anzegem	gedeelte van de N382 - MB (ministerieel besluit) 31 januari 1996	200 m
Brugge	ruiling : MB 11 februari 1993	
	– naar gemeente : Mariastraat (tussen Simon Stevinplein en Guido Gezelleplein)	
	– naar gewest : IJzestraat	0
Jabbeke	deel van de N377a - Stationstraat - MB 14 februari 1994	660 m
Knokke-Heist	ruiling : MB 10 juli 1991	
	– naar gemeente : N49 Lippenslaan tussen Lippensplein en Elisabethlaan	
	– naar gewest : Koningslaan en Parmentierlaan	
Wervik	bedieningswegen langs de A19 Kortrijk-Ieper MB 25 september 1992	5703 m
Totaal		6.560 m

4. De totale lengte voor het Vlaams Gewest is 70,018 km.
5. Deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Uit het antwoord op de schriftelijke vraag nr. 118 van 20 mei 1996 van volksvertegenwoordiger Frans Lozie aan de federale minister van Landsverdediging Poncelet (*Kamer van Volksvertegenwoordigers, Vragen en Antwoorden nr. 40 van 1 juli 1996, blz. 5308 - red.*), blijkt dat het terreingedeelte met de oude spoorweg tussen het station Zedelgem en het munitiedepot zal gedesaffecteerd worden met het oog op vervreemding.

Vraag nr. 55 van 7 oktober 1996 van de heer JOHAN MALCORPS

Vloethemveld Zedelgem – Bestemming oude spoorwegbedding

Uit het antwoord op de schriftelijke vraag nr. 192 van 12 juni 1996 van Vlaams volksvertegenwoordiger Johan Malcorps aan de Vlaamse minister van Leefmilieu (*Bulletin van Vragen en Antwoorden n. 16 van 24 juni 1996, blz. 871 - red.*), blijkt dat het Vlaams Gewest geïnteresseerd blijft

in een verwerving van het militaire domein Vloethemveld.

1. Is er al een beslissing inzake de eventuele aankoop van de oude spoorwegbedding ?
2. Wordt de oude spoorwegbedding omgevormd tot fietspad of voetpad ?

Werd in dit verband reeds contact genomen met het gemeentebestuur van Zedelgem en/of met de provinciale overheid van West-Vlaanderen ? Zo ja, met welk gevolg ? Zo nee, overweegt de minister dergelijk contact ?

Antwoord

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de betrokken spoorweg tussen het station Zedelgem en het munitiedepot, niet begrepen is in de vaststelling van de gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Brugge-Oostkust (besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995) die voor het militaire domein zelf werd doorgevoerd. De betrokken spoorweg is volgens het vigerende gewestplan nog steeds bestemd als "bestaande spoorlijn" .

1. Voor zover mij bekend, is er noch door het Vlaams Gewest, noch door het provinciaal bestuur, noch door het lokale gemeentebestuur reeds een beslissing genomen inzake de aankoop van deze spoorwegbedding.
2. De mogelijke omvorming van de oude spoorwegbedding tot fietspad of voetpad zie ik, gelet op het lokale karakter van de problematiek, niet als een taakstelling van het Vlaams Gewest, doch als een te evalueren doelstelling op provinciaal en/of gemeentelijk niveau. Gelet op voormeld standpunt zal ik terzake geen initiatieven nemen.

Zoals ik op vraag 191 van 13 mei 1996 van de heer Jean-Marie Bogaert heb geantwoord (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 28 mei 1996, blz. 707 - red.*), worden initiatieven genomen en onderhandelingen gevoerd door de provinciale diensten voor het verlengde van de fietsroute Nieuwpoort naar de IJzer.

Of de provinciale diensten ook met het dossier Zedelgem bezig zijn, moet de Vlaamse volksvertegenwoordiger op dat niveau nagaan.

Vraag nr. 56 van 7 oktober 1996 van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Nederlandse studie spoorlijn Roosendaal-Antwerpen – Betrokkenheid

In de Nederlandse miljoenennota die op 17 september 1996 door de Nederlandse regering aan de Staten-Generaal werd aangeboden, is onder meer sprake van een studie m.b.t. een nieuwe spoorverbinding tussen Roosendaal (Nederland) en Antwerpen.

Het is onwaarschijnlijk dat de Nederlandse regering een dergelijke grensoverschrijdende studie aankondigt voor een project dat voor het overgrote deel over Vlaams grondgebied loopt, zonder daarover de Vlaamse regering te hebben gecontacteerd.

Daarom volgende vragen.

1. Wat is het opzet van die studie ?
2. Is die studie het gevolg van overleg tussen de NMBS en de Nederlandse Spoorwegen ? Ik neem aan dat de NMBS, gezien de consequenties inzake ruimtelijke ordening, contact heeft gehad met de minister ? Overigens hebben alle dergelijke projecten, ook al zou het alleen gaan om modernisering van lijnen, ruimtelijke impact op de omgeving - ik denk bijvoorbeeld aan overwegen.
3. Ongeacht het antwoord op vraag 1 ligt, voor een tracé dat voor 85 % op Vlaams grondgebied loopt, een gezamenlijke studie voor de hand. Is dat overwogen ?

Antwoord

1. Bij de gezamenlijke studie van Vlaanderen en Nederland naar het meest geschikte tracé voor de hogesnelheidslijn (HSL) Antwerpen-Rotterdam is duidelijk geordend dat in de toekomst ook op de bestaande lijn 12 Essen-Antwerpen capaciteitsproblemen zullen optreden. De bestaande lijn zal immers, ook na de realisatie van de HSL Antwerpen-Rotterdam, nog steeds worden gebruikt door stoptreinen, een aantal IC- en IR- en goederentreinen. Bovendien is een uitbreiding van het voorstadstreinverkeer op deze verbinding wenselijk, zeker na realisatie van de noordzuidpoorttunnel in Antwerpen.

Momenteel rijdt er in de spits immers al een stoptrein om het half uur. Er wordt dan ook rekening gehouden met een verhoging van de frequentie naar 3 à 4 treinen per uur tegen het jaar 2010.

Gezien de te verwachten ontwikkeling van de vraag naar reizigers- en goederenverkeer kwam de Vlaams-Nederlandse werkgroep tot de conclusie dat er in de periode 2005-2010 behoefte ontstaat aan een nieuwe goederenspoorverbinding op met name het gedeelte Roosendaal-Antwerpen. Aan Vlaamse zijde kan die worden gerealiseerd door het doortrekken van de bestaande lijn 11 ten noorden van Zandvliet.

De werkgroep kreeg daarop van de bevoegde ministers de opdracht dit nader te onderzoeken en conform de werkwijze voor de HSL verschillende mogelijke tracés uit te tekenen en te evalueren. Dit onderzoek werd afgerond in het voorjaar van 1996.

Aan Vlaamse zijde werd bij de herziening van het gewestplan Antwerpen een reservatiestrook voor deze lijn opgenomen (de zgn. Variant 1). Aan Nederlandse zijde dient eerst het principe van deze verbinding te worden opgenomen in het Tweede Structuurschema Verkeer en Vervoer (SVV-2), alvorens een tracébesluit genomen kan worden.

2. Zoals reeds aangegeven onder 1, staat deze verbinding reeds meer dan een jaar op de agenda van het ambtelijk overleg tussen Vlaanderen en Nederland. In onderling akkoord tussen beide bevoegde ministers werd besloten om ook na de keuze van een tracé voor de hogesnelheidslijn verder te werken met een ambtelijke werkgroep. De werkgroep Spoorvervoer Vlaanderen-Nederland (waarin uiteraard ook de Belgische en Nederlandse spoorwegmaatschappijen betrokken zijn) houdt zich sinds september 1996 bezig met alle relevante grensoverschrijdende spoorprojecten, en zal dan ook de verdere studie en procedures voor de aanleg van lijn 11 opvolgen.
3. Een gezamenlijke studie is reeds uitgevoerd en werd voltooid in april 1996 (cfr. supra). De verdere studie van deze verbinding wordt eveneens door de ambtelijke werkgroep Spoorvervoer ter hand heeft genomen.

Vraag nr. 57
van 7 oktober 1996
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Regionale luchthavens – Toekenning van luchtlijnen

Op welke wijze is de Vlaamse regering betrokken bij het verkrijgen van luchtlijnen voor regionale luchthavens ?

Is het zo dat, in Europees en internationaal verband, het federale ministerie van Verkeerswezen het voortouw neemt ?

Wat is in dit verband de rol van de Regie der Luchtwegen ?

Speelt Sabena als luchtvaartmaatschappij bij de onderhandelingen een rol, al dan niet beslissend ?

Hoe is concreet de aan de beslissing voorafgaande samenwerking gestructureerd, als vanuit een regionale luchthaven een maatschappij een geregelde lijnvlucht wil opzetten in het Europese verkeer ?

Hoe geschiedt binnen België de besluitvorming terzake ?

Antwoord

Het intra-Europese luchtverkeer is sedert 1992 volledig geliberaliseerd, wat inhoudt dat het federale ministerie van Verkeer en Infrastructuur (Bestuur van de Luchtvaart) niet meer tussenkomt bij het tot-stand-komen van een geregelde luchtlijn binnen de Europese Unie.

De Regie der Luchtwegen is hierbij in het geheel niet betrokken. Zij komt enkel tussen op het vlak van verkeersleiding, de meteo en de briefing van piloten. De luchtvaartmaatschappij die een intra-Europese lijn wil starten, bepaalt zelf de samenwerkingsverbanden die zij nodig of wenselijk acht.

Vraag nr. 58
van 7 oktober 1996
van de heer LEONARD QUINTELIER

N42 Geraardsbergen-Gent – Sluitstuk Herzele (2)

Verwijzend naar mijn schriftelijke vraag van 12 januari 1996, waarbij werd geïnformeerd naar de

stand van zaken betreffende de verdere uitvoering van de N42 Geraardsbergen-Gent en het antwoord van de minister hierop (*vraag nr. 78, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 22 januari 1996, blz. 271-272 - red.*), had ik aanvullend nog volgende vragen willen stellen.

1. Zijn, nu de brug onder de Schipstraat op het grondgebied Herzele is afgewerkt, de onteigeningen voor de aansluiting van de nieuw gebouwde brug met de reeds aangelegde delen van de N42 reeds uitgevoerd ?

In zijn antwoord op mijn eerdere vraag stelde de minister hieromtrent dat de onteigeningen voorlopig waren stilgelegd met het oog op het uitvoeren van een studie voor eventuele alternatieve tracés. Door wie werd de studie uitgevoerd en wat waren de resultaten ?

2. Uit de tekst van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen blijkt dat de N42 een primaire weg categorie 2 is. In de eerste plaats moet de N42 de stedelijke kernen Geraardsbergen en Zottegem ontsluiten en een snelle, efficiënte verbinding verzekeren met het autosnelwegennet. In noordelijke richting zal, na realisatie van de N42 tussen Geraardsbergen en Wetteren, een aansluiting op de E40 verzekerd zijn. In zuidelijke richting blijft een degelijke aansluiting op de A8 achterwege.

Zijn de concrete plannen voor een verdere realisatie reeds klaar ? Wanneer zal tot deze verdere realisatie worden overgegaan ?

Antwoord

1. De studie " ARC-MER " wordt uitgevoerd in opdracht van de Mobiliteitscel van het departement LIN (Leefmilieu en Infrastructuur). Er zijn een stuurgroep en een werkgroep opgericht, waarin naast de vertegenwoordigers van LIN ook externe deskundigen zetelen, alsook het studiebureau Belgroma, door wie het eindproduct zal worden afgeleverd. Het einde van de studie van de N42 wordt volgens de planning van het studiebureau verwacht voor februari 1997.

Wat de aansluiting van de N42 met de E40 in Wetteren betreft, is een procedure gestart voor het opstellen van een beperkte MER (milieueffectrapport) voor de herinrichting van het toegangscomplex.

Na het beëindigen van de MER-studie (voorjaar '97) zal onmiddellijk worden gestart met de onteigeningen en zullen de uitvoeringsplannen worden gefinaliseerd. In het driejarenprogramma '97-'99 zijn voor die herinrichting twee fasen gepland : de bouw van de bruggen en de wegen. De aanleg van het tweede rijvak tussen Oosterzele en Zottegem is niet voor 1999 gepland.

Verdere realisaties ten zuiden van Schendelbeke zijn thans niet gepland en de reservaties zijn voor dit vak zelfs geschrapt bij de laatste herziening van het gewestplan.

2. Het ontwerp Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen voorziet niet in de uitbouw van de N42 tot een noordzuidverbinding, categorie hoofdweg of primaire weg, tussen de A8 en de E40. Volgens het ontwerp Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen wordt de N60 verder uitgebouwd tot een dergelijke noordzuidverbinding tussen de A8 en de E40. Aan de vaststelling van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen gaat een openbaar onderzoek vooraf, waarbij bezwaren m.b.t. de inhoud kenbaar kunnen worden gemaakt.

Vraag nr. 59 van 7 oktober 1996 van de heer LUDO SANNEN

Modelvliegtuigen, schietstanden en circuits – Toegelaten zones

Bij het toekennen van milieuvergunningen moet de vergunningverlenende overheid rekening houden met de bindende en verordende planologische voorschriften van het gewestplan. Het advies van de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen in het kader van de procedure is uiteraard zeer belangrijk. Het beleid terzake is me echter helemaal niet duidelijk.

Zo verleende de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen van de provincie Vlaams-Brabant uiteindelijk een positief advies inzake de aanvraag voor een kleiduitschieting in een agrarisch gebied (dossier D/PMVC/96C14/14.748), terwijl dergelijke activiteit toch strijdig is met de bindende en verordende planologische voorschriften (zie ook arrest van de Raad van State nr. 47.050).

Meer bepaald zou ik het bij de vraagstelling willen hebben over de Vlarembevestigingen : terreinen voor het gebruik van modelvliegtuigen ; schietstanden voor wapens met veren of perslucht en schietstanden voor vuurwapens in open lucht ; omlopen voor

wedstrijden, test- en oefenritten met motorvoertuigen, met inbegrip van recreatief gebruik, niet volledig gelegen op de openbare weg ;

in de volgende zones (zoals bepaald in het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen) : natuurgebieden, natuurgebieden met wetenschappelijke waarde of natuurreservaten, parkgebieden, landschappelijk waardevolle gebieden, bosgebieden, agrarische gebieden landschappelijk waardevol.

1. Zijn de drie geciteerde activiteiten al of niet in strijd met de bindende planologische voorschriften van het gewestplan wat de geciteerde zones betreft ?
2. Moet de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen negatief advies verlenen in het kader van een procedure voor het verlenen van een milieuvergunning voor de geciteerde activiteiten ?
3. Op welke manier heeft de minister zijn zienswijze in deze materie aan de administratie meege-deeld, kwestie van uniformiteit te garanderen in de adviezen die het bestuur in het kader van milieuvergunningsaanvragen uitbrengt ?

Antwoord

De drie door de Vlaamse volksvertegenwoordiger geciteerde activiteiten zijn zeker strijdig met de volgende gewestplanbestemmingen : natuurgebied, natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuurreservaat, agrarisch gebied, bosgebied en landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Het gewestplan bepaalt over de parkgebieden het volgende. Parkgebieden moeten in hun staat worden bewaard of zijn bestemd om zodanig te worden ingericht dat ze in de al dan niet verstedelijkte gebieden hun sociale functie kunnen vervullen. Of de drie geciteerde activiteiten aan dit voorschrift voldoen, dient geval per geval te worden beoordeeld.

Indien de activiteiten strijdig zijn met het gewestplan, kan mijn administratie bevoegd voor de Ruimtelijke Ordening enkel een gunstig advies uitbrengen indien de aanvraag zou voldoen aan de voorwaarden opgesomd in artikel 45, §6 en volgende van de stedenbouwwet (wijziging bij decreet van 23 juni 1993).

Richtlijnen hierover zijn mijns inziens niet onmiddellijk noodzakelijk, aangezien de wetsbepalingen terzake voldoende duidelijk zijn.

Ik wens over het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde concrete geval uitdrukkelijk vermelden dat de buitenafdeling ROHM (Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen) op 3 mei 1996 een ongunstig advies heeft uitgebracht. Op de provinciale milieuvergunningscommissie werd het reeds schriftelijk uitgebrachte ongunstig advies mondeling bevestigd. Gezien de specifieke ligging (bij een aantal woningen), de zeer geringe frequentie (drie namiddagen per jaar) en kleinschalige omvang van het gebeuren en het feit dat enkel Ruimtelijke Ordening ongunstig adviseerde, heeft de bestendige deputatie geen hiermee rekening gehouden.

Vraag nr. 60 van 8 oktober 1996 van de heer MARC CORDEEL

Infrastructuurwerken voor de zwakke weggebruiker – Resultaat

De voorbije jaren werd er, tenminste wanneer we de officiële persberichten mogen geloven, aanzienlijk geïnvesteerd in een veiligere infrastructuur voor de zwakke weggebruikers. Toch vraag ik mij af of het investeringspakket niet nog gevoelig moet worden opgedreven.

Men kan immers geen krant openslaan zonder steeds weer opnieuw geconfronteerd te worden met fietsers en voetgangers die van de weg worden gemaaid. Heel vaak ligt een gebrekkig en/of onveilig fiets- en/of voetpad aan de basis van deze drama's. Een land als Nederland, met afgescheiden fietspaden en elementaire voorzieningen zoals een fietssluis, zullen we wel nooit worden, maar alleszins is er in Vlaanderen nog heel veel werk aan de winkel.

Ik stel mij alvast de vraag of de investeringen die de voorbije jaren in het Waasland werden doorgevoerd, ook effectief hebben geleid tot een daling van het aantal slachtoffers onder de zwakke weggebruikers.

Beschikt de minister over cijfermateriaal dat zulks aantoot ?

Antwoord

Er worden geregeld evaluaties gedaan m.b.t. uitgevoerde wegenwerken. Dergelijke evaluaties vergen echter een grondige voorbereiding en heel wat voorzorgen.

Zo is het vanzelfsprekend dat wanneer nieuwe of betere voorzieningen worden aangelegd voor bijvoorbeeld fietsers, het betrokken wegvak meer fietsers zal aantrekken, grotendeels omdat de twee-wielers hun route aanpassen en mogelijk ook omdat daardoor het fietsgebruik zelf toeneemt, bijvoorbeeld voor verplaatsingen van en naar school. Indien het aantal fietsers op bepaalde plaatsen gevoelig toeneemt, neemt daardoor echter ook de ongevallenkans daar toe. Dit gevolg moet worden gecombineerd met de afname van de ongevallenkans door een betere infrastructuur.

Het Nationaal Instituut voor de Statistiek verzamelt gegevens over ongevallen met lichamelijk letsel. Meerdere afdelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gebruiken deze gegevens. Over de huidige (on)veiligheid van de zwakke weggebruikers in het Waasland en de evolutie ervan, bestaan momenteel geen pasklare gegevens.

De verkeersveiligheid, gemeten naar het aantal ongevallen met lichamelijk letsel, nam in Vlaanderen in de voorbije jaren in het algemeen wel toe.

**Vraag nr. 61
van oktober 1996
van de heer JAAK GABRIELS**

Provinciaal register voor architecten – Wenselijkheid

De Orde van Architecten besliste, in uitvoering van de wet van 26 juni 1963 en het huishoudelijk reglement artikel 111 en 112, om vanaf de begroting 1996 de aanvullende beroepsbijdragen te bepalen op basis van de bruto-erelonen van de leden-architecten en van de bijdrage per ontwerp.

In het kader van de vereenvoudiging van de formaliteiten en administratieve bepalingen lijkt het mij dan ook aangewezen het attest van de architect die belast is met het maken van de plannen te laten wegvallen, evenals "het advies, hetzij van de Nationale Maatschappij voor Huisvesting of van de erkende bouwmaatschappij".

In navolging van het register voor stedenbouwkundige ontwerpers is het voor de democratische con-

trole aangewezen dat ook per provincie een lijst van erkende architecten zou worden bijgehouden. Gezien de specifieke functie van de provincies in het intermediaire niveau, is dit zowel voor de gemeente als voor de provinciale directies voor stedenbouw eenvoudig te consulteren.

1. Hebben het attest van de architect en "het advies van de Nationale Maatschappij voor Huisvesting", overeenkomstig het ministerieel besluit van 6 februari 1971, nog reden van bestaan ? Is dat geen onnodige instandhouding van formaliteiten ?
2. Zijn er al initiatieven geweest met betrekking tot de instelling van een door de provincies opgesteld register voor architecten ? Waarom is daaraan eventueel geen verder gevolg gegeven ?

Antwoord

1. Het attest van de architect die belast is met het opmaken van de plannen, en het advies, hetzij van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting, dan wel van de erkende bouwmaatschappij, zijn dossierstukken die moeten worden gevoegd bij een bouwaanvraagdossier, en dit luidens de bepalingen van artikel 2 van het ministerieel besluit van 6 februari 1971 tot vaststelling van de samenstelling van het dossier van de aanvraag van bouwvergunning.

Omdat dit besluit op een aantal punten achterhaald, voorbijgestreefd, of dringend te actualiseren is, heb ik aan mijn administratie de opdracht gegeven mij op relatief korte termijn (begin 1997) een voorstel tot aanpassing van de bestaande bepalingen voor te leggen.

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gesignaleerde punten zullen in overweging worden genomen bij de opstelling van dit nieuwe ontwerp.

2. Tot voor de wet van 26 juni 1963 diende iedere architect zich in te schrijven in een door de provincie bijgehouden register. Sinds de wet van 29 juni 1963 houdt iedere Provinciale Raad van de Orde van Architecten een dergelijk appél bij. De provinciebesturen houden sindsdien dus geen register van architecten meer bij.

De Orde van Architecten publiceert regelmatig een jaarboek waarin, per provincie, voor het gehele land, de op die Provinciale Raad ingeschreven architecten en stagiairs-architecten

met hun adres, telefoonnummer en jaar van inschrijving, zijn vermeld. Het laatste jaarboek dateert van 1993, het volgende zou volgens de Orde van Architecten verschijnen in de loop van 1997. Dit jaarboek wordt verspreid onder alle ingeschreven architecten, dus ook die welke in openbare besturen werkzaam zijn én ingeschreven zijn in de tabellen. Bovendien worden er exemplaren bezorgd aan de Provinciale Raden van de Orde van Architecten, die ze naar goeddunken verspreiden. Waarschijnlijk is dus op ieder provinciebestuur een dergelijk jaarboek beschikbaar. Bovendien kan het jaarboek bij de Orde van Architecten worden aangeschaft.

Tevens bestaat bij de Orde van Architecten een computerprogramma waaruit lijsten per provincie kunnen worden gegenereerd. Deze lijsten zouden volgens inlichtingen op verzoek kunnen worden verkregen en kosten 1.000 frank per stuk.

Om deze redenen lijkt het mij derhalve niet zinnig de provinciebesturen de opdracht te geven bijkomende lijsten van architecten te gaan opstellen, aangezien die lijsten reeds bestaan binnen de schoot van de Orde van Architecten.

Vraag nr. 62
van 8 oktober 1996
van de heer FILIP DEWINTER

Regionale adviescommissies ruimtelijke ordening – Samenstelling

Na de verkiezingsuitslag van 21 mei 1995 verzocht de Vlaamse administratie de politieke partijen leden aan te wijzen voor de samenstelling van de regionale commissies van advies voor ruimtelijke ordening. In deze commissies is het lidmaatschap gebaseerd op de bovengenoemde verkiezingsuitslag. Tot op heden zijn de commissies nog ongewijzigd gebleven en hebben ze nog geen enkele maal vergaderd in hun nieuwe samenstelling.

Wat is de reden van deze vertraging en de ongewijzigde samenstelling ?

Hebben de commissies nog vergaderd in hun oude samenstelling ?

Is de minister nog van plan om de commissies aan te passen aan de huidige politieke verhoudingen in in het Vlaams Parlement ? Zo ja, wanneer ? Zo nee, waarom niet ?

Antwoord

Na overleg binnen de Vlaamse regering werd beslist bij overgangsmaatregel de huidige commissies van advies voor de ruimtelijke ordening in hun huidige samenstelling te laten voortwerken tot 31 december 1997.

Vóór die datum zal het decreet op de ruimtelijke ordening zijn goedgekeurd, waarin de samenstelling van de commissies zal zijn aangepast aan de nieuwe inzichten qua functie en taak van deze commissies.

Ook werd beslist dat de vacante plaatsen in de commissie van advies in samenspraak met de gouverneurs en de politieke partijen zouden worden ingevuld. De ontwerpen van besluit van de Vlaamse regering worden op korte termijn ter beslissing voorgelegd aan de Vlaamse regering.

Vraag nr. 63
van 8 oktober 1996
van de heer JOHNNY GOOS

Werken Brugstraat Wervik – Stand van het onderzoek

Momenteel loopt een onderzoek met betrekking tot de uitvoering van werken in de Brugstraat in Wervik, en dit ten gevolge van de kalibrering van de Leie voor schepen van 1.300 ton.

Wat is de stand van zaken in dit dossier en wat is het verdere verloop ervan ?

Antwoord

De werken in de Brugstraat in Wervik passen in de kalibrering van de Grensleie voor schepen tot 1.350 ton en vallen als dusdanig onder de Frans-Belgische Conventie ter verbetering van de Grensleie tussen Deulemont en Menen (afgesloten op 3 februari 1982).

De nodige onteigeningen op de linkeroever (Belgische kant) zijn momenteel opgenomen in de begrotingsvoorstellen voor 1997 (Vlaams Infrastructuurfonds – post 91.02) en worden thans geraamd op 50 miljoen frank.

Voor de eigenlijke werken is in de prefiguratie van de begroting 1998 een bedrag van 100 miljoen frank opgenomen (eveneens VIF – post 91.02).

Momenteel wordt het voorontwerp van onderhavige werken opgemaakt door de afdeling Boven-schelde van mijn administratie.

Vraag nr. 64
van 8 oktober 1996
van de heer JOS GEYSELS

Geplande verbindingsweg Turnhout-Geel – MER

Kan de minister mij in verband met het dossier van de verbindingsweg Turnhout-Geel en in opvolging van de antwoorden op de vraag nr. 158 van 4 april 1996 en vraag nr. 262 van 20 juni 1996 (*resp. Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 15 april 1996, blz. 538 en nr. 16 van 24 juni 1996, blz. 892 - red.*) meedelen of hij reeds een beslissing heeft genomen inzake het milieueffectrapport ?

Zo ja, wat was zijn beslissing en wat waren de argumenten die eraan ten grondslag lagen ?

Antwoord

Het tracé op het gewestplan heeft een belangrijke impact op zowel een natuurkerngebied, een natuurontwikkelingsgebied, als een natuurverbindinggebied. Om het juiste effect van de verbindingsweg te kunnen nagaan op de landschappen Hoge Mouw, Het Gooreind en het vogelrichtlijnggebied De Zegge, is een MER-studie (milieueffectrapport) noodzakelijk.

De MER-studie zou tevens een logisch gevolg zijn op de tracénota van minister Kelchtermans. Deze nota heeft een eerste aanzet gegeven tot de inventarisatie van de impact van het tracé op de omgeving. Aangezien er werd vastgesteld dat het tracé een negatieve impact zal hebben op de omgeving, formuleerde de tracénota een aantal suggesties om die nadelige invloed in de mate van het mogelijke te beperken. Een MER-studie kan deze problematiek verder uitdiepen. In het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen moet nog een afweging gebeuren met betrekking tot de positionering van de N19, vak Kasterlee-Geel, in de verkeersstructuur van de Kempische regio. In het kader van de categorisering van de huidige en/of toekomstige verbinding Kasterlee-Geel, kunnen de resultaten van een MER-studie een bijkomende waardevolle invalshoek leveren.

Op basis van de bouwkundige ontwerpen van de administratie wordt deze verbindingsweg in eerste instantie opgevat als een 2x1-autoweg. Het eerste

concept van de kunstwerken (tunnel, bruggen, ...) wijst echter in de richting van een toekomstige uitbouw als een 2x2-autoweg. In voorkomend geval is een MER-studie zeker aangewezen. Vooral omwille van de ecologische, landschappelijke en toeristische waarde van het gebied mag het zeker niet de bedoeling zijn om door middel van een gefaseerde uitbouw van de verbindingsweg een MER-studie in eerste instantie te ontwijken, waarna in een later stadium een MER-studie wordt opgestart voor de verbreding van de 2x1-autoweg tot een 2x2-autoweg.

Op basis van deze elementen heb ik besloten dat een MER-studie de aanleg van deze verbindingsweg moet voorafgaan.

Vraag nr. 65
van 10 oktober 1996
van de heer PETER DESMET

N382 Waregem-Wielsbeke – Doortrekking

Enkele maanden geleden was de minister in Waregem en Wielsbeke te gast in verband met de doortrekking van de gewestweg N382 van Waregem naar Wielsbeke. Op dat ogenblik kon de minister bevestigen dat de eerste fase van de doortrekking eind dit jaar in uitvoering zou gaan. Tot op vandaag zijn er echter nog geen werken gestart, zodat de vrees ontstaat dat de uitvoering ervan opnieuw vertraging oploopt.

Wat is de stand van zaken in dit dossier ?

In hoeveel fases zal het werk worden uitgevoerd ?

Zijn alle onteigeningen reeds gebeurd ?

Wanneer kunnen de werken een aanvang nemen ?

Kan de minister een concrete timing van uitvoering geven ?

Antwoord

Op 5 november 1996 wordt de bouw van de kokerbrug over de Schoendalestraat samen met de grond-, funderings- en verhardingswerken op het vak N43-Leie aanbesteed.

Indien alles goed verloopt zullen de werken in maart - april kunnen starten.

Het vak Leie-Stationstraat kan nog niet worden aanbesteed omdat de onteigeningen nog niet zijn gebeurd.

De procedure tot onteigening is wel ver gevorderd.

Er is reeds een ministerieel besluit dat de dringende onteigening voor openbaar nut mogelijk maakt en de nodige kredieten zijn vastgelegd.

Aan het aankoopcomité werd gevraagd de onteigeningen aan te vatten, maar sinds 1 oktober moeten zij in het bezit zijn van bodemattesten. Die attesten zijn inmiddels aangevraagd bij OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest).

Het aanbestedingsdossier voor het vak Leie-Stationstraat is zo goed als klaar, maar de aanbesteding kan niet doorgaan zolang de onteigeningen niet zijn gebeurd.

De aanvang van deze werken hangt dus af van de datum van onteigening.

Op het ontwerpprogramma 1997 is 70 miljoen ingeschreven voor het vak Stationsstraat-R. De Ghellinckstraat. De aanleg van dit vak wordt wel afhankelijk gesteld van het afsluiten van een mobiliteitsconvenant en de bijhorende bijakte nr. 2.

Vraag nr. 66
van 10 oktober 1996
van de heer PETER DESMET

N327 Tielt-Wingene – Fietspad

Reeds lang is er vraag naar een fietspad op de gewestweg N327 tussen Tielt en Wingene. Het programma voor de wegeninfrastructuur bevatte voor 1996 twee fasen voor de aanleg ervan : 35 miljoen voor 1997 en 40 miljoen voor 1998. Blijkbaar verlopen de onteigeningen moeizaam, doch in 1997 zou er kunnen gestart worden met een eerste fase vanuit Tielt.

1. Is het inderdaad zo dat de onteigeningen moeizaam verlopen ? Hoeveel staan de onteigeningen ? Hoeveel eigendommen verkeren nu nog in onteigeningsfase ? Wanneer verwacht de minister dat alle onteigeningsperikelen beëindigd zullen zijn ?
2. Wanneer kunnen de werken aanvangen ? Hoe staan ze op heden geprogrammeerd ? Kan er in 1997 worden gestart met uitvoering van een eer-

ste fase vanuit Tielt ? Zo ja, wat is de timing daarvan ?

Antwoord

De administratie Wegen en Verkeer werkt momenteel aan het opstellen van een normering voor de globale behoeften aan wegeninfrastructuur. Afhankelijk van de voorstellen van de administratie, de vooropgestelde prioriteiten en de beschikbare kredieten, kunnen deze werken eventueel worden ingeschreven op het driejarenprogramma 1997-1998-1999.

Er is geen sprake van onteigeningsperikelen. Indien tot de aanleg van het fietspad N327 Tielt-Wingene wordt beslist, kan de stand van de onteigeningen een programmatie van het fietspad in het begrotingsjaar 1997 praktisch gezien niet verhinderen.

Op dit ogenblik is er nog geen voorstel voor investeringsprogramma 1997, noch een voorstel voor meerjarenprogramma 1997-1999 door mijzelf formeel goedgekeurd. Ik wil in het kader van deze vraag niet vooruitlopen op de globale presentatie van mijn investeringsprogramma aan de leden van het Vlaams Parlement, eind 1996.

Vraag nr. 67
van 10 oktober 1996
van de heer JOACHIM COENS

Ontsluiting haven Zeebrugge – Werkgroep

De Vlaamse regering heeft op 19 september laatstleden beslist om het tracé voor de verbinding tussen de A18 en de N49, noodzakelijk voor de ontsluiting van de haven van Zeebrugge, niet op te nemen in de gewestplanwijziging. Aan het opstellen van het gewestplan Brugge-Oostkust gingen jaren van grondig openbaar en technisch onderzoek en intern overleg vooraf. Nu werd echter beslist om het voornoemde tracé alsnog uit het gewestplan te lichten.

De Vlaamse regering heeft beslist een werkgroep op te richten die de problemen inzake de ontsluiting van de haven van Zeebrugge aan een nader grondig onderzoek zal onderwerpen, met het oog op het uitwerken van voorstellen van oplossing. Deze voorstellen moeten dan beschikbaar zijn op het ogenblik van de definitieve vaststelling van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Werd deze werkgroep reeds opgericht en zo neen, wanneer zal dit gebeuren? Hoe wordt deze werkgroep samengesteld? Het is immers van groot belang dat men bij een nader onderzoek technisch te werk gaat om op korte termijn tot een aanvaardbare en gefundeerde oplossing voor de betrokken regio te komen.

Antwoord

De oprichting van deze werkgroep is reeds besloten in de beslissing van de Vlaamse regering van 19 september 1996, VR/PV/1996/40 - punt 18, 1°, waarbij meteen werd bepaald dat deze werkgroep moet samengesteld zijn uit vertegenwoordigers van alle leden van de Vlaamse regering. Deze werkgroep moet op initiatief van de Vlaamse minister bevoegd voor de Ruimtelijke Ordening worden samengeroepen.

Ik heb mijn administratie gevraagd een syntheserapport op te stellen van alle onderzoeken die met betrekking tot de taakstelling van deze werkgroep relevant zijn. Zodra dit rapport klaar is, zal de werkgroep worden samengeroepen, en zal een werkagenda worden vastgelegd.

Vraag nr. 70 van 14 oktober 1996 van de heer JAN PENRIS

Tramwagenaanpak De Lijn – Uitbreiding

Tijdens de laatste Septembeerklaring werd aangekondigd dat binnen de begroting 350 miljoen zou worden uitgetrokken om het tramwagenaanpak van De Lijn uit te breiden.

1. Hoeveel trams zullen met dit bedrag worden aangekocht?
2. Is er al beslist bij welke firma de trams worden besteld?
3. Waar en op welke lijnen (Antwerpen, Gent) worden de nieuwe trams ingezet?

Antwoord

1. Binnen de begroting van 1997 wordt een bijkomend krediet vastgelegd van 350 miljoen voor het tramwagenaanpak van De Lijn.

In 1997 zal het tweede lot van 9 trams worden besteld van de globale aankoop van 45 voertuigen.

2. De raad van beheer van de VVM (Vlaamse Vervoermaatschappij - De Lijn) stelt voor het dossier te gunnen bij de firma Siemens. De Vlaamse regering dient de definitieve beslissing te nemen, na het advies van de Inspectie van Financiën en de minister van Begroting te hebben ingewonnen.
3. De nieuwe trams worden in Antwerpen ingezet op de lijnen 2, 3 en 15; in Gent op lijn 1.

Vraag nr. 72 van 15 oktober 1996 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Circulaire inzake parkeren aan bushaltes – Intrekking rijbewijs

In een recent rondschriften aan alle gemeentebesturen heeft de minister opdracht gegeven om voortaan zeer streng op te treden tegen automobilisten die hun voertuig parkeren aan bushaltes of andere plaatsen die gereserveerd zijn voor het openbaar vervoer.

Teneinde een ontradingseffect te verkrijgen, wordt de gemeenten gevraagd dat de politiediensten niet alleen een bekeuring zouden geven voor deze overtreding, maar bovendien het rijbewijs van de betrokken automobilisten zouden intrekken.

Is de minister van oordeel dat voor een dergelijke overtreding de politiediensten kunnen overgaan tot het intrekken van een rijbewijs?

Behoort het parkeren aan een bushalte tot de overtredingen die krachtens het koninklijk besluit van 6 maart 1968 houdende de politie van het wegverkeer aanleiding kunnen geven tot het intrekken van een rijbewijs?

Kan de politie aan de rechtbank vragen op grond van een ministerieel rondschriften om het rijbewijs in te trekken van een automobilist die zijn voertuig parkeert aan een bushalte?

Volstaat het niet dat de politie een fout geparkeerde privé-wagen die de autobussen belet te stoppen aan de haltes, laat wegslepen?

Antwoord

Op 5 september laatstleden verzond ik een brief aan de Vlaamse burgemeesters met het verzoek de inbreuken op artikel 25 2° van het koninklijk besluit van 1 december 1975, houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer, strenger te beteugelen.

Dit verzoek, dus geen formele omzendbrief, werd ingegeven door de bezorgdheid zowel de veiligheid van de gebruiker van het openbaar vervoer als de mobiliteit van het openbaar vervoer te bevorderen. Het is de plicht van de Vlaamse minister bevoegd voor het Vervoer in het algemeen en De Lijn in het bijzonder, erover te waken dat de doelstellingen en de verplichtingen van De Lijn tegenover de reizigers worden gehaald.

Door het bos van overtredingen zien de ordehandhavers de bomen niet meer en zo er al wordt geverbaliseerd voor foutparkeren op halteplaatsen van bus of tram, dan zullen de meeste burgers de hun opgelegde boete niet betalen.

Erger nog ! Het optreden van onze politiediensten schijnt op slechts weinige overtreders het nodige ontradingseffect te hebben en recidive is meer regel dan uitzondering.

Op suggestie van de parketten-generaal werd dan, in afwachting van een eventuele wetswijziging van de wegcode, gekozen voor een proactieve campagne naar de burgers toe.

De brief van 5 september laatstleden dient in deze context te worden gezien.

Aan de burgemeesters wordt gevraagd voertuigen die op halteplaatsen van bus of tram parkeren te laten wegslepen om veiligheid en mobiliteit te verhogen, maar ook om de zo noodzakelijke mentale trendbreuk bij de overtreders te bewerkstelligen. Een voertuig dat parkeert op een halteplaats van tram of bus zal praktisch altijd het verkeer hinderen en deze hinder is op zijn beurt een door de parketten en rechtbanken aanvaarde reden voor het afslepen van hinderende voertuigen.

Zo het foutief parkeren van een voertuig, zelfs op een halteplaats van bus of tram, op zich geen wettelijke grond is om het rijbewijs in te trekken, dan kan de inbreuk nochtans in een aantal gevallen gepaard gaan met andere overtredingen die, in combinatie met het foutparkeren, toch aanleiding kunnen zijn tot die maatregel.

Daarom ook raadde ik de burgemeesters aan om via hun politie contact op te nemen met het politie-

parket, teneinde van het openbaar ministerie de nodige richtlijnen te krijgen.

Het moet dus voor iedereen duidelijk zijn dat mijn verzoek aan de burgemeesters, gedragen door mijn bevoegdheid op het vlak van Vervoer, een onmiddellijke verbetering van de veiligheids- en mobiliteitssituatie van de weggebruikers beoogde, alsmede ook een vlottere exploitatie door De Lijn. Het is evident dat het volledig afdwingbaar maken van een aantal inbreuken op het wegverkeer wetgevend werk van de federale overheid zal vergen, een initiatief waaraan wij al onze steun toezeggen.

(Bijlagen : kopie circulaire 5 september 1996 m.b.t. "parkeren of stilstaan op halteplaatsen" ; kopie Handelingen en Beknopt Verslag nr. 8 van 23 oktober 1996, blz. 6-7, met actuele vraag van mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht over hetzelfde onderwerp - ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen - red.)

**Vraag nr. 87
van 22 oktober 1996
van de heer JAAK GABRIELS**

Maasdijkenplan en verbredingsproject – Stand van zaken

Enkele jaren geleden werd de Maasvallei zwaar getroffen door overstromingen. Dit was het signaal om het Maasdijkenplan uit 1985 opnieuw boven te halen. Nadat de overstromingsellende uit het nieuws was weggeëbd, viel alles opnieuw in zijn oude plooi. Gelukkig wordt er sindsdien voortgewerkt aan de dijkenbouw.

Via de pers heb ik vernomen dat met Nederland een plan is opgezet om de Maas te verbreden.

1. Hoever staat het met het Maasdijkenplan ?
2. Is het verbredingsplan van de Maas geen verkapt grindwinningsplan ? Wat is de weerslag op het grinddecreet en de quota ?
3. Wat zijn de voordelen van het verbreden van de Maas voor Nederland ?
4. Wat is de houding van Wallonië ?
5. Hoeveel lager zal het Maaspeil na de volledige uitvoering van de verbreding staan bij eenzelfde

watertoevoer als bij de grote overstroming in 1994 ?

6. Wat is de stand van zaken in het onteigeningsdossier-Winterdijk ?

Antwoord

1. De uitvoering van het Maasdijkenplan vordert volgens het vooropgezette schema.

In 1996 werden in uitvoering gesteld :

- op 27.06.1996, het bestek D3/94 A 92 betreffende de dijkverbetering tussen Uikhoven en Geneuth, gemeente Maasmechelen, aanbesteed op 10.11.1994 ten bedrage van 83.599.340 frank. Uitvoeringstermijn 300 werkdagen ;
- op 1.09.1996, het bestek D3/94 C 9 betreffende de dijkverbetering in Uikhoven, gemeente Maasmechelen, aanbesteed op 20.10.1994 ten bedrage van 67.073.475 frank. Uitvoeringstermijn 260 werkdagen.

In 1996 werd reeds het bestek D3/96 A 98 voor de afsluiting van de Ziepbeek, gemeente Maasmechelen, aanbesteed voor een inschrijvingsbedrag van 10,7 miljoen frank. De aanvang der werken kan nog in 1996 plaatsvinden.

In 1996 wordt nog het bestek D3/96 C 60 voor de uitvoering van de eigenlijke dijk tussen Geneuth en de Zuid-Willemsvaart, gemeente Maasmechelen, aanbesteed. De raming hiervan bedraagt 94 miljoen frank.

In de twee volgende jaren worden nog volgende aanbestedingen gepland :

- de dijkverbetering tussen de dijk Vucht en Mazenhoven, gemeente Maasmechelen ;
- de dijkverbetering in Heppeneert, gemeente Maaseik ;
- de dijkverbetering Mazenhoven-veerpont in Meeswijk, gemeente Maasmechelen (dit werk is afhankelijk van de uitkomst van een lopende studie in verband met het mijnverzakingsgebied) ;
- de aanleg van een dienstweg op de dijk van Bichterweerd, gemeente Dilsen-Stokkem.

2. Het Nederlandse Grensmaasproject is een combinatie van een grindwinningsproject, waarbij aan de rivier meer ruimte wordt gegeven, en een natuurontwikkelingsproject.

Het Vlaamse project "levende rivier" heeft alleen tot doel aan te sluiten op het Nederlandse natuurontwikkelingsproject. Eventuele grindwinnings (bijvoorbeeld bij het uitvoeren van een nevengeul) zullen bij dit laatste project zeker marginaal zijn.

Beide projecten zijn nog in het stadium van onderzoek en studie.

3. De verbreding van de Maas, die zich uiteraard zal afspelen aan de Nederlandse zijde van de thalweg (de grens), heeft voor Nederland volgende voordelen :

- de grindwinning,
- de natuurontwikkeling,
- de waterstandsverlagingen (zie punt 5).

De laatste twee hebben duidelijk ook gunstige gevolgen voor Vlaanderen.

4. Wallonië is op de hoogte van de geplande werken. Ze hebben echter geen enkel gevolg voor de opwaartse Waalse en Franse Maas.

5. Als het Nederlandse Grensmaasproject wordt uitgevoerd, worden voor een afvoerdebit van 3.000 m³/s (dec. 1993) waterstandsverlagingen verwacht die variëren van 0 tot circa 2,50 m. Deze waterstandsverlagingen zijn echter theoretisch en moeten ook in de toekomst aangehouden blijven. Dit is niet zo evident als de rivier zelf meer natuurgericht zal worden beheerd (ontstaan van oobossen, eilanden, ...).

De gevolgen van de geplande werken voor het hydrologische en morfologische aspect van de Maas worden dan ook grondig bestudeerd door mijn administratie.

6. Het decreet betreffende de waterkeringen werd op 16 april 1996 goedgekeurd. De uitvoeringsbesluiten zullen weldra worden gepubliceerd.

Vraag nr. 101 van 4 november 1996 van de heer HERMAN CANDRIES

Duinen – Belasting op niet-bebouwning

Verschillende kustgemeenten heffen belastingen op het niet bebouwen van langs straten gelegen duingebieden die op het gewestplan als bouwgrond zijn ingekleurd.

Zodoende straffen deze gemeenten de eigenaars die deze duinen in hun natuurlijke staat helpen te behouden.

Hier hebben we te doen met enige tegenstrijdigheid tussen de gemeentelijke politiek en de algemene betrachting van het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering om duingebied aan de kust te beschermen.

1. Welke maatregelen heeft de minister getroffen opdat de kustgemeenten meewerken met het beleid tot maximaal behoud van de duinen ?
2. Heeft de minister reeds initiatieven genomen opdat de taks op het niet bebouwen van duinen zou worden afgeschaft ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, KMO, LANDBOUW EN
MEDIA

Vraag nr. 16 van 7 oktober 1996 van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse Audiovisuele Regie – Servicelijn voor overheids campagnes

Speciaal voor overheidsinstellingen heeft de VAR, in samenwerking met het audiotexbedrijf Teleworld, een nieuwe service in het leven geroepen waarbij men gratis kan bellen voor informatie over mogelijke campagnes via de boodschappen van algemeen nut.

1. Welke overheidsinstellingen hebben reeds gebruik gemaakt van de service ?
2. Welke overheidsbedrijven hebben reeds bestellingen geplaatst bij de BRTN ? Over welke bedragen gaat het telkens ?

Antwoord

1. Uit inlichtingen ingewonnen bij de VAR blijkt dat tot nu toe nog geen enkele overheidsinstelling gebruik heeft gemaakt van de gratis 0900-servicelijn.

In eerste instantie was het kabinet van Vlaams minister Anne Van Asbroeck geïnteresseerd, maar omdat de kijker bij een 0900-nummer zelf de telefoonkosten moet betalen, opteerde het ministerie toch voor een 0800-nummer.

De samenwerking met Teleworld blijft, met dit verschil dat het ministerie zelf de Belgacomkosten betaalt en dat de service van Teleworld niet langer gratis is. Deze campagne start op 1 november 1996.

2. Er werden geen bestellingen geplaatst voor de servicelijn met 0900-nummer. Het bedrag van de campagne van Vlaams minister Anne Van Asbroeck bedraagt 3.557.703 frank, BTW inbegrepen.

Vraag nr. 17 van 8 oktober 1996 van de heer CARL DECALUWE

Opennetomroepen – Evenementenlijst

Zoals ieder jaar moet vóór 1 juli de evenementenlijst voor het volgende jaar worden samengesteld, zoals bepaald in artikel 76 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995. Sinds 1988 en tot en met 1996 werd die evenementenlijst nooit gewijzigd.

Naar aanleiding van de hoorzittingen met betrekking tot de vrije nieuwsgaring, bleek uit een aantal getuigenissen dat de evenementenlijst in sommige gevallen een oplossing kan bieden. Uit het laatste advies van de Vlaamse Mediaraad (advies 96/06) blijkt dat die ervoor pleit om, in afwachting van de uitvoeringsbesluiten van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, de evenementenlijst van vorig jaar te handhaven.

1. Welke criteria worden gebruikt om te komen tot bewuste evenementenlijst ?
2. Wanneer worden betrokken uitvoeringsbesluiten verwacht en zullen ze de mogelijkheid open-

laten om te komen tot een nieuwe evenementenlijst ?

3. In welke mate kan de huidige regeling voorlopig een alternatief zijn in het kader van de discussie rond de vrije nieuwsgaring ?

Antwoord

De lijst van evenementen is sedert 1988 slechts eenmaal gewijzigd, namelijk in 1992 toen m.b.t. de sportevenementen met een nationale nieuwswaarde de uitzondering werd ingevoerd voor de voetbalwedstrijden waarvan de rechten voor rechtstreekse en gecodeerde uitzending contractueel werden toevertrouwd aan de erkende particuliere betaalomroep. Bij ministerieel besluit van 13 juni 1996 (Belgisch Staatsblad 17 juli 1996) werd de evenementenlijst 1997 vastgesteld. De lijst is, conform het advies van de Vlaamse Mediaraad, niet gewijzigd ten opzichte van 1996.

De doelstelling van de evenementenlijst is algemeen bekend, namelijk een aantal belangrijke evenementen prioritair via de opennetomroepen – in casu BRTN en VTM – te kunnen laten uitzenden. Ik ben van oordeel dat de evenementenlijst door de jaren heen aan belang heeft gewonnen en zijnverdiensten heeft. Ik verwijs hierbij naar de recente discussies m.b.t. de rechtstreekse uitzendingen van de wedstrijden van de Belgische nationale voetbalploeg.

De Vlaamse Mediaraad motiveert in zijn advies van 24 mei jongstleden inderdaad met de zinsnede "in afwachting van de uitvoeringsbesluiten van decreten betreffende radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995".

Ik vermoed dat de Mediaraad zich bij de formulering van de motivering vergist heeft en eigenlijk doelde op het decreet op de vrije nieuwsgaring. In de huidige gecoördineerde decreten zijn immers geen uitvoeringsbesluiten m.b.t. de lijst van evenementen bepaald.

Vrije nieuwsgaring en het verwerven van exclusiviteitsrechten hebben gemeenschappelijke raakvlakken, maar vereisen mijns inziens een afzonderlijke regeling en benadering. Vrije nieuwsgaring moet veeleer worden gezien als een meerwaarde op de exclusiviteitsrechten. Deze problematiek vereist echter nog bijkomende studie.

Vraag nr. 18 van 8 oktober 1996 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN Journaal – "Democratische partijen"

In het BRTN-journaal van 19 september 1996 werd verslag uitgebracht vanuit de Kamer van Volksvertegenwoordigers over het debat dat daar werd gehouden.

De Journalist met dienst had het over de interventies van de "democratische partijen van de oppositie".

Kan de minister mij, na navraag bij de BRTN-redactie, volgende verduidelijking verstrekken ?

1. Welke oppositiepartijen worden bedoeld met de omschrijving "democratische partijen van de oppositie" en welke oppositiepartijen niet ?
2. Worden de oppositiepartijen die hiermee niet worden bedoeld door de BRTN beschouwd als ondemocratisch of misschien zelfs antidemocratisch ?
3. Welk objectief criterium wordt gehanteerd om een onderscheid te maken tussen "democratische" en "ondemocratische" politieke partijen ?
4. Zijn er ook bij de meerderheid democratische en andere partijen, of worden meerderheidspartijen, in tegenstelling tot oppositiepartijen, automatisch geacht democratisch te zijn ?
5. Indien er geen objectief criterium bestaat om een onderscheid te maken tussen democratische oppositiepartijen en andere, is het dan in overeenstemming met de journalistieke deontologie en met de neutraliteitsplicht van een overheidsinstelling dat een BRTN-journalist een dergelijk onderscheid maakt ?

Antwoord

Ik deel de Vlaamse volksvertegenwoordiger mee dat de omschrijving "democratische partijen van de oppositie" in de Wetstraat alom wordt gebruikt. Het gaat om een uitdrukking die bekrachtigd is in een motie van het Vlaams Parlement, toen nog

Vlaamse Raad, door alle partijen, op het Vlaams Blok na.

Met het gebruik ervan wil de BRTN in deze geen standpunt innemen. De BRTN heeft niet te oordelen of een partij democratisch is. Het criterium bij het occasioneel gebruik van de omschrijving is de bondigheid in de verslaggeving : de bedoelde partijen hoeven niet telkens te worden opgesomd. Precies omdat de BRTN een strikte deontologie en objectiviteit nastreeft, wordt de uitdrukking maar zelden gebruikt. In de verslaggeving bijvoorbeeld op 19 september, was dat enkel het geval in het journaal van 18.00 uur en niet meer om 19.30 uur en evenmin in het laatavondjournaal.

Vraag nr. 19
van 10 oktober 1996
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

TV Brussel – Ondertiteling Frans en Arabisch

Op 26 september laatstleden had de Open Adviesraad van TV Brussel plaats. Bij deze gelegenheid verklaarde de nieuwe hoofdredacteur van deze zender dat hij een half miljoen zou uittrekken om alle programma's te ondertitelen in het Frans en het Arabisch.

Acht de minister dergelijke maatregel niet in strijd met de wetgeving, inzonderheid met de taalwetgeving ? Zo ja, wat heeft hij ondernomen om dit te verhinderen ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger mededelen dat de uitzendingen van de particuliere regionale omroep niet ressorteren onder de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van talen in bestuurszaken.

Uit inlichtingen die werden ingewonnen bij TV Brussel blijkt echter dat de idee die op de vergadering van de Open Adviesraad van 26 september 1996 werd geopperd, nog niet werd geconcretiseerd. Zo is er nog geen sprake van kostenberekening.

Volgens TV Brussel zou het ondertitelen in het Frans en Arabisch van programma's kunnen bijdragen tot het opheffen van de taalbarrières en tot

het bevorderen van een multiculturele samenleving.

TV Brussel liet ook weten dat in geen geval concrete stappen zullen worden ondernomen zonder voorafgaand overleg met mijn kabinet.

Vraag nr. 21
van 15 oktober 1996
van de heer LEO GOOVAERTS

Sensibilisering- en informatiecampagnes - Overzicht

Geregeld voeren de leden van de Vlaamse regering in het kader van hun bevoegdheden sensibiliserings- en informatiecampagnes over diverse onderwerpen naar het publiek toe.

1. Welke campagnes, over welk onderwerp en met welke doelstelling, werden gevoerd in 1995 en 1996 ? Welke campagnes staan op stapel ?
2. Werd/wordt het advies van de parlementaire controlecommissie betreffende de verkiezingsuitgaven en de boekhouding van de politieke partijen vooraf ingewonnen, en dit voor elke campagne ?
3. In welke vorm werden/worden de campagnes gevoerd ?
4. Welk publiciteitsmedium werd/wordt hiervoor gebruikt (brochures, pers, TV-spots, enzovoort) ?
5. Hoe werden de campagnes uitbesteed en aan wie werden ze toegekend ?
6. Hoeveel bedragen de uitgaven per gevoerde sensibiliserings- of informatiecampagne ? Welke bedragen zijn reeds vastgelegd voor op stapel staande campagnes ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 22
van 15 oktober 1996
van de heer GEORGES CARDOEN

Vlaamse Instelling voor Rationeel Energiegebruik
 – Doel en werking

Zie :

Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling
 Vraag nr. 70
 van 15 oktober 1996
 van de heer Georges Cardoen
 Blz. 292

Antwoord

De invulling en werking van de Vlaamse Instelling voorhet Rationeel Energiegebruik (Vireg) werd beschreven in mijn verkenningsnota voor het Vlaams Parlement (april 1996) en verder geconcretiseerd in mijn beleidsnota Energie 1996 - 1999 die ik op 24 oktober toelichtte in de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden van het Vlaams Parlement.

In volgorde van de gestelde vragen wordt hierna een beknopt overzicht gegeven van de stand van zaken.

1. Vireg is geen echte instelling, maar veeleer een overlegplatform tussen de overheid, de energieproducenten, energietransporteurs en energiedistributeurs van alle energiesectoren en de gebruikers (huishoudelijk, tertiair en industrieel). Vireg zal de verschillende initiatieven stroomlijnen die in Vlaanderen worden georganiseerd in het kader van de aanmoediging van het rationeel energiegebruik (REG). Van de instelling wordt dus verwacht dat zij een sturende rol vervult bij het implementeren van REG-acties.

Vireg zal concreet met volgende taken worden belast :

- het inventariseren per sector, toepassing of iedere andere geschikte indelingsvorm van het energieverbruik in Vlaanderen ;
- de bepaling van het energiebesparingspotentieel in Vlaanderen, rekening houdend met de stand van de technologie en de economische en maatschappelijke randvoorwaarden ;
- het opzetten van experimenten om de theoretisch verkregen cijfers te toetsen en deze

evenementen als demonstratie te laten dienen voor verdere actie ;

- het plannen van concrete acties tot energiebesparing, uitgaande van een strategisch plan en toegepaste actieplannen ;
 - de uitbouw van een netwerk voor informatie en sensibilisering ;
 - de oprichting van adviescellen of de coördinatie van de bestaande adviescellen voor de toepassing van energiezuinige technieken ;
 - het adviseren in verband met de door de "leden" te besteden middelen inzake rationeel energiegebruik ;
 - het toezien op de bestedingswijze door deze leden van de voorbehouden REG-middelen ;
 - de ad hoc-evaluatie van de door de leden voorgestelde actiemiddelen en actieplannen (voorafgaande goedkeuring van de plannen en concrete acties) ;
 - het bijsturen van gerealiseerde plannen en acties ;
 - het herverdelen van de beschikbare middelen indien de onderscheiden initiatieven tot onvoldoende realisaties leiden ;
 - het zelf voorfinancieren van investeringen in energie-efficiënte apparatuur of dito systemen.
2. Vireg zal worden ondersteund door een programmasecretariaat van vijf personen, waaronder vier nog aan te werven contractuelen. Dit programmasecretariaat zal worden toegevoegd aan de Vlaamse administratie Economie. De huisvesting moet neutraal zijn ten opzichte van de leden. In deze optiek is het waarschijnlijk dat het programmasecretariaat in het Markiesgebouw van de Vlaamse administratie zal worden gevestigd.
3. Het is niet de bedoeling dat Vireg of haar programmasecretariaat zelf wetenschappelijk onderzoek zouden verrichten. Wetenschappelijk onderzoek, vooral naar besparingspotentieel, energie-organisatiestructuren, energie-maatwerking, enzovoort, zijn nochtans belangrijk. Dit zal door Vireg worden uitbesteed aan externe experts.

Vireg zal de resultaten van extern onderzoek duiden, de kennis ervan verspreiden en omzetten in concrete actieplannen.

4. Vireg is ontstaan uit de vaststelling dat in Vlaanderen onvoldoende rekening wordt gehouden met een rationeel energiegebruik (REG). Dit leidt tot een minder efficiënt gebruik van energie en bijgevolg ook tot een onvoldoende kostenbeheersing van onze bedrijven en gezinnen. Elke kostenreductie op zich leidt reeds tot een hogere competitiviteit van de ondernemingen en/of de koopkracht van de bevolking. Beide hebben een rechtstreekse invloed op de werkgelegenheid.

De grotere aandacht voor het rationeel energiegebruik genereert ook nieuwe technologieën, nieuwe innovatieve denkwijzen, bijzondere financieringswijzen en referenties voor het buitenland (energie-demonstratieprojecten) en niet het minst ook nieuwe investeringen. Ook studie bureaus, leveranciers, invoerders en uiteindelijk het programmasecretariaat zelf zullen hun werkvolume verhogen (cfr. de aan te werven personeelsleden).

Aangezien tot op heden nog weinig aandacht bestond voor REG, is het evident dat de rechtstreekse en onrechtstreekse werkgelegenheidseffecten van REG ook nog onvoldoende kwantitatief en kwalitatief bekend zijn. Er bestaat ook geen instelling die zich met deze problematiek bezighoudt. Hoewel dit geen uitdrukkelijke taak is van Vireg, zal zij bij haar strategische planning toch ook met werkgelegenheidsaspecten rekening moeten houden.

Vraag nr. 25
van 17 oktober 1996
van de heer WILFRIED AERS

BRTN-medewerkers – Politieke neutraliteit

Toevallig kreeg ik het tijdschrift Charta 91 van april-mei 1996 in handen. Ik las er een kort artikel in, geschreven door een bekend BRTN-journalist. Hij schrijft onder andere: "En dus moeten politici uit democratische partijen blijven weigeren niet alleen met Blokkers samen te werken, maar zelfs de hand te schudden".

Kan het volgens de minister dat iemand wiens naam met de BRTN verbonden is, op deze wijze zijn afkeer voor de vierde grootste Vlaamse partij laat blijken?

Welke maatregelen werden er genomen?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger mededelen dat er geen algemene verbodsbepaling bestaat die de BRTN-medewerkers verbiedt zich in het openbaar uit te spreken over politieke aangelegenheden. Zulks zou in strijd zijn met de door de Grondwet en het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens gewaarborgde vrijheid van mening en meningsuiting en met het principieel verbod van preventieve maatregelen in dat verband.

Indien echter in een welbepaald geval wordt vastgesteld dat een personeelslid bij het uiten van zijn mening een inbreuk heeft gepleegd op een deontologische verplichting, treedt de BRTN op tegen de betrokkene.

Zo dienen de medewerkers aan informatieve programma's zich tijdens hun werk onder meer te houden aan de onpartijdigheidsverplichting. Buiten het werk hebben alle BRTN-medewerkers, op basis van hun statuut of de arbeidsovereenkomst die ze met de BRTN hebben gesloten, de plicht alles te vermijden wat het belang van de BRTN kan schaden.

Bij de beoordeling van de vraag of een personeelslid bij het uiten van zijn mening als privé-persoon een deontologische fout heeft begaan, wordt gelet op het fundamenteel karakter van het recht op vrije mening en meningsuiting, met zeer veel omzichtigheid opgetreden.

De BRTN heeft gemeend dat er in dit geval geen reden was om maatregelen te treffen.

Vraag nr. 26
van 17 oktober 1996
van de heer WILFRIED AERS

BRTN-berichtgeving – Padania

Op 15 september 1996 werd de onafhankelijkheid van Padania afgekondigd. Twee partijen waren door de Lega Nord uitgenodigd, namelijk het Vlaams Blok en de Volksunie. De VU stuurde Nelly Maes en namens het Vlaams Blok werd Francis Van den Eynde als waarnemer afgevaardigd.

Tot mijn verwondering moest ik vaststellen dat in de verslagen van de BRTN (TV en radio) de naam van Francis Van den Eynde niet werd genoemd. Nelly Maes werd daarentegen zelfs via een rechtstreekse flits in "De zevende dag" ondervraagd.

Is deze werkwijze in overeenstemming met de plicht tot neutrale informatie waaraan de BRTN zich moet houden ?

Welke maatregelen werden er genomen ?

Antwoord

Ik deel de Vlaamse volksvertegenwoordiger mee dat de radionieuwsdienst slechts één keer heeft gemeld dat mevrouw Nelly Maes ter plaatse was. De reden daarvoor was dat zij op het podium het woord heeft gevoerd.

Wat televisie betreft, deelt de BRTN mee dat er nooit is gezegd of gesuggereerd dat mevrouw Nelly Maes de enige Vlaamse waarnemer in Padania was.

Het is ook nooit de bedoeling geweest een opsomming te geven van iedere Vlaming die daar aanwezig was, al dan niet uitgenodigd door de Lega Nord.

Het was wel de bedoeling om in het programma "De zevende dag" een rechtstreekse tussenkomst te hebben over de situatie ter plaatse. Het was evenwel niet de bedoeling om een debat aan te gaan of de diverse standpunten op een rijtje te zetten.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 134
van 15 juli 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Advertenties overheidsinstellingen – Partijpolitieke publicaties

Kan de minister mij meedelen of de overheidsinstellingen die onder zijn bevoegdheid ressorteren, adverteren in publicaties en tijdschriften van politieke partijen en/of zuilgebonden verenigingen ?

Mocht dit het geval zijn, kan de minister mij dan een overzicht verstrekken van het aantal dergelijke advertenties dat de jongste drie jaar werd geplaatst, evenals van de bedragen die daarmee gepaard gingen ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan minister-president Luc Van den Brande, minister vice-president Luc Van den Bossche en aan de ministers Theo Kelchtermans, Wivina Demeester-De Meyer, Eddy Baldewijns, Eric Van Rompuy en Luc Martens.

Aanvullend antwoord

(Vorig antwoord : Bulletin van Vragen en antwoorden nr. 2 van 18 oktober 1996, blz 142 – red.)

In aansluiting op mijn vorig antwoord kan ik ook meedelen dat er vanuit de afdeling Welzijnsbevordering van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn geen advertenties zijn geplaatst in publicaties en tijdschriften van politieke partijen en/of zuilgebonden verenigingen.

Vraag nr. 8
van 2 oktober 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Sociale koopwoningen – Voortijdige verkoop

Naar verluidt zou de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) in de loop van 1994 en 1995 respectievelijk 749 en 934 aanvragen hebben goedgekeurd van eigenaars van een sociale woning om hun huis voortijdig te verkopen tegen de normale marktprijs.

1. Wie neemt bij dergelijke aanvragen de uiteindelijke beslissing over het al dan niet goedkeuren?
2. Met welke criteria wordt daarbij rekening gehouden ?
3. Is er een overzicht beschikbaar van de verkochte woningen ? Waar zijn ze gelegen ? Wat was de gemiddelde verkoopprijs en het gemiddelde bedrag van de schadeloosstelling die door de eigenaars bij de verkoop moest worden terugbetaald aan de VHM ?

Antwoord

Vooraf dient er een onderscheid te worden gemaakt tussen sociale koopwoningen verkocht vóór en na november 1993.

Voor woningen verkocht vóór die datum gelden verschillende regels, naargelang de woning oorspronkelijk werd verkocht door een sociale huisvestingsmaatschappij uit de VB-sector (koopwoningen uit de sector Verhuring en Beheer, verkocht door vennootschappen erkend door de vroegere Nationale Maatschappij voor de Huisvesting - NMH), of door een sociale huisvestingsmaatschappij uit de KV-sector (koopwoningen uit de sector Kredietverlening en Verkoop, verkocht door vennootschappen erkend door de vroegere Nationale Landmaatschappij - NLM, hetzij door de NLM zelf). Dat onderscheid vloeit voort uit het feit dat de diverse modelverkoopakten gehanteerd door de vroegere NMH en de vroegere NLM, een verschillend schadebeding bevatten.

Voor ex-NMH-koopwoningen is de vergoeding in de akte vastgesteld op een bedrag dat kan schommelen tussen 25 % en 100 % van de oorspronkelijke verkoopprijs, wat vervolgens concreet op het

terrein wordt ingevuld door de erkende vennootschap-bouwheer, met goedkeuring door de VHM.

Voor ex-NLM-koopwoningen voorzien de akten in een uittredingsvergoeding van maximaal 20 % van de oorspronkelijke verkoopprijs. Dit bedrag wordt door de VHM steeds geëist, zij het beperkt tot een maximum van 400.000 frank en tegelijk in de tijd beperkt tot een periode van 20 jaar (ongeacht een eventueel langere termijn van verbintenissen voorkomend in de akte van een concreet geval).

Voor alle wederverkopen van woningen verkocht na die datum, gelden m.b.t. de vergoeding onderstaande regels die vanaf die datum in de verkoopakten eenvormig worden bepaald. De vergoeding is vastgesteld op een forfaitair niveau van 20 % van de oorspronkelijke verkoopprijs, met een maximum van 400.000 frank. Zij wordt geëist bij elke vervreemding binnen 20 jaar. Gemakshalve noemen wij deze woningen verder VHM-koopwoningen.

Voor laatstgenoemde woningen zijn voor de jaren 1994 en 1995 volgende cijfers beschikbaar over de aard van de wederverkopen.

Aanvragen tot vervroegde verkoop van VHM-koopwoningen

	Aantal woningen 1994	Aantal woningen 1995
Gevallen waarbij een uittredingsvergoeding werd geëist en verkregen	123	113
Vervroegde verkopen van woningen gebouwd of verbouwd met een lening VHM (1)	73	85
Koopwoningen ouder dan 20 jaar (2)	93	106
Tweede verkopen (3)	47	44
Overname koopwoning door ex-echtgeno(o)t(e) (4)	5	4
Verkoop aan kinderen (4)	0	7
Vervroegde verkoop van sociale kavels	6	0
Aanvragen tot vervroegde verkoop waarvan achteraf de verkoop niet is doorgegaan	73	51
Vervroegde verkopen van ex-NMH-woningen	329	524
Totaal	749	934

- (1) Het betreft hier hypothecaire leningen die aan particulieren werden verstrekt om zelf hun eigen huis te bouwen of te verbouwen. Deze wederverkopers zijn contractueel slechts tot volledige vervroegde terugbetaling verplicht en moeten nooit een uittredingsvergoeding betalen.
- (2) Contractueel is meestal bepaald dat een schadevergoeding slechts kan worden geëist bij verkoop binnen 20 jaar na aankoop. Indien anders in de akte vermeld, wordt omwille van billijkheid de termijn beperkt tot 20 jaar.
- (3) Koopwoningen die reeds voor de tweede maal van eigenaar veranderden. Als één keer de uittredingsvergoeding is betaald, wordt ze niet meer geëist.
- (4) De uittredingsvergoeding wordt niet geëist bij echtscheiding als één van de echtgenoten het huis overneemt of bij verkoop aan de eigen kinderen. Deze nemen dan echter wel alle verplichtingen over.

1. De raad van bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) heeft op algemene wijze beslist zich niet te verzetten tegen de vervroegde vervreemding van een sociale koopwoning, op voorwaarde dat de contractueel bedongen schadevergoeding wordt betaald.

Dat betekend enerzijds dat de toelating nooit wordt geweigerd indien aan de voorwaarden in verband met de uittredingsvergoeding wordt voldaan, en anderzijds dat een verzoek tot kwijtschelding of vermindering van deze vergoeding in principe nooit wordt ingewilligd. Er zijn slechts vier uitzonderingsgevallen waarbij de schadeloosstelling niet moet worden betaald, namelijk :

- bij overname door één van de echtgenoten bij echtscheiding;
- bij verkoop aan een kind van de oorspronkelijke kopers;
- bij wederinkoop door de sociale bouwmaatschappij;
- bij terugkoop door de sociale bouwmaatschappij tegen dezelfde voorwaarden als bij een wettelijke inkoop.

2. Het enige criterium dat hierbij wordt gehanteerd is van publiekrechtelijke aard : de eis tot bescherming van een objectief overheidsbelang. De uittredingsvergoeding wordt geëist uit de bekommernis de belangen van de overheid en van de gemeenschap een zekere minimale bescherming te bieden.

De oorspronkelijke aankoop van een sociale koopwoning gaat per definitie met talrijke financiële en andere voordelen gepaard (goedkope lening, goedkope grond, werforganisatie, goedkopere kosten en lasten, dossierbeheer, enzovoort), die men kan omschrijven als "gesubsidieerde" marktvoorwaarden. De wederverkoop heeft tot gevolg dat een vervreemding plaatsvindt op de vrije markt, in principe tegen de best mogelijke prijs. De vervreemding gaat dus in principe gepaard met een verrijking ten laste van de gemeenschap. De uittredingsvergoeding vormt hiervoor een compensatie, enig alternatief voor deze verrijking en duidelijk losstaand van de concrete motieven van de verkopers.

Met andere criteria zoals individuele motieven en omstandigheden van de aanvraag, wordt daarom bewust geen rekening gehouden.

3. Aangezien de uittredingsvergoeding ten goede komt aan de plaatselijke sociale huisvestingsmaatschappij die bij de opbouw als bouwheer was opgetreden (zij is trouwens de enige contractant), is er geen overzicht beschikbaar bij de VHM. In sommige gevallen int de VHM de vergoeding voor de sociale huisvestingsmaatschappij, in andere gevallen int de vennootschap ze zelf.

Evenmin kan, om dezelfde reden, een lijst van locaties worden verstrekt.

De instrumenterende notarissen zijn ook niet verplicht om de verkoopprijzen aan de VHM of aan de sociale huisvestingsmaatschappijen mee te delen. Sommigen doen dat, anderen doen dat weer niet. Een gemiddelde verkoopprijs kan dus niet worden berekend.

Het gemiddelde bedrag van schadeloosstelling voor de VHM-koopwoningen is voor 1994: 335.792 frank en voor 1995: 344.552 frank. Let wel: de schadeloosstelling komt steeds ten goede aan de sociale huisvestingsmaatschappij die de woning heeft gebouwd, en niet aan de VHM.

Vraag nr. 10
van 2 oktober 1996
van de heer CARL DECALUWE

Huisvestingscode artikel 95 – Toepassing

De Vlaamse regering legt meer en meer de nadruk op het kernen- en inbreidingsbeleid. Daarbij moet worden vastgesteld dat dit duurdere projecten zijn, onder meer door het aandeel van de grondprijs. Artikel 95 van de huisvestingscode is voorgesteld als een bijzondere tegemoetkoming in de grondprijs. Vanuit de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij werd op 29 november 1993 een voorstel geformuleerd aan de minister inzake de grondquota.

1. Kan de minister mij meedelen hoeveel projecten werden gefinancierd via artikel 95, onderverdeeld per arrondissement ?
2. In welke mate wordt eraan gedacht om het systeem van de grondquota te actualiseren en het dichter bij de huidige realiteit te brengen ?

Antwoord

Sedert de inwerkingtreding van het besluit van de Vlaamse regering van 7 maart 1990 houdende uitvoering van de artikelen 94 en 95 van de Huisvestingscode, werden 8 projecten erkend bij ministerieel besluit voor de toepassing van artikel 95, en voor de uitbetaling werden de nodige verbintenissen aangegaan.

Daarenboven zijn er momenteel nog 7 dossiers in onderzoek, waarvoor door de afdeling Woonbeleid van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap hetzij het akkoord, hetzij het normale grondquotum werd opgevraagd bij de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij.

Hierbij de gegevens per arrondissement.

	Erkend	In onderzoek
Halle-Vilvoorde	1	–
Brugge	1	–
Leuven	2	1
Gent	1	3
Ieper	1	–
Oostende	1	–
Dendermonde	–	2
Oudenaarde	–	1

In voormeld besluit van de Vlaamse regering is bepaald dat het normale grondquotum jaarlijks per gemeente of groep van gemeenten wordt vastgesteld op voorstel van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij. Dit is tot op heden nog niet gebeurd. Gelet op het ontbreken van een dergelijk algemeen voorstel, werd met het Rekenhof overeengekomen dat het quotum voorlopig per individuele aanvraag zou worden bepaald voor de gemeente in kwestie. Op die basis werden de bovenvermelde dossiers dan ook behandeld/afgehandeld.

Wel heeft de VHM inderdaad een voorstel geformuleerd. Hiermee werd rekening gehouden bij het uitwerken van een nieuw systeem in het kader van de harmonisering van de procedures voor de behandeling van de subsidieaanvragen voor huisvestingsprojecten.

Deze nieuwe procedures liggen op dit ogenblik bij de Inspectie van Financiën voor advies.

Vraag nr. 11
van 3 oktober 1996
van de heer CARL DECALUWE

Sociale verhuurkantoren – Patrimonium

Vanuit het Vlaams Parlement werden een aantal sociale verhuurkantoren (SVK) erkend en zij krijgen een bepaalde financiële tegemoetkoming. Ook het overkoepelende orgaan VOB (Vlaams Overleg Bewonersbelangen) krijgt financiële steun van het Vlaams Gewest. We stellen ook vast dat talrijke gemeenten en OCMW's sociale verhuurkantoren ondersteunen, wat hen toelaat privaat patrimonium om te schakelen tot sociaal patrimonium. Via Domus Flandria werden ook een aantal projecten met SVK's gerealiseerd.

1. Over welk patrimonium (eigendom en huur) beschikken de door het Vlaams Gewest erkende SVK's (opgedeeld per SVK) ?
2. Welke SVK's bezitten een eigen patrimonium en wat is de grootteorde hiervan ?
3. Heeft de minister weet van financiële ondersteuning via diverse financieringskanalen (Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen, Domus Flandria, ...) vanuit het gewest naar projecten van SVK ? Zo ja, welke middelen werden hiervoor vrijgemaakt ? Waren hierbij projecten waarbij SVK'eigenaar werden van hun patrimonium ? Zo ja, welke ?

Antwoord

Op 26 november 1993 heeft de heer Norbert De Batselier, toenmalig Vlaams minister bevoegd voor Huisvesting, namens het Vlaams Gewest een overeenkomst afgesloten met het Vlaams Overleg Bewonersbelangen (VOB), met als doel de samenwerkingsmodaliteiten vast te leggen m.b.t. ondersteuning en evaluatie van de werking van de SVK's en het formuleren van voorstellen om de werkingmogelijkheden van de SVK's te verbeteren.

Hierna volgt een overzicht van het woningpatrimonium dat wordt beheerd door de erkende SVK's, met vermelding van het aantal eigendomswoningen. Hieruit kan men vaststellen dat op 30 juni 1996 6 SVK's in totaal 45 woningen in eigendom hebben :

SVK OCMW Aalst : 2 woningen,
 Huurdersunie Borgerhout : 7 woningen,
 SVK Brugge : 14 woningen,
 SVK De Poort Kortrijk : 5 woningen,
 SVK Menen : 4 woningen,
 SVK OCMW Puurs : 13 woningen.

Geen enkel SVK heeft voor de aankoop en/of renovatie van eigen patrimonium een beroep gedaan op financieringskanalen vanuit het Vlaams Gewest.

Het SVK De Poort in Kortrijk is in het kader van het Urgentieprogramma wel betrokken bij een overeenkomst met NV Domus Flandria voor een renovatieproject van 23 appartementen. Deze appartementen zijn eigendom van het OCMW, dat ze in beheer geeft aan het SVK De Poort. Het gaat hierbij om een erfpacht met koopoptie ten aanzien van het stadsbestuur in eerste orde en ten aanzien van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij in tweede orde. De appartementen zijn dus geen eigendom van het SVK. In het kader van dit project

wordt ook geen rechtstreekse subsidiëring gegeven aan het SVK De Poort. Het OCMW en het stadsbestuur van Kortrijk hebben ook verschillende wooneenheden aangekocht met VFIK-geld, die zij in beheer geven aan het SVK De Poort via een huurcontract.

Volledigheidshalve kan worden vermeld dat het SVK De Poort uit Kortrijk bij de afdeling Welzijnsbevordering (cel Welzijnszorg) van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een aanvraag heeft ingediend voor een niet-gereguleerde subsidie voor het jaar 1996.

Deze aanvraag werd echter afgewezen. Dit is logisch, vermits de SVK-werking typisch betrekking heeft op huisvesting.

Daarenboven is bekend dat diverse provinciebesturen (Antwerpen, Oost-Vlaanderen, Vlaams-Brabant) SVK's wensen te ondersteunen en/of helpen oprichten. Daarbij stellen zij ook woningen ter beschikking van de SVK's.

Aantal wooneenheden in beheer op 30.06.1996

	Eigendom	Erfpacht	Gehuurd op de private huurmarkt	Gehuurd van lokaal bestuur	Gehuurd van het Vlaams Woningfonds	Gehuurd van een erkende vennootschap	Totaal	Totaal verhuurde woningen	Totaal niet verhuurde woningen
OCMW Aalst	2	0	37	0	0	0	39	36	3
Brugge	14	0	31	0	0	0	45	40	5
Huurdersunie	7	3	47	3	3	9	73	73	0
Woonfonds	0	0	39	0	0	0	39	39	0
De Poort Kortrijk	5	0	85	41	0	0	131	123	8
SPIT Leuven	0	0	26	0	0	0	26	26	0
Menen	4	0	24	3	0	3	34	26	8
OCMW Puurs	13	11	7	5	0	0	36	24	12
SVP West-Limburg	0	0	39	0	0	0	39	39	0
Totaal	45	14	335	53	3	12	462	426	36

Vraag nr. 16
van 4 oktober 1996
van de heer FRANK CREYELMAN

Sociale-huisvestingsprocedures – Vereenvoudiging

Reeds vele jaren pleiten de verenigingen actief in en rond de Vlaamse Huisvestingsmaatschappijen voor een sterke vereenvoudiging van huisvestingsprocedures. In Vlaanderen duurt het maar liefst zes jaar voor een sociale woning echt kan bewoond worden.

Enkele jaren geleden werd het Domus Flandria-project afgekondigd en men besliste dat er massaal middelen zouden worden ingezet om snel tot resultaten te komen. Ondertussen zien we dat alle oude systemen nog in hun logheid verder drijven en dat "snelle" resultaten uitblijven.

Wat heeft de minister ondernomen om de huisvestingsprocedures te vereenvoudigen ?

Antwoord

De herziening van de besluiten van de Vlaamse regering die procedures tot het verkrijgen van toelagen en het instellen van subsidiemechanismen regelen in de sociale huisvestingssector, bevinden zich in een eindfase van het beslissingsproces.

De ontwerpen van besluiten werden voor advies overgemaakt aan de Inspectie van Financiën, waarna zij, mits gunstig advies en na begrotingsakkoord, kunnen worden geagendeerd op een vergadering van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 23
van 8 oktober 1996
van de heer FILIP DEWINTER

Heffing leegstand – Overheidsgebouwen

Het programmadecreet van 22 december 1995 en het besluit van de Vlaamse regering van 2 april 1996 met betrekking tot de heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting van gebouwen en/of woningen, stellen een heffing in op leegstaande en/of verwaarloosde gebouwen en/of woningen.

Uit de lezing van het decreet en het besluit blijkt dat het toepassingsgebied van deze heffing slaat op verwaarloosde, leegstaande en onbewoonbaar of ongeschikt verklaarde woningen en gebouwen. Zowel de provinciale afdelingen van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monu-

menten en Landschappen (Arohm), als gemeentelijke administratieve eenheden kunnen belast worden met het beheer van de inventaris van de woningen en/of gebouwen.

Bij een rondgang door het Vlaamse land bemerkt men talrijke leegstaande en/of verwaarloosde gebouwen die toebehoren aan de overheid (de Belgische staat, het Vlaams Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de Vlaamse provincies en gemeenten, ...) en aan andere publiekrechtelijke rechtspersonen (bijvoorbeeld gebouwen van De Lijn, de NMBS, het leger, ...).

1. Worden gebouwen die toebehoren aan de overheid en aan publiekrechtelijke rechtspersonen en die vallen onder het toepassingsgebied van de heffing, door de betrokken administratie ook effectief op de inventarisatielijst geplaatst ? In sommige gevallen moeten dan immers provinciale/gemeentelijke ambtenaren overgaan tot plaatsing van provinciale/gemeentelijke gebouwen op de lijst voor een heffing.

Zijn er instructies gezonden naar de bevoegde ambtenaren om de lijst met betrekking tot de voornoemde gebouwen plichtsgetrouw op te stellen ?

2. Worden gebouwen die toebehoren aan de overheid en aan publiekrechtelijke rechtspersonen en die vallen onder het toepassingsgebied van het heffingsdecreet van 19 april 1995 betreffende bedrijfsruimten, ook daadwerkelijk belast ?

Antwoord

1. Aangezien het toepassingsgebied van het heffingsdecreet van 22 december 1995 gebouwen van publiekrechtelijke rechtspersonen niet uitsluit, zullen die gebouwen, voorzover zij volgens de criteria verwaarloosd of leegstaand zijn, vanzelfsprekend als dusdanig worden geïnventariseerd.

Inderdaad zullen in sommige gevallen ambtenaren gebouwen van hun eigen werkgever moeten inventariseren. Ik heb vertrouwen in de plichtsgetrouwheid en de objectiviteit van zowel de gemeentelijke ambtenaren als de bevoegde ambtenaren van het Vlaams Gewest.

Bovendien wijs ik erop dat enerzijds de gemeenten zelf leegstaande of verwaarloosde gebouwen van het Vlaams Gewest op de vermoedenslijst of (als zij inventarishouder zijn) de

inventarislijst kunnen plaatsen, en anderzijds de controleurs van het Vlaams Gewest in alle gemeenten bevoegd blijven om leegstand en verwaarlozing van bijvoorbeeld gebouwen van gemeenten vast te stellen.

2. Dit behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke ordening.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 193
van 6 juni 1996
van mevrouw SONJA BECQ

Social -profitsector – Werkgelegenheidsinvesteringen

Op de Vlaamse Werkgelegenheidsconferentie van 17 maart 1993 werd bepaald dat 1.591 miljoen zou worden uitgegeven voor de social-profitsector. Deze maatregel staat los van het jeugdwerkplan, waarvoor 2.124 miljoen was uitgetrokken. Wat het jeugdwerkgarantieplan betreft, werd toegezegd dat vanaf 1995 een aantal jobs zou worden omgezet in recurrente tewerkstelling.

1. Welke bedragen (van de 1.591 miljoen) werden uitgegeven in 1993, 1994 en 1995 ?
2. In welke projecten en/of sectoren werden deze middelen geïnvesteerd ?
3. Hoeveel werkgelegenheid in full-time equivalenten (FTE) heeft deze maatregel opgebracht in 1993, 1994 en 1995, uitgesplitst per project ?
4. In welke mate werd de beloofde recurrente tewerkstelling vanuit het jeugdwerkgarantieplan gerealiseerd en in welke subsectoren (uitgedrukt in frank en in aantal FTE-plaatsen) ?

Aanvullend antwoord

(Voorlopig antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 10 juni 1996, blz. 828 – red.)

De Vlaamse Werkgelegenheidsconferentie stelde dat de jeugdwerkloosheid zou worden bestreden via een specifiek plan, dat een drie fasenaanpak omvatte : een werk- of leerplaatsgarantieplan voor deeltijds leerplichtigen, de prioritaire begeleiding

van jongeren ingeschreven als werkzoekenden, en een werkgarantieplan voor jongeren, namelijk het jeugdwerkgarantieplan.

Inspeland op de principes van doorstroming en rotatie, had het jeugdwerkgarantieplan als bedoeling langdurig (+ 2 jaar) werkloze jongeren van maximaal 25 jaar een tijdelijke tewerkstelling aan te bieden bij de overheid en bij de gesubsidieerde niet-commerciële sector, via door de Vlaamse regering goedgekeurde projecten. Dit plan werd goedgekeurd tot 31 december 1995.

De Vlaamse regering besliste ondertussen, in aansluiting op de besluiten van het Vlaams Werkgelegenheidsoverleg van 14 december 1995, tot invoering van het werkervaringsplan. Via deze nieuwe maatregel, gericht op laaggeschoolde langdurig werklozen, kunnen 1.400 arbeidsplaatsen worden toegekend. Na screening werden 900 arbeidsplaatsen voorbehouden voor projecten die reeds waren opgestart in het kader van het jeugdwerkgarantieplan.

Op de Vlaamse Werkgelegenheidsconferentie sprak de Vlaamse regering dus niet over de omzetting van het jeugdwerkgarantieplan in recurrente tewerkstelling, wel over de regularisering van de programma's die beantwoorden aan duidelijk erkende collectieve behoeften en die als onontbeerlijk kunnen worden beschouwd voor de betrokken sector. Hiermee werden bestaande tewerkstellingsprogramma's bedoeld, zoals het Programma ter Bevordering van de Werkgelegenheid in de niet-commerciële sector (PBW), het Derde Arbeidscircuit (DAC) en ook gedeeltelijk het stelsel van de gesubsidieerde contractuelen (gesco). Momenteel wordt onderzocht of er geen contraintes van budgettaire of andere aard zijn die de omzetting kunnen hypothekeren en hoe dit praktisch kan worden gerealiseerd.

1. Fonds Bijzondere Jeugdbijstand

De resultaten van de Vlaamse Werkgelegenheidsconferentie leidden tot de mogelijkheid van bijkomende tewerkstelling van 90 FTE (full-time equivalenten) binnen de bijzondere jeugdbijstand. De invulling van deze extra tewerkstelling is volledig gerealiseerd op 1 januari 1996.

Om onder meer voornoemde doelstelling te realiseren, is een nieuw erkennings- en subsidiëringsbesluit voor private voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand opgesteld en in werking getreden op 1 januari 1995. De gewijzigde subsidiënormen maakten deze extra tewerkstelling mogelijk.

De invulling van deze extra-tewerkstelling verliep als volgt :

1994 : 30 FTE : + 36 mln. fr/jaarbasis

1995 : 60 FTE : + 72 mln. fr/jaarbasis.

De tewerkstelling is gespreid over de erkende voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand.

Naast deze bijkomende reguliere tewerkstelling zijn in het kader van het jeugdwerkgarantieplan vanaf 1994 bijkomend 14 FTE tewerkgesteld. De kostprijs van deze extra tewerkstelling wordt geraamd op 15,4 mln. fr/jaarbasis.

2. Kind en Gezin

a) Gevolgen van de Werkgelegenheidsconferentie

Uitbreiding kinderopvang

150 miljoen recurrent vanaf 1994 voor de uitbreiding van de sector met de toen minimum jaarlijks te voorziene 1.500 bijkomende opvangplaatsen.

Aantal banen (FTE)

Kinderdagverblijven

Erkenningen 1994

– nieuw initiatief	45,75
– capaciteitsuitbreiding	23,75
– omschakelingen	1,00
Totaal	70,50

Erkenningen 1995

– nieuw initiatief	43,50
– capaciteitsuitbreiding	19,75
Totaal	63,25
Totaal	133,75

Diensten voor Opvanggezinnen

Erkenningen 1994 (start 1994)

– nieuw initiatief	4,00
– capaciteitsuitbreiding	17,25
– omschakelingen	1,75
Totaal	23,00

Eindtotaal **156,75**

b) De CAO Welzijn

– 314 miljoen voor het wegwerken van (wedde)anomalieën in de sector Bijzondere Opvang van Kind en Gezin ;

25,6 miljoen werden hiervan afgenomen voor de Tehuizen voor Moeders, nu Centra voor Integrale Gezinszorg, die werden overgeheveld naar het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Is recurrent vanaf 1994.

– 76 miljoen voor 76 jobs in de Bijzondere Opvang (Centra voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning):

1994 niet besteed. Door voogdijoverheid toegekend aan Kind en Gezin ;

1995 : 12 miljoen afgenomen voor de Centra voor Integrale Gezinszorg.

Saldo met terugwerkende kracht toegekend voor (het behoud van) gecreëerde jobs in de Centra voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning .

1996 : 64 miljoen wordt besteed.

3. Diensten gezins- en bejaardenhulp

Vanuit de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn kunnen geen concrete gegevens worden bezorgd inzake residentiële ouderenzorg en inzake algemeen welzijnswerk.

Voor de diensten gezins- en bejaardenhulp is er een contingentuitbreiding in 1993 en 1994 van 836.172 uren :

	private diensten	openbare diensten	totaal maximaal subsidieer- baar contin- gent
1992 :	8.757.535	2.129.038	10.886.573
1993 :	9.041.079	2.184.335	11.225.414
1994 :	9.518.691	2.204.054	11.722.745
1995 :	9.518.691	2.230.130	11.748.821
1996 :	9.826.488	2.230.130	12.056.618

Het totaal en blijvend effect van deze contingentuitbreidingen kan momenteel jaarlijks en op jaar-

basis worden geraamd op 862.248 uren of 560 functies. Voor de OCMW's heeft de uitbreiding 1994 immers haar volledige repercussie pas bereikt in 1995.

Aan de huidige subsidiëring betekent dit een jaarlijkse investering van 513 miljoen, neveneffecten inbegrepen.

Deze contingentuitbreidingen kunnen deels het gevolg geweest zijn van de Werkgelegenheidsconferentie, maar gingen ook gepaard met de intentieverklaring van de Vlaamse regering om thuiszorg te laten groeien.

De administratie beschikt niet over concrete gegevens over de exacte effecten van de Werkgelegenheidsconferentie terzake. In 1994 en 1995 was er een bijkomende uitbreiding met 210 functies in het jeugdwerkgarantieplan goedgekeurd. Slechts 75 van deze functies konden worden ingevuld, gezien de strenge voorwaarden.

In 1996 is deze tewerkstelling zoals beloofd recurrent geworden via 307.797 extra uren of 200 voltijdse equivalenten in het reguliere stelsel bij de private diensten voor gezins- en bejaardenhulp. Dit betekent op jaarbasis een bijkomende financiering van 183 miljoen.

4. VFSIPH

Door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap werden geen initiatieven genomen wat de uitbreiding van werkgelegenheid in de social-profitsector via het jeugdwerkgarantieplan betreft.

Deze instelling heeft alleen de rol van brievenbus gespeeld, namelijk informatie doorspelen aan alle erkende en gesubsidieerde voorzieningen. Rekening houdend met deze ondergeschikte opdracht door het Vlaams Fonds, kan ik het volgende meedelen.

- De volgende sectoren hebben jongeren tijdelijk tewerkgesteld : revalidatiecentra, centra voor beroepsopleiding, beschutte werkplaatsen, diensten voor plaatsing in gezinnen, observatie- en behandelingscentra, MPI's (medisch-pedagogische instituten), dagcentra, tehuizen werkenden en niet-werkenden en ambulante voorzieningen.
- In de verschillende sectoren is de volgende tewerkstelling gerealiseerd :

residentiële voorzieningen :	76
ambulante voorzieningen :	3
beschutte werkplaatsen :	59
centra voor beroepsopleiding :	3

- Omzetting van tewerkstelling vanuit het jeugdwerkgarantieplan naar blijvende effectieve tewerkstelling is in de residentiële en ambulante voorzieningen nihil, gelet op het ontbreken van extra subsidiërende maatregelen door de overheid. De voorzieningen kunnen de bijkomende financiële lasten – boven de dagprijs – zelf niet dragen.

In de beschutte werkplaatsen is er een bepaalde tewerkstelling mogelijk, rekening houdend met beschikbare plaatsen in het subsidieerbare kader. Exacte cijfers kunnen slechts worden meegedeeld na bevraging van de verschillende werkplaatsen.

Niettemin heeft het Vlaams Fonds in uitvoering van de Vlaamse Werkgelegenheidsconferentie in de jaren 1993 tot 1996 1.400 bijkomende betrekkingen toegewezen aan residentiële en ambulante voorzieningen voor personen met een handicap ; verdeeld als volgt :

- uitbreiding van het begeleidend personeel in de bestaande voorzieningen

1994	400 FTE
1995	180 FTE

- nieuwe voorzieningen en capaciteitsuitbreidingen in hoofdzaak voor volwassen gehandicapten

1993	300 FTE
1994	200 FTE
1995	120 FTE
1996	200 FTE

Aangezien de budgettaire impact beperkt moest blijven tot 1.000.000 per arbeidsplaats, werd gesteld dat 1/3 van de ingenomen betrekkingen moest worden ingenomen door personeelsleden die voldeden aan de voorwaarden van eerst het jongerenbanenplan en later het banenplan.

De volledige financiële impact van deze uitbreidingen manifesteert zich slechts ten volle in het jaar volgend op het jaar waarin de personeelsleden worden toegekend aan de voorzieningen, met andere woorden : de kosten voor de uitbreidingen 1994 bedroegen in 1995 600 miljoen; voor de uitbreidingen 1995 bedragen de kosten in 1996 300

miljoen en de uitbreidingen 1996 zullen in 1997 200 miljoen kosten.

De aandacht moet evenwel worden gevestigd op het feit dat de kostprijs van deze uitbreidingen in de daaropvolgende jaren gevoelig toeneemt : enerzijds ten gevolge van het afnemend voordeel van het (jongeren)banenplan, anderzijds ten gevolge van de toekenning van de anciënniteit.

Om aan de nieuwe initiatieven een spoedige realisatie te verzekeren, werd het bedrag ingeschreven voor investeringstoelagen verhoogd met respectievelijk 475 miljoen frank voor 1994 en 220 miljoen frank in 1995.

De CAO Welzijn voorzag in dezelfde periode (94-96) in een loonsverhoging van 6,4 % of ongeveer 950 miljoen frank.

Vraag nr. 9
van 1 oktober 1996
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Residentiële kinderopvang – Situatie

1. Hoeveel kinderen verblijven momenteel in kinderdag-en-nachtverblijven (Centra voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning) ?
2. Hoeveel van die kinderen verblijven alleen overdag in de kinderdag-en-nachtverblijven en hoeveel blijven er overnachten ?
3. Wat is de duur van het kortste en langste verblijf van kinderen in een kinderdag-en -nachtverblijf, onderverdeeld naar het verblijf overdag en 's nachts ? Wat is de gemiddelde duur van een verblijf ?
4. Wat zijn de oorzaken van overnachtingen van kinderen in een kinderdag-en-nachtverblijf ?
5. Beschikt de minister over gegevens in verband met het latere lot van kinderen die blijven overnachten in een kinderdag-en-nachtverblijf (verblijf in instelling ook op latere leeftijd, verblijf bij pleegouders, adoptie) ?

Antwoord

Ik wil de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat een nieuwe reglementering werd uitgewerkt voor de ganse sector van de residentiële bijzondere opvang in Kind en Gezin.

De vroegere kinderdag- en -nachtverblijven (KDNV) en de vroegere kinderopvangcentra (KOC) werden door het besluit van de Vlaamse regering van 6 april 1995 houdende erkenning en subsidiëring van de Centra voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning (Belgisch Staatsblad 14 september 1995) samengesmolten tot één werkvorm.

Daarbij is het vroeger bestaande onderscheid tussen KDNV (0-3j) en KOC (2-14j.) vervallen en gaat het om gezinsondersteunende opvang voor kinderen van 0 tot 12 jaar, met een beperking in het aantal + 6-jarigen. Deze nieuwe visie van hulp op maat van de gezinsnood wordt vertaald in een diversificatie van werkvormen, residentieel, semi-residentieel, ambulante.

Deze nieuwe werkvormen moeten een kwaliteitsvolle ondersteuning en follow-up in de hand werken.

1. In de globale sector verbleven in 1995 : 3.880 kinderen.
2. In de oude reglementering waren de verblijven in hoofdzaak residentieel.
3. In 1995 verbleven 3.880 kinderen samen 343.055 dagen in een centrum, wat gemiddeld neerkomt op 88,4 dagen per kind.
4. De oorzaken van overnachtingen zijn uiteenlopende elementen in verband met de leef-, arbeids-, woon-, gezondheids-, of financiële situatie van de ouders of van de kinderen, die de ouders hinderen in de vervulling van hun opvoedingstaak.
5. Tot nu toe zijn er geen objectieve gegevens over het latere lot. Het is juist de bedoeling, mede door samenwerkingsverbanden met andere sectoren, dit facet in kaart te brengen.

Vraag nr. 11
van 2 oktober 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Niet-gereguleerde subsidies Welzijn – Overzicht

1. Hoeveel aanvragen voor zogenaamde niet-gereguleerde subsidies zijn er ingediend voor 1996 door de diverse welzijnsorganisaties ?
2. Welke criteria werden er gehanteerd voor het al dan niet toekennen van die subsidies ?

3. Welke welzijnsorganisaties hebben uiteindelijk een niet-gereguleerde subsidie voor 1996 ontvangen, voor welk bedrag en voor welke projecten ?
4. Kan de minister mij dezelfde gegevens bezorgen voor de dienstjaren 1994 en 1995 ?

Antwoord

1. Voor het begrotingsjaar 1996 werden, tot op heden, 495 aanvragen ingediend. Hiervan doen 170 aanvragen zich voor binnen het algemeen welzijnswerk, 226 binnen de ouderenzorg en 101 binnen de integratie van minderheden.

Ik wil er wel op wijzen dat het voor de niet-gereguleerde subsidies met betrekking tot het algemeen welzijnswerk nog maar om een principieel antwoord van mijnentwege gaat.

Enkel de projecten beneden de 100.000 frank hebben reeds een positief antwoord ontvangen. Voor bedragen groter dan 100.000 frank dient nog het gunstig advies van de Inspectie van Financiën verkregen te worden en voor de bedragen groter dan 250.000 frank ook eventueel dat van de minister bevoegd voor de Begroting.

De definitieve lijst zal later worden bezorgd.

2. Niet-gereguleerde subsidies zijn bedoeld om experimenten te ondersteunen met een vernieuwend karakter die beantwoorden aan vastgestelde noden, behoeften en problematieken en die vooralsnog niet worden opgenomen door de regulier gesubsidieerde sector.

Er bestaan in feite geen expliciete criteria voor het al dan niet toekennen van deze subsidies. Er werden intern dan ook een aantal criteria vooropgesteld, op basis waarvan ik sommige aanvragen *niet positief* heb gehonoreerd, met name :

- infrastructuurwerken ;
- initiatief behorend tot het normale takenpakket/werking van de organisatie ;
- initiatief behorend tot een andere departementale en/of administratieve bevoegdheid ;
- initiatief ingediend door een autonome vrijwilligersorganisatie die als zodanig is erkend en in dit kader reeds wordt gesubsidieerd ;
- initiatief ingediend door een organisatie beschikkend over voldoende eigen financiële middelen ;
- te hoge personeelskosten in verhouding tot een meerwaarde van het project ;

- initiatief ingediend door een zelfhulpgroep ;
- initiatief behorend tot de opdrachten van de regulier gesubsidieerde welzijnsorganisaties ;
- mogelijkheid tot alternatieve financiering ;
- dubbele subsidiëring.

Wat specifiek de projecten in het kader van de integratie van minderheden betreft, werden volgende positieve criteria gehanteerd :

- aanvraag passend in de gestelde prioriteiten, met name projecten in verband met onthaal en projecten die een inclusief beleid kunnen stimuleren ;
- aanvraag passend in het strategisch plan minderhedenbeleid of een ander strategisch plan ;
- continuïteit met de vorige jaren ;
- analogie met de vergelijkbare projecten.

3. Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de respectieve overzichten van de welzijnsorganisaties waaraan ik in 1996 een niet-gereguleerde subsidie heb toegekend. Hierin wordt telkens ook aangegeven om welke projecten en bedragen het gaat.

4. Als **bijlage** gaan dezelfde gegevens voor de werkingjaren 1994 en 1995.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen - red.)

Vraag nr. 14 van 2 oktober 1996 van de heer MARC OLIVIER

Bejaardenvoorzieningen – Klachtenprocedures

Bewoners van bejaardenvoorzieningen beschikken over een aantal mogelijkheden om klachten in te dienen over de werking van hun instelling. Zo kunnen zij hun klachten kenbaar maken bij de bewonersraad, of hun klachten neerschrijven in een daartoe bestemd register. Bij de administratie van de Vlaamse Gemeenschap zou ook een speciaal telefoonnummer bestaan voor de registratie van klachten.

1. Bestaan er nog andere mogelijkheden voor de bewoners van bejaardenvoorzieningen om klacht in te dienen met betrekking tot de werking van de instelling ?

2. Wordt van de bovenvermelde mogelijkheden tot het indienen van klachten veel gebruik gemaakt ?
3. Welke klachten worden er zoal ingediend ?
4. De ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap hebben een inzagerecht in de verslagen van de bewonersraad en het klachtenregister. Wordt van deze mogelijkheid veel gebruik gemaakt ?
5. Het koninklijk besluit van 2 december 1982 houdende vaststelling van de normen voor de bijzondere erkenning van rust- en verzorgings-tehuizen, dat de klachtenprocedure regelt voor bewoners van rust- en verzorgingstehuizen, biedt ook familieleden de mogelijkheid om klacht in te dienen. Waarom werd deze mogelijkheid niet behouden in het decreet van 5 maart 1985 houdende regeling van erkenning en subsidiering van bejaardenvoorzieningen ?
6. Bovenvermeld koninklijk besluit voorziet in een schriftelijke informatieplicht over de bestaande klachtenprocedures bij de opname van een bewoner. Waarom werd deze mogelijkheid niet behouden in het decreet van 5 maart 1985 ?
7. Is de minister van oordeel dat de bewoners van bejaardenvoorzieningen voldoende zijn geïnformeerd over het bestaan van een speciale "klachtenlijn" bij de administratie van de Vlaamse Gemeenschap en zo neen, zijn er maatregelen gepland om deze lijn beter bekend te maken ?

Antwoord

1. De normen 5.1 en 5.2 vervat in de bijlage B van het besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 1985 tot vaststelling van de normen waaraan een serviceflatgebouw, een woningcomplex met dienstverlening, een rusthuis of een dagverzorgingscentrum moeten voldoen om voor erkenning in aanmerking te komen, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 17 april 1991, beschrijven de wijze waarop in de ouderenvoorzieningen de inspraak en het onderzoek van de suggesties en bedenkingen van de bewoners in de rusthuizen worden geregeld.

In ieder serviceflatgebouw, woningcomplex met dienstverlening, rusthuis of dagverzorgingscentrum moet een **bewonersraad** worden opgericht die ten minste eenmaal per trimester vergadert. Deze raad is samengesteld uit bewoners van de voorziening.

De raad kan advies uitbrengen, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de dagelijkse verantwoordelijke van het rusthuis, over alle aangelegenheden die de algemene werking van het rusthuis betreffen. Van de vergaderingen van de raad wordt een verslag gemaakt dat ter inzage ligt van de bewoners.

Suggesties, bemerkingen of klachten kunnen door de bewoners of door de bewonersraad in een daartoe bestemd **register** worden geacteerd. Aan de indiener moet het gevolg dat aan zijn klacht wordt gegeven, worden meegedeeld.

Zowel de verslagen van de bewonersraad als het register zijn ter inzage van de ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap die belast zijn met het toezicht op de ouderenvoorzieningen.

Er zijn enkele specifieke bepalingen die betrekking hebben op de dagverzorgingscentra (norm 5.1. en 5.2. van de bijlage C van voornoemd besluit van de Vlaamse regering).

Er moet minstens **eenmaal per maand** een gestructureerd overlegmoment worden georganiseerd met de op dat ogenblik aanwezige verblijfshouders. De gezinsleden van de verblijfshouders dienen van dit overleg in kennis te worden gesteld en kunnen te allen tijde aan dit overleg deelnemen. Tijdens dit overleg kunnen de verblijfshouders en hun gezinsleden advies uitbrengen, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de verantwoordelijke van het centrum, over alle aangelegenheden die de algemene werking van het centrum betreffen.

De bejaarden die in het dagverzorgingscentrum vertoeven en hun gezinsleden moeten op een in het reglement van orde uitdrukkelijk bepaald tijdstip **dagelijks** de mogelijkheid hebben om hun suggesties, bemerkingen of klachten mee te delen aan de verantwoordelijke van het centrum.

Suggesties, bemerkingen of klachten kunnen door de bejaarden of hun gezinsleden eveneens in een daartoe bestemd register worden geacteerd.

De normen 1.2.6. van de bijlagen A en B betreffende de erkenningsnormen voor respectievelijk de serviceflatgebouwen en rusthuizen en de norm 1.2.5. van de bijlage C betreffende de dagverzorgingscentra, bepalen dat elke voorziening een reglement van orde dient op te stel-

len waarin onder andere wordt bepaald op welke wijze suggesties en bemerkingen kunnen ingediend worden en de wijze waarop ze worden behandeld.

Deze bepaling biedt aan elke voorziening de mogelijkheid **eigen klachtenprocedures** uit te werken waarbij ook de familie kan worden betrokken.

Sommige voorzieningen werken met een systeem van zorgtoewijzing, waarbij elke bewoner een specifiek personeelslid, een **vertrouwenspersoon**, toebedeeld krijgt dat hem bijstaat en bijzondere aandacht heeft voor zijn belangen en zijn welzijn.

In andere voorzieningen wordt een vertrouwenspersoon aangesteld die zich bezighoudt met alle klachten en bemerkingen in verband met de werking van het rusthuis. De verantwoordelijke voor de animatie in het rusthuis wordt vaak met die taak belast.

2. In 1995 ontving de Rusthuis Info-foon 916 oproepen of gemiddeld 3,75 oproepen per werkdag. 63 % van de oproepen was afkomstig van familieleden van een rusthuisbewoner. De oproepen van de bewoners zelf vertegenwoordigen een ruime 5 %. 25 % (207 oproepen) van de oproepen betreft klachten. Vragen om informatie en advies halen 56 %. Er werden 400 klachten meegedeeld.
3. Als we de klachten samenbrengen in 4 grote klachtengroepen dan blijkt 41 % van de klachten betrekking te hebben op de dienstverlening, 34 % op de verzorging en verpleging, 11 % op de rechten en vrijheden en 14 % op financiële aangelegenheden.

De 5 meest aangebrachte klachten hebben betrekking op de organisatie van de hulp en bijstand (56 klachten), de maaltijden (56 klachten), de facturatie en de aanrekening van supplementen (43 klachten), de personeelsformatie (34 klachten) en de dienstverlening (32 klachten). Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een exemplaar van het Jaarverslag 1995 van de Rusthuis Info-foon.

4. Het nazicht van de verslagen van de bewonersraad en van het zogenoemde klachtenregister behoort tot de reguliere inspectie-items van de inspecteurs.
5. Het koninklijk besluit van 2 december 1982 houdende vaststelling van de normen voor de bijzondere erkenning van rust- en verzorgings-

tehuizen werd bij koninklijk besluit van 12 oktober 1993 gewijzigd.

In artikel 2 worden de volgende bepalingen aan het koninklijk besluit van 2 december 1982 toegevoegd :

"In ieder rust- en verzorgingstehuis wordt er een bewonersraad opgericht die minstens eenmaal per trimester vergadert. Deze raad is samengesteld uit bewoners van het verzorgingstehuis of hun familieleden.

De geactualiseerde nominatieve lijst van de leden van de bewonersraad moet op een goed zichtbare plaats worden uitgehangen.

Bedoelde raad kan advies uitbrengen, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de verantwoordelijke voor het dagelijkse bestuur van het verzorgingstehuis, over alle aangelegenheden die de algemene werking van het verzorgingstehuis betreffen.

Van de vergaderingen van bedoelde raad wordt een verslag gemaakt dat ter inzage ligt van de bewoners en hun familieleden.

Een exemplaar van dit verslag wordt overgemaakt aan de verantwoordelijke voor het dagelijks bestuur van het verzorgingstehuis. De ambtenaren belast met het toezicht op de rust- en verzorgingstehuizen kunnen te allen tijde inzage nemen van deze verslagen.

Suggesties, bemerkingen of klachten kunnen door de bewoner of zijn familie in een daartoe bestemd register worden geacteerd.

De bewoner of zijn vertegenwoordiger wordt bij de opname schriftelijk geïnformeerd over de bewonersraad en het register inzake suggesties, bemerkingen of klachten. Hij tekent bij zijn opname een verklaring dat hij in kennis werd gesteld van het bestaan van de bewonersraad in de inrichting alsook van de mogelijkheid waarover hij beschikt om suggesties, bemerkingen of klachten te acteren in het daartoe bestemde register".

De chronologie van de besluiten in beschouwing nemende, betekent dit dus dat de genoemde inspraakinstrumenten, namelijk de bewonersraad en het register, eerst werden ingevoerd in 1985 in de rusthuizen en in 1993 ook van toepassing werden gemaakt in de rust- en verzorgingstehuizen.

In de bepalingen die dateren uit 1985 was er evenwel alleen sprake van de bewoners. Dit werd voor de rust- en verzorgingstehuizen in 1993 uitgebreid tot de familieleden.

Tijdens de tussenliggende periode is de rusthuispopulatie immers ingrijpend veranderd. Van een woonvoorziening zijn de rusthuizen geëvolueerd naar verzorgingstehuizen. De hoge graad van zorgbehoefendheid van de bewoners heeft een nefaste invloed op de werking van voornoemde inspraakkanalen.

Vandaar dat in de rust- en verzorgingstehuizen, waar enkel zorgbehoevenden kunnen verblijven, werd geopteerd voor de uitbreiding naar de familieleden van de bewoners.

Ook in de rusthuizen functioneren reeds bewonersraden waarin familieleden zitting kunnen hebben.

Ik neem de suggestie in elk geval mee als de sectorale kwaliteitsnormen voor de rusthuizen zullen worden uitgewerkt. De informatie, het inspraak- en het klachtenrecht van de bewoners en hun familie zijn immers een essentieel element in het kwaliteitsbeleid van een rusthuis. Zij zullen dan ook moeten geïntegreerd worden in het kwaliteitsplan dat elk rusthuis dient op te stellen.

6. Inzake de schriftelijke informatieplicht geldt dezelfde opmerking als hierboven.
7. Ik ben ervan overtuigd dat zowel de rusthuisbewoners of hun familie als de voorzieningen zelf op de hoogte zijn van het bestaan van de Rusthuis Info-foon.

Ik wens erop te wijzen dat de opdracht van deze lijn niet is klachten te ontvangen, maar informatie en advies verlenen. Dit was het oorspronkelijke opzet en dit blijkt ook zo waargemaakt te worden – zie het jaarverslag van de Rusthuis Info-foon.

Welke acties werden en worden ondernomen om aan dit instrument bekendheid te geven ?

- De oprichting ervan op 23 september 1994 werd aan alle rusthuizen meegedeeld en het opzet werd toegelicht.
- Aan alle rusthuizen werden affiches van de Rusthuis Info-foon bezorgd om op goed zichtbare plaatsen uit te hangen. De inspecteurs houden daarop toezicht.

- Aan alle rusthuizen werd een aantal kaartjes van de Rusthuis Info-foon verdeeld om ter beschikking te houden van bewoners en hun familie .
- Jaarlijks wordt het jaarverslag van de Rusthuis Info-foon naar alle rusthuizen verstuurd. Waar dit wordt gevraagd wordt dit door de mensen die verantwoordelijk zijn voor de werking van de Info-foon ook toegelicht.
- Ter gelegenheid van beurzen (60-plus beurs te Mechelen en Zenith, het salon voor de actieve senior te Brussel) wordt het bestaan van de Info-foon onder de aandacht gebracht van respectievelijk de directies van de zorgvoorzieningen en het grote publiek .
- De Rusthuis Info-foon geniet ook geregeld persbelangstelling.
In de geschreven pers bijvoorbeeld ter gelegenheid van de publicatie van het jaarverslag, in het BRTN-consumentenprogramma "Op de koop toe" (9 oktober 1996), bij regionale televisiestations die af en toe de rusthuisproblematiek in hun streek behandelen. Bij contacten met de pers wordt er steeds op aangedrongen om het telefoonnummer van de Rusthuis Info-foon te vermelden (078/15.25.25).

Vraag nr. 17
van 2 oktober 1996
van de heer GEORGES CARDOEN

Bibliotheken – Uitrustingsstoelagen

In de Septembeerklaring van de Vlaamse regering wijdde de minister-president een hoofdstuk aan het actiepunt Cultuur en Media. In dit hoofdstuk, evenals in de ganse Septembeerklaring, mis ik een concreet actiepunt inzake onze openbare bibliotheken.

1. Welke weg wordt opgegaan wat de uitrustingsstoelagen aan de plaatselijke openbare bibliotheken betreft ? Heeft de minister al beslist of het vroegere systeem van maximum 60 % subsidiëring opnieuw wordt opgenomen vanaf 1997 ? Welke investeringen komen daarvoor in aanmerking, die van 1996 of uitsluitend die van 1997 ?
2. Worden de gemeentebesturen hiervan zo snel mogelijk op de hoogte gebracht, zodat zij hier-

mee terdege rekening kunnen houden bij het opstellen van hun begroting ?

3. De minister heeft reeds herhaaldelijk Internet-faciliteiten aangekondigd voor alle plaatselijke bibliotheken. Heeft hij reeds een concreet zicht op de termijnen en de planning van dit project ?

Antwoord

1. Openbare bibliotheken hebben als basisopdracht het ter beschikking stellen en ontsluiten van alle mogelijke informatie. Tot voor kort moesten zij dit bijna uitsluitend doen voor gedrukte informatie. Recentelijk worden zij geconfronteerd met een ware explosie van "virtuele" informatie. Het is duidelijk dat bibliotheken hier niet omheen kunnen, zodat zij ook deze informatie zullen moeten ontsluiten voor hun gebruikers. Een eerste vereiste daartoe is dat bibliotheken via een aangepaste uitrusting in staat zijn om die informatie op te vragen en via een eigen ontsluitingssysteem ter beschikking te stellen van hun gebruikers.

Het Internet-project voor de openbare bibliotheken moet in dit kader worden beschouwd als een eerste belangrijke aanzet. Het ligt in mijn bedoeling dit project verder te ondersteunen, ook in 1997, en daarvoor de kredieten aan te wenden die voorheen werden besteed aan het subsidiëren van aanvragen voor klassieke uitrusting.

Voor de bibliotheken betekent dit dat in 1997 naast de verdere uitbouw en updating van het Internet-project, bijkomende PC's ter beschikking zullen worden gesteld. Wij zijn momenteel bezig met de uitwerking van de wijze waarop dit zal worden georganiseerd.

De gemeentebesturen zullen hiervan tijdig op de hoogte worden gebracht.

2. De realisatie van het Internet-project is opgestart. De fase van marktraadpleging voor het realiseren van de verschillende onderdelen van het project is bijna afgelopen. De toewijzingen zullen in de loop van november gebeuren, zodat in de daaropvolgende periode een aanvang kan worden gemaakt met de installatie van Internet in de openbare bibliotheken.

In dit kader wens ik ook de aandacht te vestigen op het feit dat door de centrale openbare bibliotheken in elke provincie tijdens de laatste

weken van oktober een informatievergadering is belegd voor alle bibliotheken en gemeentebesturen, waarop het Internet-project door ons werd toegelicht.

Vraag nr. 19 van 2 oktober 1996 van de heer ANDRE DENYS

Niet-gereguleerde subsidies Welzijn – Overzicht

Het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn, trok op haar begroting 1996 kredieten uit voor de subsidiëring van projecten in de welzijnszorg.

Deze subsidiëring strekt zich uit op de terreinen van de ouderenzorg, de integratie van minderheden en het algemeen welzijnswerk. De subsidies kunnen worden verleend voor projecten met een vernieuwend en/of experimenteel karakter met betrekking tot thematiek, methode of doelgroep. Projecten van regulier gesubsidieerde voorzieningen die tot hun normale takenpakket behoren, kunnen niet voor die subsidiëring in aanmerking komen.

De organisaties die voor 1996 subsidies wensten, konden hiervoor dus projecten indienen.

Graag had ik van de minister vernomen welke projecten werden goedgekeurd, wie de promotors zijn en op grond van welke criteria deze toekenningen zijn gebeurd.

Antwoord

1. Voor het begrotingsjaar 1996 heb ik een aantal projecten goedgekeurd die gesitueerd zijn binnen het algemeen welzijnswerk, de ouderenzorg en de integratie van minderheden. Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de respectieve overzichten van de welzijnsorganisaties waaraan ik een niet-gereguleerde subsidie heb toegekend. Hierin wordt telkens ook aangegeven om welke projecten en bedragen het gaat.
2. Niet-gereguleerde subsidies zijn bedoeld om experimenten te ondersteunen met een vernieuwend karakter die beantwoorden aan vastgestelde noden, behoeften en problematieken en die vooralsnog niet worden opgenomen door de regulier gesubsidieerde sector.

Er bestaan in feite geen expliciete criteria voor het al dan niet toekennen van deze subsidies. Er werden intern dan ook een aantal criteria vooropgesteld, op basis waarvan ik sommige aanvragen *niet positief* heb gehonoreerd, met name :

- infrastructuurwerken ;
- initiatief behorend tot het normale takenpakket/werking van de organisatie ;
- initiatief behorend tot een departementale en/of administratieve bevoegdheid ;
- initiatief ingediend door een autonome vrijwilligersorganisatie beschikkend over voldoende eigen financiële middelen ;
- te hoge personeelskosten in verhouding tot de meerwaarde van het project ;
- initiatief ingediend door een zelfhulpgroep ;
- initiatief behorend tot de opdrachten van de regulier gesubsidieerde welzijnsorganisaties ;
- mogelijkheid tot alternatieve financiering ;
- dubbele subsidiëring.

Wat specifiek de projecten in het kader van de integratie van minderheden betreft, werden volgende positieve criteria gehanteerd :

- aanvraag passend in de gestelde prioriteiten, met name projecten in verband met onthaal en projecten die een inclusief beleid kunnen stimuleren ;
- aanvraag passend in het strategisch plan minderhedenbeleid of een ander strategisch plan ;
- continuïteit met de vorige jaren ;
- analogie met vergelijkbare projecten.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 20
van 2 oktober 1996
van de heer MARC OLIVIER**

Stichting Vlaams Erfgoed – Werking

Onder impuls van de afdeling Monumenten en Landschappen werd de Stichting Vlaams Erfgoed (SVE) opgericht. Naar het voorbeeld van de Britse National Trust wil deze stichting monumenten en/of landschappen met beheersproblemen verwerven en beheren.

1. Welke monumenten en/of landschappen heeft deze Stichting reeds in eigendom ? Voor welk bedrag werden deze monumenten en/of landschappen aangekocht ? Kwam het Vlaams

Gewest daarbij financieel tegemoet en zo ja, voor welk bedrag ?

2. Werden in verband met deze monumenten reeds renovatiewerken uitgevoerd en zo ja, voor welk bedrag ? Wat was de tegemoetkoming van het Vlaams Gewest ?
3. Welke aankopen of renovatiewerken worden in het vooruitzicht gesteld ?
4. Hoe is het financieel vermogen van de Stichting Vlaams Erfgoed samengesteld ?
5. Hoeveel leden telt de Stichting Vlaams Erfgoed ?
6. Zijn er plannen om deze waardevolle stichting naar het grote publiek beter bekend te maken en financieel meer te ondersteunen ?

Antwoord

1. De Stichting Vlaams Erfgoed verwierf tot op heden het beheer van drie monumenten, namelijk het Fort Napoleon in Oostende, het Kasteel van Horst in Holsbeek (Sint-Pieters-Rode) en het Trammuseum in Dilbeek (Schepdaal).

Voor al deze gebouwen werd een erfpachtovereenkomst afgesloten, waardoor er geen financiële inbreng noodzakelijk was voor de aankoop ervan, noch van de Stichting Vlaams Erfgoed, noch van het Vlaams Gewest. Het is trouwens niet de bedoeling dat het Vlaams Gewest financieel zal bijdragen in de eventuele aankoop van gebouwen door de Stichting Vlaams Erfgoed.

2. Voor alle door de Stichting Vlaams Erfgoed beheerde monumenten worden op korte of middellange termijn restauratiewerken gepland. In het Fort Napoleon in Oostende werd reeds een eerste fase uitgevoerd, namelijk beveiligings- en instandhoudingswerken. De kostprijs hiervan bedroeg 12,8 miljoen frank (BTW inbegrepen). Deze werken werden integraal door de Stichting Vlaams Erfgoed gefinancierd.
3. In de nabije toekomst start de tweede fase van de restauratiewerken aan het Fort Napoleon in Oostende. Hierbij zal in hoofdzaak het metselwerk worden gerestaureerd. De kostprijs hiervan wordt op 30 miljoen frank (BTW inbegrepen) geraamd. Op basis van de bestaande wet- en regelgeving terzake zal het

Vlaams Gewest voor deze werken bijdragen ten belope van 50 %.

Ook voor het Trammuseum in Dilbeek en voor het Kasteel van Horst worden momenteel restauratiedossiers voorbereid. De Stichting Vlaams Erfgoed zal hiervoor – net zoals andere verenigingen die aan de wettelijke voorschriften terzake voldoen – een beroep kunnen doen op een restauratiepremie vanwege het Vlaams Gewest ten belope van 50 %. Deze premie wordt aangevuld met een premie vanwege de provincie en het lokale gemeentebestuur, elk ten belope van 15 %.

Daarnaast voert SVE momenteel onderhandelingen in verband met verschillende andere monumenten in Vlaanderen. Voor elk van deze gebouwen wordt onderzocht of een eventuele overname door de Stichting Vlaams Erfgoed wenselijk is en zo ja, op welke wijze de financiering van zowel de overdracht, als de restauratie en het toekomstig onderhoud kan worden geregeld.

4. Het werkingsbudget van de Stichting Vlaams Erfgoed bedraagt op jaarbasis ongeveer 30 miljoen frank. Hiervan is 16,5 miljoen frank afkomstig van een subsidie van het Vlaams Gewest. Daarnaast verwerft SVE belangrijke eigen inkomsten door de bijdragen van haar leden, via de Koning Boudewijnstichting en door de organisatie van eigen activiteiten of door publicaties.
5. De Algemene Vergadering van de Stichting Vlaams Erfgoed telt 23 effectieve leden. Daarnaast telt SVE op dit ogenblik ongeveer 2.300 niet-effectieve leden, dit wil zeggen leden die de doelstellingen en de werking van SVE onderschrijven. Rekening houdend met het feit dat zich tussen deze leden vele gezinnen bevinden, kan het aantal reëel bereikte leden momenteel op ongeveer 4.000 worden geraamd.
6. De Stichting Vlaams Erfgoed doet reeds een aantal inspanningen om zich beter bekend te maken bij het brede publiek. Zo is de vereniging aanwezig op beurzen (Boekenbeurs, Vakantiesalon, enzovoort) en organiseert zij of is zij betrokken bij publiekgerichte activiteiten als monumentenwandelingen, Open Monumentendag, enzovoort. Deze inspanningen zullen in de nabije toekomst worden voortgezet.

Vraag nr. 23
van 2 oktober 1996
van de heer JOS STASSEN

Orgelpatrimonium – Romantische orgels

Vlaanderen heeft een belangrijk orgelpatrimonium. Door een jarenlange inventarisatie is dit patrimonium in kaart gebracht.

De laatste jaren werden er ook belangrijke orgels gerestaureerd.

Toch zouden er volgens sommigen hiaten zijn in ons orgelpatrimonium.

Zo zouden er weinig echt goede "romantische orgels" in Vlaanderen zijn (geschikt voor muziek van Widor bijvoorbeeld). Hoe subjectief de inschatting ook is van het begrip "goed romantisch orgel", een zekere toetsing kan men toch doen aan de hand van het aantal compactdiscs met muziek van Widor, Reger en anderen die op Vlaamse orgels zijn opgenomen, of veeleer aan de hand van het ontbreken van zulke opnames.

Om dit hiaat in ons orgelpatrimonium te verhelpen, kunnen twee pistes worden bewandeld.

Men kan een degelijk bestaand orgel dat daarvoor in aanmerking komt restaureren, zo dat al in Vlaanderen te vinden zou zijn uiteraard; als het daarbij gaat om een beschermd monument kan een restauratiepremie het dossier versnellen.

Of men kan een nieuw orgel bouwen. Ook al zijn er bij mijn weten op de begroting van de minister geen kredieten uitgetrokken voor nieuwbouw van orgels, de betrokken diensten zouden een initiatief kunnen nemen in die richting, of er zou volgend jaar een specifiek krediet kunnen worden uitgetrokken.

Uiteraard is het begrip "romantisch orgel" vrij ruim en zal naargelang het concept van zo'n nieuw orgel sommige muziekliteratuur al beter tot zijn recht komen dan andere, maar nu lijkt het in Vlaanderen toch zoeken naar een orgel waarop men bijvoorbeeld Widor of Messiaen kan spelen.

1. Welke maatregelen heeft de minister genomen om dit eventueel hiaat in ons orgelpatrimonium op te vullen? Komen er bestaande orgels in aanmerking om gerestaureerd te worden ten einde over een goed romantisch orgel te beschikken?

2. Welke initiatieven heeft de minister eventueel genomen om de nieuwbouw van zo'n orgel te stimuleren ?
3. Beschikt de minister over een lijst van de Vlaamse romantische orgels ?
4. Beschikt de minister over informatie met betrekking tot compactdiscs die eventueel met deze orgels zijn opgenomen ?
3. In de inventarissenreeks van het orgelpatrimonium in Vlaanderen zijn talrijke romantische orgels, grote en kleine, opgenomen.
Een volledige lijst kan echter nog niet worden opgesteld, omdat enerzijds de inventarisatie van orgels in bepaalde arrondissementen, alsook in klooster-, college- en privé-kerken of -kapellen, nog niet voltooid is, en anderzijds omdat de aflijning van wat een "romantisch orgel" wordt genoemd zeer moeilijk te maken is, gezien de vele overgangsvormen.

Antwoord

1. Men denkt ten onrechte dat er een tekort zou zijn aan romantische orgels in ons beschermd orgelpatrimonium.

Er zijn heel wat romantische instrumenten beschermd en dikwijls omvangrijke instrumenten. Men denke bijvoorbeeld aan de kathedraal van Antwerpen, de Sint-Niklaaskerk en de Sint-Stefanuskerk in Gent, de abdijkerk in Averbode, de Sint-Jozefkerk in Aalst, enzovoort. Op deze orgels is het spelen van klassiek-romantische literatuur zeer goed mogelijk.

Van de vermelde orgels zijn er reeds twee gerestaureerd (Antwerpen en Aalst), van de drie overige zijn restauratiedossiers voorbereid en Gent Sint-Stefanus wordt binnenkort in uitvoering gesteld.

In het verleden werd reeds een aantal kleinere romantische instrumenten gerestaureerd, zoals in Merchtem, Overmere, Sint-Pieters-Kapelle, Gent Sint-Anna, Gent Karmelietenkerk, Hasselt Heilig Hart, Tienen Onze-Lieve-Vrouw-ten-Poel.

Voor de laat-romantische orgelliteratuur (bv. Max Reger) zijn genoemde instrumenten evenwel minder geschikt. En met betrekking tot de moderne werken (zoals van O. Messiaen) is een heel ander type dan het romantische noodzakelijk.

Het blijkt dus alleszins dat binnen de monumentenzorg wel degelijk initiatieven zijn genomen om romantische orgels met monumentale waarde te restaureren en te revaloriseren.

2. Binnen de monumentenzorg is er uiteraard geen mogelijkheid om de zuivere nieuwbouw van orgels te stimuleren, omdat daartoe geen enkele decretale grondslag bestaat en evenmin een budget. Dit geldt evenzeer voor de cultuurbegroting.

Hierbij moet evenwel worden opgemerkt dat niet alle zogenoemde romantische orgels monumentale waarde bezitten en voor bescherming vatbaar zijn.

4. Inzake opnames op compactdisc moet erop worden gewezen dat het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap hiertoe reeds jaren geleden initiatieven heeft genomen en dat die voor de toekomst een blijvend vervolg zullen kennen.

Er bestaan reeds cd-opnames van volgende romantische orgels : Antwerpen, kathedraal ; Gent, Karmelietenkerk ; Hasselt, Heilig Hart.

Ze zijn te verkrijgen in de gewone muziekhandel (label R. Gailly) en bij de Stichting Monumenten en Landschappen.

Vraag nr. 24 van 2 oktober 1996 van de heer JOS STASSEN

Orgelpatrimonium – Inventaris en restauratiebudget

Vlaanderen heeft een bijzonder belangrijk orgelpatrimonium. Er wordt al jaren gewerkt aan de inventaris van de orgels in Vlaanderen.

1. Kan de minister mij meedelen welk budget er in 1996 uitgetrokken is voor restauratiewerken aan orgels ?
2. Voor welke projecten zijn deze middelen aangewend (graag plaats, soort orgel, budget en naam van de restauratiefirma) ?
3. Hoe ver staat het met de inventaris van de orgels in Vlaanderen ? Wanneer zou die volledig klaar zijn ?

4. Klopt het dat het eerste deel van de inventaris, dat jaren geleden werd opgesteld, al voor een belangrijk deel verouderd is ?

Antwoord

1. Er is geen apart budget voor restauratiewerken aan orgels. Binnen het beschikbare budget voor monumenten worden de laatste jaren de nodige middelen uitgetrokken om een behoorlijk orgelrestauratiebeleid te voeren.

De in 1996 beschikbaar gestelde middelen voor orgelrestauratie zijn ruimschoots voldoende geweest om de verwerkingscapaciteit van de beschikbare restauratiebedrijven te verzadigen. Nog nooit eerder zijn zoveel orgelrestauraties in uitvoering gesteld.

Het budget voor 1996 bedraagt 685.200.000 frank, op basisallocatie 63.04 van programma 62.20 – monumenten en landschappen, van de Vlaamse begroting.

2. In uitvoering zijnde werven

Dendermonde, parochiekerk O.-L.-Vrouw
Orgel : P. (jr.) Van Peteghem & zoon (Gent) ; 1858

Brugge, deelgemeente Assebroek,
parochiekerk O.-L.-Vr. Onbevlekt Ontvangen (gezegd "Ver Assebroek")
Orgel : J. van Eynde (Ieper), ca. 1720

Beveren, deelgemeente Verrebroek,
parochiekerk Sint-Laurentius
Orgel : P. van Peteghem (Gent), 1750

Alveringem, deelgemeente Stavele,
parochiekerk Sint-Jans Onthoofding
Orgel : gebroeders Van Peteghem (Gent), 1823

Tongeren, basiliek van O.-L.-Vrouw
Orgel : J.-B. le Picard (Luik), 1753

Merelbeke, deelgemeente Melsen,
parochiekerk St.-Stephanus
Orgel : Oudere elem. + P. van Peteghem jr. (Gent), 1834.

3. Aan de inventaris van de orgels in Vlaanderen wordt stelselmatig voortgewerkt. Naast de redactionele verwerking van de gegevens voor de inventaris van de arrondissementen Diksmuide, Ieper en Veurne, wordt de prospectie

ondernomen van de arrondissementen Kortrijk, Roeselare en Tielt.

Rekening houdend met de huidige situatie en mogelijke ontwikkelingen inzake de personeelsbezetting bij de afdeling Monumenten en Landschappen, is het niet mogelijk om zelfs bij benadering een datum te bepalen waarop de orgelinventarisatie zal zijn afgerond.

Bovendien is het werk in feite nooit volledig voltooid, omdat de inventarissen op geregelde tijdstippen moeten worden bijgewerkt.

4. De orgelinventaris, zelfs met de uitvoerigheid van de laatste boekdelen, blijft nog steeds een "snelinventaris".

Het eerste inventarisdeel, namelijk de hele provincie Oost-Vlaanderen – 1973, was baanbrekend bij zijn verschijnen, en is nog steeds een bruikbaar werkinstrument voor het beleid.

De methode van inventariseren, die in de vroege jaren '70 nog enigszins experimenteel was, heeft begrijpelijkerwijze een evolutie gekend en zal overigens steeds verder verfijnd moeten worden. De organografische wetenschap is er enorm op vooruit gegaan en het aantal orgelpublicaties is ontzaglijk gegroeid.

Het is bijgevolg niet abnormaal dat de gegevens in zekere mate verouderd of achterhaald zijn (een aantal instrumenten is bijvoorbeeld inmiddels reeds gerestaureerd). Toch belet dit niet dat deze eerste inventarisband een werkbaar en onmisbaar beleidsdocument blijft.

Vraag nr. 25 van 2 oktober 1996 van de heer JOS STASSEN

Orgelpatrimonium – Restauraties 1995 en 1996

Vlaanderen heeft een bijzonder belangrijk orgelpatrimonium. De laatste jaren werden belangrijke orgels gerestaureerd.

1. Kan de minister mij meedelen voor welke orgels de restauratiewerken in 1995 en 1996 respectievelijk voorlopig en definitief werden opgeleverd ?
2. In hoeveel gevallen waren er belangrijke problemen bij de definitieve oplevering en werden de werken niet goedgekeurd ? Wat waren de belangrijkste redenen daarvoor ?

3. Klopt het, zoals belangrijke Vlaamse organisten stellen, dat er in Vlaanderen geen enkel orgel is dat geschikt is om muziek van componisten zoals Widor, Tournemire en Messiaen te bespelen, terwijl er in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bijvoorbeeld wel zo een voorhanden is (kerk Vogelenzang) ?
4. Waarom wordt er dan geen orgel voor dit soort muziek gerestaureerd (zo er een hiervoor in aanmerking komt) of waarom wordt er geen initiatief genomen voor een nieuwbouw (aangezien de minister niet enkel bevoegd is voor restauratie van monumenten, maar ook voor "cultuur" in het algemeen zou hij hier een initiatief kunnen nemen) ?

Antwoord

1. Orgelrestauraties in 1995 en 1996

Voorlopig opgeleverd :

Ranst, deelgemeente Broechem, parochiekerk O.-L.-Vrouw
Orgel : J.-B. Forceville (Brussel), 1720

Aarschot, deelgemeente Langdorp, parochiekerk St.-Pieter
Orgel : Guill. Robustelly (Luik), 1781

Sint-Truiden, deelgemeente Kortebos, parochiekerk O.-L.-Vrouw - Hemelvaart
Orgel : A. Clerinx (Sint-Truiden), 1867

Keerbergen, parochiekerk Sint-Michiël
Orgel : P. van Peteghem (Gent), 1777

Geraardsbergen, deelgemeente Onkerzele, parochiekerk St.-Martinus
Orgel : L. Lovaert (Nevele), 1854

Leuven, kapel voormalig Augustinessenklooster (thans cultureel centrum)
Orgel : gebroeders Van Peteghem (Gent), 1828

Sint-Truiden, kerk van het voormalig begijnhof
Orgel : Chr. Ancion (Huy), 1648

Berlare, deelgemeente Overmere, parochiekerk O.-L.-Vrouw-Hemelvaart
Orgel : gebroeders Vereecken (Gijzegem), 1890

Tienen, parochiekerk O.-L.-Vrouw-ten-Poel
Orgel : J. Merklin (Brussel), 1857

Definitief opgeleverd :

Antwerpen, parochiekerk St.-Paulus
Orgel : J.B. Forceville (Brussel), 1730 + J.J. Delhaye (Antwerpen), 1824

Hamme, wijk Sint-Anna, parochiekerk St.-Anna
Orgel : P. van Peteghem (Gent), 1775 ?

Ranst, deelgemeente Broechem, parochiekerk O.-L.-Vrouw
Orgel : J.-B. Forceville (Brussel), 1720.

2. Problemen waren er bij de definitieve oplevering te Aartselaar, St.-Leonarduskerk, wat geresulteerd heeft in een weigering van definitieve oplevering. Oorzaak : door de betrokken aanneemer werd op onvoldoende wijze en tevens niet met de vereiste bekwaamheid voldaan aan de opmerkingen in het proces-verbaal van voorlopige oplevering.

3. Volgens de gegevens waarover ik kan beschikken is het onjuist te stellen dat er in Vlaanderen geen enkel orgel geschikt zou zijn om componisten als Widor, Tournemire en Messiaen te vertolken.

In dit verband verwijs ik naar mijn antwoord op vraag nr. 23 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, waarin nader wordt ingegaan op deze zaak.

4. Uit mijn antwoord op vraag nr. 23 blijkt dat er wel degelijk orgels werden gerestaureerd die geschikt zijn voor de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger bedoelde literatuur.

Vraag nr. 26 van 3 oktober 1996 van de heer JOS STASSEN

Orgelpatrimonium – Bachorgels

Vlaanderen heeft een belangrijk orgelpatrimonium. Door een jarenlange inventarisatie is dit patrimonium in kaart gebracht.

De laatste jaren werden er ook belangrijke orgels gerestaureerd.

Toch zouden er volgens sommigen hiaten zijn in ons orgelpatrimonium. Zo zouden er weinig echt goede "Bachorgels" in Vlaanderen zijn. Hoe subjectief de inschatting van het begrip "Bachorgel" ook is, een zekere toetsing kan men toch doen aan de hand van het aantal compactdiscs met muziek van Bach die op Vlaamse orgels zijn opgenomen,

of veeleer aan de hand van het grotendeels ontbreken van zulke opnames.

Om dit hiaat in ons orgelpatrimonium te verhelpen, kunnen twee pistes worden bewandeld.

Men kan een degelijk bestaand Bachorgel restaureren, zo dat in Vlaanderen te vinden is uiteraard ; als het daarbij gaat om een beschermd monument kan een restauratiepremie het dossier versnellen.

Of men kan een nieuw Bachorgel bouwen. Ook al zijn er bij mijn weten op de begroting van de minister geen kredieten voor nieuwbouw van orgels, de betrokken diensten zouden een initiatief kunnen nemen in die richting, of er zou volgend jaar een specifiek krediet kunnen worden uitgetrokken

1. Welke maatregelen heeft de minister genomen om dit eventuele hiaat in ons orgelpatrimonium op te vullen ? Komen er bestaande orgels in aanmerking om gerestaureerd te worden teneinde over een goed Bachorgel te beschikken ?
2. Klopt het dat de Vlaamse begroting niet in midelen voorziet voor het steunen van nieuwbouw van orgels ? Deelt de minister mijn mening dat ook nieuwbouw van orgels onder bepaalde voorwaarden de steun van de overheid verdient ? Welke initiatieven heeft de minister eventueel genomen ?
3. Beschikt de minister over een lijst van de Vlaamse Bachorgels ?
4. Beschikt de minister over informatie met betrekking tot de compactdiscs met muziek van Bach die eventueel met deze orgels zijn opgenomen ?

Antwoord

1. Hoe belangrijk de orgelmuziek van J.S. Bach ook is, de historische feiten zijn zo dat deze muziek pas vanaf midden 19de eeuw in onze streken is geïntroduceerd. Het overgrote deel van ons monumentaal historisch orgelpatrimonium is niet gemaakt voor de orgelmuziek van J.S. Bach, wat ook niet wil zeggen dat, mits enige aanpassing in de uitvoeringswijze, een gedeelte van deze muziek niet speelbaar zou zijn op onze oude orgels.

Het is geen taak van de monumentenzorg via nieuwbouwrealisaties specifiek "Bachorgels", of

wat men daar ook onder moge verstaan, te creëren.

Toch is binnen de monumentenzorg, bij orgelrestauraties waar een belangrijk gedeelte nieuwbouw moet worden ingebracht om een volwaardig, samenhangend en compleet restauratieresultaat te bereiken, steeds de kans aangegrepen om in zulkdanige verruiming van de mogelijkheden te voorzien, dat de orgelmuziek van J.S. Bach en Duitse tijdgenoten eveneens mogelijk wordt.

Dit is onder meer het geval bij restauraties als : Gent, O.-L.-Vrouw en St.-Pieter ; Ninove, O.-L.-Vrouw ; Sint-Truiden, O.-L.-Vrouw ; Grimbergen, abdijkerk ; Turnhout, St.-Pieter ; Tienen, St.-Germanus ; enzovoort.

Er is dus wel degelijk binnen de monumentenzorg moeite gedaan om daar waar het nodig was de horizon te verruimen naar een bredere keus orgelliteratuur toe, doch enkel voorzover het decretale kader dit toestaat.

2. Binnen de begrotingskredieten waarvoor ik bevoegd ben, is niet voorzien in de specifieke subsidiering van nieuwbouw van orgels. Rekening houdend met de cultuurhistorische waarde en de toestand van ons orgelpatrimonium, meen ik dat aan de restauratie van beschermde orgels voorrang moet worden verleend.
3. Gelet op het feit dat de term "Bachorgel" moeilijk te omschrijven is, en zeker niet te beperken is tot een vaste installatie of accommodatie, zijn er zeer veel orgels in Vlaanderen waarop orgelmuziek van J.S. Bach kan worden vertolkt. Specifiek met het oog op Bach's orgelmuziek werden nieuwe orgels gebouwd in de St.-Gilliskerk in Brugge (onder advies en met medewerking van de afdeling Monumenten en Landschappen), in Sint-Niklaas (wijk Ter Eken), en in de hoofdkerk van Sint-Niklaas, een werk dat in opbouw is.
4. Onder impuls van de afdeling Monumenten en Landschappen werd op het orgel van de St.-Germanuskerk in Tienen een compactdisc opgenomen volledig gewijd aan orgelwerk van J.S. Bach. Deze cd kreeg zeer gunstige kritieken in een gezaghebbend Amerikaans tijdschrift. Daarnaast worden nog geregeld werken van Bach op cd vastgelegd. Over een volledige lijst van cd's met muziek van Bach uitgevoerd op "Vlaamse Bachorgels" beschik ik uiteraard niet.

Vraag nr. 27
van 3 oktober 1996
van mevrouw YOLANDE AVONTROODT

Centrum voor Bevordering Welzijn Kinderen en Gezinnen – Werking

Naar aanleiding van de conferentie over kindermishandeling in Stockholm vernam ik het bestaan van een VZW Vlaams Centrum voor de Bevordering van het Welzijn van Kinderen en Gezinnen. Deze VZW zou zijn maatschappelijke zetel in de Vlaamse administratie hebben, meer bepaald in de Markiesstraat 1, lokaal 350 in Brussel.

1. Sinds wanneer is deze VZW opgericht ?
2. Hoe wordt deze VZW gefinancierd ?
3. Wie zijn de stichtende leden en wie behoort tot de raad van beheer ?
4. Wat zijn de opdrachten van deze VZW ?
5. Hoeveel handelingen heeft de VZW in het kader van deze opdrachten gesteld ?

Antwoord

1. De VZW werd opgericht op 6 januari 1995 (gepubliceerd in de Bijlagen van het Belgisch Staatsblad op 28 april 1995, p. 3.749-3.750) ; het Vlaams Centrum voor de Bevordering van het Welzijn van Kinderen en Gezinnen werd opgericht bij besluit van de Vlaamse regering van 30 november 1994, dat in werking trad op 1 januari 1995. Het besluit werd gepubliceerd in het Belgische Staatsblad van 7 februari 1995.
2. Conform artikel 4 van het besluit, dat betrekking heeft op de subsidiëring en dat werd aangevuld met een vierde paragraaf door het besluit van de Vlaamse regering van 6 april 1995, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 31 juli 1995, ontvangt het Centrum, binnen de perken van het begrotingskrediet, voor de uitvoering van zijn opdracht een jaarlijkse subsidie van 8,5 miljoen frank (programma 41.1, basisallocatie 33.01). Maximum 30 % van deze subsidie kan worden besteed aan andere dan personeelskosten.
3. De stichtende leden zijn :

Wivina Demeester-De Meyer, toen Vlaams minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin en thans

Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid ;
 Wilfried Dumon, hoogleraar aan de Katholieke Universiteit Leuven ;
 Gilbert Hertecant, toen directeur-generaal van de Vlaamse administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn, thans secretaris-generaal van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur ;
 Frans Spiesschaert, wetenschappelijk medewerker aan de Universiteit Gent ;
 Jozef Van Acker, bediende ;
 Eugene Verhellen, hoogleraar Universiteit Gent ;
 Marc Verstraete, adviseur kabinet minister Wivina Demeester-De Meyer.

Het aantal leden van de raad van beheer is initieel bepaald op vijf. Als bestuurders zijn benoemd : Wivina De Meyer, Wilfried Dumon, Eugene Verhellen, Marc Verstraete en Gilbert Hertecant.

Zij hebben aangesteld als voorzitter : Wivina De Meyer ; als ondervoorzitters : Wilfried Dumon en Eugene Verhellen ; als secretaris-penningmeester : Marc Verstraete en als beheerder : Gilbert Hertecant.

4. Ingevolge artikel 2 van het besluit van 30 november 1994 heeft het Centrum "als algemene opdracht in de Vlaamse Gemeenschap het welzijn van kinderen en gezinnen te behartigen door op een onafhankelijke wijze volgende deelopdrachten op te nemen" :

algemene opdrachten

- beleidsadvies en -ondersteuning ;
- begeleiding en ondersteuning van diensten en voorzieningen ;
- beschikbaar stellen van informatie ;
- ontwerpen van een conceptueel kader en methodiek dienstig voor de opvolging van de positie van kinderen en gezinnen ;
- medewerking bij de nakoming van verplichtingen die voortvloeien uit Kinderrechtenverdrag ;
- functionele banden met andere organisaties die actief zijn op hetzelfde terrein als het Centrum.

specifieke opdrachten

- de permanente aanvulling van de "Kinderrechtengids" door het Centrum voor de

Rechten van het Kind verbonden aan de Universiteit Gent ;

- het opstellen van het jaarboek "Gezinswetenschappelijke Documentatie" door het Gezinswetenschappelijk Documentatiecentrum verbonden aan de KU Leuven.

5. Deze vraag moet genuanceerd worden beantwoord.

Aangezien het Vlaams Centrum voor de Bevordering van het Welzijn van Kinderen en Gezinnen samengesteld is uit twee onafhankelijke centra (Gezinswetenschappelijk Documentatiecentrum in Leuven en Centrum voor de Rechten van het Kind in Gent) die voorheen reeds actief waren en dat ook gebleven zijn, is het moeilijk om uit te maken welke activiteiten passen in hun eigen opdracht en welke in het kader van het Vlaams Centrum dienen te worden beschouwd.

Om de opdrachten van het Vlaams Centrum te overschouwen, kan ik best verwijzen naar het eerste jaarverslag dat het Centrum heeft gemaakt voor 1995, meteen het eerste werkjaar. Een exemplaar daarvan vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage**.

Tijdens de hoorzitting van 23 oktober 1996 in de Commissie voor Welzijn en Gezondheid werd expliciet gevraagd, tijdens de uiteenzetting van prof. Verhellen namens het Centrum voor de Rechten van het Kind, om in een bijkomende hoorzitting gemandateerden van het Vlaams Centrum voor de Bevordering van het Welzijn van Kinderen en Gezinnen toelichting te laten verstrekken betreffende hun werkzaamheden en hun standpunt ten aanzien van een op te richten opvolgingsstructuur voor kinderen en jongeren in de Vlaamse Gemeenschap. Ik verwijs dan ook naar de bespreking in de commissie, waarvan de Vlaamse volksvertegenwoordiger deel uitmaakt.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 29
van 3 oktober 1996
van de heer JAAK GABRIELS

Studieopdrachten – Overzicht

Zie :

Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 35
van 3 oktober 1996
van de heer Jaak Gabriels
Blz. 302

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 31
van 3 oktober 1996
van de heer JOHAN DE ROO

Paardenrenbanen – Federaal beheer

Als persoonsgebonden materie behoort het sportbeleid en dus ook de sportinfrastructuur tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap. Toch hebben wij vastgesteld dat de paardenrenbanen gelegen in Vlaanderen, namelijk Sterrebeek en Oostende, worden beheerd door de federale regering.

1. Hoe komt het dat deze sportinfrastructuur gelegen in Vlaanderen nog steeds wordt beheerd door de federale overheid? Welke federale ministeries zijn bij dit beheer betrokken? Is er enig overleg met de Vlaamse overheid bevoegd voor sport?
2. Acht de minister het opportuun om het beheer over deze sportinfrastructuur over te hevelen naar de Vlaamse Gemeenschap? En zo ja, werden er of worden er reeds stappen gezet in die richting?

Antwoord

Met betrekking tot de paardenrenbanen te Sterrebeek en Oostende werd door het Bloso (Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openlucht recreatie) informatie ingewonnen, zowel inzake de eigendom als inzake het beheer van de betrokken voorzieningen.

Uit de verkregen inlichtingen blijkt dat de gronden waarop de renbaan te Sterrebeek gelegen is, eigendom zijn van de gemeente Zaventem én van de "Immobilière de Chasse des Princes", die ook het eigenlijke beheer van de renbaan waarneemt.

Ook de renbaan van Oostende maakt het voorwerp uit van een gedeelde eigendom, enerzijds van de Koninklijke Schenking, anderzijds van de Koninklijke Renvereniging. Het beheer wordt waargenomen door de "VZW Oostende Hippodroom".

Voorzover het Bloso kon nagaan (informatie bij de resp. gemeentebesturen en het "paardenmilieu" zelf) is de federale regering niet rechtstreeks betrokken in het beheer van de desbetreffende accommodaties. Indien de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf over aanwijzingen beschikt die zijn bewering staven dat betrokken renbanen worden beheerd door de federale overheid, zou ik daarvan graag in het bezit worden gesteld.

De overdracht van goederen van de staat naar de gewesten en de gemeenschappen wordt geregeld door artikel 12 van de bijzondere wet tot de hervorming van de instellingen van 8 augustus 1980.

Aangezien de gronden waarop de betrokken renbanen gelegen zijn geen eigendom zijn van de federale overheid, is een overheveling naar de Vlaamse Gemeenschap ook niet mogelijk.

**Vraag nr. 34
van 7 oktober 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Bejaardenvoorzieningen – Controles

In de bejaardensector in Vlaanderen is controle verplicht voor alle voorzieningen die bejaarden opvangen.

Hoeveel voorzieningen voor bejaarden in Vlaanderen krijgen geen subsidies ?

Met welke regelmaat worden deze voorzieningen gecontroleerd en waarop spitst deze controle zich toe ?

Zijn er vergelijkende resultaten beschikbaar van de controles in instellingen die subsidies krijgen en in instellingen die geen subsidies krijgen ?

Antwoord

Het is mij niet geheel duidelijk wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger bedoelt met subsidies. Er moet immers een onderscheid worden gemaakt tussen investeringssubsidies en werkingssubsidies. Daarnaast moeten we ook nog een differentiatie doorvoeren naar de aard van de ouderenvoorzie-

ning. De term "ouderenvoorziening" is immers een verzamelnaam waar zowel de rusthuizen, de serviceflatgebouwen, de woningcomplexen met de dienstverlening, de dagverzorgingscentra, als de dienstencentra mee worden bedoeld.

Ik zal eerst de werkingssubsidies toelichten.

De rusthuizen ontvangen een zorgforfait vanwege het Riziv (Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering). Dit is eigenlijk een werkingstoe-lage die wordt toegekend op basis van een aantal criteria : de graad van zorgbehoefendheid van de bewoners, het aantal zorgbehoevenden in het rusthuis, het ROB- of RVT-statuuat van het rusthuis of van de afdeling, en de personeelsformatie. Elk rusthuis dat beantwoordt aan de gestelde criteria ont-vangt de overeenstemmende subsidies (zorgfor-faits) van het Riziv. Voor meer details hierover ver-wijs ik naar deze federale instelling.

De serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening ontvangen deze forfaits niet. De bewoners doen er een beroep op de bestaande diensten inzake thuisverpleging of op een dienst voor gezins- en bejaardenhulp. Hier geldt dezelfde regeling als in de thuisituatie. De bewoners beta-len er per geleverde prestatie.

De dagverzorgingscentra ontvangen evenmin een Riziv-toelage. Meestal worden de bezoekers vooraf thuis verzorgd door een thuisverpleegkundige. De 24 erkende dagverzorgingscentra ontvangen een werkingssubsidie vanwege het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Die bedraagt 500.000 frank per centrum en 60 frank per dag en per bezoeker waarvan het vervoer ten laste wordt genomen.

De 111 erkende dienstencentra ontvangen eveneens een werkingstoe-lage vanwege de Vlaamse Gemeenschap. Die bedraagt 150.000 frank voor openbare dienstencentra en 250.000 frank voor de centra georganiseerd door een VZW. De Brusselse dienstencentra ontvangen 500.000 frank.

Wat de bouwsubsidies betreft, is het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor perso-onsgebonden aangelegenheden (VIPA – Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aan-gelgenheden) van toepassing. Enkel VZW's en openbare besturen kunnen in aanmerking komen voor investeringstoe-lagen vanwege de Vlaamse Gemeenschap.

Inzake controle worden alle voorzieningen die onderworpen zijn aan een erkenning op identieke wijze geïnspecteerd, en dit volgens dezelfde erken-

ningsnormen. Hierbij wordt geen enkel onderscheid gemaakt tussen de verschillende beheersinstanties, en evenmin speelt het al of niet gesubsidieerd zijn van de bouwwerken een rol. Alle gelijkaardige voorzieningen zijn onderworpen aan de dezelfde normen en aan hetzelfde toezicht vanwege het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Alle voorzieningen worden in de regel jaarlijks geïnspecteerd. De zogenoemde risicorusthuizen krijgen daarbij bijzondere "aandacht".

Afhankelijk van de ernst van de problemen en de remediëringsperiode kan een rusthuis ook bijvoorbeeld maandelijks worden bezocht.

In de toekomst wordt ernaar gestreefd om nog meer het accent te (ver)leggen op de strakke opvolging van de probleemvoorzieningen.

Er zijn geen gegevens beschikbaar over het verschil in opvolgingsfrequentie tussen gesubsidieerde en niet-gesubsidieerde voorzieningen. Het al of niet gesubsidieerd zijn heeft geen invloed op de inspectiefrequentie, wel de wijze van functioneren.

Tijdens de bouwfase wordt de gesubsidieerde voorziening wel van nabij gevolgd in het kader van de VIPA-procedure. Dit is niet het geval voor voorzieningen die zonder subsidies worden opgericht.

**Vraag nr. 35
van 7 oktober 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

BLOSO-medailles – Presentatiekwaliteit

Bij uitzonderlijke gebeurtenissen verleent de Vlaamse overheid medailles als bewijs van erkentelijkheid.

Voor uitzonderlijke sportevenementen ontvangen men die medailles, via de minister bevoegd voor Cultuur en Sport, van het Bloso.

De ontgoocheling is evenwel groot wanneer men deze Bloso-medailles vergelijkt met die van – bijvoorbeeld – iemand die 25 jaar bestuurder is van een harmonie. Op deze laatste medailles staat het symbool van Vlaanderen, de naam van de ontvanger en van de minister en een korte motivatie. Door de verwijzing naar Vlaanderen en het persoonlijke karakter geven ze duidelijk blijk van persoonlijke waardering. De Bloso-medailles zijn daarentegen onpersoonlijke hangmedailles, gegeven zonder lint en zonder enige verwijzing naar de Vlaamse regio.

1. Bestaan er voorschriften voor medailles of ere-

penningen die door de Vlaamse overheid als blijk van erkentelijkheid worden gegeven ?

2. Bepaalt het Bloso autonoom op welke manier het zijn medailles uitreikt ?

3. Heeft de minister reeds stappen gezet opdat het Bloso meer aandacht zou besteden aan de presentatie van de sporteretekens ?

Antwoord

Als blijk van erkentelijkheid worden aan verdienstelijke bestuursleden in een sportfederatie of club de gouden medaille (25 jaar dienst in federatie of 40 jaar in een club) of de zilveren medaille (20 jaar dienst in federatie of 25 jaar in een club) voor lichamelijke opvoeding, sport en openluchtlevens uitgereikt.

Deze onderscheiding bestaat sinds 1966 en werd ingesteld door de toenmalige minister op basis van een reglementering die vandaag nog altijd geldt (zie **bijlage**). De aanvragen gebeuren meestal door de verantwoordelijken van federatie of club of de betrokkene zelf, op basis van door het Bloso ter beschikking gestelde formulieren (kopie als **bijlage**).

Aan de genomineerde wordt niet alleen een medaille ter beschikking gesteld, maar tevens een diploma dat persoonlijk door de Vlaamse minister van Cultuur wordt ondertekend.

De medaille is eigenlijk een plakket, gepresenteerd in een schrijn (10 cm op 10 cm) en bedoeld om te prijken in een trofeeënkast. Op vraag worden ook de naam of andere vermeldingen op het plakket gegraveerd.

Jaarlijks worden een tachtigtal dergelijke medailles uitgereikt.

Jaarlijks (in december) worden ook de Vlaamse sportprijzen, waaronder het prestigieuze Vlaams Sportjuweel, uitgereikt door de Vlaamse minister van Cultuur.

De organisatie hiervan berust bij het Bloso (450 sportverantwoordelijken ; kostprijs : 500.000 frank). Het Vlaams Sportjuweel is een kunstwerk (= waarde +/- 20.000 frank) en een geldprijs (50.000 frank) en wordt uitgereikt aan de man/vrouw met de beste sportprestatie.

De voorbije 3 jaar groeide deze uitreiking uit tot een feestelijke ontmoeting met de Vlaamse sportwereld.

Nieuw is ook dat sinds twee jaar op deze ontmoeting aan alle medaillewinnaars op een Europees kampioenschap of een wereldkampioenschap door de Vlaamse minister van Cultuur een speciale

onderscheiding wordt overhandigd (1995 : 86 onderscheidingen). Deze onderscheiding wordt ter beschikking gesteld door het Bloso.

Per jaar worden tientallen prijzen en trofeeën ter beschikking gesteld door het Bloso, via het kabinet van de minister van Cultuur, voor organisatoren van sportevenementen, sportieve activiteiten en dergelijke (joggings, tombola's, jeugdverenigingen, ...). Het betreft hier klassieke sporttrofeeën (grote en kleine bekertjes, plaketten en dergelijke).

(Bovenvermelde bijdragen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 36
van 7 oktober 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Weliswaar – Pluralisme

Met betrekking tot het antwoord van de minister op de schriftelijke parlementaire vraag nr. 221 van 28 juni 1996 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 8 juli 1996, blz. 977 – red.*), handelend over de VZW Gezin en Samenleving, uitgever van het tijdschrift Weliswaar, kreeg ik graag nog volgende informatie.

1. Wat is de samenstelling van de raad van beheer van deze VZW en door wie werden de leden aangewezen ?
2. Door wie worden de artikels geleverd die in dit tijdschrift worden opgenomen ? Wordt er daarbij op gelet dat het pluralisme bij de auteurs werkelijk wordt gewaarborgd ?

Antwoord

1. Vanaf de start van de VZW vormden drie leden de raad van beheer : de heren Carl Buyck, Karel Gutschoven en Jan Daems. In 1995 werd de raad van beheer uitgebreid met de heren Luc Silon en Jan Casaert.

De leden werden aangewezen overeenkomstig de daartoe geldende procedures, zoals die kunnen worden geverifieerd op basis van de statuten enerzijds en de verslagen van de vergaderingen van de raad van beheer anderzijds.

2. Opzet van het tijdschrift was van bij het begin de realisatie van een niet-zuilgebonden tijd-

schrift dat op een objectieve manier tracht weer te geven wat leeft in de welzijnssector.

In de structuur is geopteerd voor een onafhankelijke redactie, precies om pluralisme werkelijk te garanderen.

Tijdschriftartikelen kunnen, voorzover ze met de doelstellingen van het tijdschrift corresponderen en geïntegreerd zijn in de themakeuze, door de brede welzijnszorg (individuele welzijnsverleners, personeel van de administratie, cliënten, ...) worden ingediend.

Het tijdschrift moet immers een dialoog zijn tussen alle bij het welzijnsgebeuren betrokken actoren. De eindredactie staat borg voor zowel de selectie als de kwaliteit van de aangeboden artikelen.

Er mag ook worden aangestipt dat elke organisatie aankondigingen kan doen die verband houden met door hen georganiseerde activiteiten (voordrachten, tentoonstellingen, congressen, ...).

Tot op heden zijn er geen klachten geweest waarbij de redacteurs een tekort aan pluralisme zou kunnen worden aangewreven. Gelet op de uiterste nauwgezetheid waarmee de ingezonden bijdragen worden getoetst aan de vooropgestelde doelstellingen, is er geen reden om ook maar de minste twijfel te hebben over de integriteit van de auteurs van het welzijnstijdschrift.

**Vraag nr. 38
van 7 oktober 1996
van de heer ERIK MATTHIJS**

Diensten voor opvanggezinnen Landelijke Beweging – Subsidies

Door besparingen van de overheid op de subsidies van de diensten voor opvanggezinnen van de Landelijke Beweging kunnen deze diensten geen nieuwe onthaalmoeders meer aanwerven en kan derhalve de steeds groter wordende vraag naar kinderopvang niet worden beantwoord.

Daarenboven worden ook de bestaande opvangmogelijkheden beperkt, omdat via Kind en Gezin een weinig realistische formule wordt gebruikt om het maximumaantal gesubsidieerde plaatsingsdagen per dienst te berekenen. Die formule hanteert namelijk een maximale subsidieerbare bezetting van drie kindjes per onthaalmoeder, ofschoon er wettelijk vier kinderen per onthaalmoeder mogen

worden opgevangen ; ook brengt die formule elke plaatsingsdag als een voltijdse dag in mindering van het totaal aantal subsidieerbare dagen, ongeacht het een volledige dag, een halve dag of een derde (buitenschoolse) opvangdag betreft.

Dit brengt mee dat de diensten voor opvanggezinnen van de Landelijke Beweging het maximumaantal gesubsidieerde plaatsingsdagen hebben bereikt en in de toekomst elke verdere dienstverlening zullen moeten weigeren.

Waarop is deze subsidiëeringsvisie gebaseerd ?

Het aantal maximaal te subsidiëren plaatsingsdagen voor de diensten voor opvanggezinnen van de Landelijke Beweging zou toch moeten bepaald worden op een op de behoefte afgestemde basis, zodat zij minstens de huidige dienstverlening kunnen vrijwaren.

Meer bepaald zouden halve en derde dagen niet mogen geteld worden als voltijdse opvangdagen, en het aantal op te vangen kinderen per onthaalmoeder zou in de berekeningswijze moeten opgetrokken worden naar vier, zoals wettelijk vastgelegd. Op die manier kan er in de toekomst ingespeeld worden op de reële nood aan kinderopvang.

Is de minister op de hoogte van deze problematiek en zijn er eventueel initiatieven genomen in de boven aangegeven richting ?

Antwoord

De diensten voor opvanggezinnen vormen een niet onbelangrijke groep opvangvoorzieningen binnen Kind en Gezin. Einde 1995 organiseerden 215 diensten een kleine helft van de opvangplaatsen, die hetzij worden gesubsidieerd door Kind en Gezin, hetzij worden georganiseerd in de particuliere sector met een attest van toezicht van Kind en Gezin. De diensten voor opvanggezinnen stelden aldus 21.726 opvangplaatsen ter beschikking in 1995.

De Landelijke Beweging, waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger in zijn vraagstelling verwijst, organiseert 42 diensten voor opvanggezinnen, zoals ik heb kunnen lezen in het jaarverslag van 1995 van deze VZW.

Het probleem dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger signaleert, betreft natuurlijk niet alleen de diensten voor opvanggezinnen van de Landelijke Beweging. De voorbije weken en maanden werd mij vanuit verschillende hoeken gewezen op de problemen m.b.t. de berekeningswijze van het aantal plaatsingsdagen en de capaciteit.

Kind en Gezin subsidieert (o.m.) de diensten voor opvanggezinnen, zoals vastgelegd in het besluit van de Vlaamse regering van 21 december 1983 (zoals later gewijzigd). De subsidiëring van Kind en Gezin omvat volgende elementen : personeelssubsidies, aanvullende subsidies voor de betaling van de opvanggezinnen, subsidies voor administratiekosten en forfaitaire tegemoetkomingen in de opvang van kinderen met een handicap die een bijzondere verzorging vereisen.

De gedetailleerde cijfers kunnen worden geraadpleegd in het jaarverslag van Kind en Gezin

De problemen zoals boven aangehaald, zijn van structurele aard en vragen om een wijziging van de regelgeving. Ik heb dan ook beslist om ter gelegenheid van de noodzakelijke aanpassingen voor de buitenschoolse opvang, meteen ook een wijziging in de reglementering aan te brengen die de maximale subsidiëeringsgrens verlegt, zodat de diensten hun werking kunnen ontplooien. Nog dit kalenderjaar zal ik aan de Vlaamse regering een ontwerpbesluit ter goedkeuring voorleggen. Hierdoor zal in grote mate worden tegemoetgekomen aan de verzuchtingen van de diensten voor opvanggezinnen.

Vraag nr. 39

van 8 oktober 1996

van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing

Op 23 december 1986 (Belgisch Staatsblad 13 februari 1987) keurde de toenmalige Vlaamse Raad het decreet goed op de integratie van kunstwerken in gebouwen van openbare en daaraan gelijkgestelde diensten en van door de overheid gesubsidieerde inrichtingen, verenigingen en instellingen die tot de Vlaamse Gemeenschap behoren.

1. Hoeveel kunstwerken werden er vanaf 1987 tot heden aangekocht door de Vlaamse Gemeenschap ?
2. Wat was de totale kostprijs hiervan ?
3. Waar bevinden de aangekochte kunstwerken zich momenteel ?
4. Welke dienst beheert deze kunstwerken ?
5. Betalen de openbare diensten, de daarmee gelijkgestelde diensten, de door de overheid gesubsidieerde inrichtingen en de verenigingen en instellingen die tot de Vlaamse Gemeen-

schap behoren een vergoeding voor het gebruik van deze kunstwerken ?

6. Worden op korte termijn bijkomende kunstwerken aangekocht ?
7. Welke criteria worden gehanteerd bij de aankoop van nieuwe kunstwerken ?

Antwoord

De decreten van 23 december 1986 van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaams Gewest, houdende de integratie van kunstwerken in gebouwen van openbare diensten en daarmee gelijkgestelde diensten en van door de overheid gesubsidieerde inrichtingen, verenigingen en diensten die tot de Vlaamse Gemeenschap/het Vlaams Gewest behoren, betreffen een regeling die de integratie van een kunstwerk verplicht voor elke door de Vlaamse overheid gesubsidieerde nieuw- of vernieuwbouw. Het gaat hier om kunstwerken die in die mate in het gebouw worden geïntegreerd dat ze onroerend door bestemming worden en dus niet zonder waardeverlies voor het gebouw en het kunstwerk zelf verwijderd kunnen worden.

De Vlaamse regering ging in haar antwoord op de schriftelijke parlementaire vraag nr. 224 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen reeds in extenso op deze decreten in. Voor meer informatie betreffende deze decreten verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger graag naar dit antwoord (*Bulletin Vragen en Antwoorden nr. 3 van 31 oktober 1996, blz. 244 – red.*).

Uit de verdere vraagstelling blijkt echter dat zijn vraag in het bijzonder de eigen kunstverzameling van de Vlaamse Gemeenschap betreft.

Jaarlijks wordt door de Vlaamse Gemeenschap een bedrag van 20 miljoen frank (begroting 1996 : 20,2 miljoen frank) ter beschikking gesteld voor de aankoop van kunstwerken.

1. De ene helft van de beschikbare middelen gaat rechtstreeks naar de eigen collectie van de Vlaamse Gemeenschap.

Deze middelen worden besteed aan het onderhoud en de instandhouding van de bestaande collectie (1 à 1,5 miljoen frank per jaar) en aan de verdere uitbreiding van de collectie. Aankopen ter uitbreiding van deze collectie gebeuren na advies van de Vlaamse Commissie voor de Beeldende Kunst. Enkel werk van Vlaamse of

in Vlaanderen werkzame levende kunstenaars komt hiervoor in aanmerking.

Dit aankoopbeleid wordt vanuit een dubbele doelstelling gemotiveerd :

- verwerving en uitbouw van een kunstcollectie die een adequaat beeld geeft van de diverse kunststromingen en disciplines die in Vlaanderen worden beoefend binnen hun ruimere internationale context ;
- erkenning (financieel en moreel) van de kunstactiviteit van een kunstenaar : de aankoop van een kunstwerk door de overheid geldt traditioneel als een bevestiging en positieve waardering van het oeuvre van een kunstenaar.

2. De andere helft van de beschikbare middelen gaat naar de collectie-ondersteuning van de Vlaamse musea voor hedendaagse kunst.

De Vlaamse Gemeenschap koopt, na een beperkte opportuniteitscontrole (o.m. om dubbels in de collectie te vermijden), de door de musea voor aankoop voorgestelde werken en geeft ze in een langdurige bewaring aan de musea. De verworven werken blijven eigendom van de Vlaamse Gemeenschap. Van deze middelen gaat een bedrag van 6 miljoen frank naar het MUHKA (Museum van Hedendaagse Kunst Antwerpen). Dit museum is een initiatief van de Vlaamse Gemeenschap. Het Provinciaal Museum voor Moderne Kunst in Oostende en het Museum van Hedendaagse Kunst in Gent krijgen jaarlijks elk 2 miljoen frank ter beschikking.

Dit krediet moet deze musea toelaten hun collectieopdracht beter in te vullen waardoor het publiek, aan de hand van de in Vlaanderen aanwezige museale collecties, een adequaat en volledig beeld kan worden gegeven van de beeldende kunst zoals die vandaag wordt beoefend.

3. Jaarlijks wordt tevens, in uitvoering van een samenwerkingsakkoord met Nederland, een bedrag van 0,5 miljoen frank gereserveerd voor de aankoop van Nederlandse hedendaagse kunst.

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de lijst van de sedert 1987 door de Vlaamse Gemeenschap aangekochte werken. Deze werken werden aangekocht voor een totaal bedrag van 161.352.900 frank.

Deze kunstwerken bevinden zich in de openbare gebouwen in Vlaanderen en Brussel die aan de voorwaarden van het koninklijk besluit van 8 maart 1951 voldoen. Het gaat daarbij om gebouwen van culturele instellingen, de Vlaamse en de federale overheden, de provincies, de gemeenten en de ambassades en gezantschappen in het buitenland.

Het beheer van de collectie gebeurt door de afdeling Beeldende Kunst en Musea van de administratie Cultuur, departement WVC (Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur).

De instanties die werken uit deze collectie in bewaring krijgen, hoeven hiervoor geen vergoeding te betalen. Wel wordt van hen verwacht dat ze voor deze kunstwerken een verzekering tegen schade afsluiten.

Ik wens deze bewaargeving in de toekomst evenwel meer en meer te richten naar de musea en de publiek toegankelijke openbare gebouwen of culturele instellingen, ten nadele van de administratieve centra van de verscheidene overheden.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 40
van 8 oktober 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Molen Vandoren Rotselaar – Renovatie

Er blijkt heel wat onduidelijkheid te bestaan omtrent het renovatiedossier van de molen Vandoren in Rotselaar.

1. Aan wie behoort de molen toe ?
2. Wie is er verantwoordelijk voor de coördinatie van de renovatie ?
3. Het gemeentebestuur zou voor meer dan vier miljoen frank investeren in een particulier renovatiedossier.

Is dit wettelijk mogelijk ?

4. Hoeveel bedraagt de financiële tegemoetkoming van de provinciale en de Vlaamse overheid terzake ?

Antwoord

1. De molen is eigendom van de VZW TSAP ('T Samen Anders Proberen) uit Leuven voor 453/1000, de NV Ecowatt uit Leuven voor 63/1000 en privé-eigenaars voor 484/1000.
2. De coördinatie van de werken gebeurt door de VZW TSAP.
3. De restauratiepremieregeling is geregeld bij besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 30 juni 1995. Hierin worden de percentages bepaald van de financiële tegemoetkoming van de overheidsinstanties, zijnde Vlaams Gewest, betrokken provincie- en betrokken gemeentebestuur. De percentages zijn voor dit dossier de volgende : Vlaams Gewest 50 %, de provincie en gemeente elk 15 %.
4. Thans is fase 2 aan de gang. Om budgettaire redenen werd deze fase opgedeeld in twee deelfasen :
 - deelfase 1 werd goedgekeurd in 1995, het aandeel van het Vlaams Gewest bedraagt 13.419.294 frank, dat van de provincie en de gemeente bedraagt telkens 4.025.788 frank.
 - deelfase 2 werd goedgekeurd in 1996, het aandeel van het Vlaams Gewest bedraagt 16.994.724 frank, dat van de provincie en de gemeente bedraagt telkens 5.098.417 frank.

**Vraag nr. 41
van 10 oktober 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Algemeen welzijnswerk – Harmonisatie

In de nieuwsbrief nummer 4/96 van het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk (AWW) staat op bladzijde 7 een overzicht van de erkende AWW-centra in Vlaanderen per 1 mei 1996. Daarin lezen we dat 18 % van de hulpverleners in de ambulante centra in zogeheten solistische (kleinschalige en vaak geïsoleerde) diensten werkzaam is. In het algemeen welzijnswerk, residentieel en ambulant samen, is de verhouding nog opvallender : 24 % van de hulpverleners werkt in solistische diensten, 76 % dus in zogeheten polyvalente structuren.

1. Kan de harmonisatiegedachte als gerealiseerd worden beschouwd als nog steeds meer dan een vijfde van de sector uit de boot valt ?

2. Hoe verantwoordt de minister het feit dat de strikte naleving van de artikelen uit het besluit van de Vlaamse regering van 21 september 1994 betreffende deze harmonisatie, aanleiding heeft gegeven tot het ontstaan van de situatie dat niet weinig solistische centra meer full-time (equivalente) personeelsleden hebben dan enkele polyvalente centra ?

De vraag kan aldus worden gesteld naar de zin van het vasthouden aan één artikel uit de reeks van erkenningsmogelijkheden (met name twee erkenningscategorieën in het bezit hebben).

3. Onderbezette regio's of "blinde vlekken" in Vlaanderen contrasteren nog scherper door de ontwikkeling in het uitdelen van de labels "polyvalent" versus "solist".
4. De responsabilisering van de diensten zelf heeft, naar mij wordt verteld, aanleiding gegeven tot vreemde toestanden : bepaalde hulpverleners hebben een contract moeten aannemen onder hun niveau, zoniet ...

Heeft de minister reeds een initiatief genomen om de forfaitaire personeelsvergoeding helemaal af te schaffen ? De enveloppefinanciering leidt al genoeg tot rationalisatie van het personeel (net zoals in het onderwijs en in de cultuursector !).

De belofte dat de harmonisatie niet ten koste zou gaan van werkgelegenheid werd door de voorganger van de minister gemaakt. Vooreerst is er het voorgaande, nu blijkt bovendien de toekomst van ruim een vijfde van de sector bedreigd !

Antwoord

1. Het proces van harmonisering en fusieering is nog niet afgerond. Eerstdaags zal ik dan ook een beslissing nemen in een aantal nog resterende dossiers.

Overigens wil ik een grondige wijziging doorvoeren van de regelgeving van het algemeen welzijnswerk, teneinde een zo efficiënt en effectief mogelijke eerstehulpverlening uit te bouwen. De belangrijkste krachtlijnen hierbij zijn :

- de afschaffing van de erkenningscategorieën en vervanging door algemene en specifieke opdrachten ;
- de afschaffing van de "cesuur" tussen ambulante en residentieel welzijnswerk ;

- het verder tot stand komen van grotere centra in het algemeen welzijnswerk.

Wanneer het nieuwe decreet betreffende het algemeen welzijnswerk en het uitvoeringsbesluit terzake in werking zullen treden, zullen de voorwaarden zijn gecreëerd die de integratie van de centra in een groter geheel moeten bevorderen.

2. Ook ten aanzien van de tweede vraag zal de nieuwe regelgeving een afdoend antwoord bieden.
3. In het komende werkjaar zal onder meer prioriteit worden gegeven aan het verder opvullen van de zogenoemde "blinde vlekken". Hiervoor zijn de nodige kredieten op de begroting ingeschreven. Dit biedt ons dan ook, samen met de nieuwe regelgeving, de mogelijkheid om hiervoor een oplossing uit te werken.
4. Door de wijziging van het uitvoeringsbesluit dd. 16 juli 1996 werd het geldende systeem van "budgetfinanciering" (m.n. de forfaitaire personeelssubsidiëring) afgeschaft en vervangen door een eenmalige enveloppesubsidiëring voor 1996. Deze nieuwe subsidiëeringsregeling moet de centra toelaten alle personeelskosten te dekken, voorzover die gebaseerd zijn op de subsidiabele kwalificaties op 31 maart 1995.

Door deze maatregel worden zowel de tekorten als de reserves van 1995 in de subsidies van 1996 verrekend.

Bij de herziening van de regelgeving zal een nieuw subsidiesysteem worden uitgewerkt dat de voorzieningen responsabiliseert, en dit met behoud van de werkgelegenheid.

In hetzelfde perspectief wil ik eraan toevoegen dat het beleid zich wel degelijk bewust is van de noden die zich binnen het algemeen welzijnswerk voordoen.

Vraag nr. 42 van 10 oktober 1996 van de heer JACQUES TIMMERMANS

VZW De Wielewaal Turnhout – Gevolgen programmadecreet

De VZW De Wielewaal, Koninklijke Vereniging voor Vogel- en Natuurstudie, Natuurbehoud en Natuurbeleving, Graatakker 11, 2300 Turnhout, werd gesubsidieerd via het zogenaamde vijfde

decreet (opgeheven decreet inzake vormings- en ontwikkelingswerk van 27 juni 1985).

De vereniging was erkend voor 1.250 uren, wat 2,5 personeelsleden plus werkingskosten betekende.

Ten gevolge van de hervorming van het volksontwikkelingswerk werd een nieuwe VZW afgesplitst (Natuur- en Milieueducatie De Wielewaal) die zich enkel met educatie bezighoudt.

Er werd gekozen voor het decreet "instellingen" (decreet houdende subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk van 19 april 1995/1 – verenigingen moeten kiezen tussen decreet "instellingen", decreet "diensten voor sociaal-cultureel werk" van 19 april 1995/8 en decreet "verenigingen voor volksontwikkelingswerk" van 19 april 1995/9).

Vanuit de administratie werd geregeld bevestigd dat bedoelde vereniging drie jaar tijd had om zich te conformeren aan de voorschriften van het decreet.

Op 1 april 1996 werd gestart met de educatieve activiteiten. Er wordt verwacht dat op 10 maanden tijd in plaats van 1 jaar, 3.000 uren worden gepresteerd.

Het onlangs goedgekeurde programmadecreet verplicht zelfstandige instellingen echter vóór 30 november 1996 de 3.000 uren te presteren.

Voor De Wielewaal betekent deze budgettaire regeling dat er nog 600 educatieve uren moeten worden gerealiseerd in de periode 19 oktober tot 30 november 1996, bovenop de reeds geplande cursussen, wat onmogelijk op een degelijke en verantwoorde wijze kan gebeuren.

Een vermindering van het huidige personeelsbestand zou problemen veroorzaken voor het verder functioneren van deze vereniging.

Zijn er terzake overgangsmaatregelen onderzocht of uitgewerkt? Zo ja, welke?

Zo neen, komt deze situatie dan niet neer op woordbreuk, waarbij de betrokkenen voor voldongen feiten worden geplaatst?

Antwoord

De VZW "De Wielewaal, Natuurvereniging" heeft bij de inwerkingtreding van de nieuwe decreten inzake het volksontwikkelingswerk, bij brief van 22 mei 1995 geopteerd voor het decreet "verenigingen".

Einde oktober 1995 deelde De Wielewaal aan de administratie mee dat een nieuwe VZW zou worden afgesplitst die zich uitsluitend met volksontwikkelingswerk zou bezighouden. Tevens werd aangekondigd dat de organisatie voortaan haar werking in het kader van het decreet "instellingen" wenste te ontplooien. De VZW Natuur- en Milieueducatie De Wielewaal kreeg met ingang van 1 januari 1996 toegang tot het decreet "instellingen".

Vanaf begin februari 1996 heeft Natuur- en Milieueducatie De Wielewaal sporadisch activiteiten aangekondigd in het kader van het decreet "instellingen", vanaf einde maart gebeurde dit op geregelde basis.

Zoals de overige organisaties beschikte De Wielewaal over een periode van drie jaar (tot einde 1997) om zich te conformeren aan de normen van een van de drie nieuwe decreten inzake het volksontwikkelingswerk. Aangezien de organisatie oorspronkelijk evenwel opteerde voor het decreet "verenigingen" en deze keuze slechts op het einde van het eerste overgangsjaar heeft herroepen, bleven slechts twee jaar over om te voldoen aan de normen van het decreet "instellingen". Tijdens het eerste kwartaal van 1996 werden daarenboven nauwelijks programma's aangekondigd.

Het voorliggende ontwerp van programmadecreet herleidt de overgangsperiode niet tot twee jaar, maar legt wel enkele bijkomende erkenningsvoorwaarden op. Zo kunnen in 1997 geen afzonderlijke organisaties, maar nog enkel samenwerkingsverbanden worden erkend als instelling voor volksontwikkelingswerk, waarbij elk van de samenstellende partners maximaal zoveel uren kan inbrengen als er in 1993 of 1994 werden gesubsidieerd. In 1997 kunnen organisaties, op basis van de in 1993 of 1994 gesubsidieerde uren, ook nog steeds toetreden tot een reeds erkende instelling of een erkend samenwerkingsverband. Beide scenario's leiden niet noodzakelijk tot een vermindering van het huidige personeelsbestand en er is evenmin sprake van woordbreuk, want de overgangsperiode blijft behouden en nieuwe erkenningen blijven mogelijk.

De reden voor de verstrenging van de erkenningsnormen is tweevoudig: in de geest van de wetgever was het de bedoeling te komen tot een schaalvergroting en meer professionalisering in de sector van de instellingen. De samenwerkingsverbanden boden hiertoe de mogelijkheid. Een samenwerkingsverband van meerdere organisaties betekende niet noodzakelijk grote budgettaire meerkosten. Een aantal organisaties, zoals De Wielewaal, wens(t)en evenwel geen samenwerkingsverband aan te gaan, maar zelfstandig door te groeien tot de

erkenningsdrempel van 3.000 uren, waardoor niet alleen tienduizenden bijkomende vormingsuren worden gepresteerd, maar tegelijk een nagenoeg oncontroleerbare kostenexplosie ontstaat. Het voorbeeld van de VZW Natuur en Milieueducatie De Wielewaal illustreert dit duidelijk. Op basis van 3.000 gepresteerde uren zou de organisatie recht hebben op 9 gesubsidieerde personeelsleden, tegenover 2,5 op grond van het vroegere vijfde decreet. Het programmadecreet wenst dus, in het belang van de instellingen zelf en in overeenstemming met de geest van het decreet, een overaanbod van vormingsuren tegen te gaan en tot een kostenbeheersing te komen.

Indien De Wielewaal desondanks toch zelfstandig een erkenning als instelling wenst te verkrijgen, moet de organisatie vóór einde december 1996 bij de administratie een dossier indienen dat beantwoordt aan alle criteria van het decreet.

Vraag nr. 46
van 15 oktober 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Herbestemming religieuze gebouwen – Project

Via de media verneem ik dat de minister plannen heeft om religieuze gebouwen een nieuwe bestemming te geven.

1. Heeft de minister reeds overleg gepleegd met de kerkelijke leiders betreffende zijn plannen ?

Zo ja, wat is hun standpunt terzake ?

2. Welke abdijen en kerkgebouwen wenst de minister een nieuwe bestemming te geven ? Kan hij een overzicht geven per provincie ?
3. Sommige abdijen komen in aanmerking voor sociale woningbouw. Is er reeds overleg gepleegd met de minister bevoegd voor Huisvesting ?

Antwoord

1. Ik heb overleg gepleegd met de kerkelijke overheid, die bereid is verder mee te werken aan een steunpunt voor inventarisatie, studie, coördinatie, betere ontsluiting en de eventuele herbestemming van ons religieus roerend en onroerend patrimonium.
2. Het is niet de bedoeling dat ikzelf aan abdijen of kerkgebouwen een nieuwe bestemming zou verlenen. Het is wel de bedoeling oplossingen te

helpen vinden en nieuwe inzichten aan te reiken voor het kerkelijk cultureel erfgoed waarvoor zich eventuele problemen zouden stellen in verband met onderhoud, restauratie, ontsluiting en herbesteding.

3. Er zijn totnogtoe door de sociale huisvestingsmaatschappijen nog geen aanvragen ingediend voor sociale woningbouw in abdijen.

Indien een dergelijke aanvraag zou worden ingediend, zullen de diensten Monumenten en Landschappen het gepaste overleg plegen met de diensten voor Huisvesting.

Ik heb hierover wel reeds een verkennend gesprek gehad met mijn collega bevoegd voor Huisvesting, die bereid is aan een dergelijke goede functionele herbesteding mee te werken.

Vraag nr. 47
van 15 oktober 1996
van de heer LEO GOOVAERTS

Sensibiliserings- en informatiecampagnes – Overzicht

Zie :

Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

Vraag nr. 21

van 15 oktober 1996

van de heer Leo Goovaerts

Blz. 324

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 48
van 15 oktober 1996
van de heer FELIX STRACKX

Vertaling Vlaamse auteurs – Subsidies

Het ministerie van Cultuur subsidieert ieder jaar een aantal vertalingen van boeken van Vlaamse auteurs.

1. Welke procedure wordt er gevolgd bij het toekennen van deze subsidies ?
 Welke normen worden hierbij gehanteerd ?

2. Van welke werken werd in de voorbije drie jaar de vertaling gesubsidieerd en wat was de omvang van de subsidie ?

Antwoord

De aanvraag voor een subsidie voor een vertaling van een Vlaams literair werk wordt in de eerste instantie aangevraagd door de buitenlandse uitgever van de vertaling. Het kan in uitzonderlijke gevallen ook dat de aanvraag wordt ingediend door de vertaler, door de uitgever van het oorspronkelijk Vlaams boek, of door de auteur.

Alleen de vertaler, en dus niet de uitgever, wordt gesubsidieerd. De vertaler ontvangt een vast honorarium. Dit bedraagt 1.000 frank per bladzijde van 1.500 lettertekens in de oorspronkelijke versie en 800 frank voor jeugd- en kinderboeken per bladzijde van de oorspronkelijke versie. Voor poëzie wordt 1.000 frank per gedicht betaald, of 1.000 frank per bladzijde als het om een gedicht gaat dat een lengte heeft van meerdere bladzijden.

In uitzonderlijke omstandigheden kan aan de uitgever een productiesteun worden toegekend. Die zal doorgaans ongeveer 100.000 frank bedragen. Het gaat hier dan vooral om landen uit Oost-Europa, waar de omstandigheden om vertalingen uit te geven bijzonder moeilijk zijn, of om literaire genres die het altijd moeilijk hebben op de markt, bijvoorbeeld poëzie of essay.

De productiesteun kan ook geschieden in de vorm van een aankoop van een aantal exemplaren van de vertaling. Dit aantal kan schommelen tussen 20 en 300 exemplaren. De vertaalde exemplaren worden gestuurd naar de universiteiten waar Nederlands wordt gedoceerd, of naar andere culturele instellingen in het land waar de vertaling verschijnt, zodat de vertaling een zo ruim mogelijke uitstraling en weerklank krijgt.

Bij de aanvraag voor een subsidie moet steeds een contract worden voorgelegd tussen de buitenlandse uitgever en de vertaler, waarin de buitenlandse uitgever zich ertoe verbindt de vertaling binnen een redelijke termijn uit te geven. Ook moet er een contract worden voorgelegd tussen de buitenlandse uitgever van de vertaler en de uitgever van het oorspronkelijke Vlaamse werk.

De subsidie wordt toegekend bij ministerieel besluit. Onmiddellijk na de ondertekening van dit besluit wordt 70 % van de subsidie uitbetaald aan de vertaler. Het saldo van 30 % wordt pas uitbetaald nadat drie exemplaren van de vertaling in

boekvorm bij de administratie Cultuur zijn ingediend.

Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de werken waarvan de vertaling in de voorbije drie jaar werd gesubsidieerd, met vermelding van de respectieve subsidiebedragen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 49 van 16 oktober 1996 van de heer JOHAN SAUWENS

Instituut voor het Archeologisch Patrimonium – Contractuelen

Eind juni verklaarde de minister bevoegd voor Financiën en Begroting in het Vlaams Parlement een oplossing te hebben uitgedokterd waardoor de middelen voor de betaling van het personeel van het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium (IAP) niet hoeven ingekrompen te worden. Daardoor zou de directeur de opzegging van z'n contractuele medewerkers kunnen intrekken. De 25 betrokken personeelsleden konden volgens de minister snel weer aan de slag.

Intussen blijkt dat deze personeelsleden nog steeds niet opnieuw worden tewerkgesteld door het IAP. Een mogelijke verklaring is het niet naleven van de gemaakte afspraken.

1. Is de oplossing die werd uitgewerkt voor het IAP reeds van toepassing ? Zo ja, hoe verklaart de minister dan dat het IAP z'n contractuele medewerkers (nog steeds) niet opnieuw heeft aangesteld ?
2. Zo neen, binnen welk tijdsbestek denkt de minister een werkbare oplossing te hebben voor het contractueel IAP-personeel ?
3. Heeft de minister reeds een definitieve oplossing voor de tewerkstelling van de betrokken personeelsleden bij het IAP ? Zo ja, om welke regeling gaat het ?

Antwoord

De oplossing die enkele maanden geleden werd gevonden voor het beheersprobleem van het Insti-

tuut voor het Archeologisch Patrimonium, werd ook onmiddellijk toegepast. Op 21 juni jongstleden werd de door de directeur betekende opzegging ingetrokken, zodat de contractuele medewerkers zonder onderbreking aangesteld bleven.

Tevens kan ik meedelen dat in de begroting 1997 de dotatie van het Instituut op 29,8 miljoen frank is gebracht, zodat dit personeelsprobleem volgend jaar niet meer zal rijzen. Wel wordt momenteel onderzocht of de loonlast van de contractuele medewerkers naar de toekomst toe niet zou kunnen worden geïmputeerd op het begrotingsprogramma 99.1, om hun meer werkzekerheid te geven.

Vraag nr. 53
van 22 oktober 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Jeugdbeleid en reclame – Mogelijkheden

In een zopas verschenen studie van het Europees Bureau van Consumentenverenigingen (BEUC) wordt vastgesteld dat de heersende marketingpraktijken vooral op kinderen gericht zijn, terwijl de ontoereikendheid en het verouderde karakter worden betreurd van het reglementair kader dat de kinderen moet beschermen.

Samen met de Nederlandse Consumentenbond klaagt het BEUC een evolutie aan die de commerciële druk op de min-twaalfjarigen doet toenemen en meer en meer de nadruk legt op gecamoufleerde en zelfs verborgen vormen van reclame. Zo wordt verwezen naar kinderclubs waarvan de bedoeling is adressenbestanden samen te stellen en naar het gebruik van stripfiguren. Verder wordt het verdachte karakter aangeklaagd van de sponsoring van scholen door middel van wedstrijden met een commercieel karakter.

Voor de kinderen zijn de onderliggende commerciële bedoelingen minder opvallend dan voor volwassenen.

Het Europees Bureau van Consumentenverenigingen wijst ook op het totaal ontbreken van reglementering terzake.

1. Is de Vlaamse regering zich bewust van het probleem ? Wordt er gewerkt aan een reglementering en aan een antwoord op de tot kinderen gerichte reclame ?
2. Kan er hier worden opgetreden in het kader van het jeugdbeleid ? Werd er bijvoorbeeld reeds contact opgenomen met andere Europese landen, met het oog op het uitvaardigen van een richtlijn om de kinderen te beschermen en sommige marketingpraktijken beperkingen op te leggen ?

Antwoord

De reglementering van reclame en marketing gericht op kinderen behoort niet tot mijn bevoegdheid.

ANNE VAN ASBROECK

VLAAMS MINISTER
 VAN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
 EN GELIJKE-KANSENBELEID

Vraag nr. 8
van 15 oktober 1996
van de heer LEO GOOVAERTS

Sensibiliserings- en informatiecampagnes – Overzicht

Zie :
 Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media
 Vraag nr. 21
 van 15 oktober 1996
 van de heer Leo Goovaerts
 Blz. 324

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 7
van 26 september 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

VZW Informatie Vlaams-Brabant – Samenstelling

In het kader van het Actieplan voor de Vlaamse rand rond Brussel werd de pluralistische en partijpolitiek onafhankelijke VZW Informatie Vlaams-Brabant opgericht, die onder meer zou instaan voor de publicatie van de Randkrant.

Van die VZW maken sociaal-cultureel en maatschappelijk geëngageerde inwoners uit 18 Vlaams-Brabantse gemeenten deel uit.

1. Om hoeveel personen gaat het ?
2. Op basis van welke criteria kwamen ze in aanmerking om in de VZW te worden opgenomen en wie stond er in voor de selectie ?
3. Hoe komt het dat een verdienstelijke vereniging als het Comité van de Randgemeenten, dat toch kan bogen op een jarenlange ervaring, niet werd aangezocht om deel uit te maken van de algemene vergadering van de VZW ?

Antwoord

1. De VZW Informatie Vlaams-Brabant werd op 21 mei 1996 geïnstalleerd tijdens haar eerste vergadering gehouden te Wezembeek-Oppem.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger terecht opmerkt, bestaat de VZW uit personen die allen sociaal-cultureel en maatschappelijk geëngageerd zijn in de gemeenten die deel uitmaken van het verspreidingsgebied van de Randkrant. Het gaat in totaal om 26 personen.

2. De leden hoeven niet te voldoen aan bepaalde criteria en hebben geen selectieprocedure ondergaan. Wel wordt in artikel 4 van de statuten van de VZW bepaald dat alleen natuurlijke

personen (en geen verenigingen) lid kunnen zijn van de algemene vergadering of raad van bestuur en dat het lidmaatschap bovendien onverenigbaar is met de uitoefening of de aanvaarding van een politiek mandaat.

Ook wordt van de leden verwacht dat zij de beginselen van het huishoudelijk reglement onderschrijven. Dit veronderstelt een pluralistische en verdraagzame houding en een ideologische en politieke ongebondenheid. De Randkrant staat open voor alle meningen, voorzover zij niet strijdig zijn met het democratische gedachtengoed en met de algemene doelstellingen van de vereniging.

Daarnaast worden in de Randkrant (en dus ook door de leden van de vereniging) geen polemieken uitgevoerd en stelt het magazine zich niet agressief op tegenover personen, groeperingen of instanties.

3. Voor de samenstelling van de algemene vergadering werd geen enkele vereniging als dusdanig aangezocht. Ik hoop dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger het met mij eens kan zijn dat de leden die nu deel uitmaken van de vereniging eveneens hun verdiensten hebben. Bovendien kunnen de meesten onder hen bogen op een jarenlange ervaring met de problematiek en hebben zij een grondige kennis van de Vlaams-Brabantse situatie.

Dit neemt natuurlijk niet weg dat de algemene vergadering steeds kan worden uitgebreid. Artikel 4 van de statuten bepaalt dat nieuwe leden kunnen worden aanvaard op hun schriftelijk verzoek aan de raad van bestuur. De kandidaturen worden voorgelegd aan de algemene vergadering, die zonder verhaal over hun aanvaarding beslist.

**Vraag nr. 8
van 26 september 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Randkrant – Naam

Een aantal vertegenwoordigers van de Vlaamse Beweging in Vlaams-Brabant vindt het voortdurend gebruik van de term Brusselse of Vlaamse Rand onterecht en verwarrend.

Er wordt op gewezen dat Vlaams-Brabant een autonome provincie is met evenveel inwoners als Brussel en een oppervlakte die twaalfmaal groter

is. Als Vlaams-Brabant aangewezen is op Brussel, dan is het omgekeerde zeker waar.

Door de term "Rand" te gebruiken wordt een deel van Vlaams-Brabant omschreven als uitbreidingsgebied van Brussel. Het is trouwens een vertaling van het door de Franstaligen opgedrongen begrip "périphérie" en wekt de indruk dat de Franstalige aanspraken op dit deel van Vlaams-Brabant terecht zijn. Er wordt in dat verband opgemerkt dat de keuze van de benaming "Ring-TV" veel gelukkiger was dan die van de "Randkrant".

Hoe futiel het in de ogen van sommigen ook allemaal moge lijken, mijns inziens is het belangrijk genoeg om met deze opmerkingen rekening te houden.

Hebben deze overwegingen gespeeld bij het bepalen van de naam? Is het nog mogelijk die naam eventueel te veranderen en is de minister-president daar zelf voor gewonnen?

Antwoord

De wrevel van sommige vertegenwoordigers van de Vlaamse Beweging in Vlaams-Brabant omtrent het gebruik van de benaming "Rand" om het gebied van Vlaams-Brabant dat grenst aan Brussel aan te duiden, is mij bekend.

Ik ben het evenwel niet eens met het standpunt dat we hiermee de Franstaligen naar de mond praten. Ik zie niet in hoe we met deze benaming de Franstalige aanspraak op dit gebied zouden rechtvaardigen. Er is reeds meermaals gesteld dat de Vlaamse Rand integraal behoort tot het Nederlandse taalgebied en dat daar niet kan en zal aan worden getornd.

Deze stelling werd nogmaals klaar en duidelijk geformuleerd in het Actieplan van de Vlaamse regering voor de Vlaamse rand rond Brussel dat op 26 juni jongstleden door de Vlaamse regering werd goedgekeurd. Het is mijns inziens veel belangrijker dit principe kordaat te verdedigen, dan een eindeloze discussie te voeren over de benaming van dit deel van Vlaams-Brabant.

Ik stel bovendien vast dat het begrip "rand" algemeen en verspreid wordt gebruikt. Denken we bijvoorbeeld aan het Comité van de Randgemeenten. Ook in het Vlaams Parlement is deze terminologie ingeburgerd. Onlangs mochten de Vlaamse volksvertegenwoordigers kennis nemen van het voorstel van decreet houdende oprichting van een Fonds ter verdediging van het Vlaams karakter van de Rand, ingediend door de Vlaamse volksvertegenwoordig-

ger zelf en door de heer Joris Van Hautem (stuk nr. 108/1 BZ 1995).

Ik meen dan ook dat er – gelet op het algemeen gebruik – geen bezwaar is om de benaming Randkrant te behouden. Bovendien ben ik van oordeel dat de inhoud van de Randkrant en de boodschap die het magazine zal brengen belangrijker zijn dan de verpakking en de benaming.

Vraag nr. 9

van 26 september 1996

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Federale middelen wetenschapsbeleid – Communautaire verdeelsleutel

In een persmededeling van de Vlaamse regering van 24 juli wordt gewag gemaakt van het gebruik van een compromis binnen de Interministeriële Conferentie voor Wetenschapsbeleid.

Vlaanderen zou voortaan door de zogenaamde communautaire verdeelsleutel voor de federale middelen in het wetenschapsbeleid, een aandeel van 56 percent krijgen in de verschillende wetenschappelijke programma's en bij de verdeling van de opbrengsten van de Nationale Loterij.

In de persmededeling lees ik dat deze sleutel in de toekomst vanzelfsprekend moet evolueren naar 60/40.

Dit laatste is volkomen terecht natuurlijk en gezien het aandeel van de Vlamingen in de belastingopbrengsten en de regionale verdeling van de verkoop van producten van de Nationale Loterij, allicht nog te weinig.

Hoe dan ook, "in de toekomst" is uiterst vaag. Had de regering daarbij een bepaalde termijn voor ogen?

Antwoord

Op zijn vraag in verband met de communautaire verdeelsleutel voor wetenschapsbeleid van 56 % Vlaams, 44 % Waals, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger antwoorden dat dit inderdaad deel uitmaakt van het compromis dat werd bereikt in de Interministeriële Conferentie voor Wetenschapsbeleid (IMCWB) in mei 1996, dat ook werd bevestigd door de Vlaamse regering op 24 juli 1996.

Terwijl vroeger deze verdeelsleutel verschillend was voor de verschillende programma's (Interuniversitaire Attractieplan 56/44, Impulsprogramma's

55/45, Nationale Loterij : geen officiële verdeelsleutel vanwege gebrek aan compromis), geldt nu een uniforme verdeelsleutel van 56/44 voor al deze programma's, behalve voor ruimtevaart, waar momenteel door het federale ministerie van Wetenschapsbeleid geen verdeelsleutels worden gehanteerd.

Volgens alle mogelijke objectieve en kwantificeerbare maatstaven is de verdeelsleutel van 56/44 inderdaad een onderschatting van het deel waarop Vlaanderen recht heeft.

Desalniettemin heb ik in de zeer moeizame onderhandelingen in de IMCWB een pragmatische houding aangenomen, waarbij ik naar een snelle oplossing wou evolueren voor het vrijmaken van de niet onaanzienlijke middelen voor wetenschappelijk onderzoek waarvoor de federale overheid een samenwerkingsakkoord tot stand wou brengen met de gewesten en gemeenschappen (IUAP's meer dan 800 miljoen/jaar, Impulsprogramma Duurzame Ontwikkeling meer dan 2,5 miljard voor 4 jaar).

Daarom heb ik in een eerste stap voorgesteld om vooreerst een uniforme verdeelsleutel te hanteren voor alle wetenschapsprogramma's. Het feit dat hier een overeenkomst werd bereikt, beschouw ik als een grote vooruitgang, omdat voortaan de discussie m.b.t. het Wetenschapsbeleid zich maar moet toespitsen op één enkele verdeelsleutel.

Hierbij moet duidelijk worden gesteld dat Vlaanderen vasthoudt aan de minimumeis van 60/40 en dat de nu geldende verdeelsleutel van 56/44 slechts tot het einde van de huidige zitting kan gelden.

Vraag nr. 10
van 26 september 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Besluiten Vlaamse regering – Publicatietermijn

Op 28 februari 1996 werd het besluit van de Vlaamse regering betreffende subsidiëring van het lokaal migrantenbeleid en projecten voor kansarmoede gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Dit besluit bepaalde dat de initiatieven van OCMW's uiterlijk op 31 augustus 1995 moesten worden ingediend. Het besluit zelf dateerde van 13 juni 1995 ...

Wat is de oorzaak van een dergelijke publicatie na de feiten ?

Gebeurden er nog dergelijke postfactumpublicaties van besluiten van de Vlaamse regering ?

Reageert de bevoegde minister of de Vlaamse regering op dergelijke laattijdige publicatie ? Hoe ? Met welk resultaat ?

Antwoord

In de periode van januari – september 1996 heeft het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voor ruim 2.300 publicaties in het Belgisch Staatsblad gezorgd.

Laattijdige publicaties zoals gesignaleerd door de Vlaamse volksvertegenwoordiger, zijn uitzonderlijk.

De ondertekening en de publicatie van ministeriële besluiten is overeenkomstig de omzendbrief "wetgevingstechniek" de bevoegdheid van de betrokken minister.

Voor de concrete vragen m.b.t. het ministerieel besluit van 19 juni 1995, verwijs ik dan ook naar Vlaams minister Luc Martens, die terzake bevoegd is.

Vraag nr. 15
van 1 oktober 1996
van de heer MICHIEL VANDENBUSSCHE

Comité van de Regio's – Aanpassing statuut en samenstelling

De Vlaamse regering heeft uitgesproken standpunten in verband met de deelname van de Europese regio's in de besluitvorming op Europees niveau, onder meer via het Comité van de Regio's. De minister-president pleitte reeds herhaaldelijk voor een aanpassing van het statuut en van de samenstelling van dit Comité.

Werd dit standpunt in de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) reeds op de agenda geplaatst ?

Wat is de besluitvorming terzake ? Heeft België in de Intergouvernementele Conferentie van de Europese Unie op dit punt reeds een inbreng gehad of is er een tussenkomst gepland en zo ja, welke ?

Antwoord

In haar standpunt betreffende de Intergouvernementele Conferentie heeft de Vlaamse regering op

27 september haar visie op het Comité van de Regio's verduidelijkt.

De Vlaamse regering beschouwt het Comité van de Regio's als het orgaan waarlangs regio's het besluitvormingsproces in de Unie voor een reeks van hun aanbelangende domeinen kan beïnvloeden. Zij onderkent echter ook de handicaps waarmee het Comité kampt.

De Vlaamse regering ijvert ervoor dat het Comité van de Regio's kan uitgroeien tot een volwaardige instelling van de Europese Unie, met een versterkte raadgevende bevoegdheid. Het Comité moet ook een uitbreiding van de raadplegingsdomeinen krijgen : vervoer, landbouw, sociaal beleid, ontwikkelingsamenwerking, beroepsopleiding, milieu, industrie- en energiebeleid, consumentenbescherming, onderzoek en ontwikkeling.

Op 19 september 1996 heeft de Vlaamse regering onder meer met betrekking tot het Comité van de Regio's haar standpunt verrijkt.

De Vlaamse regering heeft gesteld dat het Comité van de Regio's een instelling moet worden met volledige rechten, die enkel de regio's vertegenwoordigt.

Zij stelt tevens dat men moet beschikken over regionale organen die democratisch verkozen zijn om lid te kunnen worden van het Comité van de Regio's. Er dient een onverenigbaarheid te zijn tussen het mandaat van lid van het Comité van de Regio's en lid van het Europees Parlement.

Het Comité van de Regio's moet een eigen zelfstandige administratie en een eigen afzonderlijke begroting krijgen ten opzichte van het Economisch en Sociaal Comité. Verder stelt de Vlaamse regering dat het Comité van de Regio's een versterkte raadgevende bevoegdheid moet krijgen.

De raadpleging van het Comité van de Regio's moet ook worden verplicht voor het Europees Parlement.

Tot slot stelt de Vlaamse regering dat communautaire instellingen die besluiten de in een advies gedane aanbevelingen niet over te nemen, moeten worden verplicht de besluiten te motiveren.

In dit gepreciseerde standpunt heeft de Vlaamse regering rekening gehouden met de resolutie van het Vlaams Parlement betreffende de Intergouvernementele Conferentie waarin onder meer werd gevraagd dat het Comité van de Regio's uitsluitend moet worden samengesteld uit vertegenwoordigers van de regio's.

Het Vlaamse standpunt werd in de coördinatievergaderingen van de directie Europese Integratie (P11) op Buitenlandse Zaken op 11 oktober ingebracht ter voorbereiding van de zitting van de Europese onderhandelingsgroep die op 15 en 16 oktober vergaderde.

De Belgische onderhandelaar heeft in de Europese onderhandelingsgroep het gecoördineerde Belgische standpunt bekendgemaakt. Hij heeft gepleit voor de omvorming van het Comité van de Regio's tot een instelling (met alle prerogatieven van een instelling), die verplicht moet worden geconsulteerd inzake leefmilieu, tewerkstelling en sociaal beleid, landbouw, vervoer, beroepsopleiding, onderzoek en technologische ontwikkeling, industrieel beleid, energie en consumentenbescherming. Afwijkingen van het advies moeten worden gemotiveerd. De leden van het Comité moeten verkozen personen zijn.

Dat het Comité van de Regio's een instelling van regio's zou moeten zijn, is een optie die veld wint. Toch is men ervan overtuigd dat in de huidige onderhandelingen een wijziging van de samenstelling van het Comité niet haalbaar is. De weerstand in de lidstaten zonder uitgesproken regionale opdeling is daarvoor bijzonder groot. Onder meer op het Benelux-niveau kan daarover geen overeenstemming worden bereikt.

Het betekent geenszins dat de Vlaamse regering haar voorstel loslaat. Ik blijf ervoor pleiten dat het Comité van de Regio's zowel in samenstelling als in doelstellingen/functie moet worden hervormd. Ik heb terzake reeds meermaals uitdrukkelijk stelling genomen.

Vraag nr. 22
van 3 oktober 1996
van de heer JAAK GABRIELS

Studieopdrachten – Overzicht

Zie :

Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 35

van 3 oktober 1996

van de heer Jaak Gabriels

Blz. 302

Gecoördineerd antwoord

Vraag 1, 2, 4, 5 en gedetailleerd antwoord op vraag 7 en 8

Eerder al werden vergelijkbare vragen gesteld door respectievelijk de heren John Taylor en Ward Beysen (vraag nr. 40 van 12 februari 1996 van de heer John Taylor en vraag nr. 120 van 6 juni 1996 van de heer Ward Beysen, Bulletin Vragen en Antwoorden nr. 15 van 10 juni 1996, blz. 831 en 842). Een gedeeltelijk antwoord op de thans gestelde vragen kan dan ook worden gevonden in het antwoord op die vragen.*

De thans gestelde vragen vergen evenwel nog aanvullend onderzoekswerk en coördinatie. Het gedetailleerde aanvullende antwoord zal aan het secretariaat van het Vlaams Parlement worden bezorgd.

Vraag 3 en 6

De meeste studieopdrachten worden vergund via een contract voor levering van diensten, waarbij de bestaande regelgeving, in het bijzonder de wet op de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, wordt gevolgd. Rekening houdend met het gespecialiseerde karakter van de meeste studieopdrachten, zullen die in regel onderhands worden toegewezen.

De interne controles van onder meer Controle van de Vastleggingen, Inspectie van Financiën, Rekenhof, worden strikt nageleefd, zoniet zal het Vlaams Parlement via het Rekenhof in kennis worden gesteld van eventuele opmerkingen.

Vraag 7 en 8

Onderzoek wordt vooral uitbesteed omdat de knowhow niet aanwezig is of omdat er onvoldoende tijd kan worden vrijgemaakt in de administratie.

Bij het toewijzen van studieopdrachten wordt – zoals uit de gedetailleerde lijst zal blijken – rekening gehouden met de wetenschappelijke onderlegdheid, de reputatie of deskundigheid terzake van de geselecteerde instellingen en/of dienstverlenende organisaties.

Studies en ook wetenschappelijk onderzoek vormen een belangrijk hulpmiddel bij de vormgeving, de uitvoering en de evaluatie van het door de overheid gevoerde beleid. Het is dan ook uiteraard de bedoeling dat alles in het werk wordt gesteld om met de conclusies van het onderzoek optimaal rekening te houden.

(Dit antwoord werd, gezien de omvang, niet gepubliceerd. Het ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen, waar ook een kopie kan worden verkregen – red.)*

Aanvullend gecoördineerd antwoord

Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de tabellen die per departement de bijkomende elementen van antwoord verschaffen.

Het begrip "studieopdracht" werd ruim geïnterpreteerd en bevat zowel het wetenschappelijk onderzoek in opdracht van het ministerie, als juridisch advies (bv. in verband met decreten) en consultancy-opdrachten (bv. opdracht tot BAO-onderzoek van het ECWS).

De bijgevoegde tabellen bevatten het gecoördineerde overzicht van de studieopdrachten vanaf het jaar 1994. Voor het overzicht van de studieopdrachten van de jaren 1992 en 1993 verwijs ik naar het antwoord op de schriftelijke vragen van de heren John Taylor en Ward Beysen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 24
van 3 oktober 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Personeel Export Vlaanderen – Provinciale spreiding

Graag vernam ik of er een proportionele verdeling is van het personeel van Export Vlaanderen dat in de provinciale kantoren werkt, mogelijk op basis van het aantal behandelde dossiers, of van het aantal exporterende bedrijven in iedere provincie.

Bestaan er terzake trouwens cijfers ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse regering van 9 december 1992 tot vaststelling van de personeelsformatie van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH), thans Export Vlaanderen, maakt geen onderscheid tussen de centrale diensten en de provinciale kantoren. Er is derhalve slechts één personeelsformatie, die in totaal 92 statutaire betrekkingen omvat.

Het personeelsbestand in de provinciale kantoren ziet eruit als volgt :

- in 1988 (ten tijde van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel : gemiddeld 18 personeelsleden, waarvan 5 in Antwerpen, 3 in Limburg, 4 in Oost-Vlaanderen, 2 in Vlaams-Brabant en 4 in West-Vlaanderen ;
- in 1991 (oprichting van de VDBH) : 16 personeelsleden, waarvan 4 in Antwerpen, 3 in Limburg, 3 in Oost-Vlaanderen, 2 in Vlaams-Brabant en 4 in West-Vlaanderen ;
- in 1994 (VDBH en na de overheveling van bedrijfsgebonden opdrachten van de centrale diensten naar de provinciale kantoren) : 23 personeelsleden, waarvan 5 in Antwerpen, 4 in Limburg, 6 in Oost-Vlaanderen, 4 in Vlaams-Brabant en 4 in West-Vlaanderen ;
- op 15 oktober 1996 (Export Vlaanderen) : 24 personeelsleden, waarvan 6 in Antwerpen, 4 in Limburg, 5 in Oost-Vlaanderen, 4 in Vlaams-Brabant en 5 in West-Vlaanderen.

Deze personeelsaantallen zijn geen voltijdse equivalenten (verschillende personeelsleden in de provinciale kantoren werken niet voltijds).

De verdeling van het personeel over de vijf provinciale kantoren gebeurt enkel volgens het werkvolume in elk van de kantoren. De verdeling ervan stemt nagenoeg overeen met het aantal exporterende ondernemingen (inclusief diensten en traders) per provincie.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 245
van 7 augustus 1996
van de heer JOHN TAYLOR

Buitenlandse reizen – Overzicht

Geregeld vernemen wij dat leden van de regering, leden van hun kabinet of ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een buitenlandse reis ondernemen. Vaak stellen wij vast dat zij bij dergelijke gelegenheden worden vergezeld door soms zeer uitgebreide delegaties..

Graag kreeg ik dienaangaande van de minister-president, wat de vorige zitting en het gehele jaar 1995 betreft, volgende informatie.

1. Welke buitenlandse reizen hebben er gedurende die periode plaatsgevonden onder leiding van een lid van de Vlaamse regering, een lid van hun kabinet of een ambtenaar van de Vlaamse Gemeenschap ?

Wat waren de redenen voor die reizen ?

2. Wat was de duur van die respectieve buitenlandse reizen en wat was de kostprijs ervan ?

Op welk budget werd de kostprijs van die reizen aangerekend ? Was dat op het budget van het kabinet of op het budget van de administratie ?

3. Door hoeveel kabinetsleden en/of door hoeveel leden van de administratie werden de respectieve ministers op elk van die reizen vergezeld ?

4. Waren er bij dergelijke gelegenheden ook personen vreemd aan het kabinet of de administratie aanwezig en zo ja, in welke hoedanigheid ?

Door wie werden de reiskosten van dergelijke buitenstaanders betaald ?

5. Werden sommige buitenlandse reizen geheel of gedeeltelijk door derden betaald ? Zo ja, door wie of door welke instantie ?

6. Welke buitenlandse reizen worden er voor de huidige zitting gepland ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Tewerkstelling

Wat de sector Tewerkstelling betreft, kan ik mededelen dat alle informatie met betrekking tot de gevraagde gegevens werd opgenomen in het ontwerp van globaal antwoord dat aan het kabinet van de minister-president werd bezorgd.

Wat de administratie Werkgelegenheid betreft, vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een uitsplitsing. Dit bevat de elementen voor respectievelijk de vragen 1, 2 en 4.

Wat vraag 3 betreft, heb ik in de bedoelde periode geen officiële buitenlandse zending ondernomen.

Met betrekking tot vraag 5 is het zo dat voor een gedeelte de betaling ten laste werd genomen door een van de doelstellingen van het Europees Sociaal Fonds (co-financiering). Ingeval dit onder de noemer "derden" dient te worden gecatalogeerd, moeten hierbij de bedragen worden vermeld in artikel 83.21.

Leefmilieu

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger het gecoördineerde antwoord voor het departement Leefmilieu en Infrastructuur, waarin de gegevens voor de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer werden opgenomen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 254 van 18 september 1996 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Jekervallei Tongeren – Overstromingen

Op 9 juni laatstleden waren er overstromingen in het oosten van Limburg. De Tongerse Jekervallei werd – voor de zoveelste keer – getroffen door deze waterramp.

Voor deze gebieden zou een aanvraag tot erkenning als noodgebied worden ingediend.

1. Zijn er maatregelen getroffen om deze situatie te verhelpen? Welke termijn is daarop gesteld?
2. Zijn er naar aanleiding van deze problematiek reeds concrete dossiers ingediend om dit in de toekomst te verhelpen?
3. Zullen de voorgestelde oplossingen het probleem definitief van de baan helpen? Welke bijzondere maatregelen zijn er eventueel nog nodig en wie is bevoegd om deze maatregelen te treffen?

Antwoord

1. Met het oog op het voorkomen van wateroverlast in de Jekervallei in Tongeren werden door het gewest reeds een aantal maatregelen getroffen.

Op het einde van de jaren tachtig werden kredieten verleend voor de verbeteringswerken aan de Jeker in de doortocht door Tongeren. Voor het gedeelte van het verbeteringsproject aan de Jeker stroomopwaarts van Tongeren beschikt de bevoegde afdeling Water van de Aministratie over een ontwerp, waarvoor in 1993 een milieueffectrapport werd opgemaakt. Van de eerste fase van het ontwerp, de aanpassing van de doortocht van Lauw, werd een uitvoeringsdossier opgesteld en zijn de grondinnemingen aangevat.

2. Van het ontwerp tot verbetering van de Jeker in de doortocht in Lauw krijgt de vernieuwing van de twee verkeersbruggen, die momenteel de grootste hinder voor de waterafvoer vormen, prioriteit. Zodra mijn administratie in het bezit wordt gesteld van een aanbestedingsklaar ontwerp voor de twee bruggen, waarvoor de stad Tongeren kan instaan op basis van de beslissing van het schepencollege van 2 mei 1989, zal de bevoegde afdeling Water onverwijld overgaan tot het aanvragen van de bouwvergunning en tot de aanbesteding en de uitvoering van deze werken. Een aanbesteding voor het uitvoeren van een grondruiming van de Jeker in de doortocht door Lauw wordt momenteel voorbereid.
3. Na de recente overstroming van 9 juni 1996 is vastgesteld dat zelfs de aanpassing van de doortocht van de Jeker door het centrum van Lauw wellicht onvoldoende zal zijn om de uitzonderlijk optredende piekafvoeren te kunnen verwerken. De reden hiervoor is, naast de zeer hoge neerslaghoeveelheid en intensiteit en de te kleine afvoercapaciteit van de Jeker door het centrum van Lauw, wellicht te zoeken in de normalisatiewerken aan de Jeker op Waals grondgebied en de recente rioleringswerken in het stroomgebied van de Jeker aldaar, met versnelde afvoer tot gevolg.

Er wordt dan ook gedacht aan de aanleg van een wachtbekken stroomopwaarts van het centrum van Lauw, om de piekdebieten aldaar tijdelijk te bufferen.

Deze oplossing moet minstens een aanvulling zijn en kan zelfs gedeeltelijk een alternatief zijn voor de technisch zeer moeilijk uitvoerbare aanpassingswerken aan de doortocht van de Jeker in Lauw (omdat het water er niet kan worden omgeleid), en omdat de verbetering van de Jeker in de doortocht door Lauw wellicht zal leiden tot een toenemend gevaar van wateroverlast meer stroomafwaarts in Rutten en Ton-

geren zelf. De aanleg van een wachtbekken past ook beter in de nieuwe beleidsvisie van de laatste jaren die streeft naar het bergen van water in plaats van naar het afvoeren ervan.

Er werd een model van contract opgesteld voor het ontwerpen van een wachtbekken op de Jeker in Lauw. Hiervoor wordt eerstdaags een prijsvraag gericht aan een aantal competente studie bureaus.

Op 26 september 1996 vond de opening van de offertes plaats voor het opmeten van de Jeker. Deze opmetingen zijn nodig omdat er voor de Jeker geen recente opmetingsgegevens bestaan, en omdat op basis van nieuwe opmetingstechnieken deze gegevens rechtstreeks bruikbaar worden voor een dynamische afvoersimulatie. De resultaten van die berekeningen zullen mee worden ingebracht in de regelingseisen van een te bouwen wachtbekken.

Gelet op de noodzakelijke termijnen voor de uitvoering van een ontwerpstudie, het opstellen van een bijkomend milieueffectrapport, het verzamelen van de nodige adviezen, het verkrijgen van de bouwvergunning, en voor het onteigenen van de nodige gronden, zal de aanleg van een wachtbekken stroomopwaarts van Lauw wellicht niet eerder dan in 1999 in uitvoering kunnen gaan.

Vraag nr. 4
van 23 september 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Aminimal-studie waterkwantiteit

Blijkens de conceptnota "Overleg Vlaamse Voerenaars – Vlaamse regering – provincie Limburg", wordt vanuit de bestendige deputatie van de provincie Limburg al jaren bij de Vlaamse Gemeenschap aangedrongen op de spoedige verwezenlijking door Aminimal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) van een studie met betrekking tot de waterkwantiteit in Voeren. Dit teneinde beter in te spelen op de initiatieven op Nederlands grondgebied.

Wat is het beleid van de minister terzake ?

Antwoord

De wateroverlastproblemen in de vallei van de Voer in Voeren doen zich zowel op Belgisch als op

Nederlands grondgebied voor. In Nederland werden reeds een aantal voorzieningen getroffen om het overstromingsgevaar aldaar in te perken. Voor het Belgische gedeelte is er in opdracht van de afdeling Water van Aminimal een studie lopende inzake de waterbeheersingswerken in de vallei van de Voer.

Binnenkort zou de eerste fase van de waterbeheersingswerken, met het bouwen van een bergingsbekken langs de Voer in Sint-Pieters-Voeren en van een slibvang op de Veurs in Sint-Martens-Voeren, kunnen worden aangevat. Deze kleinere buffers zullen reeds een aantal problemen aan de bron opvangen.

Het bergingsbekken is een bekken dat alleen bij hoge debieten tijdelijk water stockeert.

In een latere fase moeten bijkomende ingrepen gebeuren om de afvoerdebieten in de Voer effectief te beperken en aldus het overstromingsgevaar uit de dorpskernen van Voeren te weren.

Vooraleer de werken van de eerste fase kunnen aanvangen, zullen de nodige gronden moeten worden verworven. Indien aankoop in der minne niet mogelijk is, kan tot onteigening worden overgegaan.

Vraag nr. 6
van 25 september 1996
van mevrouw VERA DUA

Rioolkolkenslib – Verwerking

Het reinigen van gemeentelijke rioolkolken blijkt in de praktijk vrij problematisch te zijn. Volgens de vigerende wetgeving moet het opgezogen rioolkolkenlib ofwel worden afgevoerd naar een slibverwerkend bedrijf, ofwel worden gestort op een vergunde klasse II-stortplaats. De privé-firma's die op een verantwoorde manier instaan voor de reiniging van rioolkolken hebben te kampen met enorme problemen. De meeste klasse II-stortplaatsen weigeren dit slib, hetzij omdat ze worden beheerd door een intercommunale die enkel materiaal aanvaardt van de aangesloten gemeenten, hetzij omdat deze stortplaatsen geen vergunning hebben voor het storten van rioolkolkenlib, hetzij omdat het materiaal moet worden aangeboden onder "steekvaste" vorm.

Vermits er in Vlaanderen maar een zeer beperkt aantal bedrijven erkend is als slibverwerker, biedt dit alternatief in de meeste gevallen ook geen

afdoende oplossing wegens te hoge transportkosten.

De gemeenten nemen hierbij een zeer dubbelzinnige houding aan : de firma's die op legale en milieuverantwoorde manier werken, zijn genoodzaakt een hogere kostprijs aan te rekenen gezien de hierboven geschetste problemen. De gemeenten kiezen dan maar voor firma's die het minder nauw nemen met de wetgeving en het rioolcolkenslib gewoon ergens dumpen. Ofwel zien de gemeenten af van een regelmatig onderhoud van hun riolen, met alle gevolgen vandien.

1. Wat wordt er juist bedoeld met de term "rioolkolksubstantie in steekvaste vorm" ? Aan welke eisen moet deze substantie voldoen om aanvaard te worden op een klasse II - stortplaats ?
2. Hoeveel en welke stortplaatsen in Vlaanderen beschikken over een vergunning voor het storten van rioolkolkslib ?
3. Kan een stortplaats die beschikt over een vergunning voor het storten van rioolkolkslib het storten weigeren aan een privé-firma, niettegenstaande er wordt voldaan aan alle gestelde voorwaarden ?
4. Bestaan er plannen inzake het recycleren van rioolkolkslib ?
5. Hoeveel en welke bedrijven in Vlaanderen beschikken over een erkenning als slibverwerker ?
6. Is de minister zich bewust van het feit dat vele firma's die instaan voor het reinigen van rioolkolken, alsook sommige gemeenten die zelf beschikken over één of meerdere rioolkolkszuigers, de wetgeving overtreden en wordt er toezicht uitgeoefend op deze firma's en gemeenten ?
7. Welke maatregelen heeft de minister reeds genomen of uitgewerkt om deze vorm van oneerlijke concurrentie te bestrijden ?
8. Welke maatregelen heeft de minister reeds genomen of uitgewerkt om de gemeenten aan te zetten tot een milieuverantwoorde rioolkolkreiniging ?

Antwoord

1. De steekvastheid van slib wordt gedefinieerd in titel II van het Vlarem bij de acceptatiecriteria voor categorie 1 en 2-stortplaatsen (respectievelijk art. 5.2.4.1.3. § 3, 6° en art. 5.2.4.1.4 §2, 5°), waarbij voor de steekvastheid van slib volgende richtwaarde geldt : afschuifspanning $\geq 10 \text{ kN/m}^2$. De afschuifspanning moet worden bepaald met de vintest beschreven in het afvalstoffencompendium (AAC 2/II/A.4) of met een gelijkwaardige grondmechanische methode. Om te mogen aanvaard worden op een categorie 2-stortplaats dient het rioolkolkslib te voldoen aan de aanvaardbaarheidscriteria voor categorie 2-stortplaatsen zoals bepaald in art. 5.2.4.1.4. § 2 van Vlarem II.
2. Op dit ogenblik zijn in het Vlaams Gewest 14 categorie 2-stortplaatsen vergund en in exploitatie. Met uitzondering van de stortplaats De Kock in Huldenberg, mogen al deze stortplaatsen rioolkolkslib aanvaarden.
3. In verband met de verplichting voor een stortplaats om afvalstoffen op de stortplaatsen te accepteren, moet onderscheid worden gemaakt tussen openbare en privé-stortplaatsen.

Voor openbare stortplaatsen geldt artikel 5.2.4.1.2. § 2 van Vlarem II : de exploitant van een openbare stortplaats aanvaardt, tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, binnen de perken van zijn vergunning afvalstoffen aangevoerd door derden en afkomstig uit hun werkingsgebied zoals vastgelegd in het Afvalstoffenplan waarin de stortplaats gelegen is. In het Afvalstoffenplan 1991-1995 (decretaal verlengd voor 1996) is het werkingsgebied van de bestaande categorie 2-stortplaatsen niet eenduidig vastgelegd. Wel bepaalt het Afvalstoffenplan (paragraaf 5.4.3.) dat alle nieuwe categorie 2-stortplaatsen toegankelijk moeten worden gemaakt voor alle afvalstoffen, ongeacht de plaats van herkomst binnen het Vlaams Gewest. In elk geval moet, met de bestaande stortplaatsen, de afvalverwijdering in het hele Vlaams Gewest worden verzekerd en is een intercommunale stortplaats verantwoordelijk voor de verwijdering van afvalstoffen afkomstig van haar werkingsgebied.

Daarnaast moet elke exploitant die het vervullen van een opdracht van openbaar nut beoogt,

in zijn milieuvergunningaanvraag de verbintenis aangaan om, binnen de perken, het voorwerp en de voorwaarden van de milieuvergunning, afvalstoffen te aanvaarden op schriftelijke vraag van de OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) of in opdracht ervan (hoofdstuk D, 4.3.7° van het milieuvergunningaanvraagformulier zoals vastgesteld in bijlage 4 van Vlarem I). Eventueel kan de verplichting om op schriftelijke vraag van OVAM afvalstoffen op de stortplaats te aanvaarden, als voorwaarde worden opgelegd in de vergunning.

In de praktijk blijkt deze verplichting moeilijk afdwingbaar. De exploitant kan de verplichting op twee manieren omzeilen : enerzijds door tariefdifferentiatie en anderzijds door zich te beroepen op artikel 5.2.1.2. § 5 van Vlarem II (".. De exploitant is verantwoordelijk voor de aanvaarding van de afvalstoffen ...")

4. en 5. In Vlaanderen zijn er 25 bedrijven vergund voor de verwerking van slib, 18 ervan zijn vergund voor de verwerking van rioolkolkenlib. Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de lijst van de vergunde inrichtingen voor het bewerken van slib. De verwerking bestaat meestal uit een voorbehandeling (steekvast maken van een slib door ontwatering of conditionering), waarna het slib wordt afgevoerd naar een categorie 2-stortplaats.

Slechts drie van de inrichtingen vergund voor de verwerking van rioolkolkenlib, beschikken over een installatie voor de reiniging van rioolkolkenlib. Volgens de informatie waarover ik beschik, vindt recyclage/recuperatie van rioolkolkenlib op dit ogenblik niet of nauwelijks plaats. Gelet op de heterogene en variabele samenstelling van rioolkolkenlib, zijn de mogelijkheden om dit slib nuttig toe te passen of te recyclen beperkt. Rioolkolkenlib kan gedeeltelijk worden gerecycleerd door recuperatie van de zandfractie.

6. en 7. Zowel het verwijderen als het nuttig toepassen van afvalstoffen is een vergunningsplichtige handeling als bedoeld in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en in het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981.

Het slib afkomstig van het reinigen van rioolkolken is volgens het afvalstoffendecreet een bijzondere afvalstof. Dit decreet bepaalt verder in artikel 12 dat het verboden is afvalstoffen achter te laten. Volgens artikel 54 van hetzelfde decreet

wordt het toezicht op de bepalingen van dit decreet niet enkel uitgeoefend door de ambtenaren die de Vlaamse regering aanwijst (bv. de ambtenaren van OVAM of de toezichthoudende ambtenaren van de afdeling Milieu-inspectie, maar ook door de burgemeester van de gemeenten waar de afvalstoffen werden aangetroffen.

Door de afdeling Milieu-inspectie werd tot op heden geen systematisch toezicht uitgeoefend op de bestemming van het slib afkomstig van het reinigen van rioolkolken.

Wel werd er telkens opgetreden wanneer er een klacht werd ingediend bij de afdeling Milieu-inspectie. In dergelijke gevallen stelde de afdeling Milieu-inspectie een procesverbaal van overtreding op en legde de overtreders de nodige onderrichtingen op om aan de onwettelijke toestand een einde te maken.

8. Uit het antwoord op de vorige vragen blijkt dat alle reglementen die nodig zijn om te komen tot een milieuverantwoorde rioolkolkenreiniging, bestaan.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 7
van 25 september 1996
van de heer STEVE STEVAERT**

*Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening –
Uittreding van gemeenten*

Bij decreet van de Vlaamse Raad van 28 juni 1983 werd de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW) opgericht.

Artikel 15, 2° van dit decreet stelt dat "de Maatschappij (...) op verzoek van de betrokken gemeente of vereniging van gemeenten, onder de voorwaarden te bepalen door haar raad van beheer (...) aan een gemeente of vereniging van gemeenten een watervoorzieningsdienst in zijn geheel of gedeeltelijk kan overlaten. In laatstgenoemd geval is de machtiging van de Vlaamse Regering vereist."

Bij besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 1985, gewijzigd bij besluit van 13 mei 1992, werden de statuten van de VMW vastgesteld.

De statuten van de VMW zeggen in artikel 8 § 1 : "Een vennoot kan uittreden uit de maatschappij, met instemming van de Raad van Bestuur, die de voorwaarden van de uittreding vaststelt, na raad-

pleging van het in artikel 29 bedoelde regionale comité. Zo de raad van bestuur de uittreding van een vennoot weigert, kan deze laatste beroep instellen bij de Vlaamse Regering".

Artikel 10 van de statuten van de VMW zegt : "Wanneer in toepassing van artikel 15 van het decreet van 28 juni 1983 (d.w.z. na machtiging van de Vlaamse regering), de Maatschappij een watervoorzieningsdienst geheel of gedeeltelijk overlaat (...) houden de vennoten, houders van aandelen in deze dienst en gebeurlijk ook in gemeenschappelijke installaties, op deel uit te maken van de Maatschappij, behalve wanneer zij nog vennoot zijn in een andere watervoorzieningsdienst.

De raad van bestuur regelt de modaliteiten van deze uittreding na raadpleging van het betrokken regionale comité. Hij beslist over de vernietiging of overdracht van de vrijgekomen aandelen en bepaalt de vergoedingen te betalen aan of door de uittredende vennoten."

Zowel het decreet als de statuten van de VMW staan dus toe dat een gemeente-vennoot uittreedt uit de VMW en dus zou toetreden tot een andere watermaatschappij.

Aangezien diverse vennoten van de VMW om uiteenlopende redenen dergelijke uittreding overwegen, hebben zij zich, voorafgaand aan een definitieve beslissing van hun gemeenteraden, correct willen informeren, zowel over de procedures en formaliteiten, als over de financiële consequenties van de uittreding uit de VMW en de overgang naar een andere maatschappij.

Aangezien deze gemeenten-vennoten op hun aan de VMW gerichte mondelinge en schriftelijke verzoeken om informatie evenwel vanwege de Maatschappij geen of slechts zeer vage antwoorden ontvingen, hebben zij mij gevraagd de minister daarover zelf te ondervragen.

1. Welke procedure en formaliteiten dient een vennoot te doorlopen voor het indienen van een verzoek tot uittreding uit de VMW ?
2. Is deze procedure identiek als de betrokken vennoot tevens meteen stelt te zullen toetreden tot een andere watermaatschappij ?
3. Is in dit laatste geval een vergoeding verschuldigd aan de VMW voor de waarde van haar over te dragen installaties ? M.a.w., worden de installaties op het grondgebied van de betrokken vennoot beschouwd als behorende tot het patrimonium van de VMW, of zijn zij integen-

deel (minstens gedeeltelijk) eigendom van de gemeente-vennoot zelf ?

4. Ontvangt de ontslagnemende vennoot vanwege de VMW een bedrag als vergoeding voor zijn door de Maatschappij terug te betalen aandelen ?
5. Wie bepaalt zo nodig de omvang van de door de vennoot te betalen of te ontvangen vergoedingen ?
6. Welke beroepsmogelijkheden heeft de vennoot in geval van weigering tot uittreding, zowel ten opzichte van de VMW als ten opzichte van de Vlaamse regering en de bevoegde minister ?

Antwoord

1. De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening is als burgerlijke vennootschap opgericht in de vorm van een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, waarop de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen van toepassing zijn. Overeenkomstig deze wettelijke bepalingen zijn in artikel 8 § 1 van de statuten van de Maatschappij de modaliteiten opgenomen voor uittreding van vennoten.

Conform deze bepalingen kan een vennoot uittreden, met instemming van de raad van bestuur, die de voorwaarden van uittreding vaststelt na raadpleging van het in artikel 29 bedoelde regionale comité. Zo de raad van bestuur de uittreding weigert, is er een beroepsmogelijkheid bij de Vlaamse regering.

Een verzoek tot uittreding uit de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening moet dan ook worden gericht aan de raad van bestuur van de Maatschappij.

2. Wanneer een uittredend vennoot wenst toe te treden tot een andere maatschappij, kan deze andere maatschappij, zo het een intercommunale is, overeenkomstig artikel 15 van het decreet van 28 juni 1983, houdende oprichting van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, zelf vragen een watervoorzieningsdienst geheel of gedeeltelijk aan haar over te laten. De voorwaarden waaronder dit kan gebeuren, worden bepaald door de raad van bestuur van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening.

Het overlaten van een deel van een watervoorzieningsdienst door de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening aan een andere maatschappij is wel onderworpen aan een machtiging van de Vlaamse regering.

Artikel 10 van de statuten bepaalt dat in dergelijk geval de raad van bestuur de voorwaarden regelt van uittreding van de betrokken vennoot na raadpleging van het regionaal comité. Tevens bepaalt de raad welke vergoeding aan of door de vennoot moet worden betaald.

In dit geval is er niet in een beroepsmogelijkheid voorzien.

3. Vermits de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening is opgericht in de vorm van een coöperatieve vennootschap, zijn alle door haar gerealiseerde installaties eigendom van de Maatschappij en behoren zij niet tot het patrimonium van de gemeente-vennoot. De vennoten zijn alleen eigenaar van financiële activa in de vorm van volgestorte aandelen.

De eventuele afstand van een deel van het patrimonium van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening aan een gemeente of aan een vereniging van gemeenten, wordt geregeld door bovengenoemd artikel 15 van het decreet van 28 juni 1983, houdende oprichting van de instelling Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, en artikel 10 van de statuten.

Het is de raad van bestuur die de voorwaarden van de verkoop vaststelt en bijgevolg ook de vergoeding bepaalt die de overnemende gemeente of intercommunale zal moeten betalen.

4. Artikel 9 van de statuten regelt de terugbetaling van de aandelen aan de ontslagnemende vennoot. In afwijking van artikel 153 van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, wordt het bedrag van de aan de ontslagnemende vennoot terug te betalen aandelen vastgesteld door de raad van bestuur van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, na raadpleging van het regionaal comité.
5. Zoals boven vermeld, is het de raad van bestuur die bepaalt welke vergoedingen aan of door een uittredende vennoot moeten worden betaald.
6. Artikel 8 § 1 van de statuten bepaalt dat een vennoot in beroep kan gaan bij de Vlaamse regering, indien de raad van bestuur van de

Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening de uittreding van een vennoot weigert.

Vraag nr. 23
van 2 oktober 1996
van mevrouw VERA DUA

Mestdecreet – Opbrengst milieuheffing

Artikel 21 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, gewijzigd door het decreet van 20 december 1995, bepaalt op welke wijze de heffingen worden berekend, waarbij de opbrengst integraal wordt toegekend aan de Mestbank.

1. Wat is de totale opbrengst van de heffingen voor het kalenderjaar 1995, wat is het aandeel van enerzijds de basisheffing en anderzijds de afzetheffing ?
2. Wat was de totale opbrengst van de heffingen voor de kalenderjaren 1992, 1993 en 1994 ?

Antwoord

1. Totale opbrengst van de heffingen voor het kalenderjaar 1995

Basisheffing

- Producent-gebruikers

Er zijn nog geen definitieve cijfers bekend van de opbrengst van de basisheffing. In de begroting voor 1996 werd ervan uitgegaan dat 120.000.000 frank zou worden geïnd.

- Invoer

De basisheffing op de invoer van mestoverschotten bedraagt 23.957.100 frank. De aanslagbiljetten werden verzonden op 15 oktober 1996. De betaling dient te gebeuren voor 15 december 1996.

In totaal was er 140 miljoen frank begroot als inkomsten uit de basisheffingen.

Afzetheffing

Er werd in de loop van het productiejaar 1995 geen aanvraag tot afname van dierlijk mest-

verschot ingediend, dus werd er geen afzetting geïnd voor het aanslagjaar 1996.

2. Totale opbrengst van de heffingen voor de kalenderjaren 1992, 1993 en 1994

Kalenderjaar 1992 (productiejaar 1992 – aanslagjaar 1993)

	Reeds geïnd	Nog te innen
Basisheffing		
– producent-gebruiker	131.114.694	7.436.270
– invoer	4.038.604	71.036
Afzetheffing	0	0

Kalenderjaar 1993 (productiejaar 1993 – aanslagjaar 1994)

	Reeds geïnd	Nog te innen
Basisheffing		
– producent-gebruiker	132.450.660	3.415.175
– invoer	7.432.400	252.000
Afzetheffing	0	0

Kalenderjaar 1994 (productiejaar 1994 – aanslagjaar 1995)

	Reeds geïnd	Nog te innen
Basisheffing		
– producent-gebruiker	135.170.953	3.916.030
– invoer	19.922.200	271.000
Afzetheffing	40.896	0

Vraag nr. 24
van 2 oktober 1996
van mevrouw VERA DUA

Mestdecreet – Ecologisch waardevolle gebieden

In artikel 15 § 4 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, gewijzigd door het decreet van 20 december 1995, worden specifieke bemestingsnormen ingesteld voor valleigebieden en ecologisch waardevolle agrarische gebieden, voor speciale beschermingszones, habitats en bijhorende bufferzones afgebakend

overeenkomstig de richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand, en voor bosgebieden, natuurgebieden, natuurontwikkelingsgebieden of natuurreservaten. In deze gebieden kunnen beheersovereenkomsten worden afgesloten.

Binnen deze zones kan de Vlaamse regering gebieden aanwijzen waar de toegelaten meststoffen gemoduleerd worden verstrengd volgens de aanwezige natuurwaarden.

Voor de cultuurgronden gelegen in dergelijke gebieden worden de inkomstenverliezen die ontstaan ten gevolge van deze bepalingen volledig vergoed.

Overeenkomstig artikel 15 § 5 is vanaf 1 januari 1998 elke vorm van bemesting verboden in de bosgebieden, natuurgebieden, natuurontwikkelingsgebieden en natuurreservaten, met uitzondering van extensieve begrazing.

1. Hoeveel hectaren cultuurgrond zijn gelegen in zones die overeenkomstig artikel 15 § 4 aan strengere bemestingsnormen onderworpen zijn? Hoeveel procent van de totale oppervlakte cultuurgrond in Vlaanderen vertegenwoordigt dit aandeel?
2. Voor hoeveel hectaren cultuurgrond zal overeenkomstig artikel 15 § 5 vanaf 1 januari 1998 elke vorm van bemesting, met uitzondering van extensieve begrazing, verboden zijn?
3. Welk bedrag aan compensaties moet worden uitbetaald aan de producenten waarvan cultuurgronden gelegen zijn in de beschermde zones zoals bedoeld in artikel 15 § 4?
4. Hoeveel hectaren cultuurgrond, waarvoor de toegelaten meststoffen gemoduleerd worden verstrengd volgens de aanwezige natuurwaarden, werden door de Vlaamse regering ondertussen aangewezen en wat impliceert deze verstrenging?
5. Voor hoeveel hectaren cultuurgrond werden beheersovereenkomsten afgesloten, zoals bepaald in artikel 15 § 4?

Antwoord

1. In Vlaanderen zijn er 43.484 ha gelegen in gebieden met strengere bemestingsnormen zoals bepaald in artikel 15 § 4. Het gaat hier om een ruime schatting van de oppervlakte; de exacte oppervlakte cultuurgrond in landbouwgebruik wordt op dit ogenblik geïnventariseerd.

2. Het Instituut voor Natuurbehoud heeft de opdracht gekregen de (in artikel 15 § 5 bepaalde gebieden voor 1 januari 1998 te bepalen.
3. De bedragen van de compensaties die zullen worden betaald per ha zijn bepaald door het besluit. De Mestbank is momenteel bezig de gebruikers en hun percelen in de gebiedsgerichte verscherping te inventariseren. Begin 1997 zal het duidelijker zijn wat het totale bedrag is dat in de beschermde zones wordt uitbetaald.
4. De Vlaamse regering heeft hieromtrent nog geen besluit genomen.
5. Er werden nog geen bijkomende bepalingen omtrent beheersovereenkomsten vastgelegd.

Vraag nr. 25
van 2 oktober 1996
van mevrouw VERA DUA

Mestdecreet – Fosfaatverzadigde gebieden

Artikel 15 § 6 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, gewijzigd door het decreet van 20 december 1995, bepaalt dat op cultuurgronden gelegen in fosfaatverzadigde gebieden de bemesting met chemische meststoffen beperkt wordt tot 40 kg difosforpentoxide per ha en per jaar. Bemesting met dierlijk mest is onder bepaalde voorwaarden enkel toegestaan aan gezinsveeteeltbedrijven.

De Vlaamse regering stelt de criteria vast voor de aanwijzing van deze gebieden en bakent ze af. Door het besluit van 20 december 1995 werden de criteria vastgesteld en werden de fosfaatgevoelige zones afgebakend.

1. Hoeveel hectaren cultuurgrond zijn gelegen in fosfaatgevoelige zones ?
2. Hoeveel aanvragen tot afwijking van de opgelegde beperkingen in deze zones werden reeds ingediend ? Welk gevolg werd daaraan gegeven ?

Antwoord

1. De inventarisatie van de fosfaatverzadigde gebieden in zure zandgronden, is een onderzoek dat in 1993 is gestart bij de Vlaamse Landmaat-

schappij, afdeling Mestbank, en nog loopt tot 31 maart 1997.

De geïnventariseerde gebieden, aangeduid op kaarten 1/10.000 en gevoegd bij het besluit, zijn het resultaat van de eerste twee werkjaren van dit onderzoek. Pas nadat het vierde werkjaar voltooid is, zullen deze kaarten worden aangevuld met de resultaten van het derde en vierde werkjaar.

De totale oppervlakte cultuurgrond die als fosfaatverzadigd is afgebakend, bedraagt 2.848 ha.

2. In totaal werden (tot 9 oktober 1996) voor 427 percelen (644,5898 ha) aanvragen ingediend voor afwijkingen van de beperkingen. Hiervan zijn 197 percelen fosfaatverzadigd, voor een totale oppervlakte van 295,1484 ha. 230 percelen zijn niet fosfaatverzadigd ; de totale oppervlakte bedraagt 349,4414 ha. Er werden reeds 213 aanvragen tot afwijking op de maatregelen van artikel 15 § 6 van het decreet ingediend bij de Mestbank. Deze aanvragen waren afkomstig van 79 landbouwers. Reeds 203 attesten werden verleend.

Een attest bevat :

- het goedgekeurde aanvraagformulier ;
- kopie van de analyseresultaten van het erkende laboratorium ;
- een topografische kaart 1/10.000 waarop het perceel is ingetekend ;
- de oppervlakte en Lambert-coördinaten van het betreffende perceel ;
- kopie van de factuur van het erkende laboratorium.

De analysekosten van de ontvankelijk verklaarde attesten werden terugbetaald aan de landbouwer. De kosten van de verleende 203 attesten bedragen in totaal 506.626 frank.

Vraag nr. 26
van 2 oktober 1996
van mevrouw VERA DUA

Mestdecreet – Grondwaterzones met bemestingsverbod

Artikel 15 § 3 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, gewijzigd door het decreet van 20 december 1995, bepaalt dat op cultuurgronden gelegen in de beschermingszones

type I voor grondwater elke vorm van bemesting uitgesloten is.

Hoeveel hectaren cultuurgrond zijn gelegen in zones die overeenkomstig artikel 15 § 3 onderhevig zijn aan een absoluut bemestingsverbod ?

Antwoord

In Vlaanderen zijn er in totaal 75 ha gelegen in gebieden met een bemestingsverbod zoals bepaald in artikel 15 § 3.

Het gaat hier om een raming van de oppervlakte landbouwgrond ; de exacte oppervlakte cultuurgrond in landbouwgebruik wordt op dit ogenblik geïnventariseerd.

Vraag nr. 27 van 2 oktober 1996 van mevrouw VERA DUA

Mestdecreet – Waterwingebieden met strengere bemestingsnormen

In artikel 15 § 2 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, gewijzigd door het decreet van 20 december 1995, worden specifieke bemestingsnormen opgelegd voor waterwingebieden en beschermingszones type II en III voor grondwater, voor gevoelige gebieden die belangrijk zijn voor de productie van drinkwater en voor nitraatgevoelige gebieden. Voor gronden gelegen in beschermingszones type III voor grondwater kan ontheffing van deze strengere bemestingsnormen worden gekend

Voor de cultuurgronden gelegen in dergelijke gebieden worden de inkomstenverliezen, die ontstaan ten gevolge van deze bepalingen, volledig vergoed. Via diverse besluiten werden de bedoelde zones afgebakend.

1. Hoeveel hectaren cultuurgrond zijn gelegen in zones die overeenkomstig artikel 15 § 2 aan strengere bemestingsnormen onderworpen zijn ? Hoeveel procent van de totale oppervlakte cultuurgrond in Vlaanderen vertegenwoordigt dit aandeel ?
2. Welk bedrag aan compensaties moet worden uitbetaald aan de producenten waarvan cultuurgronden gelegen zijn in de beschermde zones zoals bedoeld in artikel 15 § 2 ?

3. Voor hoeveel hectaren gelegen in beschermingszones type III voor grondwater werd ontheffing van deze strengere bemestingsnormen toegekend ?

Antwoord

1. In Vlaanderen zijn er 57.791 ha gelegen in gebieden met strengere bemestingslimieten zoals bepaald in artikel 15, § 2.

Het gaat hier om een ruime schatting van de oppervlakte, de exacte oppervlakte cultuurgrond in landbouwgebruik wordt op dit ogenblik geïnventariseerd.

2. Zie vraag 24.

3. Voor volgende grondwaterwinningen werd een ontheffing van de strengere bemestingsnormen toegekend : As, Lommel, Tessenderlo, Nieuwrode, Hoogstraten, Meerle, Merksplas, Brasschaat, Kapellen, Oud-Turnhout, Schilde. De oppervlakte van deze zones is niet bekend.

Vraag nr. 28 van 2 oktober 1996 van mevrouw VERA DUA

Mestdecreet – Dierlijke mestproductie

In het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, gewijzigd door het decreet van 20 december 1995, wordt elke producent verplicht in een aangifte vast te leggen wat er met de op zijn bedrijf geproduceerde dierlijke mest gebeurt.

1. Hoeveel bedraagt de totale hoeveelheid geproduceerde dierlijke mest in het Vlaams Gewest in 1995 ? Is er ten opzichte van 1994 een toename of een afname ?
2. Welke aandelen van de totale geproduceerde hoeveelheid dierlijke mest worden respectievelijk gebruikt voor de bemesting van eigen gronden, afgezet via burenderegeling, afgezet via langetransport, afgevoerd naar een mestver(be-)werkingsinstallatie ?
3. Hoeveel bedraagt de totale hoeveelheid chemische mest gebruikt in het Vlaams Gewest ?

4. Hoeveel dierlijke mest werd er ingevoerd van buiten het Vlaams Gewest en vanwaar is dit dierlijke mest afkomstig ?

Antwoord

1. Op basis van de aangifte 1995 (gemiddelde veebezetting in 1994) en de aangifte 1996 (gemiddelde veebezetting 1995) bij de Mestbank, bedraagt de totale dierlijke productie, uitgedrukt in kg stikstof en difosforpentoxide

in 1994 :

159.198.992 kg stikstof

71.428.631 kg fosfaat

in 1995 (op 14 oktober 1996) :

163.914.451 kg stikstof

73.246.538 kg fosfaat.

Zoals reeds vermeld in vraag 22, werden voor de bepaling van maximale difosforpentoxide en stikstofproductie in het Vlaams Gewest de cijfers van de land- en tuinbouwteiling van 1994 gebruikt. Op basis van de land- en tuinbouwteiling 1995 (15 mei 1995), bedraagt de difosforpentoxideproductie 78,5 miljoen kg en de stikstofproductie 174,9 miljoen kg.

2. Op basis van de aangifte 1995 en 1996 en de burenenregelingen en de mestafzetdocumenten die aan de Mestbank werden toegestuurd, worden volgende gegevens verkregen.

Areaal cultuurgrond in 1994

Grasland (ha)	269.670
Maïs (ha)	142.593
Ander (ha)	221.633
Totaal (ha)	633.896

Areaal cultuurgrond in 1995

Grasland (ha)	267.159
Maïs (ha)	144.076
Ander (ha)	201.993
Lage N behoefte	23.427
Totaal (ha)	636.659

Dierlijke mest afgezet met burenenregelingen in 1994 :

- vervoer uitgedrukt in kg stikstof : 18.323.337
- vervoer uitgedrukt in kg fosfaat : 11.843.696

Dierlijke mest afgezet met mestafzetdocumenten in 1994 :

- vervoer uitgedrukt in kg stikstof : 18.652.427
- vervoer uitgedrukt in kg fosfaat : 14.241.903

Dierlijke mest afgezet met burenenregelingen in 1995 :

- vervoer uitgedrukt in kg stikstof : 19.068.800
- vervoer uitgedrukt in kg fosfaat : 12.259.411

Dierlijke mest afgezet met mestafzetdocumenten in 1995 :

- vervoer uitgedrukt in kg stikstof : 22.947.768
- vervoer uitgedrukt in kg fosfaat : 17.629.355

3. Op basis van de aangifte 1995 en 1996 bij de Mestbank werden volgende gegevens verkregen.

Kunstmestgebruik in 1994 :

– stikstof (kg N)	54.640.880
– fosfaat (kg P205)	12.698.727

Kunstmestgebruik in 1995 :

– stikstof (kg N)	61.300.190
– fosfaat (kg P205)	11.789.600

4. Op basis van de aangiften 1995 en 1996 bij de Mestbank werden volgende gegevens verkregen :

Ingevoerde dierlijke mest tijdens 1994 : 194.945 ton

Oorsprong	Kg stikstof	Kg fosfaat
Wallonië	48.180	29.436
Nederland	1.166.072	903.746
Frankrijk	973	898
Duitsland	362.115	220.797

Ingevoerde dierlijke mest tijdens 1995 : 239.571 ton

Oorsprong	Ton	Kg stikstof	Kg fosfaat
Wallonië	11.329	56.781	35.289
Nederland	110.650	1.260.810	1.016.241
Frankrijk	36	178	107
Duitsland	115.110	532.694	319.616
Brussel	2.446	83.151	71.890

Vraag nr. 29
van 2 oktober 1996
van mevrouw VERA DUA

Mestdecreet – Aangifteplichtigen

In het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, gewijzigd door het decreet van 20 december 1995, wordt een aangifteplicht ingesteld voor diverse categorieën betrokkenen. Het betreft de producenten en gebruikers, de mestvoerders, de exploitanten van een be- of verwerkingseenheid voor mest, de exploitanten van een verzamelpunt en de producenten van andere meststoffen.

Jaarlijks moeten de aangiften bij de Mestbank ingediend worden voor 15 maart. Voor de aangiften 1996, aanslagjaar 1995, werd deze termijn uitzonderlijk verlengd tot 1 mei.

1. Hoeveel personen (of bedrijven, instellingen) zijn in Vlaanderen aangifteplichtig in het kader van het mestdecreet ?
2. Hoeveel van deze aangifteplichtigen hebben hun aangifte ingediend binnen de vooropgestelde termijn ?
3. Kan uit de ingekomen aangiftes afgeleid worden dat er zich geen problemen voordoen bij het verstrekken van de gevraagde informatie ? Of zijn er manifeste voorbeelden van gegevens die enkel mits grote moeite kunnen verstrekt worden ?
4. Op welke manier wordt door de Mestbank controle uitgevoerd op de ingestuurde gegevens, wat zijn de garanties dat de gegevens op de aangifteformulieren een juist beeld geven van de situatie op het terrein ? Kan de Mestbank op basis van de ingestuurde aangiftes een duidelijke analyse maken van de mestproblematiek in Vlaanderen ?

Antwoord

1. Aangifteplichtigen in het kader van het mestdecreet

Producent/gebruikers : 41.153

Invoerders/gewestgrensoverschrijdende bedrijven : 560

Producenten andere meststoffen : 160

Exploitanten be- verwerkingseenheden : 150

Exploitanten van verzamelpunt : 20

2. 37.918 aangiften van de producent/gebruikers werden tijdig ingediend. Op 6 juni 1996 werden 3.235 herinneringen verstuurd.
3. De gegevens gevraagd op de aangiften zijn reeds vijf jaar dezelfde en worden zonder problemen ingevuld.
4. Door de inspecteurs van de Mestbank worden inspecties op het terrein uitgevoerd. Bij de producent/gebruikers wordt de juistheid van de ingevulde gegevens in hun aangifte nagegaan.

De Mestbank is aldus op de hoogte van het areaal cultuurgronden dat voorhanden is in Vlaanderen en van de totale hoeveelheid geproduceerde dierlijke mest. Uit deze gegevens kan de dierlijke productie per ha (productiedruk), het gebruik van dierlijke mest per ha (gebruiksdruk) en het bedrijfsmatig overschot worden vastgesteld.

Vraag nr. 30
van 2 oktober 1996
van mevrouw VERA DUA

Mestdecreet – Verzamel- en be/verwerkingseenheden

In het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, gewijzigd door het decreet van 20 december 1995, wordt in artikel 3 bepaald dat elke exploitant van een verzamelpunt, een bewerkingseenheid of een verwerkingseenheid met een opslag- of verwerkingscapaciteit voor dierlijke mest of andere meststoffen equivalent aan een massa met een difosforpentoxide-inhoud van 300 kg per jaar, een jaarlijkse aangifte moet doen. De aangifte 1995 moest voor 1 mei 1996 ingediend zijn.

1. Hoeveel exploitanten van een bewerkingseenheid en hoeveel exploitanten van een verwerkingseenheid hebben een aangifte ingediend en hoeveel mest uitgedrukt in kg stikstof en kg difosforpentoxide werd respectievelijk aan beide categorieën aangeboden ?
2. Hoeveel mestver(be-)werkingsinstallaties zijn in Vlaanderen momenteel operationeel of in ontwikkeling en in hoeverre is de Mestbank bij deze initiatieven betrokken ?

3. Hoeveel van de totale hoeveelheid in Vlaanderen geproduceerde dierlijke mest werd er verwerkt, d.i. niet meer afgezet op gronden van het Vlaams Gewest ? Hoeveel van deze mest werd uitgevoerd naar Wallonië ? Hoeveel mest werd uitgevoerd naar andere landen en naar welke landen ?

Antwoord

1. Er zijn op dit moment een dertiental be- en verwerkingseenheden geregistreerd.
2. De mestver(be-)werkingsinstallaties die momenteel operationeel zijn, zijn voornamelijk werkzaam in het aanmaken van champignon-substraat.

Eén project is in opbouw en een vijftal andere projecten zijn in de fase van voorafgaand onderzoek. Dit onderzoek gebeurt op het vlak van de inschatting van de bestaande en toekomstige mestoverschotten, de vestigingsplaats, de milieuvergunningplaats, de milieuvergunningvoorwaarden en de kostprijs. Het is duidelijk dat over sommige van deze gegevens (bv. de eindnormen) nog onzekerheid bestaat. De Mestbank is goed geplaatst om gegevens aan de initiatiefnemers te verstrekken.

3. Uitvoer naar Wallonië

- 670.839 kg stikstof
- 611.342 kg fosfaat

Uitvoer naar Nederland

- 1.094.250 kg stikstof
- 1.141.227 kg fosfaat

Uitvoer naar Brussel

- 96.759 kg stikstof
- 91.025 kg fosfaat

Uitvoer naar Frankrijk

- 1.481.372 kg stikstof
- 1.637.428 kg fosfaat

Uitvoer naar Duitsland

- 10.743 kg stikstof
- 12.533 kg fosfaat

Vraag nr. 31 van 2 oktober 1996 van mevrouw VERA DUA

Mestdecreet – Fosfaatarm voeder

In het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, gewijzigd door het decreet van 20 december 1995, wordt in artikel 6 bepaald op welke wijze het mestoverschot per bedrijf moet berekend worden. Ingeval gebruik wordt gemaakt van fosfaatarm veevoeder mogen in de varkenssector de productiehoeveelheden voor difosforpentoxide per dier en per jaar met 10 % worden verminderd.

1. Op basis van welk onderzoek kon worden vastgesteld dat het gebruik van fosfaatarm voedsel aanleiding geeft tot een reductie van de uitstoot van difosforpentoxide met 10 % en door wie werd dit onderzoek uitgevoerd ?
2. Bij hoeveel procent van de aangiften in de varkenssector wordt gebruik gemaakt van deze uitzonderingsbepaling ten gevolge van het gebruik van fosfaatarm veevoeder ?
3. Over welke controlemiddelen beschikt de minister om na te gaan of wel degelijk gebruik werd gemaakt van fosfaatarm veevoeder ?

Antwoord

1. In artikel 6 van het mestdecreet is bepaald dat producenten die gebruik maken van laag-fosforvoeder, mits goedkeuring door de Mestbank en voor de bedrijfssituatie 1996, de in artikel 5 vermelde productiehoeveelheid voor varkens, uitgedrukt in kg difosforpentoxide, met 10 % kunnen verminderen.

De bepaling in dit artikel geldt uitsluitend voor de bedrijfssituatie 1996 en is bedoeld als een signaal om de brongerichte aanpak te bevorderen.

De Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek zal zich in de loop van het najaar beraden over deze problematiek. Aan de Technische Werkgroep Uitscheidingsnormen (TWUN) wordt gevraagd in hoeverre tegen dat tijdstip een gefundeerd cijfer kan worden vooropgesteld voor de jaarlijkse fosfaatuitscheiding voor varkens bij gebruik van fosfaatarme voeders. De Technische Werkgroep Uitscheidingsnormen bestaat uit verschillende professoren van ver-

schillende universiteiten en medewerkers van het ministerie van Middenstand en Landbouw, die op het gebied van dierlijke productie werkzaam zijn. Het doel van de werkgroep is een wetenschappelijk onderbouwd document op te stellen omtrent de productiegetallen per diercategorie. Dit document zal als basis dienen voor de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek voor haar adviesverlening naar de Vlaamse regering toe inzake productiegetallen per diercategorie.

2. Er zijn ongeveer 5.200 aanvragen bij de Mestbank ingediend voor 10 %-vermindering van de productiehoeveelheden voor difosforpentoxide voor de vleesvarkens.
3. De mestbank beschikt over volgende controle-middelen.

De convenant

Fabrikanten en invoerders van mengvoeders die volledige voeders voor biggen, mestvarkens, zeugen, legkippen en mestkippen willen aanduiden als "laag-fosfor-voeder", op voorwaarde dat het gehalte aan totaal fosfor in deze voeders niet hoger is dan een bepaald vastgesteld gehalte, kunnen hiertoe een convenant onderschrijven met het ministerie van Landbouw.

Vanaf 1 september 1995 werd gestart met deze verbintenis door de aanmaak van volledig laag-fosfor-vleesvarkensmeel.

De toepassing van de convenant zou in de tweede helft van 1996 worden verruimd tot voeders voor biggen van 20-40 kg. Ze zou ook worden uitgebreid van enkel-meelvoeders naar meel- en korrelvoeders (die maken 70 % uit van de totale vleesvarkensvoeders).

Tot 22 juli 1996 hebben 250 voederfabrikanten de convenant ondertekend.

Controles op laag-P-voeders

De Dienst Kwaliteit van de Grondstoffen en Analyses van het ministerie van Middenstand en Landbouw (DKG) voert de controles uit bij de fabrikanten die deze convenant hebben onderschreven.

Sedert september 1995, startdatum van de uitvoering van de convenant, zijn er 725 resultaten beschikbaar.

De controle bij de landbouwer zelf zal moeten gebeuren door de Mestbank. Verdere afspraken hiertoe worden gemaakt. Dezelfde labo's en analysemethodes moeten door DKG en Mestbank worden gebruikt.

Voorstel verdere inhoudelijke uitwerking convenant

Het ministerie van Landbouw voert verdere besprekingen met de voederfabrikanten aangaande de concretere inhoud van de convenant. In het vervolg zal de Mestbank bij deze besprekingen worden betrokken.

Vanwege DKG en ook de Mestbank dient de convenant mogelijkheid te bieden om fabrikanten die zich niet houden aan de afspraken uit te sluiten.

DKG zou jaarlijks aan de Mestbank een lijst van de fabrikanten geven die voldaan hebben aan de convenant. Verdere besprekingen hieromtrent worden nog gevoerd.

Bewijslevering gebruik laag-P-voeder aan Mestbank

Volgens besprekingen met DKG stelde Financiën zich akkoord met het principe dat de boer die laag-P-voeder gebruikt, de meerkosten mag aftrekken van zijn forfait bij de belastingaangifte.

Als bewijsmateriaal zou de boer vanwege de fabrikant een bewijsstuk krijgen waarop de aantallen kg voeders aangekocht binnen het kalenderjaar zijn vermeld. Dit is een eis van Financiën ! Een kopie van dit bewijsstuk zou vanwege de fabrikanten eveneens aan de Mestbank dienen te worden opgestuurd bij hun aangifte van 1997 (bedrijfsituatie 1996). Afspraken hiertoe moeten nog worden gemaakt met de fabrikanten.

Vraag nr. 32 van 2 oktober 1996 van mevrouw VERA DUA

Mestdecreet – Gezinsveeteeltbedrijven

In het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, gewijzigd door het decreet van 20 december 1995, wordt in een nieuw artikel

2bis een definitie gegeven van een gezinsveeteeltbedrijf.

Dit artikel heeft onder meer de bedoeling een onderscheid te maken tussen enerzijds de bedrijven waar de landbouwer dieren van een integrator kweekt onder contract, en anderzijds de bedrijven waar de dieren door de landbouwer op eigen verantwoordelijkheid en in volledige eigendom worden gekweekt.

Overeenkomstig artikel 3 van het mestdecreet moet elke producent van dierlijk mest elk jaar per entiteit een aangifte indienen voor 15 maart. De aangiften 1996, voor het kalenderjaar 1995, moesten uitzonderlijk voor 1 mei ingediend worden.

Op basis van deze aangiften had ik graag van de minister vernomen hoe de definitie van gezinsveeteeltbedrijf op het terrein wordt geïnterpreteerd, en dit opgesplitst voor de diverse sectoren, met name de varkenssector, de kalversector, de melkveesector, de mestveesector en de pluimveesector.

1. Hoeveel producenten vallen volgens de ingediende aangiften onder de categorie van gezinsveeteeltbedrijven en over hoeveel dieren gaat het ?
2. Hoeveel producenten worden niet onder de categorie van de gezinsveeteeltbedrijven gecatalogeerd en over hoeveel dieren gaat het ?
3. Wat deze laatste categorie betreft : hoeveel procent van deze niet-gezinsveeteeltbedrijven kan de bedoelde notificatie niet krijgen wegens de bedrijfsgrootte en hoeveel procent kan deze notificatie niet krijgen omdat de dieren onder looncontract gekweekt worden ?
4. Op welke manier worden de aangiften gecontroleerd en hoe kan men vaststellen of een producent zich, al dan niet ten onrechte, de notificatie van gezinsveeteeltbedrijf toeëigent ?

Antwoord

In 1996 waren er zowat 44.000 aangifteplichtige landbouwbedrijven bij de Mestbank. Deze landbouwers dienen jaarlijks een aangifte in te vullen met hun veebezetting, hun oppervlakte cultuurgrond, hun mestopslag en hun gebruik van chemische en andere meststoffen. In de aangifte 1996 (bedrijfssituatie 1995) dienden zij ook aan te geven of ze al dan niet genotificeerd wensten te worden als gezinsveeteeltbedrijf.

In 1996 waren er 10.888 bedrijven die verklaarden dat zij niet als gezinsveeteeltbedrijf wensten genotificeerd te worden. Deze bedrijven werden ook niet verder gecontroleerd.

Er waren 8.635 bedrijven die niet voldeden aan de voorwaarde van een minimale productie van 300 kg.

De controle op de maximale veebezetting leidde tot nog 137 bedrijven die groter zijn dan de in het decreet bepaalde maxima. Dit opvallend lage cijfer heeft als oorzaak dat de meeste bedrijven die groter zijn dan de maxima geen notificatie als gezinsveeteelt hebben aangevraagd en dus ook niet verder werden onderzocht.

De controle van de aangiften gebeurt in eerste instantie administratief, wat wil zeggen dat gecontroleerd wordt of alle bijlagen (het aanslagbiljet, de berekeningsnota, de landbouwbijslage, de statuten, het aandelenregister, een bewijs van betaling van sociale bijdrage, de lijst van toeleveranciers van het nodige kweekmateriaal en veevoeders en de afnemers van het slachtrijpe vee) aanwezig, volledig en correct zijn.

In tweede instantie werden de voorwaarden gecontroleerd door middel van computerprogramma's. Op basis van de aangiften kunnen de voorwaarden van dierbezetting en grondgebondenheid worden nagegaan.

Vervolgens zullen de overblijvende dossiers individueel worden nagekeken. Hierbij worden prioritair de contracten nagekeken. De controle van de looncontracten wordt echter sterk bemoeilijkt door het feit dat de bedrijven tot 15 maart 1996 tijd gekregen hebben om hun contracten aan te passen. Deze controle is pas gestart, zodat hierover nog geen gegevens kunnen worden verstrekt.

Het is de bedoeling om streekproefgewijs deze gegevens ook op het terrein te controleren. De Mestbank bezit ook de mogelijkheid om in de toekomst bepaalde gegevens te controleren. Bedrijven die zich ten onrechte hebben laten notificeren als gezinsveeteeltbedrijf, worden gestraft met een administratieve geldboete van 100.000 frank. Tevens kunnen zij de volgende vijf jaar niet meer in aanmerking komen voor notificatie.

**Vraag nr. 33
van 2 oktober 1996
van mevrouw VERA DUA**

Mestdecreet – Mestproductie per dier / per jaar

In het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, worden in artikel 5 de productiehoeveelheden per dier en per jaar vermeld die de basis vormen voor de berekening van de globale productie van dierlijke mest per bedrijf. Bij het tot stand komen van het oorspronkelijke mestdecreet werden deze productiecijfers minimaal ingeschat, waardoor ook de ganse vermesingsproblematiek zwaar wordt onderschat.

Dit artikel werd door het decreet van 20 december 1995 niet gewijzigd, maar in artikel 31, § 2 krijgt de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek de opdracht voor 1 mei 1996 en vervolgens om de drie jaar een voorstel voor te leggen in verband met de maximale productiehoeveelheden per dier en per jaar.

1. Heeft de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek reeds een voorstel m.b.t. artikel 5 ingediend waardoor in de toekomst een betere inschatting van de reële mestproductie per diersoort kan gebeuren ?
2. Indien dit het geval is, wat zijn dan de krachtlijnen van dit voorstel en wordt daarin bevestigd dat artikel 5 een onderschatting van de mestproductie per diersoort inhoudt ?
3. Wordt op basis van dit voorstel een wijziging van het mestdecreet in het vooruitzicht gesteld ?
4. Indien geen voorstel binnen de decretaal bepaalde termijn werd geformuleerd door de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek, wat is daarvan dan de reden en op welke manier kan de minister toch over de noodzakelijke gegevens beschikken om een voorstel tot wijziging van artikel 5 uit te werken ?

Antwoord

Het advies over de productiegetallen per diercategorie van het decreet moest voor de eerste maal worden gegeven op 1 mei 1996, en vervolgens om de drie jaar. Gelet op het uiterst korte tijdsbestek, en bij gebrek aan onderbouwende gegevens, besliste de Stuurgroep in haar vergadering van 18 april 1996 om de productiecijfers voorlopig ongewijzigd te behouden.

Teneinde de nodige onderbouwing te verkrijgen, heeft de Stuurgroep beslist om op haar beurt het advies in te winnen van onafhankelijke specialisten terzake (openbare onderzoekscentra, universitei-

ten, ...). Rekening houdende met vroegere initiatieven terzake heeft professor De Wilde van de Universiteit Gent de coördinatie van het onderzoek naar de uitscheidingscijfers op zich genomen.

Een Technische Werkgroep Uitscheidingsnormen (TWUN), waarin alle specialisten terzake zetelen, wordt onder zijn leiding opgericht. De eerste vergadering van de TWUN was gepland op 10 oktober 1996.

De onderzoeksopdracht moet beëindigd zijn tegen midden 1997, om in de regelgeving geïmplementeerd en gepubliceerd te zijn tegen 1 januari 1998 en tot uitdrukking te komen in de aangifte van het aanslagjaar 1999 (bedrijfssituatie 1998). Om procedurebijsturingen vanuit de Stuurgroep mogelijk te maken, moet om de drie à vier maanden een tussentijds rapport worden opgesteld en mondeling toegelicht.

De opdracht omvat volgende luiken :

- "brutoproductiegetallen" en "nettoproductiegetallen" bij normale voedertechnieken ;
- "brutoproductiegetallen" en "nettoproductiegetallen" bij voedertecnische maatregelen ;
- evaluatie van de lijst der diercategorieën.

De eerste resultaten van de TWUN worden in het najaar 1996 verwacht. Op basis daarvan zal de verdere aanpak worden bepaald.

Vraag nr. 37 van 3 oktober 1996 van de heer CARL DECALUWE

Beschermde landschappen – West-Vlaanderen

Met de goedkeuring van het voorstel van decreet van de heer Johan Sauwens met betrekking tot de bescherming van landschappen, zet de Vlaamse overheid opnieuw een stap vooruit in het beleid betreffende de bescherming van onze natuurlijke monumenten.

1. Kan de minister mij meedelen wat het totale aantal beschermde landschappen in Vlaanderen is en wat hun gezamenlijke oppervlakte is ?
2. Welke landschappen in de provincie West-Vlaanderen zijn beschermd en wat is hun oppervlakte ? Graag de vermelding van de gemeente erbij.

3. Welke van deze landschappen zijn voorlopig en welke definitief beschermd ?

Antwoord

In Vlaanderen zijn 637 landschappen beschermd met een totale oppervlakte van 35.900 ha.

Een volledige lijst van alle (definitieve) beschermingen van landschappen, met vermelding van de gemeente(n) waarin zij gelegen zijn, zal later worden bezorgd. De oppervlakte van de beschermde landschappen in West-Vlaanderen is ongeveer 5.600 ha.

Er is momenteel maar een voorlopig beschermd landschap dat – gedeeltelijk – in West-Vlaanderen ligt, met name de Slangebossen of Schoonbergbos te Aalter-Ruiselede.

Vraag nr. 39
van 3 oktober 1996
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Openbare rioleringen – Subsidiëringsprogramma 1997

Op 30 maart 1996 keurde de Vlaamse regering een besluit goed met betrekking tot de voorwaarden en de procedure voor de subsidiëring van de aanleg en verbetering door gemeenten van openbare riolen, andere dan prioritaire.

Blijkens krantenberichten is het subsidiëringsprogramma voor het kalenderjaar 1997 thans goedgekeurd.

Graag had ik dan ook van de minister vernomen welke projecten in welke gemeenten voor welk bedrag zullen worden gesubsidieerd.

Antwoord

Op 24 september 1996 werd in uitvoering van het besluit van de Vlaamse regering van 30 maart 1996 het subsidiëringsprogramma 1997 goedgekeurd.

Door de Vlaamse Milieumaatschappij werd op 27 september jongstleden dit goedgekeurde subsidiëringsprogramma verspreid naar alle betrokken gemeenten.

Als **bijlagen** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger het goedgekeurde programma evenals het overzicht van de projecten op de reservelijst.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 40
van 3 oktober 1996
van de heer JAAK GABRIELS

Studieopdrachten – Overzicht

Zie :

Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 35

van 3 oktober 1996

van de heer Jaak Gabriels

Blz. 302

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 50
van 7 oktober 1996
van de heer MARC CORDEEL

Bossen Oost-Vlaanderen – Gezondheidstoestand

Niet alleen de luchtvervuiling veroorzaakt door het wegverkeer, maar ook de intensieve veeteelt eist een zware tol van de Vlaamse bossen. De bossen in Vlaanderen zijn doodziek en volgens gegevens van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer zet deze negatieve trend zich nog elk jaar door.

Het bosbeheer in Oost-Vlaanderen ontsnapt niet aan deze negatieve trend. Onder meer het Stropersbos, op het grondgebied van de Wase gemeente Stekene, deelt in de klappen. Wie van Sint-Niklaas naar Hulst rijdt, wordt geconfronteerd met tientallen dode bomen.

Over de mogelijke oorzaken van het zieke bosbestand lopen de meningen sterk uiteen : van verdroging over ammoniak-uitstoot tot de uitstoot door het verkeer.

Graag had ik van de minister vernomen wat de precieze oorzaken zijn en welke maatregelen hij heeft genomen om het tij te keren.

Antwoord

Het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (IBW) verrichtte in samenwerking met de afdeling Bos en Groen een onderzoek naar de oorzaken van de boomsterfte in Stekene.

Uit de bodemanalyses bleken geen abnormaliteiten inzake chemische bodemtoestand. De gehalten aan onder meer voedingselementen liggen in dezelfde grootte-orde als op vergelijkbare bodems in het bosbodemmeetnet. Het betreft hier een zure, vrij arme zandbodem.

Aan gevelde dennen werden ernstige wonden op takken en stam en sterke harsuitvloeï vastgesteld. Deze wonden bevinden zich op de bovenzijde van de takken en zijn eenzijdig georiënteerd op de stammen. Gelijkaardige wonden werden vastgesteld aan andere boomsoorten, zowel loof- als naaldboomsoorten.

De oorzaak van deze wonden is zonder twijfel een zware hagelstorm die in juni-juli 1991 het gebied teisterde. Navraag bij omwonenden bevestigde de ernst van deze storm en de schade die hieruit voortkwam (beschadigde wagens, rolluiken en landbouwgewassen).

Het afsterven van de dennen in het gebied staat in rechtstreeks verband met deze hagelstorm. De begrenzing van de schadezone valt zo goed als zeker samen met de zone waarin de hagelbui opgetreden is. Enkele kilometer verder naar het westen, is er van afgestorven dennen geen sprake meer.

Het feit dat hoofdzakelijk dennen afgestorven zijn en andere boomsoorten niet, hangt samen met de morfologie en kroonstructuur van de dennen en hun beperkt recuperatievermogen in vergelijking met loofbomen. De hagelstenen veroorzaakten kwetsuren, die ideale ingangspoorten vormen voor schimmels. Een infectie lag, samen met het optreden van zwakteparasieten, mede aan de basis van de sterfte.

Bij de loofboomsoorten zijn de hagelwonden terug te vinden, maar ze zijn duidelijk overgroeï door wondweefsel.

Een volledig vergelijkbaar fenomeen heeft zich voorgedaan in het Klein Schietveld in Brasschaat na een ernstige hagelstorm op 11 juli 1995, met

schade, Sphaeropsis-infectie en sterfte bij dennen tot gevolg.

Luchtverontreiniging moet zeker ernstig worden genomen, maar is in Stekene zeker niet de oorzaak van de boomsterfte.

Vraag nr. 60 van 10 oktober 1996 van mevrouw VERA DUA

Afvalverbrandingsinstallaties – Capaciteit

In antwoord op mijn actuele vraag van 10 juli 1996 in verband met de plannen van de NV Fabricom om een bijkomende verbrandingsinstallatie te bouwen in de Gentse Kanaalzone, heeft de minister meegedeeld dat aan OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) de opdracht werd gegeven de totale verbrandingscapaciteit voor het Vlaams Gewest te ramen (*Handelingen nr. 66 van 10 juli 1996, blz. 3447 e.v. – red.*). De resultaten van deze studie moeten toelaten de aanvragen voor nieuwe verbrandingsinstallaties te evalueren, om zo te vermijden dat een overcapaciteit wordt gecreëerd.

Dit rapport zou in de loop van de maand september vrijkomen. De resultaten van deze studie zullen toelaten een duidelijke planning op te maken inzake verbranding in het Vlaams Gewest, rekening houdend met de opties inzake preventiebeleid.

1. Hoe groot is de totale verbrandingscapaciteit voor huishoudelijk afval van de bestaande verbrandingsinstallaties in het Vlaams Gewest ? Hoeveel verbrandingsovens (en welke) zijn momenteel operationeel ?
2. Hoe groot is de verbrandingscapaciteit voor industrieel afval van de bestaande verbrandingsinstallaties in het Vlaams Gewest ? Bestaat er een inventaris van de privé-verbrandingsinstallaties en hoeveel zijn er momenteel operationeel in het Vlaams Gewest ? Wat is de totale verbrandingscapaciteit van deze privé-verbrandingsinstallaties ?
3. Welke extra verbrandingscapaciteit zal gecreëerd worden door de bouw van nieuwe installaties of door de uitbreiding van bestaande installaties, waarvoor reeds een vergunning of een principieel akkoord werd verleend ? Over welke installaties gaat het ?

4. Op hoeveel wordt de totale behoefte aan verbrandingscapaciteit, respectievelijk voor huishoudelijk en industrieel afval, geraamd voor de komende periode ?

Antwoord

1. De totale verbrandingscapaciteit van de huisvuilverbrandingsinstallaties (HVVI's) in Vlaanderen in exploitatie bedraagt aan de huidige stookwaarde (10 GJ/ton) 987.000 ton (cf. tabel als **bijlage**). De installatie van Indaver-Beveren (200.000 ton) zal half 1997 operationeel zijn en zal de totale capaciteit op 1.187.000 ton brengen.
2. Het bedrijfsafval dient wat verbranding betreft in 2 categorieën te worden opgesplitst.

- Het bedrijfsafval dat naar aard, samenstelling en schadelijkheid vergelijkbaar is met huishoudelijk afval. Dit bedrijfsafval kan worden verbrand in de verbrandingsinstallaties voor huishoudelijk afval. Gezien de beperkte beschikbare capaciteit is de verbrande hoeveelheid bedrijfsafval in de HVVI's beperkt. In 1995 bedroeg het aandeel ongeveer 10%.
- Het bedrijfsafval dat niet in HVVI's kan worden verbrand maar in vergunde verbrandingsinstallaties voor bedrijfsafval. In Vlaanderen zijn 4 van dergelijke installaties vergund die afval van derden aanvaarden :

Indaver – Antwerpen verbrandt alle bedrijfsafvalstoffen en heeft een capaciteit van 100.000 ton/jaar

BASF – Antwerpen verbrandt gechlloreerde koolwaterstoffen en heeft een capaciteit van 20.000 ton/jaar, en houdt hiervan 8.000 ton open voor afval afkomstig van derden ;

Rhône-Poulenc Chemie – Gent verbrandt vooral zwavelhoudende verbindingen en heeft een capaciteit van 35.000 ton/jaar, volledig in te vullen door derden,

Machiels – Leuven verbrandt ziekenhuisafval, vloeibaar fotografisch afval of ander gevaarlijk afval en heeft een capaciteit van 20.000 ton/jaar.

Wat de andere installaties betreft, die enkel worden gebruikt voor de verbranding van eigen afvalstoffen, zijn geen gegevens inzake capaciteit beschikbaar. Het betreft meer dan 150 vergunde installaties van beperkte capaciteit.

3. Indaver – Beveren wordt gebouwd en zal half 1997 operationeel zijn (200.000 ton/jaar). Over de installatie in Drogenbos bestaat reeds een principieel akkoord. Het milieueffectrapport werd opgesteld en de capaciteit bedraagt 220.000 ton/jaar.
4. De resultaten van het onderzoek naar de behoefte aan verbrandingscapaciteit voor huishoudelijk en daarmee vergelijkbaar bedrijfsafval zullen op korte termijn beschikbaar zijn. Wat het bedrijfsafval betreft dat niet in HVVI's kan worden verbrand, is geen onderzoek gebeurd naar capaciteitsbehoefte.

Verbrandingscapaciteit in 1997

Gent	100.000
IDM	25.000
IVM	81.000
MIWA	62.000
Regionale Milieuzorg	75.000
ISVAG	120.000
IHK	31.000
IVRO	55.000
IVMO	60.000
IVOO	73.000
Imog	75.000
IVBO	190.000
Knokke-Heist	40.000

Totaal 987.000

IDM	: Intercommunale voor Huisvuilverwerking Durme-Moervaart
IVM	: Intercommunale Vereniging voor Huisvuilverwerking Meetjesland
MIWA	: Intercommunale Vereniging voor Huisvuilverwerking Midden-Waasland
ISVAG	: Intercommunale voor Slib- en Vuilverwijdering van Antwerpse Gemeenten
IHK	: Intercommunale voor Huisvuilverwijdering kanton Kontich
IVRO	: Intercommunale voor Vuilverwijdering en -verwerking voor Roeselare en Ommeland
IVMO	: idem, voor Menen en Ommeland
IVOO	: idem, voor Oostende en Ommeland
IVBO	: idem, voor Brugge en Ommeland
Imog	: Intercommunale Maatschappij voor Openbare Gezondheid in het gewest Kortrijk

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 15
van 7 oktober 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Belasting op spelen en weddenschappen – Controles

Bij de diverse inkomsten van de Vlaamse regering bevinden zich ook de belastingen op de spelen en weddenschappen.

Men kan veronderstellen dat, om een correcte inning van deze belastingen te verzekeren, ook geregeld controles worden uitgeoefend.

Door wie worden deze controles gedaan? Hoeveel controleurs waken over de toepassing van de decreten van de Vlaamse regering die op deze materie betrekking hebben?

Heeft men ook een idee van het aantal gokautomaten dat in het Vlaams Gewest in cafés en andere instellingen is geplaatst?

Worden ook controles uitgeoefend in de officieel toegelaten casino's aan de Belgische kust?

Antwoord

De belasting op de spelen en de weddenschappen en de belasting op de automatische ontspanningstoestellen zijn twee met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen waarvan de opsporing van de inbreuken wordt geregeld door artikel 14 van het koninklijk besluit van 8 juli 1970 houdende de algemene verordening betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen. Het luidt als volgt: "Onverminderd de bevoegdheden van de gerechtelijke officieren bij de parketten, zijn de ambtenaren en beambten van de administratie der directe belastingen, van de administratie der douane en accijnzen, van de administratie van het kadaster, de beëdigde gemeenteambtenaren en -beambten, de rijkswacht, de gerechtelijke agenten bij de parketten, de speciale controleurs van de administratie van het vervoer en de leden van het toezichtspersoneel van het Hoog Comité van Toezicht bevoegd om over het ganse grondgebied de overtredingen op te sporen en om, zelfs

alleen, de processen-verbaal inzake de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen op te stellen".

Dit betekent dat alleen al wat de drie fiscale administraties betreft er potentieel ongeveer 21.000 personen (toestand 31 december 1995) bevoegd zijn om toezicht te houden over de juiste naleving van deze materie.

De andere ambtenaren en beambten van de bovengenoemde fiscale administraties kunnen, en doen dit veelal ook, overtredingen vaststellen tijdens de uitvoering van andere fiscale werkzaamheden.

Met gokautomaten bedoelt de Vlaamse volksvertegenwoordiger waarschijnlijk de automatische ontspanningstoestellen van de categorieën A en B, waaronder de bingo's. Op basis van de meest recente statistiek (1995) waren in het Vlaams Gewest 9.709 ontspanningstoestellen van de bedoelde types aanwezig. Onderverdeeld naast vestigingsplaats geeft dit volgend beeld:

aantal toestellen in seizoenbedrijven (lunaparken)	2.910
aantal toestellen bij foorreizigers	1.774
aantal toestellen in andere instellingen (herbergen, e.d.)	5.025

In de praktijk is het echter zo dat het *systematisch* toezicht op de belasting op de automatische ontspanningstoestellen wordt uitgevoerd door de agenten van de verschillende accijnssecties (ongeveer 250 man), en dit op de belasting op de spelen en de weddenschappen door de ambtenaren en beambten van de opsporingsdiensten der Directe Belastingen (ongeveer 380 personen).

In de acht in België gedoogde casino's wordt zelfs permanent door twee en op drukke dagen door drie agenten toezicht gehouden op de spelverrichtingen op de verschillende speeltafels, vanaf het ogenblik van hun opening tot de sluiting ervan.

Vraag nr. 16
van 7 oktober 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Belasting op spelen en weddenschappen – Opbrengstevolutie

De Vlaamse regering haalt een gedeelte van haar inkomsten uit de belastingen op de spelen en weddenschappen.

Kan de minister mij een idee geven van de evolutie van de diverse inkomsten uit deze belastingen over de laatste vijf jaar ?

Welke zijn de diverse soorten kansspelen waarop deze belastingen worden geheven ? Omvat dit ook de verschillende vormen van spelen die door de Nationale Loterij worden georganiseerd ?

Antwoord

Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een tabel met de evolutie van de inkomsten uit de belastingen op de spelen en weddenschappen gedurende de laatste vijf jaar. De tabel omvat tevens een overzicht van de spelen en de weddenschappen waarop deze belasting wordt geheven.

Voor de goede orde wijs ik erop dat deze vraag onder nummer 28 van 5 maart 1996 reeds werd gesteld door de heer Carlos Lisabeth (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 18 maart 1996, blz. 465 – red.*).

Krachtens artikel 43 van het Wetboek van de met de Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen zijn de toegelaten loterijen niet onderworpen aan de belasting op de spelen en de weddenschappen.

De ingevolge artikel 2 van de wet van 22 juli 1991 betreffende de Nationale Loterij (Belgisch Staatsblad van 31 juli 1991) door de Nationale Loterij georganiseerde loterijen zijn bijgevolg niet belastbaar op de spelen en de weddenschappen.

Opbrengst spelen en weddenschappen (in duizend fr.)

	1991	1992	1993	1994	1995
Paardenrennen in buitenland	273.069	294.989	280.385	311.024	263.538
Paardenrennen in binnenland :					
– onderlinge weddenschappen	115.874	101.032	107.159	86.397	88.093
– weddenschappen bij notering	73.197	58.949	65.076	52.971	40.180
Casinospelen :					
– baccara	22.007	20.036	13.563	10.319	5.564
– roulette zonder O	–	–	–	–	–
– andere	414.415	431.371	447.700	492.511	495.493
Duivenringen	24.398	25.233	24.970	24.317	23.806
Wedstrijden van weddenschappen	15.418	23.539	24.555	37.823	40.331
Niet-vrijgestelde volksvermakelijkheden	3.072	2.100	2.586	2.154	3.233
Vogelzangwedstrijden	1.190	1.045	1.016	1.005	968
Duivenschietingen	78	184	174	127	43
Andere spelen en weddenschappen	11.863	13.582	14.818	25.388	32.305
Totaal	955.581	972.060	982.002	1.044.036	994.554

Vraag nr. 17
van 8 oktober 1996
van de heer ERIK MATTHIJS

Dopingcontrole – Wielersport

Graag zou ik de aandacht van de minister willen vragen voor de problematiek van de dopingbestrijding in de wielersport.

In een eerste punt zou ik het gebruik van Epo (erythropoïetine of het hormoon dat de aanmaak van rode bloedcellen in het lichaam stimuleert) willen toelichten; handelsnamen in ons land zijn Eprex en Recormon. Epo verhoogt de rode bloedcellen kwantitatief en heeft ook kwalitatief een toename van hemoglobine tot gevolg. Het gebruik van Epo is te detecteren via het bloed; de dopingcontroles gebeuren echter alleen op de urine. Om de mogelijke nadelen van Epo (indikken van het bloed) te neutraliseren, worden door de atleten bloedverduunners gebruikt; die zijn vermoedelijk makkelijk opspoorbaar in de urine.

Mijn vraag hieromtrent is tweeledig.

1. Kunnen bloedverduunners eveneens op de dopinglijst worden gezet (Persantine, eventueel zelfs de nieuwe inspuitable Fraxiparine en Clexane, e. a.)?
2. In hoeverre kunnen de bloedsuitslagen van een atleet (aangevraagd door zijn begeleidende arts) worden opgevraagd door een bepaalde medische instantie en in hoeverre kan dit op Vlaams niveau of op Belgisch niveau worden geregeld? Deze instantie zou op die manier abnormale bloedwaarden kunnen detecteren.

Een ander aspect is de manier waarop dopingcontrole bij wielrennen wordt gevoerd door de Vlaamse Gemeenschap. Nu moet een atleet aan de aankomst opgeroepen worden en moet hij een verklaring tekenen dat hij opgeroepen is. Wie echter iets vermoedt, stopt de wedstrijd en verdwijnt of negeert de controle-arts.

Via een eenvoudige bepaling die stelt dat elke atleet die zich op Vlaamse bodem inschrijft voor een wedstrijd, moet verifiëren of hij werd opgeroepen voor controle, zouden dergelijke vluchtroutes kunnen vermeden worden. Als sanctie voor het negeren van een oproeping zou een onmiddellijk verbod van competitieve sportbeoefening voor een bepaalde tijdsduur op Vlaamse bodem kunnen worden ingesteld.

Heeft de minister deze mogelijkheid reeds onderzocht? Werden er terzake maatregelen uitgewerkt?

Antwoord

Het gebruik van Epo als dopingsubstantie in sportmiddens houdt reeds geruime tijd de aandacht gaande van mijzelf en van mijn diensten.

Geregeld komen zowel in de wetenschappelijke literatuur als in diverse media mededelingen voor als zou men op de goede weg zijn om Epo *in een bloedstaal* te kunnen vaststellen en de concentratie ervan te bepalen. Deze evolutie wordt nauwlettend gevolgd.

Zeer recentelijk is in wetenschappelijke kringen bekend geraakt dat verscheidene laboratoria methoden op punt stellen om Epo-misbruik *via urine-onderzoek* te detecteren. In afwachting van de bevestiging hiervan en de operationalisering worden deze internationale onderzoeksresultaten met meer dan gewone aandacht opgevolgd, en dit zowel door de antidopingscommissie in het kader van de medisch verantwoorde sportbeoefening als door de academische middens en andere geïnteresseerde derden.

Op het ogenblik dat men zal beschikken over een betrouwbare testmethode zal ook een sluitende procedure moeten worden opgelegd, in eerste instantie aan alle erkende IOC-laboratoria (Internationaal Olympisch Comité). Voor Vlaanderen en België behoort het labo van Merelbeke onder leiding van prof dr. F.T. Delbeke tot deze categorie.

In principe is het niet onmogelijk bloedverduunners zoals Persantine op de lijst van de verboden substanties te plaatsen. In de mate nochtans dat de huidige stand van het onderzoek en de vooruitgang daarin resultaten opleveren, wordt het *verbieden van bloedverduunners meer en meer overbodig*. Bloedstaalafname zal bovendien in dit geval ongetwijfeld leiden tot een aantal praktische moeilijkheden.

Het opvragen door een medische instantie van bloedsuitslagen aangevraagd door een behandelende arts zal – naar men mij mededeelt – op juridische bezwaren stuiten en frontaal in botsing komen met de regelgeving omtrent privacy en met het medisch beroepsgeheim.

Met betrekking tot het tweede gedeelte van de vraag kan ik met veel genoegen melden dat, na

grondige voorbereiding, *een ontwerp van afwijkende procedure van oproeping* reeds voorligt en kortelings uitvoering kan krijgen. Door mijn administratie werd een ontwerp tekst uitgewerkt, onder meer voor het wielrennen. De voorgestelde afwijkende procedure van oproeping kreeg positief advies van de antidopingscommissie en van de raad voor medisch verantwoorde sportbeoefening. De wijziging houdt in dat de namen van de renners die aangewezen zijn voor een dopingcontrole, zullen bekend worden gemaakt door middel van een aanplakbiljet. Het ontwerp van ministerieel besluit werd intussen voor advies aan de Raad van State overgemaakt.

Vraag nr. 18
van 10 oktober 1996
van de heer MANDUS VERLINDEN

Asbestconcentraties in verkeerstunnels – Onderzoeksresultaten

In Frankrijk veroorzaakte de publicatie op 2 juli jongstleden van het asbestrapport van het Inserm (Institut pour la Recherche Medicale) heel wat beroering. Het leidde tot het totaalverbod door de Franse regering van de productie, de invoer en het gebruik van asbesthoudende producten vanaf 1 januari 1997.

De berichten over de gevaren van asbest voor de volksgezondheid zijn niet nieuw. Reeds in 1977 wees een EG-rapport op het verband tussen asbest en asbestose (asbestlong) en mesothelioom (long- of buikvlieskanker). Nederland zou trouwens door het asbestbesluit de productie en het gebruik van asbest in 1978 al verbieden. In ons land botsten kritische rapporten en parlementaire tussenkomsten vrijwel steeds op sussende verklaringen vanwege de overheid. Men verschool zich achter de verschillen tussen "blauw" en "wit" asbest, asbest in waterleidingen kon niet worden ingeademd, het materiaal moest maar met "aangepast" gereedschap worden bewerkt, enzovoort.

Geruchten over hoge concentraties van asbestdeeltjes in verkeerstunnels leidden in 1990 tot een onderzoek in de Brusselse tunnels, waarbij zou zijn aangetoond dat de tunnellucht in de hoofdstad zeer zwaar verontreinigd is.

In Het Nieuwsblad van 21 augustus 1990 liet de toenmalige gemeenschapsminister van Volksgezondheid Hugo Weckx weten dat hij het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (IHE) opdracht had gegeven de luchtkwaliteit te meten in een aan-

tal Antwerpse verkeerstunnels (Waeslandtunnel, Kennedytunnel, Craeybeckxtunnel en Bevrijdingstunnel).

In zijn vraag nummer 8 van 10 januari 1991 vroeg de heer Guido Janzegers naar de resultaten van dit onderzoek. De minister antwoordde dat er problemen waren met de financiering van het onderzoek, maar dat het onderzoek toch zou doorgaan en dat hij uiterlijk op 15 februari 1991 in het bezit zou zijn van de resultaten (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 18 februari 1991, blz. 369 – red.*).

In zijn vraag nummer 19 van 27 maart 1991 vroeg de heer Guido Janzegers andermaal naar de resultaten van dit onderzoek. De minister antwoordde nu dat er problemen waren met het ijken van de apparatuur voor het onderzoek, maar dat het onderzoek toch zou doorgaan en dat hij uiterlijk in de loop van de maand juni in het bezit zou zijn van de resultaten (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 29 april 1991, blz. 587-588 – red.*).

Werd dit onderzoek ooit nog uitgevoerd? Zo ja, dan kreeg ik graag een gedetailleerd overzicht van de onderzochte pollutanten en stoffen, samen met de gevonden waarden en een overzicht van de concrete maatregelen die werden genomen om de diverse vormen van verontreiniging tegen te gaan.

Indien het onderzoek ondertussen niet is gebeurd, wat zijn hiervoor de precieze redenen? Is het de bedoeling dit onderzoek vooralsnog te laten uitvoeren?

Antwoord

In de periode mei tot juni 1991 voerde het IHE metingen uit in twee Antwerpse tunnels. Dit gebeurde gedurende achtereenvolgens 10 en 7 opeenvolgende dagen in de Craeybeckxtunnel en Kennedytunnel. Met een mobiele meetwagen werden SO₂, NO, NO₂, CO, CO₂, Totale Koolwaterstoffen (TKWS) en zwevende deeltjes gemeten. Daarnaast werd er een meetpost opgezet om Vluchtige Organische Stoffen (VOS) en zware metalen te meten en namen de onderzoekers een aantal luchtmonsters voor de bepaling van het asbestgehalte.

De exacte meetwaarden van alle geïdentificeerde stoffen vallen buiten de opzet van dit antwoord, maar kunnen in rapportvorm bij de administratie op eenvoudige vraag verkregen worden. Ik beperk mij hier dan ook tot een samenvatting.

In de **Craeybeckxtunnel** werden met de mobiele meetwagen de volgende concentraties waargenomen.

Polluent	Eenheid	Spitsuren	Daluren	Weekend	Nacht
SO ₂	µg/m ³	200-350	7150-220	100-120	60-70
NO	µg/m ³	2500-3600	2000-3000	1700-2100	700-900
NO ₂	µg/m ³	350-900	300-400	180-200	80-150
CO	ppm	5-17	2-3	2-7	0-2
CO ₂	ppm	570 700	520-580	470-520	430-450

Zoals te verwachten zijn de concentraties het hoogst tijdens de spitsuren.

In de **Kennedytunnel** tekenden de onderzoekers de volgende waarden op.

Polluent	Eenheid	Spitsuren	Daluren	Weekend	Nacht
SO ₂	µg/m ³	200-420	120-180	30-110	20-60
NO	µg/m ³	2500-3500	1500-2000	1000-1500	400-700
NO ₂	µg/m ³	300-600	300 -350	140-300	100-150
CO	ppm	8-10	1,5-2	2,5-7	0,2-1,5
CO ₂	ppm	600-650	450-550	420-480	380-420

SO₂ : zwaveldioxide

NO : stikstofmonoxide

NO₂ : stikstofdioxide

CO : koolstofmonoxide

CO₂ : koolstofdioxide

Om de situatie in de Antwerpse en Brusselse tunnels te vergelijken, hanteerden de onderzoekers de CO₂-concentratie als geschikte indicator. Deze concentratie is immers een maat voor de verhouding brandstofverbruik/ventilatie. De Antwerpse tunnels bleken daarbij beter te zijn aangepast aan de heersende verkeerssituatie en/of de exploitatie ervan gebeurde op een meer oordeelkundige manier dan ten tijde van het onderzoek in de Brusselse tunnels. Ter aanvulling moet wel worden opgemerkt dat, als gevolg van de vastgestelde situatie, de ventilatie in de Brusselse tunnels werd aangepast.

De CO-concentratie bleek in de Antwerpse tunnels nagenoeg een factor 10 lager te zijn dan in Brussel, de SO₂- en NO_xpiek-concentraties zijn van dezelfde grootteorde in alle tunnels en de NO_x-daluurconcentraties zijn in Antwerpen een factor 2 lager.

Voor de Vluchtige Organische Stoffen blijkt dat de hoofdfractie wordt uitgemaakt door aromatische

koolwaterstoffen, met in dalende concentratie toluen, benzeen, xyleen, ethylbenzeen, ... De tunnelwaarden liggen gemiddeld een factor 10 hoger dan de algemene omgevingsconcentratie en zijn van dezelfde grootteorde of licht hoger dan de concentraties in een verkeersdrukke stadsstraat.

Voor de Polycyclische Aromatische Koolwaterstoffen (PAK's) die verbonden zijn aan de deeltjes in de luchtverontreiniging geldt eveneens dat zij in de tunnel concentraties bereiken die een factor 10 hoger zijn dan in de omgevingslucht.

In de luchtstalen van de Kennedytunnel en de Craeybeckxtunnel werden geen risicodragende asbestvezels aangetroffen. De verkeerssituatie in de Kennedytunnel stelde geen probleem wat het asbestgehalte in de omgevingslucht betreft. De buitenbekleding van de Kennedytunnel en de bekledingsplaten van de Craeybeckxtunnel vertoonden wel risicodragende asbestvezels. Die kunnen bij mechanische behandeling in de lucht worden ver-

spreid en vooral door werknemers worden ingedamd wanneer zij niet afdoende beschermd zijn. Concreet werden er wat de Kennedytunnel en de Craeybeckxtunnel betreft maatregelen genomen om de ventilatie verder te optimaliseren.

Gezien de situatie in de Brusselse tunnels besliste men daar permanent te ventileren tijdens de spitsuren. Men voerde tevens een snelheidsbeperking in van 50 km/u. Doch daar het prijskaartje voor deze permanente ventilatie te hoog was, besliste men om het ventilatiesysteem automatisch op te starten wanneer een bepaalde concentratie CO wordt bereikt. Aangezien de studie uitwees dat het asbestgehalte in de omgevingslucht geen probleem vormde, werden er hiervoor geen verdere maatregelen getroffen.

Zonder het belang van de luchtkwaliteit in tunnels te minimaliseren, mag toch nooit worden vergeten dat de belangrijkste bedreiging van het verkeer voor de volksgezondheid het hoge aantal verkeersongevallen is. Jaarlijks zijn er immers verschillende honderden doden en gewonden te betreuren als bijzonder zware tol van een steeds toenemende verkeersstroom.

Vraag nr. 19
van 10 oktober 1996
van mevrouw NELLY MAES

Successierechten – Geadopteerde meerderjarigen

Kinderen die geadopteerd zijn na hun meerderjarigheid moeten, wat erfenisrechten betreft, nog steeds een veel hoger tarief betalen dan de broers en de zusters van de overleden adoptant.

Heeft de minister reeds een gelijkschakeling laten onderzoeken in het kader van de tarievenverlaging met betrekking tot erfenisrechten ?

Antwoord

Het statuut van de adoptiekinderen wordt geregeld bij artikel 52² van het Wetboek der Successierechten .

Dit artikel bepaalt dat adoptiekinderen slechts het verlaagd tarief kunnen genieten :

1° wanneer het adoptief kind een kind is van de echtgenoot van de adoptant ;

2° wanneer, op het ogenblik van de adoptie, het adoptief kind onder de voogdij was van de openbare onderstand of van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, of wees van een voor België gestorven vader of moeder ;

3° wanneer het adoptief kind vóór de leeftijd van eenentwintig jaar bereikt te hebben en gedurende zes onafgebroken jaren, uitsluitend van de adoptant of eventueel van hem en zijn echtgenoot tezamen, de hulp en de verzorging heeft gekregen die kinderen normaal van hun ouders krijgen ;

4° wanneer de adoptie gedaan werd door een persoon van wie al de afstammelingen voor België gestorven zijn.

Deze op het eerste gezicht strenge bepalingen werden in de wet ingevoerd om kunstmatige en dus frauduleuze constructies uit te sluiten.

Indien geen enkele instructie met betrekking tot adoptiekinderen zou bestaan, zou een hoogbejaarde een persoon met wie hij geen enkele familiale band heeft maar die tot zijn vriendenkring behoort, kunnen adopteren, enkel met het oog op een fiscale begunstiging, wat de Vlaamse Gemeenschap in geval van een belangrijke erfenis ettelijke miljoenen kan kosten.

Ik ben dan ook van oordeel dat de bestaande wetgeving onverminderd moet blijven gelden, vermits de onverdachte adopties het voorkeurtarief kunnen genieten.

Vraag nr. 20
van 10 oktober 1996
van mevrouw NELLY MAES

Sint-Annakliniek Beveren – Stand van het dossier

In haar antwoord op mijn vraag om uitleg van 21 maart jongstleden betreffende het ziekenhuisbeleid (*Handelingen nr. 36 van 24 april 1996, blz. 1917-1919 – red.*) verklaarde de minister dat de raad van bestuur het dossier van de Sint-Annakliniek, dat ter goedkeuring voorlag, had ingetrokken. Op advies van de minister werd tijdens een overlegvergadering tussen het gemeentebestuur van Beveren en de VZW Maria-Middelares een bemiddelaar aangesteld in het dossier Sint-Annacampus.

Wat behelst dit overleg en wat zijn de huidige bevindingen ervan ?

Werd er ondertussen reeds een ander dossier ter goedkeuring voorgelegd en zo ja, wat is de inhoud ervan ? Of werd het oorspronkelijke dossier opnieuw aanhangig gemaakt ?

Antwoord

1. Probleemstelling

In 1993 verkreeg de VZW Algemeen Ziekenhuis Maria-Middelares, exploitant van het Algemeen Ziekenhuis Maria-Middelares in St.-Niklaas, de toelating tot fusioneren met de St.-Helena Kliniek in St.-Gillis-Waas en met de Kliniek St.-Anna in Beveren, en tot integratie van de campus St.-Helena op de campus van het Algemeen Ziekenhuis Maria-Middelares. Het fusieziekenhuis zou aldus in de toekomst worden geëxploiteerd op 2 campussen, met name in St.-Niklaas en in Beveren.

In een schrijven van 15 februari 1996 verzocht de VZW Algemeen Ziekenhuis Maria-Middelares om toestemming om de bedden en functies die krachtens het principiële akkoord van 19 juli 1993 gepland waren om te worden gevestigd op de campus St.-Anna, te mogen overbrengen naar de campus St.-Niklaas.

In de regio Beveren is verzet gerezen tegen de gevraagde wijziging van dit akkoord, dat zou leiden tot de sluiting van het acute ziekenhuis aldaar.

2. Opdracht

Eerdere contacten tussen de betrokkenen hebben tot op heden niet geleid tot een gemeenschappelijk standpunt. In onderling overleg beslisten de VZW Maria-Middelares en het gemeentebestuur van Beveren daarom tot de aanstelling van een bemiddelaar.

De opdracht van deze bemiddelaar bestaat erin :

- de vergaderingen van de opgerichte overleggroep voor te bereiden en te leiden, met het oog op het bereiken van een gemeenschappelijk standpunt ;
- met personen of instanties betrokken bij de door partijen gestelde argumenten of problemen contact op te nemen en gesprekken te voeren die tot het bereiken van een gemeenschappelijk standpunt kunnen bijdragen ;

- de situering en uittekening van de ziekenhuisvoorzieningen in de regio die moeten worden nagestreefd om in de toekomst te kunnen voldoen aan de behoeften van de Wase bevolking. Dit omvat : de territoriale spreiding van de ziekenhuisvoorzieningen ;
- de bevindingen te toetsen aan het bestaande reglementair kader inzake erkenning, en aan de budgettaire mogelijkheden ;
- een rapport op te stellen waarin de resultaten en de besluiten van de studie en het overleg worden opgenomen.

De nodige afspraken werden gemaakt m. b.t. de bijeenkomsten van de overleggroep.

Eind november zou dit overleg worden afgerond.

Aangezien de besprekingen nog aan de gang zijn, kunnen momenteel nog geen bevindingen hieromtrent worden meegedeeld.

Op de vraag naar de stand van zaken van het bouwdoosier van de campus Sint-Annakliniek in Beveren kan worden geantwoord dat ondertussen nog geen nieuw dossier terzake werd ingediend. Dit bouwdoosier kan pas inhoud hebben nadat een gemeenschappelijk standpunt terzake is bereikt en nadat de reële behoeften van de regio zijn uitgetekend.

Vraag nr. 21 van 10 oktober 1996 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Federale overdracht waterbouwkundige werken – Budgettaire weerslag

In het Belgisch Staatsblad van 8 augustus jongstleden verscheen het koninklijk besluit tot vaststelling van de lijst van een aantal waterbouwkundige werken die worden overgedragen naar Vlaanderen. Het betreft vooral spaarbekkens, naast veiligheidsleidingen en de ontziltingsinstallatie in Oostende.

Welke budgettaire weerslag heeft deze overdracht ?

Omvat ze ook de overname van het personeel ?

Antwoord

De officiële overdracht van de grote waterbouwkundige werken werd verricht in uitvoering van artikel 57 van de bijzondere wet van 16 januari

1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten.

Paragraaf 2 van artikel 57 vermeldt immers duidelijk dat, in afwijking van artikel 12 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, naast de roerende en onroerende goederen van de staat, zowel behorend tot het openbaar als tot het privaat domein en die ressorteren onder de bevoegdheid van de gewesten krachtens artikel 6 § 1, III, 8° en X van dezelfde wet, eveneens de grote waterbouwkundige werken worden overgedragen aan het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, naargelang hun ligging.

De overheveling van die goederen ging niet gepaard met een specifieke regeling voor de middelen (personeel en budget), maar was geïntegreerd in de grote transfertoperatie die de bovenvermelde wetten veroorzaakte ; enkel de officiële overdracht gebeurde later.

Het beheer van de grote waterbouwkundige werken gebeurt nu door de Antwerpse Waterwerken (AWW) en de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW).

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 115
van 6 juni 1996
van de heer WARD BEYSEN

Studieopdrachten – Overzicht

Er worden door de Vlaamse regering heel wat onderzoeken, studies en campagnes toevertrouwd aan derden.

1. Wat is het totale aantal studies en campagnes die de minister, zijn voorganger, zijn kabinet en zijn bestuur sinds 1992 hebben toevertrouwd aan rechtspersonen of instellingen buiten zijn bestuur ?

2. Wat was het onderwerp van deze studies en campagnes ?
3. Wat zijn de exacte data van uitschrijving of toewijzing van deze opdrachten ?
4. Wat was de totale kostprijs van deze studies en campagnes ?
5. Welke kosten vielen ten laste van de begroting van het departement, en welke vielen ten laste van de begroting van het kabinet van de minister ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord werd verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

(Gezien de omvang werd dat antwoord niet gepubliceerd. Het ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.).

Vraag nr. 15
van 3 oktober 1996
van de heer JAAK GABRIELS

Studieopdrachten – Overzicht

Zie :
Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening
Vraag nr. 35
van 3 oktober 1996
van de heer Jaak Gabriels
Blz. 302

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD
(Reglement artikel 77, 6)**

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 16
van 2 oktober 1996
van de heer WARD BEYSEN**

Campagnes – Overzicht

De minister-president verleende antwoord op mijn vraag nr. 120 van 6 juni 1996 en koppelde dit antwoord aan vraag nr. 40 van 12 februari 1996 van de heer John Taylor (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 10 juni 1996, blz. 842 – red.*).

Met dit antwoord wordt een gedetailleerd overzicht gegeven van onderzoeken en studieopdrachten die de Vlaamse regering sinds 1992 heeft toevertrouwd aan derden. Mijn vraag sloeg evenwel ook op "campagnes", zijnde sensibiliserings- en/of advertentiecampagnes, waarvan de uitwerking door de Vlaamse regering werd toevertrouwd aan derden.

1. Wat is het totaal aantal sensibiliserings- en/of advertentiecampagnes dat door de Vlaamse regering sinds 1992 werd toevertrouwd aan rechtspersonen of instellingen buiten de eigen administratie ?
2. Wat was het onderwerp van deze campagnes ?
3. Wanneer werden deze campagnes uitgevoerd ?
4. Welke bedragen werden vastgelegd en/of besteed voor het laten uitvoeren van deze campagnes ?
5. Welke kosten vielen ten laste van de begroting van de ministeriële departementen, en welke vielen ten laste van de begroting van de kabinetten ?

**Vraag nr. 18
van 2 oktober 1996
van de heer MARC OLIVIER**

Toerisme Vlaanderen – Marketingbeleid

Toerisme Vlaanderen wil het toerisme in Vlaanderen en Brussel ontwikkelen als bron van welvaart en welzijn voor de bevolking. De werking van Toerisme Vlaanderen is sterk gericht op marketing, informatie en productontwikkeling.

Het marketingbeleid voor het buitenland steunt op het Internationaal Toeristisch Marketingplan van 1994. Dat bakent drie macroproducten af (Groen Vlaanderen, Kust en Kunststeden) en stelt onze vier buurlanden, Italië en Spanje prioritair als actiegebied.

Voor de komende jaren zou ook de binnenlandse markt worden aangeboord, waarvoor een apart marketingplan in voorbereiding zou zijn.

1. Welke acties werden in het kader van het Internationaal Toeristisch Marketingplan ondernomen in het buitenland, opgesplitst per land ? Wat was de inhoud van deze acties en wat was hun kostprijs ?
2. Hebben deze acties geleid tot een grotere toeristen-instroom uit het actiegebied ?
3. Werd het apart marketingplan voor de binnenlandse markt reeds opgesteld en zo ja, wat zijn de krachtlijnen van dit plan ?
4. Toerisme Vlaanderen zou werken aan formules voor korte vakanties in Vlaanderen, waarvoor nog een groot potentieel bestaat. Hoeveel dergelijke formules werden reeds uitgewerkt en waarop hebben zij betrekking ?

**Vraag nr. 19
van 2 oktober 1996
van de heer MARC OLIVIER**

Belgian Convention and Incentive Bureau – Werking

In 1989 werd door het toenmalige Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT), het Office de Promotion du Tourisme (OPT) – tegenhanger van Toerisme Vlaanderen binnen de Franse

Gemeenschap – en de nationale luchtvaartmaatschappij Sabena het Belgian Convention and Incentive Bureau opgericht.

Deze organisatie stelt zich de promotie van congressen, meetings en incentives.

1. Hoeveel mensen heeft als doel organisatie tewerk ? Hoeveel personeelsleden zijn Nederlandstalig ?
2. Welk bedrag wordt jaarlijks op de begroting uitgetrokken voor de werking van deze organisatie ?
3. Hoeveel congressen en meetings werden de laatste drie jaar door tussenkomst van deze organisatie in het Vlaams Gewest georganiseerd ?

Vraag nr. 30

van 7 oktober 1996

van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Nederlandse studie grensoverschrijdende vaarroute – Betrokkenheid

Is de minister bekend met de plannen om de West-Brabantse vaarroute (Nederland) grensoverschrijdend te maken, onder meer ter bevordering van het watertoerisme ?

Een studie daarover zou worden opgemaakt en in Nederland worden het streekgewest Westelijk Noord-Brabant, het stadsgewest Breda, de provincie Noord-Brabant, zowel Belgische als Nederlandse gemeenten, en de Vlaamse administratie als initiatiefnemers genoemd.

Letterlijk wordt gezegd "Vlamingen naar Brabant trekken", en "Vlaamse wateren aantrekkelijker te maken voor bevaring". Ik neem dus aan dat het om een toeristisch project gaat.

Kan de minister meedelen wie precies de studieopdracht heeft gegeven en, zonder op resultaten vooruit te lopen, wat de inhoud is van de gegeven opdracht ? Nog preciezer wil ik vernemen waarom bij dergelijke initiatieven erkende publiekrechtelijke instellingen, zoals Benego, terzake niet gekend of erkend zijn.

Vraag nr. 33

van 8 oktober 1996

van de heer PIETER HUYBRECHTS

Netepark Herentals – Beloofde steun

Het recreatiedomein Netepark in Herentals verkeert in slechte staat. Zo zouden het zwembad en bijhorende infrastructuur niet meer voldoen aan de geldende hygiënenormen. Deze zomer werd er reeds een bijzondere regeling getroffen tussen de Vlaamse overheid en de stad Herentals teneinde het Netepark open te houden.

Het Herentalse gemeentebestuur beschikt niet over de vereiste financiële middelen voor een noodzakelijke grondige renovatie of nieuwbouw, waarvan de kosten op zo'n 200 miljoen frank worden geraamd.

Tijdens de opening van zaal "t Hof" in Herentals op vrijdag 5 juli jongstleden beloofde de minister-president echter steun aan het Netepark.

Op welk bedrag mag de stad Herentals voor dit project rekenen ?

Wanneer zal deze steun worden uitgekeerd ?

Op welke begrotingspost wordt deze steun ingeschreven ?

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER

VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 53

van 7 oktober 1996

van de heer MANDUS VERLINDEN

Sluikverbranding – Reglementering

De verhoging van de huisvuilbelasting zorgt voor een toename van het sluikeverbranden. Het is duidelijk dat dergelijke praktijken niet alleen hinderlijk voor de burens, maar daarenboven erg milieuvervuilend zijn.

De beteugeling van het sluikeverbranden is vrij moeilijk. Veel mensen hebben geen besef van de giftigheid van deze praktijken, noch hebben zij weet van de bijdrage van al deze brandjes tot het broeikas-effect en de zure regen. Verder zwijgen de burens meestal om ruzies te vermijden, en het verbranden gebeurt vooral tijdens het weekend, wanneer politiecontrole vrij minimeert is.

In de praktijk is het verder zo dat er geen eenduidig beleid is met betrekking tot het sluikeverbranden. Alles hangt een beetje af van de plaatselijke politiereglementen, waarbij dan nog zelden inge-

grepen wordt. Vaak wordt er ook geen rekening gehouden met wat er wordt verbrand, het tijdstip, de plaats, de windsnelheid en/of -richting, enzovoort.

Bestaat er terzake reeds een eenvormige reglementering waarbij duidelijk wordt bepaald wat kan (bijvoorbeeld barbecue, kampvuur, bepaalde folkloreactiviteiten zoals kerstboomverbrandingen, het verbranden van droog en onbehandeld hout afkomstig van kappingen in specifieke landbouwgebieden, ...) en wat niet kan (verbranden van huishoudelijk afval, van nat en/of behandeld hout, burenhinder als gevolg van windstilte of windrichting, nachtelijke verbrandingen, ...) ?

Zo neen, heeft de minister reeds het initiatief genomen om dergelijke eenvormige reglementering uit te werken ? Uiteraard is ook voorlichting van de bevolking noodzakelijk om deze toenemende praktijken te beteugelen.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 7
van 1 oktober 1996
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Vlaamse openbare instellingen – Beheersinstanties

Zie :

Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 18

van 1 oktober 1996

van mevrouw Patricia Ceysens

Blz. 298

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN
OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN
(Reglement artikel 77, 4)**

Nihil

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
7	26.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VZW Informatie Vlaams-Brabant – Samenstelling</i>	361
8	26.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Randkrant – Naam</i>	361
9	26.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Federale middelen wetenschapsbeleid – Communautaire verdeelsleutel</i> .	362
10	26.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Besluiten Vlaamse regering – Publicatietermijn</i>	363
15	01.10.1996	M. Vandenbussche	<i>Comité van de Regio's – Aanpassing statuut en samenstelling</i>	363
○ 16	02.10.1996	W. Beysen	<i>Campagnes – Overzicht</i>	393
○ 18	02.10.1996	M. Olivier	<i>Toerisme Vlaanderen – Marketingbeleid</i>	393
○ 19	02.10.1996	M. Olivier	<i>Belgian Convention and Incentive Bureau – Werking</i>	393
△ 22	03.10.1996	J. Gabriels	<i>Studieopdrachten – Overzicht</i>	364
23	03.10.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Fête des francophones</i>	255
24	03.10.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Personeel Export Vlaanderen – Provinciale spreiding</i>	365
26	04.10.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlabinvest – Erfpachtprojecten Kraainem, Overijse en Tervuren</i>	255
○ 30	07.10.1996	H. Suykerbuyk	<i>Nederlandse studie grensoverschrijdende vaarroute – Betrokkenheid</i> ...	394
○ 33	08.10.1996	P. Huybrechts	<i>Netepark Herentals – Beloofde steun</i>	394
34	08.10.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse gemeenschapscentra Brussel – Afwerking</i>	256
L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken				
33	07.10.1996	C. Decaluwé	<i>Ambtenaren openbare instellingen – Vorming</i>	256
34	07.10.1996	F. Sarens	<i>ARGO – Onroerende goederen</i>	257
36	07.10.1996	C. Decaluwé	<i>Ambtenaren openbare instellingen – Opleiding evaluatoren</i>	263
37	07.10.1996	S. Van Lindt	<i>Decreet onderwijs VII – Foutieve verwijzingen</i>	263
38	07.10.1996	S. Van Lindt	<i>Uitstapregeling hogeschoolpersoneel – Toepassing</i>	264
39	07.10.1996	J. Maes	<i>Schoolinschrijvingsvoorwaarden – Getuigschrift goed zedelijk gedrag</i> ..	265
40	08.10.1996	C. Van Eyken	<i>Diensten voor gemeenten met speciale taalregeling – Organisatie</i>	265
41	08.10.1996	M. Verlinden	<i>Stichting Vrij Historisch Onderzoek – Propaganda bij leerkrachten</i>	267
42	10.10.1996	L. Sannen	<i>Onderwijzend personeel – Geneeskundige controle</i>	268

T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

245	07.08.1996	J. Taylor	<i>Buitenlandse reizen – Overzicht</i>	366
254	18.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Jekervallei Tongeren – Overstromingen</i>	367
4	23.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Aminal-studie waterkwantiteit</i>	368
6	25.09.1996	V. Dua	<i>Rioolkolkenslib – Verwerking</i>	368
7	25.09.1996	S. Stevaert	<i>Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening – Uittreding van gemeenten</i> .	370
11	01.10.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>VDAB-opleiding Logistieke Hulp – Stand van zaken</i>	269
17	02.10.1996	F. Vermeiren	<i>Tweetalige OVAM-brochures in faciliteitengemeenten – Kosten</i>	270
18	02.10.1996	C. Decaluwé	<i>Neerbeek, Heulebeek en Gaverbeek – Vervuiling</i>	271
19	02.10.1996	C. Decaluwé	<i>Gewasbesproeiing – Waterkwaliteit</i>	273
20	02.10.1996	C. Decaluwé	<i>Spierebeek – Vervuiling</i>	278
21	02.10.1996	M. Olivier	<i>Presti-programma OVAM – Projecten</i>	279
23	02.10.1996	V. Dua	<i>Mestdecreet – Opbrengst milieuheffing</i>	372
24	02.10.1996	V. Dua	<i>Mestdecreet – Ecologisch waardevolle gebieden</i>	373
25	02.10.1996	V. Dua	<i>Mestdecreet – Fosfaatverzadigde gebieden</i>	374
26	02.10.1996	V. Dua	<i>Mestdecreet – Grondwaterzones met bemestingsverbod</i>	374
27	02.10.1996	V. Dua	<i>Mestdecreet – Waterwingebieden met strengere bemestingsnormen</i>	375
28	02.10.1996	V. Dua	<i>Mestdecreet – Dierlijke mestproductie</i>	375
29	02.10.1996	V. Dua	<i>Mestdecreet – Aangifteplichtigen</i>	377
30	02.10.1996	V. Dua	<i>Mestdecreet – Verzamel- en be/verwerkingseenheden</i>	377
31	02.10.1996	V. Dua	<i>Mestdecreet – Fosfaatarm voeder</i>	378
32	02.10.1996	V. Dua	<i>Mestdecreet – Gezinsveeteeltbedrijven</i>	379
33	02.10.1996	V. Dua	<i>Mestdecreet – Mestproductie per dier/per jaar</i>	380
34	03.10.1996	N. Maes	<i>Ruilverkaveling – Resultaat</i>	281
35	03.10.1996	V. Dua	<i>Vloethemveld Zedelgem – Natuurbeheersplan</i>	283
37	03.10.1996	C. Decaluwé	<i>Beschermde landschappen – West-Vlaanderen</i>	381
39	03.10.1996	P. Ceysens	<i>Openbare rioleringen – Subsidiëringsprogramma 1997</i>	382
40	03.10.1996	J. Gabriels	<i>Studieopdrachten – Overzicht</i>	382
43	04.10.1996	P. Huybrechts	<i>Bossen – Gezondheidstoestand</i>	284
44	04.10.1996	P. Huybrechts	<i>Privé-gebruik militaire pijpleidingen – Controles</i>	285
45	04.10.1996	J. Malcorps	<i>Spierekanaal – Vervuiling</i>	285
48	07.10.1996	P. Huybrechts	<i>PWA's – Beleid – Bevoegdheden</i>	286
50	07.10.1996	M. Cordeel	<i>Bossen Oost-Vlaanderen – Gezondheidstoestand</i>	382
51	07.10.1996	C. Decaluwé	<i>Mogelijk verontreinigde sites West-Vlaanderen – Inventarisatie</i>	286
52	07.10.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>OVAM-advertenties – Partijpolitieke publicaties</i>	288
○ 53	07.10.1996	M. Verlinden	<i>Sluikverbranding – Reglementering</i>	394
55	08.10.1996	C. Decaluwé	<i>Heulebeek – Wateroverlast</i>	289

56	08.10.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Verbrandingsoven Drogenbos – Stand van zaken</i>	289
60	10.10.1996	V. Dua	<i>Afvalverbrandingsinstallaties – Capaciteit</i>	383
61	14.10.1996	F. Feytons	<i>Watering De Herk – Huishoudelijk reglement</i>	290
65	14.10.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Selectieve huisvuilophaling – In gebreke blijvende gemeenten</i>	291
66	14.10.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Asbest Blaasveld Broek (Willebroek) – Saneringsresultaat</i>	291
68	15.10.1996	G. Cardoen	<i>Heffing oppervlaktewater – Gemeentelijke waterpartijen</i>	292
70	15.10.1996	G. Cardoen	<i>Vlaamse Instelling voor Rationeel Energiegebruik – Doel en werking</i> ..	292
72	15.10.1996	M. Verlinden	<i>Klemmen en strikken – Reglementering</i>	293

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

86	18.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>PMS en MST – Vaccinatiebeleid</i>	293
10	02.10.1996	M. Olivier	<i>Zwemwaterkwaliteit – Bewaking</i>	295
15	07.10.1996	F. Vermeiren	<i>Belasting op spelen en weddenschappen – Controles</i>	385
16	07.10.1996	F. Vermeiren	<i>Belasting op spelen en weddenschappen – Opbrengstevolutie</i>	385
17	08.10.1996	E. Matthijs	<i>Dopingcontrole – Wielersport</i>	387
18	10.10.1996	M. Verlinden	<i>Asbestconcentraties in verkeerstunnels – Onderzoeksresultaten</i>	388
19	10.10.1996	N. Maes	<i>Successierechten – Geadopteerde meerderjarigen</i>	390
20	10.10.1996	N. Maes	<i>Sint-Annakliniek Beveren – Stand van het dossier</i>	390
21	10.10.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Federale overdracht waterbouwkundige werken – Budgettaire weerslag</i> .	391
25	17.10.1996	W. Aers	<i>Aids-preventie – Afrikaanse gemeenschap</i>	297

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

18	01.10.1996	P. Ceysens	<i>Vlaamse openbare instellingen – Beheersinstanties</i>	298
22	02.10.1996	G. Cardoen	<i>Veilige schoolomgeving – "Extra inspanning"</i>	298
26	02.10.1996	V. Dua	<i>Afrit A17 Torhout – Afwerking – Voetgangers en fietsers</i>	299
27	03.10.1996	N. Maes	<i>Openbare werken – Uitvoeringstermijnen</i>	300
32	03.10.1996	J. Sauwens	<i>Verkeerstellingen – Provincie Antwerpen</i>	301
33	03.10.1996	J. Sauwens	<i>Verkeerstellingen – Provincie Limburg</i>	302
35	03.10.1996	J. Gabriels	<i>Studieopdrachten – Overzicht</i>	302
42	04.10.1996	C. Decaluwé	<i>Binnenvaart – Kaaimuren</i>	303
43	04.10.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>NMBS-lijn 52 Boom-Puurs – Vlaamse voorbereidende werken</i>	304
44	04.10.1996	J. De Roo	<i>Mobiliteitsplan – Stand van zaken</i>	304
46	04.10.1996	P. Huybrechts	<i>Carpooling – Initiatieven</i>	306
48	04.10.1996	J. Malcorps	<i>Klaverbladzone E17-ring Kortrijk – Bestemming</i>	306
49	04.10.1996	H. Suykerbuyk	<i>Alternatieve fietsroutes – Beleid</i>	307
51	07.10.1996	J. Gabriels	<i>Bouwaanvragen – Openbaar onderzoek</i>	308

52	07.10.1996	M. Verlinden	<i>De Laak Aarschot – Sanering</i>	309
53	07.10.1996	M. Verlinden	<i>Beschermde gebouw Ezeldijkmolen (Diest) – Verkoop</i>	309
54	07.10.1996	C. Decaluwé	<i>Gewestwegen – Overdracht naar gemeenten</i>	309
55	07.10.1996	J. Malcorps	<i>Vloethemveld Zedelgem – Bestemming oude spoorwegbedding</i>	310
56	07.10.1996	H. Suykerbuyk	<i>Nederlandse studie spoorlijn Roosendaal-Antwerpen – Betrokkenheid</i> .	311
57	07.10.1996	H. Suykerbuyk	<i>Regionale luchthavens – Toekenning van luchtlijnen</i>	312
58	07.10.1996	L. Quintelier	<i>N42 Geraardsbergen-Gent – Sluitstuk Herzele (2)</i>	312
59	07.10.1996	L. Sannen	<i>Modelvliegtuigen, schietstanden en circuits – Toegelaten zones</i>	313
60	08.10.1996	M. Cordeel	<i>Infrastructuurwerken voor de zwakke weggebruiker – Resultaat</i>	314
61	08.10.1996	J. Gabriels	<i>Provinciaal register voor architecten – Wenselijkheid</i>	315
62	08.10.1996	F. Dewinter	<i>Regionale adviescommissies ruimtelijke ordening – Samenstelling</i>	316
63	08.10.1996	J. Goos	<i>Werken Brugstraat Wervik – Stand van het onderzoek</i>	316
64	08.10.1996	J. Geysels	<i>Geplande verbindingsweg Turnhout-Geel – MER</i>	317
65	10.10.1996	P. Desmet	<i>N382 Waregem-Wielsbeke – Doortrekking</i>	317
66	10.10.1996	P. Desmet	<i>N327 Tielt-Wingene – Fietspad</i>	318
67	10.10.1996	J. Coens	<i>Ontsluiting haven Zeebrugge – Werkgroep</i>	318
70	14.10.1996	J. Penris	<i>Tramwagenaanpak De Lijn – Uitbreiding</i>	319
72	15.10.1996	F. Vermeiren	<i>Circulaire inzake parkeren aan bushaltes – Intrekking rijbewijs</i>	319
87	22.10.1996	J. Gabriels	<i>Maasdijkenplan en verbredingsproject – Stand van zaken</i>	320
101	04.11.1996	H. Candries	<i>Duinen – Belasting op niet-bebouwning</i>	321

E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

16	07.10.1996	C. Decaluwé	<i>Vlaamse Audiovisuele Regie – Servicelijn voor overheids campagnes</i> . . .	322
17	08.10.1996	C. Decaluwé	<i>Opennetomroepen – Evenementenlijst</i>	322
18	08.10.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>BRTN Journaal – "Democratische partijen"</i>	323
19	10.10.1996	D. Lootens-Stael	<i>TV Brussel – Ondertiteling Frans en Arabisch</i>	324
21	15.10.1996	L. Goovaerts	<i>Sensibiliserings- en informatiecampaagnes – Overzicht</i>	324
22	15.10.1996	G. Cardoen	<i>Vlaamse Instelling voor Rationeel Energiegebruik – Doel en werking</i> . .	325
25	17.10.1996	W. Aers	<i>BRTN-medewerkers – Politieke neutraliteit</i>	326
26	17.10.1996	W. Aers	<i>BRTN-berichtgeving – Padania</i>	326

L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

115	06.06.1996	W. Beysen	<i>Studieopdrachten – Overzicht</i>	392
134	15.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Advertenties overheidsinstellingen – Partijpolitieke publicaties</i>	327
○ 7	01.10.1996	P. Ceysens	<i>Vlaamse openbare instellingen – Beheersinstanties</i>	395
8	02.10.1996	F. Vermeiren	<i>Sociale koopwoningen – Voortijdige verkoop</i>	327

10	02.10.1996	C. Decaluwé	<i>Huisvestingscode artikel 95 – Toepassing</i>	329
11	03.10.1996	C. Decaluwé	<i>Sociale verhuurkantoren – Patrimonium</i>	330
15	03.10.1996	J. Gabriels	<i>Studieopdrachten – Overzicht</i>	392
16	04.10.1996	F. Creyelman	<i>Sociale huisvestingsprocedures – Vereenvoudiging</i>	332
23	08.10.1996	F. Dewinter	<i>Heffing leegstand – Overheidsgebouwen</i>	332
L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn				
193	06.06.1996	S. Becq	<i>Social-profitsector – Werkgelegenheidsinvesteringen</i>	333
9	01.10.1996	P. Ceysens	<i>Residentiële kinderopvang – Situatie</i>	336
11	02.10.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Niet-gereguleerde subsidies Welzijn – Overzicht</i>	336
14	02.10.1996	M. Olivier	<i>Bejaardenvoorzieningen – Klachtenprocedures</i>	337
17	02.10.1996	G. Cardoen	<i>Bibliotheken – Uitrustingsstoelagen</i>	340
19	02.10.1996	A. Denys	<i>Niet-gereguleerde subsidies Welzijn – Overzicht</i>	341
20	02.10.1996	M. Olivier	<i>Stichting Vlaams Erfgoed – Werking</i>	342
23	02.10.1996	J. Stassen	<i>Orgelpatrimonium – Romantische orgels</i>	343
24	02.10.1996	J. Stassen	<i>Orgelpatrimonium – Inventaris en restauratiebudget</i>	344
25	02.10.1996	J. Stassen	<i>Orgelpatrimonium – Restauraties 1995 en 1996</i>	345
26	03.10.1996	J. Stassen	<i>Orgelpatrimonium – Bachorgels</i>	346
27	03.10.1996	Y. Avontroodt	<i>Centrum voor Bevordering Welzijn Kinderen en Gezinnen – Werking</i> ...	348
29	03.10.1996	J. Gabriels	<i>Studieopdrachten – Overzicht</i>	349
31	03.10.1996	J. De Roo	<i>Paardenrenbanen – Federaal beheer</i>	349
34	07.10.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Bejaardenvoorzieningen – Controles</i>	350
35	07.10.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>BLOSO-medailles – Presentatiekwaliteit</i>	351
36	07.10.1996	F. Vermeiren	<i>Weliswaar – Pluralisme</i>	352
38	07.10.1996	E. Matthijs	<i>Diensten voor opvanggezinnen Landelijke Beweging – Subsidies</i>	352
39	08.10.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing</i>	353
40	08.10.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Molen Vandoren Rotselaar – Renovatie</i>	355
41	10.10.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Algemeen welzijnswerk – Harmonisatie</i>	355
42	10.10.1996	J. Timmermans	<i>VZW De Wielewaal Turnhout – Gevolgen programmadecreet</i>	356
46	15.10.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Herbestemming religieuze gebouwen – Project</i>	358
47	15.10.1996	L. Goovaerts	<i>Sensibiliserings- en informatiecampagnes – Overzicht</i>	358
48	15.10.1996	F. Strackx	<i>Vertaling Vlaamse auteurs – Subsidies</i>	358
49	16.10.1996	J. Sauwens	<i>Instituut voor het Archeologisch Patrimonium – Contractuelen</i>	359
53	22.10.1996	F. Vermeiren	<i>Jeugdbeleid en reclame – Mogelijkheden</i>	360

A. VAN ASBROECK, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid

8	15.10.1996	L. Goovaerts	<i>Sensibiliserings- en informatiecampagnes – Overzicht</i>	360
---	------------	---------------------	---	-----